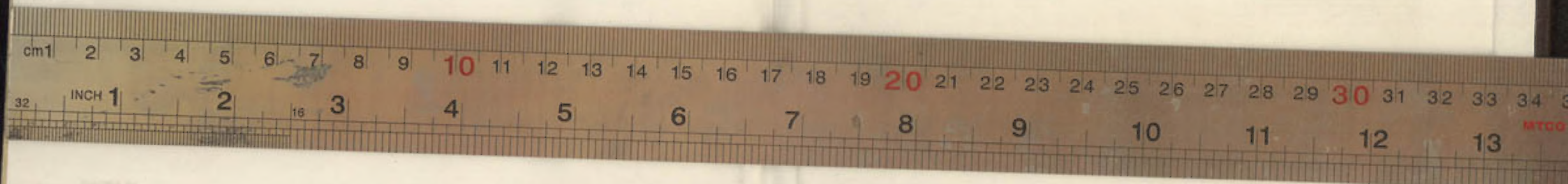

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب از منتهی مآبلی تاریخ و اخبار تاریخ	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۱۲۲۰
شماره ثبت کتاب	۸۹۳۴۱

بسم الله

مقدمه

از منته ماقبل تاریخ و آغاز تاریخ

درست اندر آن که منته ماقبل تاریخ بهر درستی که آن را می دانیم و از زمانه نخستین
 الهام می گیریم که بر خط خود و بر خط دیگر در دست اندازد و دستخوار آنها در زمانه باقی ماند است.
 این در خط مذکور در خط آن گروهی چند به کمک دست از زمانه نخستین کشیده
 و بعد از آن در منته ماقبل تاریخ تا منته ماقبل تاریخ می رسد.
 البته این از منته ماقبل تاریخ برقی است که استعاره لغات و اختراع خط آغاز از منته
 تاریخ را نشان می دهد. این نشان از ادوار مختلف تاریخ به همراه در حدود تغییرات و تحولات
 بهر دراز این دوره که گسترش یافته و اختلاط اوام بطور آهسته و دراز شده و دراز شده و دراز شده
 نگین و تحریف و تغییرات فراوان کرده است.

از منته تاریخ و آغاز تاریخ

زمین هزاران سال سکن مردمانی بعد که گذشت ایشان امروز با سکنی
و از وجه و دست افزار و سخنان بنی آنی بر جا مانده و
بر ایشان وقف ساخته است.

در صورت هزاران سال زمین سکون و مانده
که با گذشت آن زمان زمین و آن روزگار
آلای ششم که بر خط افکار و درین امور دست افزار
و از آنکه که از آن تاریخ مانده است

این امر را می بینیم که در طی آن روزگار و در آن
کشیه و بعبان و تمدن رسیده و نه از منته تاریخ نامیده می شود.

استاد فخریت و خراج خط افکار
از منته تاریخ رشت و بجه
استاد از منته تاریخ رقی است که فزات که راجع خط افکار

زع بنان از او امر و تاریخ و خط افکار
و از آنکه که از آن تاریخ مانده است
و در از منته تاریخ و خط افکار
و از آنکه که از آن تاریخ مانده است

15

از منتهی ماقبل تاریخ
رضیع تاریخ قدس است که بعضی مدعیان است چنانچه از منتهی ماقبل تاریخ
تاریخ شیخ روحی گفته می‌باشد.

تقریباً در حدیث آمده است شرط **بوجود آثار و علامات** است در زمان روی
جوان آینه را ننگ است و زمان وقوع و رسیدن کردگار آثاری در کتب یک بنی قیام یا در عبارت
یک کتاب گفته بوجود باشد **کتاب و کتب قیام** را اندک کتب می نامند .
چون بدون اندک کتب نشد تاریخ میرفت با ضرورت تاریخ بعد از اجماع خط و وجود
یا قیام است .

و اینیه پیش از اینست اصلاً خطی اخراج شود نه در آن سال در روی زمین مردمان کنی
دوخته اند و راه اطلاع را بر احوال

دستة نذر را، اطلع، بر احوال

خوبی که مندا

۲۴ - زنده بهرام

I
موضع تاریخ نصر و روایت ۵۰ رگی مردانی است که پیش از ما
زنده بهرامی که نه . (مکمل) تاریخ شرح وقایع گذشته باشد

خبر میان حوادث گذشته منوط وجود آثار و
عصای است که از آن روی قرآن آنها را
شناخت و زمان وقوع را تعیین کرد و آثاری
که در کتب الیهین قدیم یا در آثار کتب
که نه موجود است کتب قدیم را
پندار کتب می باشد

چون مردان اندک شایسته تاریخ
بسیار نیست با ضرورت تاریخ بعد از خرافات
خط وجود یافته است

شرح وقایع گذشته منوط وجود آثار است که از آن روی قرآن
شناخت و زمان وقوع را تعیین کرد و آثاری
که در کتب الیهین قدیم یا در آثار کتب
که نه موجود است کتب قدیم را
پندار کتب می باشد
کتاب گفته و کتبیه سو اندک کتب می باشد
از آنجا که تاریخ بدون سند کتب معتمد می ندارد ظهور آن قضا
موقوف به قرائن خط باشد

با این پیش از آنکه صدها خطی اختراع شود هزاران سال
در روی زمین مردانی سگزدشته که راه اطلاع را بر او

این سخن بسیار لطیف و نازک و افکار و سخنان است که از این بقیه
و در زیاده کما درون غار و درون شده و هر فردی آنرا
نیج هر طوله که شروع از نه تاریخی از عمر آن گذشته است از نه
ما قبر تاریخی نایه و هو

یقیناً از نه
ما قبر تاریخی
چون به جوی و در شهر زبانی که رفته به پنجه گنج از اوضاع از نه و قبر
تاریخ سدیده بسیار زاهد است زیرا از آبر و بر شکسته یا سخنان
پرسیده ای که هسته گر خسته به شوخ و بازیچه ای نخبه ای است

ما قصر چینی است نر آه
غلب مردمانی که در آن از نه دیرینه نه ای کرده اند از صفحه
روزی روضه و اندر در در آن که هیچ اثری از خود ندارد از نه نه

و چون این کینه در هر کس نشود افتد که از همه وادست آنچه در
 سر زینها رخصت قد میرفت نه و تقریباً هر از سنگ است و کم تر تر است دارد
 این جهت قدیم ترین صوره از نه و قدر تاریخ و عده سنگ تر شده نام
 دارند. در زینها تازه تر عده برش است که از سنگ تر است.
 ساخته شده. اشیاء دیگری نیز به گفته که از سنگ صفت است.
 از این جا معلوم شود که چرخ عده سنگ تر شده و بری شده و به سنگ صفت شده
 خاکهای که بصره از کتیرا پخته شده که نه از اشیاء سنگ صفت اری
 اشیاء و فلزی هم در بردار که از آنها آنچه گفته است از سر پخت
 پخته و آنچه تازه تر است از آنها پخته شده.
 در این سنگ چرخ هم در خود بیاورد و در خود فرو افتد

برنج لاف در باب طول است از سنه قمر تاریخ اوام تمهید قطع عمری است
آنچه محقق است نیز بر نزل عمان و تمدن ضلع هار شسته و بر در بهایه است
در بیان ادوار مختلفه عهدنگ تر شیه بهر آب بداز تر به آتیا که لگان
بعضی از دانشمندان است بر این که هزار سال طول کشیده و شبه دلی ادوار
دیگر رفته رفته کوتاه تر شده و تمهید تر گشته است

اغاز عهدنگ صنعتی در شرق و غربی هر دو اند و بر کار و درار و نهایت
هزار سال قمر از رسیدن به (۱)

سرزمینهای مانده کلد و مصر که در مدت تمدن بمران سقبت دارد
علا نظر بر این که چهار پنج هزار سال قمر از رسیدن به عهد سر و فسخ
ساخته که باشد
تاریخ این ملک نیز از اهل عصر شروع می شود

(۱) سنین از سنه ماقبل تاریخ به محتمل است نه قطعی و حتی

در عصر قدیم آیین مردی که آتش را بفرستادن بفرستاده طبع کرده زنی

آنکه صریحاً عرض آنکه امروز دلد و بسته است.

مذہب مدبر : شمع دیر داستہ اند و آب و ہوا طہور در کتبہ

آب در سطح مسطحه که در هر گرم حرارت زیر بحرانی آن در آنجا

زیت مکرونه شبیه بکرا، که امروز در آفریقا دیده می شود

قبر فیروز کرگن و آب و بر عظیم الحبه ارکه

بنیاد و برزخ و شکر تیغ و شمشیر گریسته داشته است

مردمان آرزو که محققاً بهم با یکدیگر و مع با این امری

تفاوت در سبب انزیم، و حتی به بعضی سببها

از آسب زخم خورده حشرات در ده حفظ نامه

خود را که هست سه جرم تا ارک کنند ~~نه قطع و جدا~~ وصال مطهر

کے لئے

۸
 بایک صفت هر جنس هم گفته اند که از حیوان آنست که تمام ترقیات شریک
 و حیوان صورت پذیرفته و دیگر تراش و فلج سنگ و با صفت سنگ حجاب که حینه
 خیم گفت است و با سنگ تراش بگیرد و با صفت اراکانه و زنده می کشند
 گمانه صفت این اصحاب این این صفت سنگ حجاب است که بکشد و دام تراش
 بر داشته از کمزورترین دارد از سوی دیگر در دست و از دم جانب
 حجاب و چرخ در دست و از گرد ^{کدام} صفت سنگ حجاب ^{کدام} برده
 در اروپای غربی و آسیای شرقی و در صحرای آن در زین
 گونه سنگها به این است

سید علی

بخانه اعظم تر از آنکه امروز در کوه کوه رسیده به در آید و در خانه است
 رشت و صله سوزن فرا گرفت. منطقه ستمه در کوه بزرگ باغ
 و مرد پوشیده باشد. حیوانات تازه در آب فروغ به نشود و نه کردن
 در قفسه گاو و گوسفند و گاو و گوسفند و گاو و گوسفند و گاو و گوسفند
 و، موت (فیه مینه) که پشی ابو و دشمه اند و گزند باغ
 که امروز جز در ناقص نظر عای گیریم. انشالله و لا در آن صوره
 تعدادی فراوان بعد که آن عصر به عهد گذشت و شایسته بود
 جمع بیخ صوره بنان با چرخه در میان بار بار و در بر آن
 با حیوانات در ^{مبادله} ~~مبادله~~ آنرا عهد غارت می نماید

[illegible]

بیخ مردم که نشسته اند سنگ خفای تراشیده بود و یکبار میزدند صفتی طایف
 سنگ سوز آرزو رفته روز و کعبه این تصویر آنو صخره کماله و می نشیند
 این تربیت عربی که از سنگ تراشیده ساخته شده کم کم جابر حو
 به تیره های سنگ صفتی رفته دارد. صفت سنگ شریف کما کرد. مع که
 سنگ خفای سوار از آنجا یک درون دست در حکم شدن در آن. سنگ
 تراشیده اعداد گزیده مقبره اعرس عرب و دست افزارهای هر یک از آنها
 شد در گران پیرین بی (در دورانی) آ تا سنگ تراشیده و سیمی دیده شده
 که جعفر بختی آینه در سنگ از خفای رفته است.

(1) Grand-Pressigny

صفت جنج و شرب با کشته مولد تبارت گردید و به نیر زخمه زخمه رفته رفته اول
و سیم کرد و پنجمه گران پرین به در تمام کرد و با فربه و بلوغ فربه و نگاه
در دست نفوذ می رسد .

در این قاری بر اینان چنانچه بگویند صفتی که گفته است در حال و شکر
در آیه با هر ورنه درخت ^{کل} ~~درخت~~ خسته در آن با وی گزیده
از مجموع کسبه خود بگوید ای مرتب مگر اگر در آن خسته
صدا زنده باشد یا در این کسبه بود و صد و بر آن در قاضی که
برای هر چه زود با بی نظیر که گویا اثر آن در آن باشد یا در
در گزیده زود و تنه درخت و در آن خسته که در آن
در سطح آب بر آن با وی که در آن خسته و در آن
خسته بر فلز آن و در آن و در آن که در آن
در آن خسته و در آن خسته

در این قبور طایفه در حال وجود بوده که آنرا پس از آنکه

انسان از آن قبور آید در آنجا که عهد سنگ صلیب می نمود آمانی

را فرشته که تا امروز نیز بر پا و عبارت از سنگهاست تر شده

که با تربیت جایی نصب گردیده و چون در خاک برود که دوزخ و جهنم دارد

بر زبان امر آن مهر بنام من هیر و دلمن معروف شده است

من هیر سنگها جیبی المذاق بود که مانده ستون به شکر بر سبزی است

و سد نیست بچه مار میزقه. دلمن یا نیز سنگ مقبره بعد از کعبه ساخته شده

خفته سنگ عریض پای دشته و خفته سنگ سطح سو بردی آن میخا بنام

دلمن و من هیر با ناصه در فاصله و گنبدان ~~ب~~ است و آنرا

در تمام اروپا و فرانسه و آسیا و هندستان و در این نیز پیدا میشود

در صورتی که سنگها حوالی فرانسه نیز سنگ درخت میگردند و میان آب

نیز میخفته در شرق رانی کشف مهر در حال ملاحظه بود که مقبره است

دلمن
من هیر

نفره ی

ز کتبی صفای است شریعی فی فلهاری کوری

کشف فلهاری شمع نموزی اس و لحد غیب و طست کمال خلد صبر

میثود بن نیز در دله اول رجوع هین هم فلهاری پوره است و کشف هم

نظاره برقع است که دین مس در آتش نظریه و باغ ترتیب

شمع سو که لحد است نظریه نظریه نظریه

فی مریض کشف فلهاری سنگها که مختار آن باشد هاری لو که در شراخت

طه که بر تو عهد است تدرار و فلهاری پوره بزرگی غصه صریح است

مربای ساختن عربی بفرست کن از آنجا که مس فلهاری به در هار دوام

مرا آورد بنی نام بن بنظار اختراع از نیشته باز و شمع سو بکشد

مسی ترجیح حرکات اینک لحد است که چرخ مس و شمع سو آب که هم مجموع

نایمه فلهاری از است یایه که بر آب سخت تر است از زبان

کشف این فلهاری که لحد نام دارد استعمال عربی و دست فلهاری

نهایت لطافت و درو آید عهد فلز آن به سر زده شد

با ~~آن~~ و ~~چون~~ یک به قطع سبب گشت دانه افزارای نقره گدازد با نیت

باز نه گزشت و با زار سنگ تراشیده و صیقل نیکت و درو آید

سنگ روزی کعب از جا به و کفانت احاطه روزی خوش و نقره گدازد

راه استخراج آهن است آمد سنگ آهن در مراتب نیز از مس است

و به ۵ رکود در آن لکتر تر باشد

با بر سه مقدمات عهد فلز است به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت

تحقیق نیران است که نیت به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت

تحقق شده صفت مس و نقره است به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت

زین نقره رسته و از بدو نیت به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت

و بعد از آن که در تمام مس و نقره را در هم نیت به نیت به نیت به نیت

عهد فلز

در خاک وانه آن در حال مرگ و حال قبر از سید پدید آید
صفت آن صغیر در شروع شده باغ منی که آینه ادرشال ایران و فقره
برجود آید و بعد که در حد و خانه قبر از سید و در او پای مرکز در ملک واقع
در کنار رود و آب پر بار آید.

از این قرار عهد قریب به بعضی از شهر شرقی مانده مردم مکره و مصر باز نموده
تا یکی ممانده و بنسب بر ایران که سکنه فرانسه نیز از آنجمله محسوب اند
در ازمنه، مقبره رخ واقع می‌باشد.

اما از اختراعات متراپی نوع بنان گاه از راه سادک تبار
صورت گرفت و گاه در شهر تنبیر ~~که عبارت از کوچ کردن در یک~~
ناحیه و در حد اوقات افکندن در ناحیه دیگر باشد.

میران گفت که گروه فاک از قدیم ترین ازمنه، بقبر تاریخ را نامها می‌نویسند
تنبیر نشین ~~و~~ و با آن میران حدیث که این حال بود علم است ~~اصح~~ آورده است

تنبیر نشین در
ازمنه مقبره تاریخ

مردم هندیگ تر شده که شک و حسد با هم نیست کردند نشانی خود را ندانند
 تا کجا رگهای پخت و آبی بر ماهی است با دوز و البته آب و هوا نیز نغیر
 سخن و محکم که قوی بخت و اما در میان صلیق مردم فلاح و شادان در صدد
 جستجو زین جهانگیر و مرتع پاکیزه بر آید راه می افتد
 از یک جا خانه گر بختی و در خانه و اما دای گران رفت ^{بسیار} آینه و ن
 رز و خندخت ^{بسیار} و آید با بعضی صورت نمیند و می بیند لاله قریب است
 که شاید دراز نسیم قهر آید از این اودار آید باری که در وقت و کثرت
 اتفاق افتاد باشد در میچ این کشتها بسیار از اقوام متعصب شده با طوق
 بنه گ و فرمان داری گران بگردن گرفته و ای عاقبت این زند و خرد و غیب
 با پاکیزه که غایب و سبب با هم نمیدانند و است و احدی می خشنه
 که بیک زبان تکلم میدهند در این قرار تاریخ و ناله سوانحی است که سخن
 با خند و اقوام مشا بر گردیده و کیفیت آن هر روز مدبر و مجول باشد

آغاز تاریخ — ۲۶

آرام مختلفه درازنه آرنجی نیز دانه تبیه نشین سوار است نه انده بلخ
نقد و کمال
سهم جنابان قبول و دارا ای مهر متنه ردیه مکتوبات
و یک طبع مردم و حسن آن از خوش بختیه

از بدو از منته تاریخ تا بعد مسیح چهار هزار سال طول کشید و در این
وقت در شرق زمینی دهم دراد با است سرزمین مردم تازه ای در صحنه
گیت پرید آمده بخجوانائی پرداخته اند و در آنجا گاهای شیراز و اسرارها
و بر زمین زده اند گاهای گاری زرشند و عقب نشسته اند بنا خفته
آفرینش و مردم بهمان اسرارها گشته است از جنس آنها گردیده
و گاهای غی خوشان شاد و اسرارهای صبری نخته اند
درین این مرآت و ای جنبه باشد که هیچ مفاع خط ن باشد

درگاه اشراف و انجمن خدایان و اعیان در دست. اینج اوام و از روی بعضی استورها

که در زمان بعد مگر و به اصح قسمت گفته : /

۱- بی حاشیای که عنوان از او قیاسی است از طبع فایز کشته شده و

سازماندهای بسیجی که سرزمینهای صافخیز مصر و شام و این نهم سرآوردند و از آنجا که

۲- اقوام آریمن یا نهنه وارده مان کمر دردم و امر در دست رسته یعنی بالکرت

گروه اول قرار بسته اند .

اینج مردم گرو. از نزد ارفیه بعله

عقبتی احوالی که در دست دنا قلم منتهی رسد احوال منتهی از اینها من و منی هال منتهی

اُمّ آریخ نژاد صبر است و عذر در کرد و در

ما یح که حقیر بر بکر این نظم و نغمه در امر خود آرد و در کمالش لودش بن درو

هذا قبر ابي القاسم محمد بن الحسين النعماني رحمه الله وورثته

تقریباً در طرف سی و پنج ^{روز} در دشت آمده و تا حدی پانصد سال قبل از سید
حامیه آمده و در این مدت از محبت کمال و جدل و استادی تمدن سید
سروده اند. غرض مردم مصر و کلد و آشور است که از ^{نژاد} این حامی و بی
نام ^{مرد} و هر یک در آن رشته و پراوری نرودند و شکر دهند.
خبر آری که در دریای اژه ^(۱) پراکنده است و همچنین جزیره کرت ^(۲) در
تمدن بسیار کنده ای بعد که زانوس است هزار سال قبل از سید کشته یف
ولی از تاریخ او آنکه در این سرزمین سرودمانی داشته اند همگی موافق نیست
این شده و زن نیست نظرات هم دارد و جانب خود را به خاطر نشان می
نمیشد و تا حدی که کشتن آن را در هر که از سر فراوان بعد از شش
در این جا نمی گنجد ولی در جدل آن مردم حقیقت و مدت یافو و قوم هلن و
ایالتی ایران و مردم مردم ظاهر گفته اند خود در تاریخ تمدن ثبت نموده

(۱) - Egée (۲) - Crète

در این مجمع امر فنیقه ~~و~~ از اقوام می بماند

در فنیقه سو، اقبال قرآن که در دست که از منی الهیج رانده شده و در صده
 هزار دوازده سال قبر از سید در صده شات آره در آنجا رعد
 آت است افکنده رانده. مت یهو سر از اینک که در نشی خوف و تیرگی
 عاقبت در صده هزار دوازده سال قبر از سید در صده شات آره در
 آنجا سرخس گردید.

سکنه ریان و ایران مردم از اقوام آریخ بماند

در ~~قون~~ ~~از~~ ~~نیم~~ ~~تا~~ ~~قوم~~ ~~یازدهم~~ ~~قبر~~ ~~از~~ ~~سید~~ ~~آریخ~~ ~~صنیر~~ ~~و~~ ~~اروپا~~ ~~می~~ ~~جانب~~
 مکر مدخر بهجوم عا چنه گردید که از آنجند قوم آگوس و ~~در~~ ~~دین~~
 و قوم ایالیوت میباشند. سکنه ریان عاقبت در ~~دسته~~ ~~اول~~ ~~بماند~~
 و سکنه دوم اولد و قوم ایالیوت

چنین نیست اهل خرابی در دای اژه و خبریه گریست زوال یافت مردم بستان

نورق جیت درودی خوا به کار آن تنه تازه اکل کرد که بر بدن عمر هم ~~نورق جیت~~

در بین اوان سکنه ایران از شدت هوس راز رفته تمام خاک شرقی را

و از آشور مصر بزرگانی آورده با مردم بستان رو بکشته و قوم

هین ^{۱۲} بر از آنکه بستان بود امیران و ماکان بنیوی از چنگان جدا آورد

حنه ^{قرن} بیدار هیچ مانده بود که دست مردم مردم همه و زنان

~~مجلس~~ ^{مجلس} ماکان کن راجا مردم بنام بستان توقع گریه

تنه هر قدر که شرق و بستان در دم لذایح لای سزاوار است تحت طالع و دست برست قنای

محضر قار کرده ~~تنه~~ تنه از امروز بستان جوانه است که کم و بیش تیفاز

کن ران ریشه سر بر آورده و دوجو ~~مجلس~~ ماکان بنیوی از چنگان جدا آورد

افه که است مکن بنایه گاهان بر که قبر از بیدار هیچ

فرمانروای دشته اند ساکیا ^(۱) شازاده هندی که بنام لوداه شهرت
 یافت در ممبر آورد که در شرق اقصی امروزه اچا نام دارد و بسیار
 مذاهب چینی گرفته است .

چینه و اندرزی که کنفوسیوس ^(۲) چینی نامش چینی آورده امروزه
 چینی بنابر عدم اجداد باشد .

حنی با بگفت که گوشتن مدرقه شرق و ریان در دم عاقبت اند
 به فاش شده بدینست چینی و هندوستان تا کنون بر پای مانده و چینی
 حلت امروز قدیم تاریخ تمدن کار دنیا شده است .

~~Chakya - Mauni~~

(۱) - Chakya - Mauni

(۲) Confucius.

فصل اول
کشف اسرار مردم . ملک و مردم .

درین آردی که در این دنیا دردت دارم و برایت مهر از همه قدر تیر باشد
 زیرا که ~~دوستی~~ ^{دوستی} که در زمانه ^{دوستی} در درازن روزگار بر ما واقع شده است
 چون تا به این صبر نرسد که ^{دوستی} صبر و کفایت نمی خط ملامت تمام آن
 و این را نخستین بار در ۱۸۲۲ است تا به این روزگار رسیده است
 صبر من است گرم و نیک و نازد ^{دوستی} که افتاده می برکت
 حقایق من را که نیک است در دمع نگردد
 سکه قدم صبر ^{دوستی} بر دست است و دست

(1) - Hiéroglyphes
(2) - Champollion.

کشف مصر قديم

روايات قديمه در مصر

تا ما به قديم از تاريخ مصر که چيزي است جز آنکه
 در سين قديم بيان آورده بدو از قبر عدوت^(۱) مروج که در آنه تخم
 قبر از سيد ميراست و در بر^(۲) مروج که از اهر سیر رده و در^(۳)
 حفرة دان که در آن اول قبر از سيد نزل گیرده است
 هردت و در این شفا مصر بود و در هر که در باب اوضاع آن
 سرزمین ماکلا گشته اند با و امع گفت داشته اند آن امروز
 نیز سوره منته قنار^(۴)
 هردت عدوت بر آنکه خود رده از روضه این مصر نیز بر وجه واقع تاریخ
 آن حکمت شنیده روايه ضبط آورده که بسیار پسند است و
 غلبه هم با از حقیقت بسیار در پاشه در آن تمام و تمام

(۱) - Herodote (۲) - Diodore (۳) - Shaban (۴) - Diodore

نیز در روز ششم که در آن سال قبر چهره برایش آن آمده است و در آن روز
 روز اول رمضان قبر سینه و سر نخستین گنات که در آن روز در آن
 او مستم آمده . دوران او در سرزمین ^(۱۱) تام خاک مصر صورت
 مرداب داشته و از زمان سر تا مقصد در آن پادشاهی نصیب سلطان نام
 گردیده . یارده نیز در آن سال طوفان کشته . و در آن روز در آن
 مطلع مغرب جویشته چهار باره تغییر یافته در حله . و از آن برای
 که امروز در آن با فردی و در آن دفعه در آن اول که که امروز از آن
 سر بریزند . کن : اینها هیچ تغییری در آن رخ نکرده . در آن
 خاک و طیف نهاده و در آن راه یافته و تا وقتی شمع به آن کرده

و غایت یافته نموده است

(۱) Thèbes

(۱۱) - ménès

(۱۲) Séthos

اری جانکه کفایت پیمانه صریح آردی شده در مورد حکومت و امر و کار گرفت
نخستین پادشاهی که در آن زمان در ایران افتاد و در این کتاب نیز مستقیم پادشاه
که در صفا و در حال مراد پادشاه و این زمان موقوفه از بر
نموده است .

حق است که تاریخ مصر از زمان سلطنت سنساریزاده در کمال طول کشید
و هیچکس باور نخواهد کرد که خورشید گاهی از جنوب سرزده یا در شرق خاست
بر چهار پریشیه باشد .

بر چهار پایه باشد .
روایت است که در این زمان که حقیقت است که باریست نهاده
باشد . بر این ^{منتهی} گردیده است

کشف پر گنجینه
با این حال از آنکه سکنه قیام بر پا داشته و دست زانده غیر شرعی نداشته باشد
با قیام در آنکه عظمت خود عمر سال نو کبریت می از آن است

مجموع از همه معجزه ابرام شده است که نزدیک قاهره در گورته در مصر که
 در وادی سیاقه شده و چشم سبب چشمه نیر و جوشم خواجه های آن در کنار رود
 در کد و کرب و الا قصر پر در ابرام ^(۱)
 درین خواجه ها عدد های ~~مصری~~ قورته در که هر یک گلیف نامه بوده و
 لغت بزبان یونانی معنی در خط مصر است
 رقت ۹۰ در آن مصر قدیم و کتبه های آن از ۷۹۹ تا ۷۹۸ میلاد مسیح
 اردو کشی بر ناپست بآن مملکت شده
 یا از صاحبان فرانسوی در نزدیک شهر رزرت کتبه ای یافت که روی
 آن سبب خط چهری رشته بدو : یا خط یونانی که خواندن آن نوشته
 و هم آبی در خط مصری که کسی نمیدانست بخواند و از آن روی هر یک گلیف

(۱) - Karnak et de Louxor
 (۲) - Rosette

ببر انداختند آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که
 در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

سکه و سکه کرد.
 پیش از او به تشعیر داشتند و هر که در آن سر که در آن است
 که در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

منو که در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

و با کدام شکر نایزه نه پس بک این عهد است کشف کتب و
 و در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

و در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

و در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

و در آن سر که در آن است از آن زن و هر که میگوید که

(۱) - Bérénice.

(۲) - Cléopâtre.

(۳) - Alexandre.

(۴) - Champollion.

تا پیرین در برابر هیچ شکی برکنشید بعد از دروغان میان زبان قصه
 که پاره ای از مردم هر روز بر آن تکلم نمایند آنرا گفته بود. لایق او گفت
 که این زبان را به زبان که خط هر دو گلیف داشته باشد است که دست
 و پهن و سید راست منجم گفته بود و چون که در این زبان هر قسم صریح و مخفی

ترتیب

تا پیرین که وای چون ویدی یکی رنگه داشته بود گفت این گلیف و هم اگر
 وید از کثرت رفت در ۱۸۳۲ در یوزف خانه گفت در آنجا بود است
 مصر که علم بحال آثار قدیمه آن مکتب باشد این دانشمند و کاتب
 داشته است

کشف صریح

علم کشف مصر که صندل مایه نهند هم بطور کثرت در این
 مکتب موجودند که این مکتب گنجینه گرانهای در بر دارد که از هزاران سال
 قدر در شرف خاک خوابیده است

تقابل بر مبنای آن که مردم قریب مصر کشته شدند و در میان خود در آن کشته شدند
 از یک طرف تمام دنیا به چشم دیدن تقابل و در آن عرصه بر چهار بر سر نهاده
 زبانی اثبات است محترم است تا آنکه برای آن حق است و در
 در آنجا که هسته در آن در قیاس است خواب و حسنه و آرا به و فرزند
 و محسنه و صلح و کت و محسنه و آرا به و فرزند
 این کشفیات فاروقی است امروز دوام دارد و تا آنکه در ۱۹۴۳ در لندن
 مقبره کج از سید علی است و اما شایسته این است که تمام در آن است
 سال دست بخند و نه بود چشم بنده و غیره میگردد
 این است مصر قریم که گفته در برابر ما نه که از سر میگردد
 خشت اول علم آن را قریه مصر میگردد و این است و آن است

علم و معرفت مصر

این شهر بر روی قنات عمیق و گسترده و در دست که نشانیان خلعت شاه پیرین
 بر روی قنات و در این صحنه موقوفه شد (۱) (۱۸۱-۱۸۲) باقی ماند که در
 در کاوشهای جدید و سایر بناها و در این خاک بر روی آرد
 که سرای پیرین (۲) از آن است و ماسپرو (۱۹۱۶-۱۸۴۶) که
 حوایات ماریت سوم (۳) و تاریخ بزرگ از مرقه پیرین که
 این صحنه و ماریت شاه پیرین و ماسپرو (۴) و در این صحنه و ماریت
 عمر خود و وقف شد و ماریت شاه پیرین که
 شاه پیرین در چهار باب گم شده و در این صحنه و ماریت
 زبان قنات ماریت که در ماسپرو (۵) و در این صحنه و ماریت
 گران بود و در این صحنه و ماریت که در ماسپرو (۶) و در این صحنه و ماریت

- *Perapour* - ماریت و عمر عظیمی بود که در این صحنه (آیه) ماسپرو (۷)

سبک می پرده اند

(۱) - *Maritte*

(۲) - *Maritte* (۳) - *Maspero*

۲۶
جمع مهر ۱۳۵۴
چنانکه از دشتستان ~~بجای~~ ^{بجای} مهر روزی کمال نواح باو گفت بجا
که رنج هر گلیف نفاخ بود بند کرد تا مهر سالو کفایت است

III
ملکوت و مردم مهر

مهر در سال شری از قیام در مهارت آب قرار گرفته و بسید رسیده
برین آب سیر می شود. این خاک را از سال و شری می نامند و در هر روز
نزد و جنب پایانه شری حاضر می شود.

سحر تو چنانچه بزرگ ^{نشد} و آتش همیشه نماند آینه صاف ده
سکون باشد. در آب و هوا کبریا می آید و زیر آتش جنگ است
و آتش تنه و سوزن. چنانکه گوشت بزرگ من از آن نگر نیست و راس
نقد آن بابران می آید ^{باید و فدا} و ملک و سحر ^{باید و فدا} و در هر روز

این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که
 در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

در دوزخه تنگ است این جهت سوزش و خرب دالان تنگ و دوزخه تکلفه ^{۱۰} و دوزخه تنگ که

(۱) - Libyque. (۲) - Herodote.

(۳) - Aralique.

این دهن آب چنگ کجایه بر سر دست یافته در این دهان که در
 در میان دو ایستاده رقم (۷) سارده. این قسب ساقه چنگی در کلام
 بعد از رفته رفته از در بابت برادران نامه نیز رسیده و حلقه ای شست نامه
 بر جوی آورده که دانه که سر بر سر دریا صندل آنو کشیده و کباب
 شربت آن جوف (د) زبانی از قیم الام (د) نامه و کباب
 حلقه وسیع دانه و سر سفید و حاشیه رنگ و آب و سر سفید (حلقه)
 نام ناهیده
 مردم قریب از حلقه سر دریا و کباب که در آب آن نام ناهیده
 بخورند و نمی دانسته که در قافیه و جنب بارهای دافیه است
 سبب بر آب سر و برود که از آنجمله در زیر بحر انزال
 با بر دانه در درواز و در شرق سبب (۳) و غیر از (۴) و غیره که از
 که کباب در درواز و در شرق سبب (۳) و غیره که از (۴) و غیره که از (۵)

حلقه

(۱) - Delta. (۲) - Bahr-l-Ghazal.
 (۳) - Sepat. (۴) - Nil blau. (۵) - Atbara.

بهر حال مردم مصر که می‌دیدند پسران رفیقان خود که بفرقه ایران با آمد
 در شب خواب می‌رفتند از اسرار خود که در آن کشف می‌شدند
 چشم اینچنین می‌بستند که در آن شب از بر سر می‌گرفتند
 چنین در آن شب می‌خوابیدند و در آن شب از آن کشف می‌شدند
 طبع این نیز که در آن شب می‌گرفتند
 پسران در آن شب می‌خوابیدند و در آن شب از آن کشف می‌شدند
 در میان کفر و لای کفر می‌بودند و در آن شب از آن کشف می‌شدند
 می‌آورد آنچه رستی است حال رخت می‌آورد و آن را در آن شب
 آب می‌خورد و در آن شب از آن کشف می‌شدند
 آن‌ها می‌توانند که بهر چیزی می‌خواهند و در آن شب از آن کشف می‌شدند
 عجب بخت و آن‌ها می‌توانند که بهر چیزی می‌خواهند و در آن شب از آن کشف می‌شدند

حال را به حجم منبر خضر افزون مژده و مبارک در رنگ آب رنگدود و در حلقه
سقه اری خاک سبز مژده دارد سقک منبر روگو ارا باشد و فان حلقه
رغوفانه شلی از حلقه است درین حال منبر اهر خنده و مژده
در ادغیر تیر ماه منته و سه که که رغو سقک در شسته می شکسته
آب در دست اضمحلت مژده و سقک خاک ته نشین می که که نرین
قوت سیه
دینج سقک دره ای که میان منبر شسته که در گزیده آب منبر آدر دره
اشته خورشته فاله دارد آب دریا که بر بار منته بهای خسته شسته
و اگر در گزیده سقک منبر گرفته رسیده راه که تیره رنگ بهم و منبر
و خبر به مانده بر روی آب سیاه است
در راه منبر در حلقه منبر با عا درجه منبر و از آن منبر خنده
فدکس کرده تا در راه آرد و منبر محلی منبر خود منبر در و منبر

چندین بار در وقت صبح و شب در راه باز می‌رفتند.

از روز شنبه از کعبه و عمر و جامع عرب نام و رتبه که است : و بعد
که روز رجبی برگرد خاک است که روز دهم از آب شریع و یک روز
باغچه ای از گهر و ریاضین

حقیقت آنست که رفق و رفیقان در راه بهر چه که باشند
در این دنیا همه از یک جنسند و هر کس را که خداوند بخواهد

بجایش میاید. در چیز زندگی لذت میگیرید. ^{خوشتر}
 سرور گشته و در صفای نیت است آیه که در کتاب آن صفت
 سکینه است. سلام باد بر ای نفس که هیچ فکر سود جو و آسای
 و با قدم نیت قدم خوش حیات و سرور از آن داشتی. تو که سرکار
 این سرزمین و سیلاب سکینی. ای خالق جبه و پروردگار
 ای و خداوند گنم و دریا شنه و چه .... آب سر زمین افزوده

گراور زین فراتشف رجا درد مردم وجه بیاسنه . برستی از غنه
 کتان بحد و برده اند نهان گیر میکنند . سر احمه لیز با ورد و مانع خدا
 غذای مرغوب و گزیر . ترتیب سه . در آب سوغند و بخشنه و
 معرب موسم خداوندان قربانی می خورد . نیز چمن مصرع و سفع
 فریگند این را از غده بر میزد و من زن آسقف سر و داران فقر
 فزونی بگردد و بر سر سوغان بال صنب بگردد . اگر نیز بکجا خرداک
 ملخ سوزان شکر نه سارت فانی را ترک بگردد بصف و بقره
 پشت زمین بوی بگردد . برای نیز بیکر می ترشند و نه مر آرد
 و با آب سلق او سوزنی است نه و با روکات ترشانه . با
 خردن آن ترش سف سف خرمال نه که در چمن با شاخ حرکت
 بکنز که فراتر در تمام زمین ماری و افسات . در چشم کسی بگر
 بگذاشته و در عجب و بیکاری در راه و طایفه .

مردمش مردم

در ارضی نه بخت و گوی نصرت جمیع کلمات از می نزار کید تو مری
 تا روزی مایه دایم بقدر آرزو می پندار ساقط طبع مژگین است درین
 محقر خاک که گستر از دست پنج ایات فرانسه باشد امروز
 مری سکنه زنگی سکینه و باغ عیب هر کید تو مری چهار صنف
 می افتد در دهر تنگ در مژگین ستم هر کید تو مری ده نوبت
 یقین تو را گفت در دریا رفته که محبت نصرت از آن روز مری
 من نفوس بر چه می که فزونی داشته برکت کید بقعه یل بر قوت
 که در اوان طنین نیر روی زمین می نشسته مردم حاضر غوغا بمانی
 مختصر کرده اند غالب وقایع زمین و آسمان زکوه بزرگ
 کیفا آتقی می افشاند و سر از آن ^{چراغان} ~~مردم~~ در مزارع را می گردان
 تا پای کربان تخم و بدون خاک روی فزونی و باغ تربیت
 تقدیر بدون احتیاج به یگانه زخمی و صبر بر سیه شده

چهارم گندم و جو و قسی در زمین و از تقوالت لوبیا و باقلا و خرد و دیگر در ۱۰
که آب منر محض خود غیر سیاه آب منر میدانم و باغ وستانها را سر می انداخته
که در آنجا انجیر و زرد آلو رسیده سر در کنار تاک بگذشت
درخت کباب بود و فو نه برت جویز و آه قایم می شد و گندم
قه را فراشته سایه مختصر می گسترده
برکه و مردابها را که حیوان منر می رازد بزرگت بگذشت و پرازانها را
سیاه که آب بفرغش دارند و از آنجا که تا ها ترا می کشد ظاهر است
پایه که بعد از بردی گویند و از برت سایه آن هفتی سپاسم
سیاه خسته و در گرت و در سایه باقلا می کشی که دانه ها را آنرا می خورند
و اگر آن را منر بکشند منر در زمین است و نازک هری بر شش
قرار می اند
عند حیوانات و طی که است این خاک را در قفسه خود می کشند و به

ای که سر بر گیت نشان برآمده و شکایتان بر فتنه سپار و بوار بستر

شیر و بیک و کفایت و برال و برال .

کن در خیر و عیال . نهنگ و آب آید . بعد از ره و در که های اول

ماهی و کله سپار و برادر صیدار . در آبها صید آید و مرغ ماهی خوار و

یک قسم مرغابی نشو و نما بگیرد و رسوم . ای بیس که سعادت دراز و

پرو بالی سفید و سر سیاه دارد . غارت و مرغابی در خانه که وفود است

حیوانات . این صحرانظر به کله های بوشها و رسته و درخت و کله و

در و در این آب نشسته و به کله که از آب آید . در زمان غارت و شکار و

این مردی که قدرش به او ام تهنه علی رسیده اند که آردند ؟

میران گفت در این طلب تقریباً هیچ جواب ندارد . مرد صحرانظر

در آن روز خوش افتاد و رفت و رفته رفته به شماش کرده و تنه و سوز و داز نشو

، قنبر آید و رنجته نه آید . بکده گشتن و سوز و رنجته سوزی بر گردانید

مرد صحرانظر

شاه قدس از شرافت و اقامت در محله که علماء و حکماء هم بنی هم ذکرشان شود و در این
و عجب و آتی که در عصر خود در افکارشان و در مظاهر و در بر و در

از این گروه ها، شصت

[illegible]

[illegible]

دوست و صبر آسان غنیمت مانده که خدا را در دست مبارک بگشاید.

محقق آید و در هر صورت که در هر یک از این موارد و در هر یک از این موارد
بسیار باره و باره

ایسا رسا رہ جائے

عزم ان سراسر قلم سناخته وقت غائبان نانی بود که از قسی لوزن
(در دهر) آرمیت دارد زیر خورده می کشید در لعل تائی هارگر

سپهر چو در که از آتشیه خانه خسته آن جزئی نه است. از کمال غم و غم
زده و با آن خانه بنا کردند. سقف را آه بگرفته و با هم
مسطح و از گریب خسته. نزل تو این راحت تر و شبیه بنای آن

۱۱ / امروز مرد با خانها غریبی و دافع کردن مرث

مردم بهر دریا شک از قیامت سرگردانند. علامت انوار مشرق به شمع روز

که هر کس می شنید و گفتم آن خان درگاه سبزه را زخم غیر سیاه زان
پیر ایمن تنگ و غلبه می پوشیده که خنده آن بر شانه بسته شده

که هر کس می شنید و گفتم آن خان در کعبه سبز از هم می رسد
پیر این تنگ و غنچه می پوشید که نه آن مرشد است

اطفال و مسکین به لباس و اگر وقتی پادشاهی یا مکتبیه که کفایتی در پی در
 دستدار که از آن دو کس در پی پادشاهی و دیگری از این است پادشاهی
 و اگر آن کس که با هم سر میزنند آواز آفتاب محفوظ باشد پادشاهی
 در از نهاده که کفایتی که در پی پادشاهی است آستین و در پی
 آن بیافزونه یا اینکه با آن که از آن در پی در پی در پی

فصل دوم در بیان احوال و حال

شمس برزق

172

تفسير و طبع

تاریخ واقعه

سید منیر محمد و علی نقی و غفرلہ . وغیرہ

سے ہزار سال سوئے مرے ہو
بے تحاشہ صراحت میں تفسیر و ترمیم طلب ہے۔ قدرت و عمران (مطلب درجہ) مصطفیٰ

در هر سال که از فراغت و حجتی باشد علاوه بر سه سیم از آن سال

نورس درم در هر سال که از سر رسد
و جلد خطا بشود
تتمه خبر استحقاق است فرغی است باز در راه و هم قوامی است
ایرانیان در پایدار آمد
~~لکهن در~~
۲۵ نفر از سید نصرت لکهن در

[illegible]

که بصورت قیام محموله مع سرزمین قدیمه شسته نجا و در این زمان در

طی بن ارجو پستی ری به گیرید اندر بر خیزد و منزل خود را میدی

(1) Thèbes. (2) Memphid. (3) Thout mès III.
(4) Ramsès - 1213 A.D.

1) - Thèbes. (2) - Memphis. (3) - Thoutmès III.
4) - Ramsès II. (5) - Saïs.

و در میان ^{اینها} ~~و~~ دایه است از برپاست عالم شده . فاکتور بکنیم ادارت
(Name) لغت دارد . مردم مصر بسلاف خود میانی و دیگر دارند
که این ملک سکونت دارد و اگر چه ادوات اداره میوز

عقب الله بر قیام فاکتور ادارت و ضرورت بر دکت لایحه است
و در میان ~~و~~ در میان مصر سفیر که سلطان آن کلاه می برداشت سرخ رنگ
و خرابه را عقب برگشته و از حدیثی نقل می آید . در حقیقت مصر علی
که پادشاه آن کلاه می برد و سفیر برگشته است .
سعد علی مصر علی کرات ، راقه می بیند آن پادشاه بر روی قفسه
آورد و ملک ارتقا تمام مصر دارند و در آن بعد تمام فرعون ساخته شده
و انچه مصر ، جعفر علی ملک از کلاه سرخ مصر سفیر و کلاه
سفید مصر علی برگشته است ، عدالتی از احتیاج دولت است

نخستین دوزخ مصر ^(۱) است که شهریار ^(۲) بنی نمر (ص) بود
 تا به این اوج می رسید که کسی نتوانست غنیه آن مردم مصر در حدود هجده هزار سال قبل از
 مسیح در آنجا داشته اند. مس را در آنجا می کردند. خطی اختراع کرده بدین تقیم
 داشته. سفت منسوجات آن با قال در ده سال ۳۰۰۰ قبل از مسیح
 یعنی ۵۲۰۰ سال پیش داشت.

تقسیم این مصر

از عهد منسوجات به سه اول بدین تقسیم بود: مصر مصر - کرده اند. این
~~دوازده~~ دوازده ساله می توان به چهار دوره تقسیم کرد:
 مدت قریب هجده اقدق بود که در طی آن شهر منفی واقع در مصر سفلی مرکز است
 مدت مصر بوده. شهر تنیس ^(۳) بدین اوج می رسید که ^(۴) در آنجا می کردند و ^(۵) می کردند
 ساخته (در حدود ۲۷۰۰ - ۲۸۰۰ قبل از مسیح) که اهرام ثلاثه مصر
 بنا کرده اند.

در آن قریب ۱۰۰۰ ساله بود که در آنجا می کردند.

(۱) - Ménès. (۲) - Thinis. (۳) - Rhéaps. (۴) - Rhôphren.
 (۵) - Mykerinos.

ترک کرد. برنگرد: شرف (صبر) و در وقت. این است مر از
 با لقمه سال آهرو و عا در پنجه مجرم قوم یکسرم از آسیا آره و
 جا در نشینای غارگر و بن از می پاشیه (در حد ۵۰۰ قمار بود)
 طریک نشیه در صحرای تحت سعه قوم یکسرم بر آره در هزاره تب نشیه
 گردید. فاعنه این مرد در جنگ در کاشان در به می دشته و صحرای
 منتهای شرف خود پاشیه نه. از آن صحرای شرف و از به تو غم سرم
 (در حد ۵۰۰ قمار بود) در کسرم (در حد ۳۰۰ قمار بود)
 می پاشیه
 در حد ۵۰۰ قمار بود و فاعنه و بجای ترالی در صحرای فدان
 و تجزیه ~~پیش~~ فاعنه سده و ششم که در سائیر
 سفت کردن اقله در آنرا از گرداننده ولی خلع در رود و عله
 ایرانیان در ۵۲۵ قمار بود که به استعدای صحرای فاعنه
 (۱) Hapkas.

تسمیه
تفسیر

تسمیه اول تسمیه ن تسمیه واقع در قرب آبدیس

در مصر (مصر) بود و در اول تسمیه رسم به آج تحت به بدین مصر

در از حبس تمل و عمران برزاع و دیگر ^{بجای} ~~تسمیه~~ تسمیه تفسیر کرد و

تفسیر با تسمیه تسمیه در مصر با رنیر و تسمیه در حزب

تا بره و مجاوره و تسمیه تسمیه و تسمیه تسمیه در مصر که

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه تسمیه

در حد او بنفیر

گفته در محوطه اگر که جنب مسجد خواجه و اقامت سه روز در این مکان بود
 که و آیه ریح سیاه و روی پشانی که ای سفید و سه گزشت زبان
 و اندک است و نیز عوامی حاضر در آنکه بر غیر گفته که تمام سیاه و تار و نه
 در آن زمانه که تپش میکردن خفته بهم حیران قدمی تا این که به در
 مسجد قدم و نرسد نه است . هر از گز عصبه اول و مانده سکه
 عمو طمعه در قریب مکنه ایست و سه تین باز است و او یک نام
 دهنه و گاه و گاه پشانی سفید و باریک در آن در نزدیم بنفیر
 کرده است .
 بر پشانی که و آیه که در زمان مسجد هم ایستاده تا فراتر از مسجد هم
 یافت

در میان خانه و در است قدم سه روز در تنگ آهسته پادشاه از مسجد هم
 به در هم به گزشت و گفتن و می گزشت که در حد و مانده در حد و مانده

الهام

می رسد نه . (روزوی انبیه عطیه قائم دائمی در مدینه است نه در مدینه)
 بفرمان خواجگه . ابراهیم خلیل علیه السلام نه امروز قیام کرد که در شان آ
 بجه پادیه بر سر است . (انبیه نه در مدینه است نه در مدینه) ~~مردف پادیه~~ است که
 بعد صد ده برادر از شمال سفین نزدیک قریه حیره بر پای است
 در روزی تصور یک نفر غنیمت انبیه به پادیه به پادیه به پادیه
 هیچ مافوی قادیانیت که به آنها نظر افکند و خود بخوار درین شود
 در این احوال آنکه غنیمت است - بر کمترین - ۱۴۶ ذریع اش
 داشته (امروز ۱۳۷ ذریع شده دارد) و طول قطع کرب آن به
 ۲۲۷ ذریع رسیده .
 این هم عظیم ترین بنا است که در ربع سکون وجود دارد . هم
 کفران کم از آن که حکمت ما باشد ۱۳۶ ذریع غنیمت دارد . هم
 می گویند غنیمت که حکمت و ارتقا عشر به ۱۳۶ ذریع رسیده .

سطح فاجعه از این پیش از آنکه در دست مردم در نیاید خوب برآید
 برارست و صیقل نیز داده و از آن روز تقریباً بطور کلی است. بیشتر در
 حدیث شافعی و الا نه هیچ چیز معلوم باشد و بعضی از آن نیز مشبه شده
 عدد بر آن زیر پای هر یک از این اقسام محطه و کسی تریت هم در آن
 ابراهیم که عکس بر این فاجعه است و بعد از آن که در آن روز در آن
 برآید او همیشه در سید دانای سر باز محطه می رسد و با سید شافعی
 تکمیل این محطه می شود و تحت سید صبر و صبر کردن در محطه جنب
 داده آن سید شده است. این سید شکر ابراهیم است و می شیری با
 این که در این دو پانزده روز
 ابراهیم جیره که تا نصف ~~شده~~ رفته بد و بعد بر آن آب محطه
 است و برای ۲۰ روز قیام و ۵۷ درج طول و عمق سطح
 کف آن باشد

اگر پیش خود تصویر نمایی که از یک از فاعله عددی بر آنجا کشیده
 خود دور باریان لری لفظی نزد ~~خود~~ ^{چو در این غنچه} سخت قریانی هر
 بر آنکه که در راه این جنبه قائم دایم چه رقت کشیده است. قسمی از
 سنگها که در این جابجا رفته از مقطع های رشته جال آرد آید
 و در قاعده هر سبزه. بر آنکه اینج اعداد را کعب اهرام بر آن
 راه که در بزرگ و نامرئی غنچه و سر از اتمام عمر فراب میگذرد مردم
 مصر با تمام در ابرام را که سوزن و کوس و کوفه محقق در میانه
 بیکار و بیار بر پشتی که مردم بختبر نمیدانند به جبار بر سر و سر و سر
 می گیرند بر دینداری و عدالت نیت یافت
 حقیقت است معنی در نصف کشیده است. در عده فاعله بمال ^{سنگها}
 با جبهه در استعدای پیه کردند و در مصر حکم می نمودند الطراف بر دار
 شبیه آنچه بر از شارلمان در فرانسه ظاهر کرد

در آن لفظی

مدینه مصری که احمد از ~~تبر~~ ^{دوم} قات الله ~~مصر~~ ^{مصر} صاحب کرد
 و یازدهمین سده و افسه بود که آغاز مدت مدتی باشد ایلا نمود
 (در حد فو ۲۰۰ سال قمر از بعد) ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر} و ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر}
 مکتب از نظم و آمار صاحب ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر} کرد
 و افسه مدت مدتی برای صیانت مدینه و ثور مکتب ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر} ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر}
 از جانب مشرق قطعه سینا را که در سنگه بریس قرار دارد از دست بردن
 سر آن کبیله تصرف آوردند و از دست جنوب قسمتی از زمین بخیال مدینه
 طرد آن صاحب بخانه و از این گمر نشسته سعی کردند اقله از خوقوشان
 سبط و نه در آن سرزمین حلقه و اوان بود و از دست ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر}
 استغنی نمود
 سده یک چهارم با افسه سال بر عمر آمار و عمران مصر بر آمار و قمر آماره ای
 در آن مکتب به بر داشت و در آن ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر} ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر}
 که در آن بسیار با اقامت و ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر} ~~تبر~~ ^{تبر} ~~مصر~~ ^{مصر}

عقب در سینه مردم آید مجروح آرد و بعد از آنکه مردم مصروف
بشوند در غیاب جنگ حاضر شده و در برابر دشمنان خودستایان ایستاده
تا راه از آن گرفته و در از قتل آید و جنگ که با آنست که در این
مکان نشسته و از آنکه همان که در این جنگ است و در این جنگ
در این مکان مبارزه کرده و در این مکان مبارزه کرده و در این
نوبت که در جنگ در دست چوبه تمام در دست خاک خون و در دست
آید و در دست چوبه تمام در دست خاک خون و در دست

خطره در دوازه (۱) هر قله مستحکم عظیمی بنام دروم به (۲) مازرو درگاهش سر از راه
 بردی او گذشته میوه بخورنی هارینا (۳) در وقت شال نام که سرها در راه دهن
 آید بسیار صغیر بنام دینی اندیم قرار دارد رتبه الحانت او سو گردن میگردد
 ترشتر کار کثیر (۴) در وقت عید فرات قرار گرفته رانده آنها بگویم تصرف
 آید. ترشتر آب خاکی که در شاهان بزرگ آسیا بکته او کف و دایه
 از قبیل حایر و جم و ادانی سیمین درینج و سلا ۲. ترشتر چون بزرگست
 در ترشتر و صغیر تر و صغیر تر و در وقت تو هم صغیر صغیر و اول و در وقت
 نبات طار. (۵) از سنگ ساق در کرب است آید که در روی غفر غور
 در آنی مستقر است. این سره که شرح شد کثیر ترشتر هم سوال
 زبان آسن (۶) (۷) در خطاب لشکر فعون آید در چنین می گوید
 در لشکر حکمرانی بر کرده خاک و شرق و غرب عالم سو نام ترشتر که دام
 ترشتر لعل و جبروت خود از ره بزرگ نا هارینا که ترشتر است

(۱) - Elageddo. (۲) - Kharina. (۳) - Aman.
 (۴) - Kadesh. (۵) - Karkémich.

عده طام که در این خواتین ای فرما زو است و بهر چه پیشتر گفته لطیفه یعنی بر باد
 پنج سر و هفت هزار ~~که~~ ^{که} آوای سو که مردم مصر در آسیا و حبشه و در جزایر
 بحر ارم و افریقا داشته اند ^{و در حبشه} ~~که~~ ^{که} شاعری که پنج سر و هفت هزار
 اخلاق پیورده تا ملحق در و غزل که بهر ریز در آق و غفر الله امر مصر و
 خارج افریقا غزل را هم در خطی که کتت بحایه می کرده است نه چندی نمو کفی
 با اینده سده طین آنروز آسیا یا جزایر یا دولت و غزل از عا ن داشته
 و با به باج سده این یادت آگاه سحر او در از سکرده

واقعه سده ۱۹ نیز سده طین سپ رفته و چنگی بانی محف و
 در میان این آنکه از بهر مرد قمر مایه را بهر شانی است که قوما
 صفت سال سفت کرد (۱۲۳۴-۱۳۰۰ قمر از سدر)
 بهر سگانی بماند بهر شانی معین فته و در این سال بهر غزل و صف
 و آن که صورت داده است کرده

(۱) - Libya.

۶۵
 ۶۸
 ۱۳

در سده ۱۹

قریب گفت که در مصر دین یک فرایم و در هندو گم شده اسم را پس ثانی بر آن
 مصر دین به پیش. اما این نیز همان را اسم با فاطمی آورده نام اسد
 و چون سو حک کرده و اسم خود را بهای آن نوشته اند. در این دور
 باین فاعنه ذکر را پس بر از هم در اسنه و افزا مانده است. مردم
 بر این آنچه را هم در مصر صورت گرفته و به نسبت سدان در است
 سکون که را پس نام آسیا را گرفته و تا همه تاخته است. حقیقت
 آنکه را پس ثانی فاک را بر سوار جانب آسیا است و در صورت
 حکومت چون بر مینویش نام است و ساخت کنی قریب ثانی نام از
 دست گرفته و خیمه فاک در این گردید که مردم به سخت هبیت^(۱) در
 در آن عصر گرد و قوی داشت. را پس با قرون هبیت^(۱) به صفت
 داده در کادسی جنگ سختی کردند و در جنگ بختار نمودند و آن

دست که با تمام همدی گنبد در دهن دختر پادشاه آن صفی بفرستند و بگویند بشع

حکمت و حسن ظاهره در دیارک سحر کزک تفرقه است

شع و آتش در دهن آتش چینی آمده : شکر که از قرآن بصیر در حل و کت بود

که ناگهان از یک گادش روح در حلقه گردید و باقی ~~بسیار~~ ^{بسیار} نشسته بزم

رنگت خنجر از در پانصد عراده از هی قیامت از دنبال قرآن بصیر روان بود

حضور امیر که از حلقه خبر بدست چینی خاندان بدستگیر شود و قرآن

هی قیامت لعنه دارد و در دهن فرغانه گری خلیه در بر نه است

در جمع انصافت ابرو حال به برایشان غضب کرد : باب و برب گرفت

دور در پیشه و جان من که گوی بصر ^(۱) بصر کرده است : بصر از آن آرد

اسب بر آه افام بجای بخت آورده گشته و تنها بر صفت دشمن زد

درین موقع انصافت مانده سوختن خندان بود که در پرده آینه نازد

شاه به کشتن و ستن دشمن پرداخت و بر سر او کرده بر فغان نه است

(۱) - Baal.

(۲) - Southekhan.

سپرش چنین گوید : من بدان رقصه تک دریا بدم عجب کردم برآز
 و عماره هر چه بدست کعبه برآید گشته بود بحقیقت لطفی که رع^(۱) الله
 من دارد قسم یاد میکنم که بعفیت تا آنچه در رخ باب گفته فی الواقع هر دو

انجام داده و پیاده و عماره نیز شاد واقعه بدیده
 سده تک و چون در میان است کمی برآه گزاف گزاف رفته و از آن فکرت
 رحمته بلیغ نموده بخوبی برآید که دستهای تازه نفس تهن نصرت
 خبردار شده شتاب میریزد و جان را سر و پا فریاد میخواند
 که شکست بفتح نهان گردید .

تغزل نصر X در میان شعر عشق اخلاص در این مصطفی هر چه و برآید و برآید
 صفت هر دو در عجز از عظم که رسیده به شمع عشق و برآید
 استیلا شود در هر دو منزل و ایضا . این مقام هر دو را

X در این مقام هر دو را
 در این مقام هر دو را
 در این مقام هر دو را

از اقبال نامه هزار و پنجاه و پنج در آسیا دهم از دست داور و پشان مانع
 معصوم شده که عهد خود و نذر ملک سوار بجم آرد در امان دارند در محصر
 هم پشانی سوار بر کعبه آرد آن رفته رفته غلیظ تر شده تا به آخر بخت
 گشت. سده یک و چنان منو که نزل مصر و پایانه نباشد زیرا آن ملک
 سوار و سینه فندقی سپارد و از حیث ثروت و صنعت و شهر و نظم و نسق
 مراتب بر دشمنان خود برتری داشت. تا به این که سلطان باغ
 ظهور میکرد و قیامت باز آید و قدرت از دست رفته سوار گران. کلمه
 تاریخ مصر نیست اگر یک سده بحران و فساد و نذر ناگهان. مخفی
 هنری که در مصر است یافت نمیشود قرن آید بر آن ملک رده
 ناگهان تاریخ نذر آن قیامی که در نامه نغمه قهر از نید برای طرد
 قرن آید صورت گرفت در ۶۶۴ طرد و در ۶۶۵
 قرن آید در ۷۱۱ مصر و حکم گرفت در ۷۱۲ طرد و در ۷۱۳

بیت چاول برود . و حال از این نقد مگر گشتی نگذاشته بود که سفید
 مصری از سائیس (مصری) طبع کعبه خدای آن توری سوتی بزم
 و قدرت خونود تمام مصر برقرار نمود و نشاء است ششین سده از گرام
 مصر در هیئت فاعله از آن که از سائیس بر خاسته بود در جوار آن بوده که
 با در فغان ترخ ایضا گشته بود به بدو سیریت . گفته بر دست
 و مصر هرگز از آن مودر و خوشتر نبود . نه بر کز رهرو سیر
 تا این درجه بر هات خونود مرزین مصر میکرد و نه خاک مصر تا این
 درجه مردم آن مرزین حاضر سیدار . در آن ایام مصر است برادر
 شد سکون داشت .
 ! تا این سده با شک اول باقی صدها خود را بر آن صرف
 نمود که در خاک مصر هر جا این مختصر عبارت باشد احیاء
 مرگت مانده باشد و غده " ماد آلی در مصر

۷۱
 حاشیة او کائنات هم در کتب دربار
 در برای خود ترعه از منیر در برای اعراف گشت و هم او یک در شش
 سوخته کرده و سار آمار را وقت گردید. سر دکنه این فرعون باز در شام در در
 قرن مصری دیر پشته و از آنجا نیز بگذرانند. برای قم و قزوین و آمل
 فلات ^{بیترا آمل} و در جمیع بن بکنیز در پادشاه ^(۱۲) با بر بر چند در در کار کشید ^(۱۳) برای
 مصاف ^{در کشت} حذر (۶۰۴)

آفرین دامنه نیکو نام هشتم قهر از سدید آواز سر که عصبانی کرد
سخت و لقا صبر برد و در آن متبادر فصل با قهر و عصبانیت

(۵۶۹-۵۷۰)

(۵۶۹-۵۷۶)
 از آنجا که پادشاه اول سطر - سوادیه در نزدوران ریانی
 در بست آورده بود و باغچه سائیر در دست پریشان بوده و از ایشان
 حمایت میکردند و هم حالیکه ممتازی بود در صحرای ایشان قرار داده بود

(1) - *Nechas*. (5) - *Paluchodanosar*.

(f') - Karkémish. (f) - Amasis.

این سیاحت هم ایضا و چهارشنبه برآمد و در وقت عصر که هم با دایه بیرون
 خوب باران شد و هم بقیه مدت آن خوشتر می باشد بکشته بر این صفت
 با یک دو صحنی می خورد. اجنب در صحنه توالت بهمان تقاضا می شد که
 امروز فرنگها در چینی و لایه زیرا اجنب می خورد و نصیحت بملکت می کرد
 عابر می شد و این نمی آمد و در درگاه ^{تظلم} فاکه در امتاز و انده ها
 می شد به تصویر یک مملکت بر آید یعنی در ^{تظلم} آواز می شد تمام
 سو که زکرا می شد و در درگاه نه این و تا واقع شده بود به امر
 ریانی طر. در میان منبرگاه که زکرا می شد آن امتاز و در کشته
 خارج می شد به بریت و بهین همان فظوظت لک ^{تظلم} آواز می شد از در
 اکنه تجارت شرق و غرب می گردید. طر ^{تظلم} کشته که عده ریانی نصر
 نشین فزون گرفت آنگاه مردمی از مصر زبان ریانی آفریده
 تا رتبه آن باشند. است سرسرازان و چهار دیوای مافوق

آه نه بهار و نگاهدانه هر که آثار قائم دام مصر بودید و از دفا
 به پایان چنین میانه آن سرزمین بحیرت تا بهر باغ تربت مصر که سال
 مع و غم آمل خوف در صحن کفن و مادی قوم تازه کار زبان در آرمید
 این قوم از سعی و تلاش و کوشش و در دلی رشت تا آخری هم بهر دو
 سدهات کتب کنه

ننگا میله هر دو سال ۱۵۰۰ قدر سده مصر و زیارت کرد سفت
 دافنه بر سر حوز و مصر در رخت زمان کوشش و حاکم در آرمید که

پادشاه ایران بهر
 حصه ماه سر از نگر آرمید که سال ۱۵۰۰ قبر از سده افاق افکار
 قرن ایران بر سر پیکر (۱) سر کوشش کبر در طایفه و کتار
 و در تقارن پیکر با افواج مصری تا به خوف و غزل با تنگ
 سرم جنب سختی که سوز به دنا چار در سفسر تسلیم آید

مهر کمر روضه ابراهیم قائم کرد و حق در ماه چهارم اسفند از خون کعبه
 بمغده در ظرف است قلع لکه در است و در ابراهیم باز در ۱۴۴۰
 مستخرس خسته از آن بجهت بقاوت که در ماه روضه عاشره یان بود که
 صاحب اختیار را فرمود و در این شهر ۱۴۴۰ ابراهیم و امیر یان گرفتند

و بقایم ابراهیم و مردم روم .
 مصر تا آن از آداب و رسوم خودت گذشته و به عاقبت تن آن
 که قدیمتر است و فیهما عالم معبود است از هر هزار سال هم کعبه در درون
 اولیه سید و مسیح از میان رفت .

گوشتی که در مردم بود در مغز گاو و در ^(۱) و شد و نهنگ م در دریا
 در این ^(۲) و در آبدی قد باغدار و در آکنه و در هدا این از راه
 نیز در گاو و شغال و مرغ ایستاد و حق است
 حیوانی که تمام از پوست در حشره ^(۳) و در حشره که کشته شده است
 و در آن او می نشاندند چنانکه در آن ساق در آب گاو آید که شست
 در باره این صفت حیوانات بعینه چنانکه در حشره تمام شده است
 عدد بر آن بر ناحیه از آن حیوانی که صفت در آن میبودی شده بود کلمه
 تقدیر می شود و اگر حیوانی که می از آنها گوشت تقیر می کرد
 این را میبردند و در ترنج میزدند و در آن سرکه و سرکه اول قشر از سر
 لعل می آمیزد چنانکه در این که میبرد می کرد در کهنه می کشی و در آن
 گوشت مردم از جا کنده شده و در آن اعدام شود و حق است

اجماله

(۱) - Shodou. (۲) - Maris. (۳) - Abydos.
 (۴) - This.

آفتاب برهنی

مردم مصر به آثار طبیعت سودی پستی نهاده آنگاه که دره را گزیدند
 و در آنجا که لیبی بیابان بود. در آن میان تپش خورشید که بر دره
 در آسمان آینه آما مصر گرم باشد که است تپش رواج داشت
 در غاب به دفعه از مستخرجان خورشید بود که بر جاسی در آسمان
 مظاهر دایمی شده اید بعد از آن معظم مصر و تپش در
 در میان این جمیع معنی در درخت بر در آن سرور نهاده بود^(۱)
 رب انوع خورشید طالع که چایست در ام با است یا صغیر^(۲)
 که معرفت طاعت باشد بختگد و در برین^(۳) و انوع خورشید غاب
 و در آن ایزد^(۴) رتبه انوع آسمان و ماه و در^(۵) شهر جدل و در^(۶)

خورشید و غذا و در آن آسمان
 مردم مصر و عقیدت آن که غالب فیض آن آفتاب بر^(۷)

(۱) - Horus. (۲) - Seth. (۳) - Typhon.
 (۴) - Osiris. (۵) - Isis. (۶) - Ra.

بکسر چندی ظاهر شود و این لحاظ آنهاست و غلبه با آن است و در حدیث

عزیز شد و در حق دست و از بر سر داده گاد

مردم بعد کمان میگرد که فدا این نیرمانه و مع شمر همه احتیاج میکنند

فرز یا دور. از این دوستیها بیستیه گریه شایسته آن بجای آن

میافیه که با طیر معروف شد و از آن صفت مشهور در دهان از بر سر

خاکه ردایت میگرد از بر سر در او اسیر در وادی میسفت داشت

جمع بنیاد این مملکت بود و قوامین مبنی با به خود استوار گردید آن شده

در دنیا بی حرکت و حقن صبح و شب و روز و شب و روز و روز و روز

دشمن (طیفون یا است) ~~نیز~~ ~~بسته~~ او و مکتب و در فرس

که تکه که در وادی میپاشند. از بر سر زن از بر سر زن از بر سر زن

بختیور شود و بدست و بگرفت در آن روز و آن روز و آن روز

افان
از بر سر

در این حال بعضی چو ابرو جمع آوردی که حفظ نمود و هر دو سر از زیر
 بر سر است آفت آورده او را گرفت و غم برگردان نهادند و در
 از زیر حاضر ساخت. از زیر از راه در گذشت و هر دو سر را از زیر
 به ام حنک با دوشی نواز بر گمرد. از زیر از آن می گفتان در آن
 از آن نه سوختنی متوان بر حبه کرد که خورشید (از زیر) در ص
 آسمان میزارید و در روز سه به پودن آن نگه ران. چنانچه در ص
 پایان در کفر ظلمت بچشم آورده بسا خورشید سوا که اعتق نشانه
 و کبر بچشم میزد و زمین سوا میگرد. درین بین ستاره دیگری (۸۰)
 از زیر ظاهر شد. در حدیثی بر مردم ظاهر گشته و آن همان تپان
 که در اوقایه شب برگردان است تا آفتاب (در ص) بد
 و ظلمت بهرست بر بونته چنانکه فیض روز و شب در گرفته
 ایچ. بریده بخورده است.

آمن رع
رتب اع

در میان فدا این مصر آهن حقیقت از آن به قرار گرفت آن
 حصار است که در آن کشته آهن از او با رع رب اع
 خورشید که گفته گفته آهن رع رب اع است و از باب
 از رع و رع بنان در جودات او او آفریده. با رع
 آهن رع سر هو که بر خطه سیر و دانه که از آن به رع اع
 ای وجود خیر و بر بهینه از رع است از رع ای بار
 چون از رع ای کشتی و ربط است از رع ای شتاب و رع ای
 میرنده .... از باب از رع ای و ایضا و رع ای از رع ای
 در باب بر خورشید از رع ای گفته و از رع ای در رع ای
 گفته که رع ای و رع ای و رع ای و رع ای ... رع
 قوی است به رع ای ضعیف است. رع ای به رع ای
 نیک است گرفته است. رع ای و رع ای به رع ای
 رع ای بزرگ است به رع ای کوچک است. رع ای به رع ای

در میان آب است پیچ خفته است . در حقیقت است پیچ خفته است ... زنی
 ویم دوز و جواهر سواد آفریده . علفه سواشی و بنا آت سو که خوراک
 این ن است او خلق کعبه . ما می سوار آب و مرغ سوار بر اوجانه
 داده ... درش سوار در اف و سرینه سوار بر اف و دردی سید ... مردم
 از حسیان او چون یاسین ... و به یگانه سیدم سوار بر می
 رازد که در میان ، هستی و عبادت ترا زبست که ، سوار نیست
 بهست آدره اس . خدای همه سپا گند از تو آستنه داز و از
 آسان تا فاخته زمین و قور دریا به جا به پسر تر شغل ان .
 خدا این در برابر ذات مقدس تو سرفرو میا و در . ادع
 کجور در کعبه سوار و گاه خود سوار و در سوار و به یگانه سید : آرام بشر
 ای پر خدایان که آسان سوار بشیدی و زنی سوار و گاه سید .

اینهاست که در صانع موجودات : اسی خداوندگار عظم در تبارک و تعالی .

مردم مصر در باره اموات خود تمایزی به اندازه روحانیه شسته زیرا به هیچ
عقیده در آنکه که بشر بطبع نمی مرد بلکه جسم دم و پسین خود رفت و دیگر
بر نیاید از مرده و چیز بهیچ میانه که روح و مثال باشد . روح
که کثرتش بهیچ مرده است انسان حیدر بخیر و با نفع عقیده از مرده
است لطف رقت عمید ولی اگر از بر حسب راه نمی یافت باز
ممکن بود که بهیچ مرده مانده . مثال حکم تمثال : مرده مرده بود
و مادر اسکندریه در آن زمان میاسته بود در قبر که بهیچ جسم میانه و این
عقیده میثاقه بهیچ مرده که مردم مصر که بهیچ آیه اموات
نشدن میثاقه . بهیچ اموات که حیدر که بهیچ مرده میثاقه

در تبارک و تعالی
اموات

بودت گویم : و در شهر گاه بسته که خوششان حروف اوقات است بوقت
اوام میت حازه سو یاد در استار رفته که سو که جواب صورت
نشان میدهد تا هر کدام سو بخوانند اختیار مانده. خطوط درم دارد
و در درم سو نرخی مخصوص باشد. گران ترین نمونه که شایسته است
که من حیات دارم نام او سو بر زبان جاری سازم (از برتر) چنگ
اوام میت قیت سو تمام کردن بر گیرند و استار است بکار عمر میزد.
اگر هر خط درم اول سه قند مغز سو بدن یا ورد در راه انکافان
است که قتی از مغز سو چنگ آینه از منخرج با این نمکینه و
صفت دیگر سو در مملو که در میت از این میاید هر نمکینه بسب
کافانی به بهید میاید و از آنجا سو در آورده آنها سو در
شراب خدای میوید و با سو در عطیات گرد میزند و ششم سو از تر
و دار ^{چنین} و یا بر چیز که خوشتر نمکینه و آنرا سو باره میوزد

و حبه سوختن روز و نهار قند سکنه دارد

چون پنج دست سرآه حبه خشکیده و تقریباً محضه بخوانی است که بکسر

روی آن کشیده بشن آنگاه آنرا با سینه دانی از پارچه صمغ

آرد بسته در کفنی سه پرسته بچینه در آسوی گنجدارد و بازاری

چینه در دوزی و پنهان کنی سپر حبه بریانی شده سوخته برآید چوبی

نگین در آن که کسری بر آن ساخته شده و در روی آن نقش مرد پولاد خسته

اتهام و مراقبت که مردم صبر در آن قهر داشته نزار این عقاید بر

خاسته در زیر آفتاب و در آن سینه حبه بریانی

سینه سال خود را بخوانی سینه سقره سدره و دیگران در آن

محال حکم خانه از دست که کفر هر قدر ساخته بشن از تمام کار

یا شمع مرده که در آن نگین شده سقره آن در ده که اگر حبه بریانی

سینه خاسته گردد اینکار ساله جابر آن نشسته بر روی و در آن بخند

تقار

در محضر اُزیریس با حضور می یابیم

روح قنبر از آنکه بگذشت و بگذشت اُزیریس (ملک غیب) همه بر سر سادست
 بر چنگ و سر و پایان برسان شد، حیرانان در نه دست و گریبان میو
 و به سبیلان از حیم لراجه گیر و در برودها گری می کنند. میوه های
 به بهیت می رسند و در راه او دام می گیرند. آفرین و وقت که در میان
 شغال و مرغ ایستد و در فقه او ان لهر هر می باشد او را محضر احکم
 الهام کنی اُزیریس بر هر می میانه و قلب او در میان حقیقت می بخشد. روحی
 که از حبس بر اندام پاک چون آید بر اسرار مزار عوامی میو که همه
 بر کشت و بر ام نمی گنجد و گنجد شتر تا بخت در ام قه می کشد
 در کنار اموات تا در آن تر بگذرد همه که در سادست آن دیار از آنها
 می باشد بعد از این تا به طاعت مانده جمع شوند و بر سر میوه که در راه

در محضر از زیر یکدیگر آرد و شیر بری گردد. از اینج قشر: در گنجی تو می بارد
ای فدا و نرغ عالمقام و فدا و نرغ را در استی و است. من در برابر مردم به این
نقش گشته ام ... هیچ بیه زنی سواد زده ام. در مکتب دروغ نقشه ام.
راکت و ترور و آلوده ام. بعد از آن چه توان در کمال در کمال
مکتب کرده ام. در اینجام وظیفه لقا هر روز می ام. گردنم گشته ام
پسک حوت و قمرات سواد زده ام. از این فدا و نرغ است
کرمه ام. نان کسی سواد زده ام. کسی سواد گریه غمناخته ام. آدم گشته ام
نوارده و آذوقه اموات سواد زده ام. نصب زنی زده ام.
با سنگ کم نفوذ گشته ام. شیر از دهن طفل شیر خوار گرفته ام. هیچ
هری سواد زده ام. من پاکم پاکم پاک ... ای فدا و نرغ
که روزی به است این مرحوم سواد زده ام به است که روزی به گشته

درد مع گفتم. در می نمیدانم چیست. در روزی که دکتر جان من را دید و گفت
فرزند من را در آورده. او بر سر زانهای مردم و در لب رضا غذا میداد.
او اگر سنگان مو نان داده. تسکین سودیر بشفه. بر سنگان سودیر
درد. غذا و نان کف و بهرات غذا را منی. در آن شب است و در
دو دست نیز پاک.
از این عبارات بخوبی بدیدم که مردم مصر صحنی کبریه جنات مستحبه بود
چگونه تسکین داده بود.

11

محمد علی خان

قدست. مردم. روحانی

فدايانه به حضرت نصر بن عبد الله و ستم دروغون نام دارد. بزرگوار
از پیران اولی است که معنی مقام را چنانچه

۴۸
قرع

نه که مصرودن در غنای غنیمت ریزا و غنای در غنای خوفه ای مرئی در بزم
 هم مظهر نورس (مقتدر معنی ۱۰) در هر پیرایه (رب النعم والایم حشره)
 سروده شده. از این جهت غنای غنای پیرایه و صاحبی بر باد بسته
 او را بر پیرایه غنای. تصویر و غنای آنگاه را پیرایه. مصرودن دارد که انعام
 از بهریت او خبری به مشرق که مظهر هر یک باشد و در هر حشره که
 در میان حشره و در هر حشره و در هر حشره. هر کس غنای غنای
 سینه سکه بگنجد دارد چاکه گنجد که غنای غنای
 با بهاران غنای غنای بر بهار است اینجا که غنای غنای غنای غنای
 با بهار غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای
 ای آفات عالم که عالم غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای
 که غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای غنای

آسان اندر کرده است. چرخ بر سر پادشاهی نشانی چون بود نیاختن سگی جان
 ز که در حال طفت و محرم هیز که نصیب دست تمام عالم کجاست
~~در قصر خوراحت که در~~ ~~آدم نادران~~ ~~ف مکتب بر زبان~~
 خلق ~~بگردد~~ ~~در~~ ~~آدم نادران~~ ~~ف مکتب بر زبان~~
 به بی بی بیلا به چشم رگواه است ریز در خوشنگی رستا ران آسان
 و در بصیرت بر خورشید بر برتری دارد. اسی پادشاه رؤف. آن که
 مردم روان می کشی.

دغون مو زکرن و سر بازانی بودم قدرت ادمو که رمی سینه و مردم سو
 بلعت و امید ششم جنت **فکر اب** **در** **اب** **در** **فکر** **بسیار** **بود**
 قرن مکتوب از مرقی **بسیار** **که** **دغون** **بگفت** **که** **بزرگ**
 اقدام میرد

فکر اب
در

از ستم خود گرفته تا وزیر چنانم فزون که عقب به پشت رخ صد حکم
 برار خدای و در صنف زکرا معمول امروز دیار عالی است
 گردی مامور وصول ایات و ضمن اداره خوانده ویران و در
 زمره ای صورت مردم و مرثی سو بر می شده . پاره ای امور
 همه حتر سو گفتار میگردند و بسته از بر بسته قفا نشسته با حقان حق
 می بر داشته . از آنجا که زکریا از میان ویران یعنی نوع
 مصری با برادر ثواب بسته کمر میزد است که در سیه علم ظهور
 به باله تیغ مناصب بسته . قرش رنگ بند صنف بود که کن
 در سربازی سو خنده کعبه در دگر سپاهیانم نهنگم خند است
 از میان مردم جمع آوری خنده
 افراد صنف اول بر یک علی داشته که فزون آینه و آینه شده
 و در ازای آن چنان در لطفم خدمت کنند و اگر احیاناً و حق

در این مکتب سقز بهت آورده بود از تشکیر خدا که تمام مکتب در دستان
موسا دارا بود. و در مصر تا یکسب بر چهارده هزار و ان دشت و هم
صف ارباب جوف و صنایع در آنجا به پیشه مانده حواله بکفر حزن
سبب یافت بنابر. صندلی ساز. کره پی. بنا. آهنگر. بهی ساز.
کره گر. طرگیر. نقاش. چهار. جزیری و غیره. ضلعان مصرانکه
افراد آلمانی بسیار داده داشته بهر غرضی از خود فرستاده اند چنانکه پیشه
و جواهر و درصه کتان و عجم هارده مصر در کفیه ابرار و عالم قسیم
سند در رب. مصر اهلک فایح از قسیم و ضیفه و جزایر کیم
و قبر و عتبان و قمر کلدی تبارت همگی در دارالنج راه محمد دانی
بهت تا دید که خوفناک است مانده خوب بنا و خوبان قیمتی و فلک
و عجاج و گنیز و عطیات
حال تا در لاس مصری بسیار غارت داشت. تبارده از روز و لاری

۶۶
مردن آن کس که در محفل گرفته خوشه با یک کج در گردش نهاده بود
پسینه در و این نه نشسته مرز دورانی هم بود که عمری نمیکند - سکینه نشسته و درازی
رحمت خف جگر یعنی آذوقه ای که خوش و درایت می باشد . اغلب قیام آنکه
ماه سحابه آذوقه سحابه در این صورت که اگر آن معرینه اضافه
جیره ای بگیرد دست از کار بکشد نه ~~بکشد~~ و گاهی هم اگر عده پادشاه
زیاد دور در مقام اخباره بگذرد جمع شده نهایش سخت می آید
عده وقت مصرده قتی در آن که کشت و ذبح نزار و تربیت در این شغال
دشته . سباب که رعایا تعریف نه است ولی زمین حاصلخیز و مرداب است
و مرید . زمین سو با گاو و آنس چوپان به چوپانی شیر میگردانند که آن
امروز نیز در دست فتح مصری همان حال باقی است و حاصل
بادش می رود و این . رعیت مصری ملک سو که ملک است و از ملک

١٤٤

در جگر از غول عدل از خدا این با نواح عوارض میگردد و گویا که
 در آن دست و پا در آن است و آن که قسمت از کمال او میبردند و گویا که
 عدل من و او را شکر میزدند که کعبه برین نهد و یا کعبه من است یا حق
 معبر بودند و گویا که حق میگوید با حق عدل را بر سر بارید و در بار
 اینها دست طبع بر دینار و شکیب از عصبانیت بر تکیه داشتند که از حق
 نهانند که او را بگوید به بند و در هر حال و ملک و حق و با حق و
 در این دستگاه بر پا روم رخت به جان بخشی دست از راه دور بر روم و در
 که رقی هم در غم مختلف است و در این دستگاه که میگوید که
 حزن در دست و پا به هم نشسته است و رخت است و در کعبه است و
 حق عدل است و در این دستگاه بر پا روم رخت به جان بخشی دست از راه دور
 فتنه کرد و حاسب می شود و در این دستگاه بر پا روم رخت به جان بخشی دست از راه دور

در آن

در این بی‌وقت و سرآورده و کجی اقبال و بری که در کجی خدایا و غنای دارد
 سینه می‌بست و جانت عالی‌نایا و فغانه دارایا پس کبریا و دراز کرد
 بهیچ و عاده مردم هر روز شقی و کمال بخیرین تا فرزند آن خوش بود و دیگر
 دیگران در آرزو و در آن که شایان خود بود و در شغل خود و هیچ
 برآز می‌دیده و در هر صند و در ما می‌بایست که در میان است که
 می‌گویند فرزند خود و متقاعد سازد که شغل و سینه که بهتر و شغل
 دنیا است و هیچ و فغانه در بر روی زنگ ندارد
 و آیا زنگی و شغل و کمال که در شغل و ارضی است و شغل و کمال و ای؟
 محض در بیان و کنایه است که عشق و فغانه و شغل و کمال و شغل و کمال
 سبب و محراب یا ایلاف از کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
 با شیشه عینه به همه و اگر رحمت نه داشته باشد روی زمین و در کمال
 می‌بندد و روی زمین و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

ارباب حرف نیز جوخت تر نشسته من آهنگر نوکار کرده آهنگری دره ام
 انگشت نشانه صحنی که در دست نهنگ ساخته باشند چنین برسد دارد ... سنگ تویش
 از طلوع آفتاب در یک نقطه می نشیند تا آنجا که زانو و کمرش می برد ... بهای آن
 است در ۵۰۰ تومان است و فقط مرقع غدا خوردن حیرت انگیز تر نشسته کنه ...
 معنی آنی بنا جلدی در صوفی آفات مایه شده زیرا به رقر که بالای حویب
 سبها قرار گرفته و مانند با قلاب بر سرها آویزان شده و شمشیر از آن بدست
 دستهایش از کمر است و رسیده بود بهر وضعی که می خواهد و روزی یکی از
 حوینویش به و جمع روزی حوینویش کرد و نه بر سر گرد و در زمان خواب
 میزد ... جولا از خانه بکاف میخیزد و زانویش بمحاذات می کشد و دارد
 و اگر کسی روز از نطقه آید معنی شده کمتر به باغ می کشد و اگر بعد از باران
 وادی اول می بیند نه ... عبادی که عازم ملک فارسی است از ترک
 حیوانات در نه و دوشن باید وصیت حوینویش و بر نفس انگیز
 مصر برگردد و نیز باید پس به خانه برسد باید باز گردد ...

دست زگر ز در این گنبد به سید ...
 ای او مولی غلام اردو تا نان به کسبانه و اگر دست برش مار شود در دست

سند می افتد !
 شاه پسر صاحب منصب سران ترا فرموده : بیا تا برای آتش از
 طایع صاحب منصب میم بطلبم چنان کنم . امروز بجهت که اولو سرباز
 خانه آورده در آنجا به سید اید و چیزی نمیکند که روی شکر و بالایی
 امروز در شگاف رسیده اردو تمام برش و احوال مسکینه . او بود دراز
 که شکر دره و پیر در عزت میزنند . حاله سخی ای مقرر نمیشد
 که اردو چگونگی تمام مورد خطر رودانه خاک در دست می شود و آن
 آب خفیه مانده غریبتر نمیشد . مفاصل کمر می شکنند . آب
 ناگوار می ریزد . بیدار فقط کشیک می دهد . جمع بادش زرد و
 بیوفای چو چو میزد و جمع عصر گرد و دانه چوب و نه است که
 آنرا کم خود بسته

میرد آن در بر در باغ میوه پرست
 درین هر چه نظر اندازم جز بخت صری
 منم ایام دهی و بخت میخوام قلب ترا به زیندگی برسانم
 در هر چه بختیام و نه اوراق موقوف زیندگی دارم بختیام
 ادب است و که بجز در دست محبت تو قرار داده ام
 آن سحر که میام که از کجاست غیر همت است
 ادب سوار کوی آفرخته نذر همه کس محرم در افرات است

۱۱۱

جمع نه از میان رهوار روی آگاهی که نظر نه به آن نه و سنگ
 باقی است عظم آمو قرآن در یافت و جمع اینج آمو در آمو
 نمایی دقت ما سوگم و کف بدن مرده و افاق همانی که آن کفر
 که آن بدن بیلم مرده است

هفت و نوب

مصر قریم دارد و در قون و طس آرمه بعضی معاری داشته و صنایع
 ویریه از قنبر و جارتی و قنبر برای سنگ خاکی ساخته شده بهاران
 مصر آتاری بر جود دارد و نه که نه قنبر از حیات غنای و عدل
 مکه از نفوذ حال قتی نیز درین دارد و اکنون هیچ قنبر بر آن پیش
 گرفته است . معاری مصر از عهد حیات قدیم درین امر
 روز که سنگها را جمع کنند برار کنند آنها را بوجهی ساخته
 بحسب بپا در روز و با قتی بر وجهی قرار گیرند و این
 مهارت با خنک آب و بر دست هم تمام اجنه قنبر مصر
 تا امروز سر پا نگاه داشته است .
 من نه این اجنه نه آب به ریز در میان تصور و خانه
 که کنن تر قنبر نه آن است که بر پر دخته و آب جود خوب
 و کمر قنبر کعبه جاد که قنبر آن کف و بیکجور از آن آید

بانه نام و علامه و قریب که خانه خدایان و اوقات است بنگار شد
 آج و کج و سنگ ساق و زنی آبی که در خانه است بنگار شد
 ساقه و در دره سنگ تر شده اند این نوع اجنه *Hyppomelasma* نام دارد

در مشتق از کلمه است ریانی یعنی زیر زمین
 سواران مصر راه طاق زدن و زهر آورنده و در بنات است که نام
 سطح و بر آن ترجیح می داده اند سقف و بر روی ترها و دانه که
 افعال مصنف در است *Hyppomelasma* افعال مرد و از نباتات سلف حنف

مصرفه کند و با قنای قنای و در پرور و درشته اند
 قد قریب اجنه *Hyppomelasma* مصر که فایه اگر تا کنع با بر جابر آمده
 قریب است در بر مردم مصر قریب و منزل ادبی خود می بسته و
 تر بسته اند آنرا هم می ساخته اند سواران مصر قریب و درها
 لکن نباتی جسم و مستطیل می ساخته که سطر حنفی در است

قر

و در آن که خواست بر آن ایستاده تا بام از عهد حیات خود بایستد
 و آن را آن است. در آن که ملک و خانه و محراب است
 و محوطه و سی و دشت که خدمت و خدمت در آن ایستاده اند. منزل گفته
 و خدمت گاهان را رفاه و انبار و محوطه و گاه حرات و قیام
 در دهن آن محوطه قرار داشت ~~در این محوطه که در آن ایستاده اند~~
 به بعضی و بر روی بزرگ از او و در قوناق در محوطه فغان
 محوطه عبارت بود و خانه و سنگ و فرش و در و در و در و در
 منرسیده. در هر منرسیده (منرسیده) در هر منرسیده
 آن در هر منرسیده در هر منرسیده در هر منرسیده
 در هر منرسیده در هر منرسیده در هر منرسیده
 که منرسیده است و منرسیده است و منرسیده است

درم خمر بعد از چو گوشت شسته میشه دگر از سبزه باغیت سر در لعل و گلستانه
 رد که دگر آن شسته باغیت باغیت که در لعل و گلستانه
 چمن از درم خمر بعد از چو گوشت شسته میشه دگر از سبزه باغیت سر در لعل و گلستانه
 دارد است ~~و در آن رودخانه را~~ ~~و در آن رودخانه را~~ ~~و در آن رودخانه را~~
 آلوده از بزرگی میوه میشه که معنیخ راج سستون سقف آلوده
 میوه است . این آلوده میوه عاریت چمن گردیده
 در اسم گفته نه ای بدیع آلوده او میشه و هم در آن میوه اندر در
 نهایت همه و طوق رودی تنگی گشتی تانه در نظر برینن بجه نمون
 است . سرچشمه به بر این لعل و سبزه میشه از رنگ مشک
 حق حیدر فانی داشته داشته میشه و لعلی نسبت به غلظت خلقت
 میوه از خود آلوده کند لعل و از میوه سبزه که در آن میوه
 خداوند آرام داشت و هم در رنگارنگی آن میوه

صیغ آنکه کسی سوا حق دخول بخدا کند یا بمقام که از بهر ارادت و ناموس
و دنیا می دگر و چیزی را برایش نگیرد مضمون

ساجده

زیارتیغ فرایه که که بقیه از راه برنگ و اله قصر (در محله شهر) و
ساجده بریزد غریب ایسا برل (از میان چشده اول) و ساجده فرایه
ضد (مهازی شده اول) ساجده. ساجده فرایه که از راه
و اله قصر غصیم ترغ فرایه که در ساجده. هر سترن معبد آسن در از راه
صندند عرص و ده دزغ طول دارد و کیم قوم کیم زردام در (۱۳)
کیم دور در آن جا گیرد. لیخ آنکه رسو هم سترن به بر از راه
کگاه سید شسته. سترن فارغ و دغ اول که از راه لیخ غنیه تر است
همه دزغ ارض و ده دزغ هم رده دشته. قوم کیم از آنجا برون
ستون و اندام (۱۴) و در ساجده.

(۱) - Spasmboul. (۲) - Phila.

(۳) - Notre-Dame. (۴) - Vendôme.

همه در زیر من ^{ایست} بوی نرفته فواره سرگشته و الا قهر در اوان سرگشته
 واقعه از ^{تسبیح} خفته سده و دانی آن را پس نهان بهر ^{چهار} محسبه علم گشته
 را پس نهان که متبذرع شده دارد و در سنگ تراسته نهان خفته
 زینت گشته. تنی که از دیگری از پس نهان که لعل از زیر پرده
 به سر نهان تا در بزرگ زیر من ^{تسبیح} گشته که
 اما به خیره خنده غلب در اوان سطره بریان در دم ساخته
 وای دنیا نه سخن گفتم صدفه نیم سوره که گشته است. این صاف
 آفرید شایسته که سر نهان در سر نهان
 هر در صاف و هم در قدر صحرای ^{تسبیح} بر چه گفته که از خورشید
 از سنگ و ده ای از سنگها تحت از خورشید ساق و عینه ساخته
 شد است. مردم صحرای نهان بگوید که در دست شد تراکی

تسبیح

[illegible]

قسم اول که چهار ضلع در برابر هر ضلع فاعله یا ضلع ایان را بطریق خود
 برضی قدر آینه محسوس نماید. چهار مقدار بعد که حاصل از عدد هفتم آینه بر
 بعضی از این محسوسه ها یک یک علم داشته باشد محسوسه ها را بر این چهار ضلع و
 محسوسه ها را در چون دگری که محسوسه ها را بر این ضلع است و در هر یک
 دارد.
 قسم دوم که در هر یک از این محسوسه ها مثل فرد و موکدا را در این محسوسه ها
 است که هر یک از این محسوسه ها را با هر یک از این محسوسه ها را از
 مورد فرج آنها محسوسه در هر یک باشد که در هر یک از این محسوسه ها دارد.
 این محسوسه را در هر یک از این محسوسه ها و در هر یک از این محسوسه ها
 محسوسه است که هر یک از این محسوسه ها را در هر یک از این محسوسه ها
 که بی و در هر یک از این محسوسه ها و در هر یک از این محسوسه ها
 این محسوسه نیز مانند بسیاری محسوسه ها در هر یک از این محسوسه ها
 نامی دارد که در هر یک از این محسوسه ها و در هر یک از این محسوسه ها

مکتبہ رحمانیہ

دلدار که دستها را صاحب و دریداره که تقابل با تمام در اشکال و صورتی
 ستر بسته که چهاران یا قاتان یا بر سر با یک رسم مبرور
 از درگاه که از قایم زنگی خداوندان یا بدین یا خردمند و چه که
 بر کف دست مدعی این صورت اشکال قایم تخته اربعی رده
 صورت ترس یا نقش چپسته اف می چپه دارد بر منی که گاه
 فقط طرح در دست از افخته که گاه صورت سلوانه حداس
 گود در آورده اند گاه شایع چپسته یا فقه و خونی صورت
 و در سر پوشیده اند گاه تصاویر و صورتی نموده اند مکه فقط
 روی سنگ نقش کرده اند از این در قیاس رخصت آنچه امروز
 مملکت در صحرایه که گاه محراب عیش فقط که از زنگ
 آینه آماره قایم شده اند یا تصاویر و قایم در کف دست

در باب تعریف و تعارض از میان حکمران که راجع بحکیم است و بهر کسی که
صفت را در حق هر یک از اوصاف آن تعریف نکردند که از قریب مآثره بود و از
مختار طبع غریب است و در اندک آنچه یافته اند کمال بیخود است و در حقیقت
در درون کف است. شانه از رویه قرار گرفته و در پارچه پنداشته اند
آنکه بهر نظر افروخته از حقیقت قدر و آواره بهیچ نام برادران
دارد. از این که شش صریح بوده و دردی یک زمین کشیده شده
و بهاضراف ایشان که در خارج هدی گیر معانه در نظر زود هم قرار گرفته
بود که صفت را در صحنه نهایت بهارت چهره که سر بخارج داده اند
در سر از نظر محو نموده اند و در حقیقت و تعریف بیاری از خلقت بسته اند که
از حقیقت جان داری و شایسته کمتر نظر دارد. زنگ آفرین صری
جمله آن است و صبر آن طلب تر و آواره مآثره است.

خط
در این ترغیبات آثار عام و خاص مصر کشیده و مشایخ و کثیف ما بشه
در این خط در اقامه جبهه زمین دارد . اولین علام و اماراتی کرده
مصر که در سوره الشوری بعد از این با سیدین یا روحیات
و غیر اینها که معانی واضحی داشته است . شد وقتی میخواسته مکمل
خدا . یا کلمه سلطان یو ربانته ظهور ویرا که قرآنی بعد کشیده و نه
بکتاب غایب از کلام و بیشتر آن حیران و درسم مسکوده اند و مصر
پس از آن بسیار ده . صورت آدمی که شغل و حاجت نداشت
پس از آن در مصر کشیده و در این معنی که هفتیه نامه شریزه
اصوات سینه ترکیب یافته تفسیر می شود . در این درم مصر
در صورتی عدت محض و از کلام و این آیه از قرآن ظهور
در این خط که هر کثیف امید و شد و صورت تفسیری داشت

بکمال از اشکال و کلمات است بسیار و حیرات یاران و مردم می خط
 وضع بسیار شکیم به یکدیگر نهایت در رشتن طوطی می شد و در خنک
 صحت هم می یابید زیرا عدالت آن گاه نماند و حرف در دهان
 مبتدی نقیصی

مردم مصر در امر و بری و شرف و رفته عوام هر یک یک سواد و هر یک خط
 آره از اختراع مدنی که زبان فرنگها هر یک یک سواد و هر یک خط
 یعنی خط کهنه . مردم فنیقیه سواد و در خط خبر کار برده الفبا
 خویش سواد آن گرفته . غیر از این خط تا شریف در مصر و اوج
 که در فونیک خوانده می شود خط کهنه

مردم مصر در تزیینات و لطافت این سواد در حجاب و حرف
 از قصه در گوی و حجابی تمام شد و سواد کهنه و سواد کهنه

Hiératique - Dématique

الخط الكهنه

این طریقت بر از غلظت و غفرت نامنه سینه ریز و گردن میده دست به و آج و
 حجت و آینه و طهران و غیره است که در آن سال یا چند سال است
 چهارتنی که در سخت آنها خج و داده اند بنینه سولتقت یا در دلیلی
 که با آنها داده اند غایب از روی تو مشیت یا هر یک بر دست نه با هر یک
 سر مست و آلوده اند زیرا این صوره در نظر مردم مصر است و خجی نموده اند و
 نزد بدست عرب اند و در آره امروز هم موقوفه صنعتی در آن دنیا باشد

این صوره مصر
 نابر آینه گشت مصر در نیم عصر تاریخی دنیا صلب نمیشود
 در حقیقت صوریات آن عیار بر روی هر واحدی و چهارت صغیره است
 میباشد که در کعبه رسته عمی غیر صفت صغیره ظهور یافته است
 پائینه که تن مصرم بباله رسیده که در جلد و چین و چاکر
 و با وی قدرت عجزی میباشد زیرا که اینها در آن
 دوام یافته است

[illegible]

و علی بن ابی طالب

فصل چهارم

کلمه داشته . مدحین با بر و نوا

درین اندیش می رسد و صفات . سرور آثار تنه و نور کلام

در حدیث قدرت و کوه تقریباً به پای تمدن مصر باشد

اقدامی که درین خاک ملکوت داشته اند ربات بر فاشه مرام

بماند که گیر افتاده گشت و کسایری راه انداخته اند .

مختصی در دست این سرزمین و پادشاهی با بی رسوم به محو رانی

تکثیر کار که تعجب و کجاست معروف است . سده و نوزدهم

آخر قرن هجری بر تیره در برآیم خاک شرق دست یافته .

ایح مردم در نه و نیم و خون آشام قریح مانکن و ساهلین

کشف الحقیقہ قدیم - ملک دردم

سطح تمدن در برهمن آمده (بر مبنای شش درجه و فلات)
در حد و چهار هزار سال قبل از مسیح یعنی در همان اوانی متمدنیت
آزفته که مصر نیز در آنجا مرفقه است.

آقای نوری در این کتاب

سید محمد باقر ازاده صاحب علم و فضل در دست نبوی. آنچنین در

باب بیستم نہایت مختصر و مفید در آیات و احکام

قدم ایران و توریه در کتب عربی آن مضامین است

کعبه بود از قبر فرمود در کف رستی رفته و غنیمت^(۱۵)

که از آن شهر رفته و خیرا را با آنها و مکه میبرد (۱۳)

(1) - Nemrad, (2) - Pines, (3) - Limeraus

در وقت اجراء
در شهر

مشرق که در ماه نهم در امر شرف نصیر شهر آید و سنان نزد
 که در کده و آینه نزد دست لک بر کارگاهها و غیر آن شهر
 بنام نام و انور در ۱۸۴۲ است قزل ریمیا شهر در صحرای
 در کنار دریا گردید به پیه کردن غیر لک است. همچنین
 تپه و کارگاه و در وقت در یک در آنها واقع در ^(۲) خراسان
 محسبه و عظیم الحکمه و بلاد مرزبان
 این خواهر از غنای مرزبان بقایا قصر سارگن ^(۳) پادشاه است و در
 که در پناه غیر اقرار است. نقش محسبه و محسبه
 دست مکان قصر با نام در زیر بقعه ضخم در خاک بخوابد محفوظ

نام در
 از این محسبه گران نیز بخشی در دهنه از روی بر تپه است که در وقت

(۱) - Batta. (۲) - Kharsabad. (۳) - Targan.

با تخمین قدیم در زیر آن خوابیده باشد خاک سوار گرفته و محبت
 او در خواب که غنای است ^(۱) لایزال و کفایتی برین آمد و گمان نماند
 آسودگی نایب ^(۲) با نذران اراج آفرین ظاهر شده. اینج اراج سوار
 حروفی بر کعبه رفته با هر دو کلمه مصرع ~~مستقیم~~ ^{مستقیم}
~~شبهه~~ ^{شبهه} این ~~مصرع~~ ^{مصرع} زوایای که گوش که جهات مختلف
 قلمداره باشد و از آن جهت این خط سوار فارسی سخن و در زبان

فرانسه را دیده مانده نام نهادند

این خطوط سوار با قلم حکاکی در گهر خشک شده زشته و تیره در گره می بخشد
 قهر از آنست که تا و لایزال در زیر خطی از روی کتیبه های
 ایرانیان قدیم معروف بود ولی خواندن آن بر وجه هر کس ممکن نبود

(۱) - Lazard (۲) - Assurbanipal.

و مع الحاضر بر خوار خط نیز اکثر بعد بر اکتب است - متعدي ديک بر مریز
 که در ضمن حفريات است است آب و راههای عالی گریه که در راه خندان
 آن زحمت میکشیدند . متجاوز از پنجاه سال کار میکنند آنچه بطریقه
 حاضر شده من با در دوره در ۱۸۵۷ سال بر این عمل که در آن حد را نشان
 انگلیسی و ^(۳) فرانسوی در بدنه زنده که از انواع هم آلودگی
 بخانه و گاه مد ترجمه کنند . با این ترتیب به از علم صرفت با حوال
 علم تازه است پس که صرفت بحواله آورده نام گرفت زیرا کفایت
 که آن روز سر شده بدنهها در بد کشف آید هم قسم آورده شود .
 لذا آن مبتدیان کثافتات تازه از این نام گرفته سرچشمه بود که در مکه
 به من و حدود دهه برابر قدیم تر از آنکه آثار در آن است
 و امروزه در مکه صرفت بحواله آورده آثار قدیمه کلمه و کلمه در آن
 (1) Karolinson. (2) - Oppert.

خاک و رفته

کند و در قسمت نزدیک ناحیه مذکور باشد که اهریانی

من الهیج ناسیه و نیز این فلک که در میان هم وهو واقع شده

خاک کند و در جنوب در قسمت سفید و عقب و فوات و آلود

در شمال در قسمت سفید و عقب و فوات و آلود

فوات ۲۱۰۰ کیلومتر طول دارد (تقریباً سه برابر طول

وهو آ (فانسه) و در عقب ۲۰۰۰ کیلومتر

این مردم و هو از گذشته رنگ و گود فلت مرتفع از استان

سازیده که بجانب بحر اوم و پام ترمه میزد و دری

راه ایران و در پیش میزد و در راه و هو و کج کرده

همه خاک میزد و در دست و بعضی نوبتاً عوارضات

یکدیگر میزدند

دعده بر آب سرد و سیر تر است ~~و بهشتی است~~ و لذات آرام
و کم آب تر و سیر تر است ~~و بهشتی است~~ این هم بهشتی است
الرب سیر و بهشتی است و لذات آرام
دانشه است و بهشتی است و لذات آرام
مطاب کرده است از قدیم تر است و لذات آرام
کدی تر است و بهشتی است

برای دزد و دین دار و بهشتی است که بر فنا آب سرد و لذات آرام
دارد و بهشتی است و لذات آرام
و بهشتی است و لذات آرام
و بهشتی است و لذات آرام
و بهشتی است و لذات آرام
و بهشتی است و لذات آرام
و بهشتی است و لذات آرام

و هر جا که اسفار آید اینم گرفته مردا بهای مردان و
 آب و این نیز سخت تر و تنی تر از صحر است بدست آن گریه آید و آن
 شغریه میزد و این رست آن سرد میزد با جاده در آن شهر که از حد
 در رست آن مادی شکر گله میخ بد آنجا میزد. در او اسط و او
 بدین راه میزد و از آنجا میزد.

میراث مردم
 این الذبح که امروز تقویم میزدیم ما آقا نزاران هزار
 نفر و آن سیه اریه است. این خان فی الرام میخانه است و کمر
 آینه سینه آینه میزد. گنیم و جو حرد و حرد و کما
 میزد که میزد میزد میزد میزد. میزد میزد میزد
 در اینها و آن و میزد میزد میزد میزد. در این میزد میزد

ماتنه مصر نه درت به پسته به تهنه نختار که همه اردی بکوزند
 رطوبت در کبه و ماهی بسیار داشته . طریقات این دو طریقی تقریباً
 نظیر طریقات مصر بوده و در کف کلبه رطوبت و چنگ با کوفه
 و کما بیشتر میرفته اند

در شاتر رعبه و ذرات زیر شتر و این نیز چادر شنیانی در کوفه در
 بایا بهنا حاد به میان کلبه سر بردن سر حلقه بلب نموده
 تخمه قاپ کرده و زرب است و ادشته و در اسر آماوری خیره
 گردانیده است . مکن از آن تا که بین المذبح و جد و مصر
 گوشه نقیمت دست یاقین بر آن از هر جانب آمان است
 مگر از جنوب غرب که محراب شام از آن سر بطرف شام .

سکته

۱۲۸
نبدای مردمی که از مرد و بر دین خاک سکنه در صدد مصر از یک وقت کوفتند

نیکه چینه رخ قدم مختلف بود و عجب نیز با یکدیگر عهد وصال داشتند
سعدیه این خاک غالب در مرض بهجت و قیام ناز و قرار گرفته و
در رسیدن جان با اقامت قدیمی منتهی شده اند. علیهذا تاریخ کتبه و

پیتر از صخر بهم ریخته و با خنجرش تمام است

درین پنج اقلام نه که در حدیث آمده است و در کتب معتبره

ایک روز میں اس نے ایک دفعہ فرمایا کہ میں ہمارے

که در افق کسوف و کسوف است . این مردم غیب بر مردم و شوق

معضلاتها (مانند مردم آلوده) منی تری و لای ضخیم و سردی

محبه داشته اند ۱۱ اقوام دیگری (مانند قوم شریک) که در

بنی نام موده له کلمه از بزرگ و حذر داره ترانه و شیه

و بهی رجبته اگر که درست در امتداد چنانی قرار گرفته بود، پسندید
 به این اقامت قمری الحقه و نیز دهنده و برده بعد از شش پیکان
 رنک مردم این ملک پیش از این عصر گرم بود و بزرگتر بود
 از هر حینه دشته از قبیل قبا و باده آستان کرانه و جاده
 دراز سراسری. این بابها به غلبه رگ می یافتند
 و دست دوزی میکردند و ریشه می انداختند و با سر اصل سال شش
 ریشه داری بعد که در دوا سرانته نمیکردند در دگر می کشیدند
 و به بعد از آنرا بزرگتر کرده تمام بدن دوزی پشینه نمیکشیدند
 تا نه دوازده رست و در بدن گنجه میشد کف در مردم
 آسود و پادشاهی داده که با سینه جانی سینه و طلا آستان

لایق

دست یاکلده زک تر نهدی . ز روز دیر و عطیات و
 روزی زک می مردوزن قریه داشته است . مکنه
 غلب ^{فما هاته} ~~بعض~~ از غنیمت خان مربع یا سطر که در دست
 فرقه آن حسابی با منبر تریب هم برجه را که یک کعبه دارا
 بر فراز آن محاسنه بخیه کم داشت در کتب غلب از در
 نفوذ میکرد .

II

کلده قدم - ملک میر ^{۴۴}

در آرم کلده و در نغمه هر دو و سیر است دیگر
 مکر دیر می .

تقسیم آرم
 کلده و آرم

۲- عاقبت قدرت و جبریت هر دو مستم آنکه بقسایات قهریه از
 این رفت و در هر دو ۲۱۰۰ قهر از بند قهر را به هر شاه
 با هر بر مملکت و سبب یافت قوا یعنی محکم گشته
 تا این که نظم بر پا کرد.

۳- مدت بر در ششم بجزها متوالی در نصف گشته بود که
 واقعه در هر دو ۲۵۰ سال قهر از بند به هر شاه
 سنا فویب و آسردانی پال که در نامه ششم و نهم قهر از
 بند نیز بسته نه و در سبب یافت قوا نیز بوده بقدر تریخ
 در ایران این مملکت شمرده شود.

۴- باز اقبال کین روگر به کله و روگر باز فوایب (۱۲)

۵- Sennacherib (۱۱)

دگر آنکه در شیر میزبان میزبان خرد و قلم تمام و کمال
 خداوند هر خردش میخوانم و میباید دارای خود صرف مافات
 وی مکر و دزد و تاجر است و میباید که در دگر و شکست
 در بند محبت و از گودا (۱) (کلیله و دمنه) بهر آنکه نذر
 نشسته و نقشه میبرد که برای خداوند خود چنین گیر و ساخته
 روی زان گشته و در خطابه میگوید: ^{خوشه ناک}
 ای نین گیر سو. ای خداوندی که اراج ^{خوشه ناک}
 میزنی. ای خداوندی که گفته است بهر خسته. ای پر انلیل (۲)
 ای رزم آزا. من بخوانم او بر ترا از جان و دل تمام
 ای نین گیر سو. من معبد ترا خرم و باطنی هر چه تا تو بخوانم
 تو در دون آن جا ^{ملک} ای نین گیر سو. ای نین گیر سو.

(۱) Tello. (۲) Gauda. (۳) Nin-Girsou.
 (۴) Enlil.

سر به سان کشیده و وحیت رزق و شکوه و پشوت در تمام ملکیت پیچیده و در
 بهشت بنین گیر سو حیدر کعبه . بیا و این منت و بر آن گذارد و اکنون که
 تمام شده . این افتخار و از آن دیدم دارد . « . برکتی و شسته عشق که چشم بسته
 در افتخار کرده است و در و است شب حسن اگر غنچه در دلفریح
 است و در هر در و در قرار بود خاکنه و در هر یک با خام خود مهری
 میکرد . زکر با خداوندگار و عرش بهمان برفت . در شهر من سستیف باقی
 بهید به بهید میزد و مردم در زبان هر یک کلام خوش را میگویند . . .
 در هر روز با لبه از هر برادر با لبه تا هر که از سال قبر از مدینه و در هر
 کلمه و عیدیم و آنکه حشمت رحمت انعام و مردم در هر یک با حشمت

و از جانب غربت حلقه و در آن از منی سام آمده در میانهای است صوری گشته
 با منی و آب جدا است و در قیوم با نازده شهر معظم مغنیر است
 در شش و آنکه مکرر مکرر ~~در~~ ^{بجای} رفت باز آنکه تکرر
 نام خود از دست ندارد و در این شهر در خانه که بسیار آمده و برای
 عیش و عشرت سر آید گردیده است و در مدینه وضع قیوم گشته
 که در ۲۷۰۰ قمر از مدینه خفته شد و اقبال که در بی نو کرده در مدینه
 بر آید مناسب آن بوده و پنج منی که در مدینه کفنه و ذات در مدینه
 که پنج روستا در هر جا هم جدا بزرگ شود و پنج روستا و پنج
 آسود و گنده و مصر و استان و ایران و فی الواقع سرها در این
 قرار داشته است و مدینه چیزی گشته است که از آن شهر است و در
 مدینه عموم خاک مشرق گردید و در دست دوم و آن
 قمر از مدینه ترانسته شد خود با محبت و با نازده شهر است نام که چنانچه

پست قلم: بابر در سلطنت همدان (در حدود ۱۰۰۰ قمر از بعد از همدان)

همدان

نزدت حدیسه: این شهر یکی از بارورترین و زیاده‌ترین شهرها
 و یک جامه رایت و یک است با داره آن پر خشت و در آن
 همدان به یویشاران تسمیه که نه که در همدان و همدان و همدان

دست داشته است.
 همدان به بابر در سلطنت همدان (در حدود ۱۰۰۰ قمر از بعد از همدان)
 خاک کده: سواد حیدر که در در همدان نه تنها دست همدان
 کده: کربا که در آن سلطنت سواد حیدر که در در همدان
 بابر سواد شام تا ایفغ سواد: همدان به بابر که در تمام
 سکه کده: همدان به بابر که در در همدان و همدان و همدان
 همدان به بابر که در تمام عام داند و در تمام سلطنت می‌باشد

اتمام بیع دشت نه هزاره از دشت آخلم فارگزاده اسم
 حمزه را که گشت و با نتیجه ملک کده جمع بخوابد و در
 صرب ری هر خانه سه در کتبه از عین بگیرد . من نزد
 حمزه ای سو خوردم که با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است
 و او ان میوه سو خوردم و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است
 و عینت سو جمع ناکورد و آله مردم سو خوردم و با بزرگت مردم است
 و با بزرگت مردم است . آله هزاره حمزه ای سو خوردم و با بزرگت مردم است
 و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است
 آن که روی تخته سنگی از قرینه است و با بزرگت مردم است
 و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است
 حمزه ای سو خوردم و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است
 و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است و با بزرگت مردم است

سزاوارد است ^{مطالع} ^{است}
 محرم نزار در ~~خود~~ ^{در آن ایام} ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام}
 جگه تنگتر می آید و پایه فایز و مالکیت و کار و کار
 خدمت نظام و برجه اصول استوار می شود. که از همه قوه
 از تن آموختن یا خیم: و اگر کسی در آن ایام ^{که در آن ایام}
 ورزد اگر رخنه ای به برسد و قریب به آب بگردد و در تار
 بقدر اگر کسی است که تمسک او از مال مردم ده تلف شود و هر یک
 قادر باشد خود را در آن ایام ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام}
 نیامد و خویشتن می کشد. و اگر کسی نرسد از سوختن و سوز
 که در آن ایام ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام} ^{که در آن ایام}
 در وقت کرد سال و پنج باغ میانی مالک و اعیان
 قسمت می شود و اگر کسی از آن حصه می گوید که می گوید

[illegible]

شان ملک گایت که در بر مقام کرده شرکت حورای غیر سیه شد
 موی که فرشته پیاخته کرده صدح بود آن نر که بر سر نام مصر
 در بقیته و لهر جان داشتند که در بوی حسنه بود آن قاتم نام
 در الاراح آهوی ملک تیر اندازنده و چهارده بایه قهر از عدد و در
 که در آن آهوی ملک اندازنده و در دختر فرعون و نر که در بوی
 و نر که در بوی ملک اندازنده و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده
 بعد که در بوی ملک اندازنده و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده
 میان ملک و مصر رسید و در آن تیر اندازنده و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده

کشتن آن آهوی ملک و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده

ملک و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده

ملک و در آن گرانها که در بوی ملک اندازنده

در یار آرد فراغی ازین است . اگر این شهر هیچ عهد و پایی نماند

چنانچه رود و درل شود . او سواد حضرت محمدی

مردم آرد در اوراق طرح طریقه و نحوه فراغی از ملک و مسترد

و در عهد محمدی اوراق با بر در بخت آن خطه آرد و خود را

آرد و رفته بر قدرت ایشان یاد خود آرد و رسی که در آنست

در ضعف کتیه و قبا و نحو (اوراق همی است و است)

شیراز و سمنان و سواد از هم با سینه ملک آرد و خود را

نزد آرد و در (در عهد ۲۵۰ قمر از سواد) و در

مبعه سواد طین آرد ملک محمدی شرق زمین گردید

مردم آرد که در کوهستان سواد از هم با سینه ملک آرد و خود را

در دشت و در غریزی و در ملک سواد از هم با سینه ملک آرد و خود را

و بدان نسبت آوردیم که در آن روز که در روزی آشوب تمام
 مکن دادند و در آن وقت عامی که در عصر مکرر در آن اوانه
 آن صفت در آن وقت بود که در آن وقت که در آن وقت
 سکه قهریم آشوب و فساد ما

بر حسب بدایت بیان و در آن وقت که در آن وقت
 و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 بجزای قبال نه شده اند

در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 است که در آن وقت که در آن وقت
 و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
 و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

قشر شده

رقم آشور کن به تنه که بختی، برادره نظام حاکم و ستمه دخی و مکرر
 کاسر عودن . چاره نظام آشور کرب از نیره دارد که از ارد
 که در شمشیر گزای نیر داشته. سران چرخ قی که دلمه و جوشن
 در مکرده یا اینکه در می پشته و شلوان حبیبیه به من بود و
 کشتا بانه است. مغرور کیزی سرنگه پشته و پره یزرگ
 پیش میکشید. قرش آشور که تیره بر پایه نظام ملک بهیمه است
 که در حرکت و جا که نرود. این دست و شمشیر است و در
 بر چیری در دست می گرفت. بر پایه ملک بهیمه ملک بر پایه
 رسیده است که هنگام عود از آب کار رود. سواره نظام در
 در ده رگته در دست و این قبیل اهمیت بسیار کرب کرد
 سواره بر پایه کو ملک بهیمه و حکم می کنند و در دست
 که از ارد نیره دار. سواره تنها در جنگ شرکت میکردند

لطف رسد گوشت آب جگر و آفت و آزار و درد و از زیر بریت . چنان
 در آن شخص نفوذ می نماید . بکشت در آن دهن و با دفا می آید
 عدد صدها که مقرر از رسیدن مهر قشون و پشت و بر سر مردل
 مردم می کشید . بعضی اوقات در اردو کشته می کشید و سر از آن
 بیام سبب بهم می کشید و خون می کشید و در آن وقت بهم می کشید
 و در کشته می کشید و سر از جگر می کشید و سر از جگر می کشید
 و سر از جگر می کشید . قشون آتش عماره می کشید و در آن عماره
 ت نفوذ می گرفت و همچنین یک سینه قشون که بهم می کشید و
 سینه های بعد و یک رگ قشون عدد سینه های است . سینه های بعد
 در خانه ق کشید و قشون روزی می کشید و سینه های بعد
 که کشید و در آن وقت ق کشید و سینه های بعد در خانه

[illegible]

کتابت در زمانه
حضرت آئینه در زمان حکمرانی
(۶۱۰ - ۷۱۲) قمری
مع در ده شکر رسیده. شکر در آن ماه نایاب رسیده

(12) - Teglath-Phalazar 1st

ستا غریب و آمدن به پای پاشنه که با شینان مهر خیزد
 ستا غریب بر پاگی (۶۸۱-۷۵۵) بهر سو گرفت و تو بجا
 بزرگی تربت کار که تمام اقامت کن خدیج فادر سو نطیع بگو سازد
 استنار در صحرای فنیقه سو مقرب در آورد و بطن سو
 نشانه عز کرد و بت المقدس سو گرفت از آن پس راه مصر
 در پیش گرفت زیرا ذاعنه از قدرت آتش مضطرب شد
 کینه آزار دل برداشته در بحر صحرایه دفع این بحکم زشت
 دل طامع بینه در کعبه مدینه عمر بر قشون آتش ازل شده
~~آذر آتش~~ ~~آذر آتش~~ ~~آذر آتش~~ (۶۹۰) چرخ بت سال برانج
 واقعه بر آمد مردم آتش بکینه کشی رخا سته بقر و غنیه دارد
 منفیر سمن در میان لاریان آتش حشر و کشت آتش

مائنه ذرات (ع ۶۲-۶۶۹) اوست که مصر کهنه و جدید
 سحر خود و در هزاران سال هر چه از پیش بر آید فرو گذارند بخت
 آنها بود چه بخت هر چه پیش بیاورج داد و داشت آنها بود
 نیز جمع آورد. آن نه در عوالم و در شرق کرد است. درین
 زمان حد و مصلحت است از فانی قدرت کهن و از جانب دیگر در
 دایم چنین بستر ایستاده بود. و با هر که با مردم ملل و ملت
 در احوال که است آن مشرب و با مضبوط باشد. حضرت
 شکر کن که در اینم قدم آید بر سر راه و در این عمارت
 که در مصلحت است که بعضی در کتب و آید و در این عمارت
 و عدل فاعل حائمه بود

قرن آ در جنگ عفره به پیوسته می رزم می کرد. این جنگ از قیام سال
 ۱۱۳۴ که آسورنازیربال در آن کای از لشکر کشیده می شود بر جبهه میان
 کوه شرح می آید. و بعد مرده آ شور و است (۱) فدا این بزرگ و جان
 از لشکر این و مرده آ جنگ عفره و جمع آوری نمودم... از کوه؟
 گذاریم و به باب کینا (۲) بوقلمون (۳) (۴) در این مقام (۵) روان شدیم...
 بشهر حله آمدیم و یک ضربت متواتر از اسلحه میزدیم و شش نفر
 از جنگیان دشمن را کشتیم و شش نفر را زخمی کردیم و شش نفر را
 صاحب و یک یوز زنده گذاریم. آنگاه برگردانید و روانه اهوانی
 شدیم و خود را در و زنده گذاریم و شش نفر را زخمی کردیم...
 از کینا برو سرب (۶) روان شدیم. شش نفر را کشتیم و شش نفر را زخمی کردیم...

(۱) - Assurnazirabal. (۲) - Ishtar.
 (۳) - Kinabau. (۴) - Hulai. (۵) - Tala.

مردم که کجا رستم و عدد بسیار چندان خود نگرم روزی از در محراب
 دنیا ندم. بجنب پر ختم و خردن رستم و شد و شد مردم و آنرا
 گماشدم. سه هزار نفر سر باز سواردم تیغ گند انهم... بسیار روی سوار
 در آتش انداختم و بر این راهی را دی نذر گرفته باره ای سوخت
 انست بر این و دیگران سوار شد و من بسیار سوار از دیار بجم
 مردم. از نذر گمان و از سر و بسته رستم و سر را به آگاه
 بر روی شهر و ختم. حران و دختران سودا آتش انداختم
 فن نه غارت و نیز از سر لکال را نیز بکشور
 میگرفته مرتباً تباراج میدادند. در عهد سلیمان
 حکما سوار میکردند. هر که را با فکریان ^{میکردند و تباراج}

مردند و هر که از قصر تمام جان بر برده بود مانند گله گرخته جدولند آهسته
 آب شد روانه کردند آ در سلطان تصور سلطنتی که بکار آمد . آهسته
 بانی پال بگویم : « شورش به تصرف شوم و از سر فرامین و ذفا
 سلطان صیدم که از قسیم روی می آید باشد سرده بود هرگز گم ...
 غنا هم جنگ که آهسته تمام عبارت بود از رسم و روز و جایم و روز
 که فغان سلطنت و اسبه قهر و آهسته روز جنگ و روز سان و کام
 ام یه تصور و ظرو و فکر یکی در روزن و آهسته ن و عطر و زن بهو
 و عراده که در آهسته که در آهسته که در آهسته که در آهسته ...
 سن و در محله سلطان که از رسم و روز و عطر و زن بهو
 آهسته سلطان که از رسم و روز و عطر و زن بهو
 آهسته سلطان که از رسم و روز و عطر و زن بهو

بیاد دادم
 و مسافت یکماه و بیست و پنج روز راه آن منزل
~~مستحق سپردم...~~

و اجواب و محبت هم
~~مستحق سپردم و مرده و غار در آنجا پستیم و غنا تر تقصیر~~

در آنجا پستیم: بر آن و خواهر آن سیدین و تمام خانواده

و حکام و صاحبان که از او در راه رانند و کاران و همه سازان

و ارباب حرفه ساز زن و مرد و غنایم و آنم که بر روی هم میزنند

اگر از این میشته... خدعه سر عیدم سوگو میم و فرادگی

خوشای بود در و داشت آن خطم بریم و آنرا جگانه

گور خرد و آخر و دود و دام ساخته...

سیدین حلقه در آتش در عارت نزد منی داشته و در آتش
 بر این آن کفر کهن بر که شد و قصری کهنه خوب رزم

عادت و
 اصفه و سیدین آتش

حاجت و غنای ابراهیم است معقبه از کجای خوشتر بر یو مانر . غیب
 عبادی اثنای بی فکر که هر لپ هر لپ سو که خود آن کس است
 برگرداند ازین میزد و با هم آرمید هر چند در آرزو نماند
 با شجرت سینه مانده آرزو کلاه و دور با گلی (خو مانر)
 و نیز آنکه ساقی میست نشو .

در خانه من چه شکر کنی نه یار آرزو اوقات خود کفایت
 لبها رنگین زانیه و بارش لعل کاش خورشید در خور باد
 و حتی صید میکرد و در غنای عشق و غنیانها شادمانه ار که
 در قصر خورشید سیداد با تیر میزد و درین کار نه کم میداد
 نقش بر جسته ایستاد آرزو با هم وضع نشان میداد که

در جامه از زردوزی شده در بر و کلاه به جسد و حجاب ایشان بر سر بردن
 در بار این و دندان در خانه که گستر بر زبان او است که نه و از گفته است
 سخن است با در که که نبع همان سلطان رزم آن زمان خوشنما
 که چون و بهر که در حوز زمان است آری در بر و بر جامه آرام یافته
 با بسته که این به زبان در شمع و شربت بن بر در عمارت
 سیر و نه و بهین فقه بهشت فاضل و زوال نشان گردید
 هر یک از همیشگان آمده چنان بر بار یک شاهی حکم کرد و شکر گشته
 بهد فحوظ نظر سرگرفت شده فتح نامه های بخت فلان از
 و بنا غریب آفرینا ذکر اوام واحدی و بیاورد این مطلب
 عت آن است که مدبر و مدبر در حال طفلیان و در

در شاه
 در شاه

سعد طین آرد ما را در راه سروید است شریفان هر که آرد سر پر
عنه ایگزین نظم و نفع در امور مدبر و عیب نیاورد . بوضع اداره آن
را هر دست غمزد و پا پناه آید باغ و نیز سر راه خوشگوار است قط
خواجه سرستی از اول طالعیه مینویسد و در جمیع روزها تفتی شود که نه
سکت حبیب مدام از یاد مبرند یا سیه بدین که نه در روز و شبگاه
دگری شغل داشته هر باره در مینه بگردان و از بر دست باج
سرا بر میزد تا آرد ای از دست رفته و از ستانند و ایام
آرد مجبور باشد که از در ای تنگتر چنان شکر کشد تا در دهان
آرد نیز که حکمت تاجیه از صغیر بشیند عجب بر جنبه
خداوند را در خور میباشند تا سکه قدرت او در همه روز

عبدالله بن ابراهیم صاحب باگفت که از اندرون خانه ای گفت تیر نهصد
بر بنیاست و صاحب سده طغی که روانه دیار عجم شد و قتل آن عجمی
عصیان تازه میگردد. عبدالله از آنجا که بنیان دولت آمد و
چهرت و هر اس و اگر رهت در عجم مردم از آن لغت داشته
و فی الواقع حق با تو نیست که نفع دولت سلجوقیان عظیم محض
تسبیح کعبه که پیش از کعبه ساخته شد پنج مهنه است بعد از
مقدونیه یک کعبه است طینان برهنه افروخته و در آن
از سر جنگی بنی پیش کعبه رفت چاکمه در گرد آسودن پال
فاجعه صحنه سال قوم تازه ای سرور به سبب از اردو پا راه
افخته شام و بهار تقابل طالع بدی و بهار اینج ماکه سو
عنایت دانسته آینه آخته نیزه ای پیش رو گرفته
با خاک کین کردن و در آن آرد و موقوف نماند (۱۳)
Synthes.

[illegible]

و تقریباً ۹۵ ذرع ارتفاع و ۲۵ ذرع عرض است. و خارج
 مربع بر روی آن ساخته و صد درواز و نیمی در آن کار شده است
 و از اول در گینه است و صبری سنگ و طرفین و کوه
 شکل صوری با غنای آنها در کوه که در تقاطع کرده قصر است. و منی
 فایده این قصر شمس است که از این است یعنی تقریباً ۳۰ مایل
 گنبد و درین نزدیک قصر حدائق ساخته و در آنست که از
 محراب به سبب عالم محراب و عبارت از سلطه و در کوه است
 تکیه رشت و روی آن، با خارج گراف از درختها می باشد
 نایب با غنای سرازیر ساخته و در آن است که به نام
 که نموده از درخت بر زمین دریا و قو و در کوه

(۱) - Canorde.

انباشته شده باین رسیده که نمیکند نزد برای دولت آن از دستبرد دهانی
 حمله فرات رود و بنا به چهار حصص قرار دارد.

عند آناه

حکم در بایان نمیکند نزد ثروت : بر سواران و کمانداران
 در برابر قشون عظمی و جاسوسان و فرود آوردن آن در هر جا که
 است بکند. خدشه کرد و در میان کشتن و کشتن که از جانب
 شرق آمده در برابر سال ۱۳۹۵ قبل رسید و بر سر آمد و کرد
 پنج سال بعد از آن تاریخ کلمه شد
 در حین با دولت : بر وجه و سه و نه و در آید و یافت
 و کده آثار پانزده آن باز بماند و ~~تجدید~~ تا آنکه تمام
 در این رصده گردد

۴۴ مردم کلدیه - نر - مردم جلیق

مردم کلدیه خاصه بنی برکتی بر دشته و سکونتگاه آنها در اطراف
 نهر دجله و رود فرات است. کلدیه سرزمین غنیب گریان و علم حکام و جادو
 گران بود. مراقبت در امور عالم و پروری از عقرباشر و اهرن
 تا به در درشت مردم کلدیه وجود داشته است. مردم کلدیه در
 امر ماسه و رسته تاراجان ها را به نجر ج داده اند. اینه آوی
 و نهر دجله در میان الدنخ ساخته شده و دره عظیم است که به ل
 نهره سی دارد. صنعتگران و هنرمندان آنند در تصور و تزیین
 قصر عظیم عینه می رسیدند

۲۴ نور در باب و علم

که بنی الهیوم چه مردم کلمه و چه قوم آخر خلق و خلق با مردم
تفاوت کما داشته اند زیرا که بنی الهیوم تر و در پوست تر و خوش تر
و برتر هم تر بوده اند و از جانب دیگر کمتر دماغ تخمینه و در آن
روشی در دماغ و عطر با شکر حد بر بعد و هم خود را بیشتر مصروف

منفعت و مایش خوش بوده اند
خصایات اصغر بدن بنی الهیوم نیز در است خصای خلق بنی
لطافت مکنه. نه آب کلمه. نه آب می بعد که مایش آن بر
منفعت قرار داشته زیرا مردم کلمه و نه ای داشته ای می
میر بسته اند که ایشان را در دنیا و خود گیرفته. چنان
در جگر کشف آینه نیز در دنیا خود را از شر تب طعن
محافظت نمایند. بنی طعن نیز در دنیا لای می نه اند

خصایات
بدن کلمه

۲۴

مبرین و حاضر میگردد. این جماعت اصح مردم کلمه نه گفته اند و دارند که
 لکها در آن روز گزیده میروند و آنرا نموده مخصوصا فن را به دست و تغییر (تغییر) نموده
 کمال رسیده است.
 همچنین آنرا در تمام کتب که به دست نه گفته اند و تغییر است و از این مردم
 در این خانه ها خود را نشان می دهند و در دست نه گفته اند و این قدر را
 حق نیست که این تمدن را به تن کلمه بنامیم زیرا از آنجا که کلمه است
 یافته است و مردم آنرا در هر کجای که میگردند و در این قصر بظن کلام
 دیگر نمی دانسته اند.
 و داد این امر در کلمه نه گفته اند و در این قصر بظن کلام است و این را
 تشکیک و نظم بر این تمدن بدانند و در کلمه نه گفته اند و این را
 در این باب است. و به این لحاظ میروند که در این قصر بظن کلام است و این را
 با محبت کلمه و در این قصر بظن کلام است و این را در این باب

در این کلمه

(Faint handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.)

کلمه ساخته شد. از آنجا که پخت و پز در آتش الهی و خداوند
 نیز آتش نام داشت آتش رب الهی باب سوم آتش گردید
 خدا این را در حقیقت عانی و نور است بعد از آمدن و آتش را که در کلمه
 و آتش عبارت بود از آتش (۱) رب النعم آب که کوزه گریه داشت و
 سنگینه او است که گنج سرشته و آدم را بر آتش رسانیده. سین
 رب النعم ماه که موکثر زمان و فرزان دو گانه آورده. شمش
 رب النعم خورشید که خداوند عبادت کرده است و ایستاد رب النعم
 زهره که خداوندی خنجر و عقیق را نیز داشته است.
 خدا این سب را این خداوندان ستره و کاک بوده اند و خداوند
 مردم را در امان خود نگاه می داشته اند
 مردم کلمه و آتش را عبادت چنان کرده خدا این عبادت را بزرگ

(۱) - Ed. (۲) - Sin. (۳) - Shamash. (۴) - Ishtar.

انسان سیاحت نه ولی که از زبان مردم هر کجای نه جان و نه حیران بمان
 سیهاده نه شد آ آ لکتر این بد و است از بن کبر تر است
 فرستگانی که شایعیان سلام در قصر گنبد ایستاده که محاسبه عظم

انسان به برکه رسیده بدوگاه شری ای که او را ببلدار بمان

در نظر مردم کمره و آرزو خدایان مایه و خرسا را طاعت لطف
 منتهی گمان بود از خدایان که سیه نه و برابر این که بر لطف از بنادر غنا
 بر این نیاز میکردند ^{و قریب به تقدیم} قریب به تقدیم ^{و قریب به تقدیم} قریب به تقدیم

فهرست
 فداان

بر هر چیز جهان سیه از و عقبه داشته که اگر در اقامه این مراسم
 غنفت نماینده از باب انواع این است سواد در شهر حیات خود نگرد
 و اقوام دیگر سواد نمی میدارند و از لطف خود محمد می بیند اگر

از جنگ خیزد چون آمد غنیمت تا دین سکینه چنان در جنگ لاری خند و ناز
 صد تن به بند جوی رسیدند و اگر گشت بگذرد آنو محاربه لاری
 خدایان می پنداشته . هب! هر جنگ که اقدام نکرد و نرسد اینجاست که بنام
 خدایان و بکسر انتقام از دشمن ایشان عازم میدان است
 آسروانی بول در یک از کتیبه که چنین محاربه . یک که در نشان
 سوار غنیمت آشور و بابل در جند من بگشاید آلوده در
 زبانشان گشته . من آنها سوار گردانم اما خسته و خوار
 سوار بره و نشان سوار کنگارم ... و با همسر این دم لقب
 خند و ناز منم خند و ناز در سر و گردانم م.
 مردم کده نیرانه مصر گزشت که در جوی براب خدایان
 ساخته بود . از خدایان سواره شرح سازد تا شریل گامش
 کج از سوارین قدیم آورد که میباش که در حق او بکشد و بکشد
 Gilgamesh.

ساخته شده

۲۱

نقشه اثر شیشه بر صورت است که قرینه آورده و هر کوی که همدان
 ریان دارد . نوار یکم گلیفه نیم فقره را در
 همدان دارد که در زمانه دقت معجز کرده بود شد قریب
 شریک در دین گمراه و غفلت که به صاحب داد در این همدان
 که در مردم بر سر آ آمانی که سران است از آنجا
 که در میراث و قضا بر رتبه انعم است بگفته شده بود
 انعم گفته او در اول گرفته و برابر استام خود از آن گفته
 اینجاست رفیق را بگفت و بیایه بر این نازل کرد . در
 که است از این رفیق نه اطفال و بزرگواران است و در فقر
 لغت شد . در میراث از هر صاحب به این امر و بکن کرده
 و به آرام یافت . با هم از اول و در رتبه ناکس بود
 (۱) - Herculo. (۲) - Eabani.

نقشه اثر شیشه بر صورت است که قرینه آورده و هر کوی که همدان

ریان دارد . نوار یکم گلیفه نیم فقره را در

همدان دارد که در زمانه دقت معجز کرده بود شد قریب

شریک در دین گمراه و غفلت که به صاحب داد در این همدان

که در مردم بر سر آ آمانی که سران است از آنجا

که در میراث و قضا بر رتبه انعم است بگفته شده بود

انعم گفته او در اول گرفته و برابر استام خود از آن گفته

اینجاست رفیق را بگفت و بیایه بر این نازل کرد . در

که است از این رفیق نه اطفال و بزرگواران است و در فقر

لغت شد . در میراث از هر صاحب به این امر و بکن کرده

و به آرام یافت . با هم از اول و در رتبه ناکس بود

(۱) - Herculo. (۲) - Eabani.

- گوشتم بگیرد اگر از او زادم بگیرد اگر دیر نام بگیرد و میزد و گوید
 ای آبی در منجمه آتاس در خواست زمین خودستم نه سر داشت کم دیر
 سخت مردگان را بر این او چنان شرح میدهد
 و آنکه در حبس گشته نه روی گشت خواب دراز گشته است صاف
 می زسته .

- آید تر خدا او را بدی .
 - من خدا او را بدیم . هر دو را در سر او نگاه میدارند و درش
 آه و نه بر بالین او خم میزد . آنگاه حشر در میان حبس
 فراموش شده .

- تو خدا او را بدی .
 - من خدا او را بدیم . روحش در زمین روی رفته نمی بیند
 کس را از آنکه بهیم و تیارا و بر خیزد .

- تر خوار و ملودیری
- من خوار و ملودیرم. خوارک او ته انده شهریه و سه سفره دریده گاهی

است که کج چهره رومی زابله که میسر میزند

لذایح شرح معلوم شد که مردم کلدی از بزرگ و از آن دنیا آنچه در هر سر برده
مردم کلدی بیشتر از مصر خود را که کجاست آهسته آهسته مرده الی الیه آتیه
و در کفن و دفن نیست و وظیفه تقصیر دارند و اجابت میهن نیستند بخت تریخ
مبارزاتی که در باره کسی نگذرد و در دست محرم و تن از ترفیق
مردم کلدی است و در دست گیرند و بیکای عده که از دستگیران
ایمان اندازد و مردگان بفرستند زمین برگشته زن و کان و آزار و صیغ
لانه از اردواح نامری ترسیه و از این گشته عقیقه مرده که عده
زیادتر آهسته به راه روستایان نامری روی زمین در کفن گشته و

شیخین و
مادر گری

مردم را از بیت شکنی . بستانند و بصره ای بستانند و بصره ای بستانند
 و بستانند بستانند و بستانند بستانند .
 یک کتاب آتش می بیند و بستانند و بستانند .
 روزی که بستانند . این جا در کتب بستانند .
 که آسان سردار است . بستانند . روز بستانند .
 بگیرد و زانو و بستانند از بستانند .
 در تره ای بستانند و بستانند . از خانه ای بستانند .
 هیچ بستانند و بستانند و بستانند .
 غنیمت که بستانند و بستانند و بستانند .
 مردم بستانند و بستانند و بستانند .

[illegible]

منظر کج از صفات ربوبیت دانسته تضرع و تعالی اراده خداوندان
 مندر آشفته و گمان گیرنده که اگر تا لایه و در کینه حیرانه نشسته
 الهی بی بر بزرگوار است آنها حدس نزنند که چه اتفاقاتی در زمین روی
 خواهد داد. از این قرار گفته عیب گوئی نمیکردند و محض در پیشگاه آینه
 مردم می طرولان داشتند. منظر ایشان نظام هرگز سر و پا نمی آید
 که در سوت و تله او ستارگان با نسب میگردانند. مدافع
 هر که بنیایا میگویند سازه اثری نباشد یا خوب. این نوع
 عیب گوئی را مردم زبان زانجه کشی نام میمانند و دقیق میگویند
 نقصه کشف اوضاع آئینه در احوال ستارگان بعد از آن علم حکام آئینه
 پس علم حکام شاهد از عیب گوئی بوده است. گزیده راه
 کار دیگری نیز برای تمیز آئینه داشته اند که از آنکه کم تقیر خوب
 مرده و دیگر کیفیت دل و اندرون و کبر و صغر و کبر و صغر و کبر و صغر
 حدیث است و در حدیث دیگر آمده که در حدیث دیگر آمده که

و در این کتاب که به خط خاندان سلطنت در آستان قدس نگاشته است .
مردم مکه که در آستان وقت میکردند ، هرگز آیه نخواندند و نه در حق خدا
و گریه نیز به پرده نداشتند و جنبه علم داشتند و بسیار از سوره ثوابت در آن
که هست اند . صدر مشقه آستان در رسم کرده اند و مجسم آنها و
فراموشان و سبزه نموده اند . تغییر در صدر آستان در لغت آورده اند
خرف و کوفت و کج کرده اند . در امروزم حکام متعجب علم
حقیق گردید که بخوبی است . در آستان که مردم مکه عدد و اندازه را
در امر عالم می کردند نیز در وقت داشتند علم بخوبی است . در
کتابخانه آستان در آن حدیث است در از حضرت زین العابدین و از
و اقامت مقامات به اکتفا اند . نقیض از آن و طول و وزن
و علم مکه در اجزای کف و تمام اقوام از آنست که در معتقد غرض و تقوی
از آنست ، تا امروز نیز مستطاب است ، انچه تقیم سال بدو اند و باقی

کتاب سعادتی در آنکه بعد از آن فقره نکرده و علم
 آخر بود در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 و علم بود و در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 کفر و بر شرف بود از آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 بسیار در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام

اینکه در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 و در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 که در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 ساخته شده و در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 که در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 که در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام
 که در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام

اینکه در آنکه محکم است در آفات مصون بماند. عقید مع برتری نام

آثار پدید آمده و آثار همیشه بر طبق نقشه و احوال پدید آمده
و معاران گنده در باستان بدین خط سیم و توجیه پدید آمده و
سنگ پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده
حکمت پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده
در گنده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده
سنگ پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده
و صدف پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده

آثار پدید آمده

نقش پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده

امیران و در دل پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده

نقش پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده و آثار پدید آمده

(۱) - Kremlin

نقش پدید آمده

۳۴

ساخته است . برای درخت قصر از جاده کم نشی بدست گرفته .
دیوارها در میان دو دیوار دیگر قائم الزامی و در جبهه در است
ساخت قصر سالی که در فوسا در پیه پیه تقریباً به ده ایستاده
سطح قصر ها در ده قدم از سطح حلقه ارتفاع دارد . محسن در بار
به هم در جبهه سیه . (۱۶۱) برج طلوع آن ساخته شده .
در که ستر بسیار رنگم بوده و برای دیوار کما که در بار داشته است
این ساختمان عظیم که طبقه طبقه نموده و محله داشته بر روی یک
پایه صاف و منطبق با یکدیگر در درون آن منتهی حیات تر شده
است . باطله ها و آوارها فقط از درهای بزرگی که در کنار
باز است نشانی می آید . عده درهای بزرگ قصر
بر دست پر شده است . قصره قصر اصغر در است

کجاست عمر و دنیا در آتش خانه و طهر و عریه . دوم عالم بیست
 و اندک در مسجد و اندرون و دفتر خانه . سوم مسجد . و چهارم
 و کهر و عالم بیست . پنجم درین بود . کف الحاق بود بر سر
 اگر اینها و قالی لغوش و در بار از گاشی زینا بستر عمل نه .
 در صفت گنجی انوارهای کعبه صمدی حسیه در آردن زینا تنی
 زده اند . در آردن اصحاب و طرد کرب و نفقه کوب و بخت عالم
 در آن ها در کعبه نه . بعضی ترها بود از عجب از در و از نفوس طرد
 مستور بود . ^{و سوره الفاتحه}
 سوره الفاتحه ^{و سوره الفاتحه} در آردن ^{و سوره الفاتحه}
 سخته سخته . بخت گشته و سخته و دنیا و دنیا داران
 و بخت و حرمی زینا در آن سخته نه که از طرد و حرمی سخته

۱- سر نصرتی سخته سخته . انعام سخته سخته که در سخته سخته

و در کتب قدما در بعضی وقتها سلطان و کینه قریب است و در آن سر
 سبب بر سبب بر سبب هر چه در این طبعه داشته و در طبعه خود
 جداگانه است که بر سبب عاده از سبب طبعه از سبب
 در هر یک از این سببها از ارتفاع خود جداگانه است. در طبعه
 یک از سببها از سببها که در این سببها است از این قرار
 سفینه. سیاه. از غوائی. آبی. سرخ. زرد. از طبعه
 در هر یک از سببها که در این سببها است از این قرار
 این بر وجه طبعه در این سببها که در این سببها است
 مشرف رده است که بر وجه طبعه در این سببها است
 فقر ارتفاع داشته. مبنی بر وجه طبعه در این سببها است
 در این سببها که در این سببها است از این قرار

مردم آرد از کتب ما آن حوالی سنگ نرم ایچ آورده محسوس
 خطیر تر است و در مبدع سطر سطر منور بحسب آن نزد که بعد از
 یا گشته و این قدر است که با بدار ایچ ارواح نامرئی موافق
 میرد که به طبعین آن لغت است -
 که از درو نفوذ و با پیر ه سینه دار بعد از ایچ -
 سنگ من تر است نزد ایچ ارواح نامرئی نفسی و دیگر مختصر و مستقیم است
 و با بدار قصر مارگنی در سوره ها دارد و در دهم که با ایچ
 نظر افکند طبعا در خواشانی از قدرت و عظمت حس میکند از حیث
 که سطر رسته چهار سطره سعی در پیرویه دارد و قیاس میرساند
 و قیاس از رنگ سطرهای آن دارد و ایچ و خط و خط و خط
 و در آن چهاران آرد از چهاران سطر که منجه در آن سطر حرات
 تا یکبار را به طبعین رگند است آن که کسی نوری آن تمام
 گشته است

مردم آرد

مردم آرد از کتب ما آن حوالی سنگ نرم ایچ آورده محسوس
 خطیر تر است و در مبدع سطر سطر منور بحسب آن نزد که بعد از
 یا گشته و این قدر است که با بدار ایچ ارواح نامرئی موافق
 میرد که به طبعین آن لغت است -
 که از درو نفوذ و با پیر ه سینه دار بعد از ایچ -
 سنگ من تر است نزد ایچ ارواح نامرئی نفسی و دیگر مختصر و مستقیم است
 و با بدار قصر مارگنی در سوره ها دارد و در دهم که با ایچ
 نظر افکند طبعا در خواشانی از قدرت و عظمت حس میکند از حیث
 که سطر رسته چهار سطره سعی در پیرویه دارد و قیاس میرساند
 و قیاس از رنگ سطرهای آن دارد و ایچ و خط و خط و خط
 و در آن چهاران آرد از چهاران سطر که منجه در آن سطر حرات
 تا یکبار را به طبعین رگند است آن که کسی نوری آن تمام
 گشته است

سکنی ترنج لعل بر جسته بر که در زیر دندان آرد سحر را باز و در فرار
 که غنچه ابر است آرد صورت لک را سر را به بالا بپوشد
 در بلند و بلند کمره و آرد که تعویض و در دهان غنچه ابر
 و ذوق لعل طرافت عذریه تا شب صیغ تجلی یافت و
 آرد آن ها رسته بچرخ سیدانه عذریه آرد از زیر چاه سبک در دهان
 ایران و صبح دست و دستوری و تا لیلی مشرق زنی می آید
 مدام کمره بچرخ در کمره آردی در کمره و دستوری در کمره لری
 آرد آفاق و در کمره و طرد و طرد آرد کمره و آرد آرد
 در آن نقش می آید از خسته در تمام مشرق زنی در دست و آرد
 آرد و آرد که آرد دست و در دست و آرد و آرد
 نقاشی آرد نامیده آرد آرد آرد آرد آرد آرد آرد آرد

صفت

هم از ادا هم و هر اسفندی و فنی بود استقامت در لغت معنی نردی عالم
 مدافع داده اند بهر مکتب ساخته از نیت کعبه لایه در عشر و عشرت
 که گفته اند حق بود بر است بر حق گویان

مت که یک یهود یا غیر یهودی را در بزرگی انجام داد و بزرگ
 عتبت و بزرگ کرده و در آید بر حق و هر دو هزار نفر
 مت یهودی که در هر یک میان گوی رود که بگذران
 تا عتبت اندر در هر آن است گزیم و هیچ در آن مرزنی
 و چار بقدرت شد بر هر دو مری از آنها بگرفت
 مری بجهت ایشان قولین و غیره و هر دو آورد و آنها را
 تا فلان که از هر یک و ناسیه و مرد را نیه . در آن
 میان مت یهود و سایر اقوام که در آن عهد و سکنت

ساجار گشتی در گرفت. محفّی تیغ دشمنان اوردند و

مت لاریکه در دو سر گردان گشت. ^{فکری چون قاتل افکند} فقطی

نام و کشته شده و فقطی نام دارد
بست خاک فقطی به ۵۰۰۰ کیلو گرام بر سه دلیج مجروح قریباً

برقت سطح هوا را داشت و از آن است
این خطه سر قریان به احمیه منت میزد: حاشیه دریا: ^{فقطی}
دره اردن^(۱۱) را غله اکوه^(۱۲) در دریا می آید و فقطی

سرد شده میزد.
دره اردن تا شام است. ^(۱۳) میزد اردن که ۲۱۵ کیلو گرام طول دارد

در که حرین واقع در آنجا لیسان^(۱۴) را از بر گردان در سال مخرب

(۱۱) Jourdain. (۱۲) Carmel.

(۱۳) این خطه از غنای طول درختانی و آنست ^(۱۴) Her-man.

(۱۵) Anti-Liban.

در دشت شام و مصلی در سبزه گاه و گاه می جاشد سده ارغوانه
 که سبزه بزرگ است و اگر در (کرم) دارد . نیم روزه از حبه
 دریاچه بگذرد که سر و قمر آن ها گنیزت ^(۱۲) حبه و عاقبت به
 محبت میریزد . محبت چهار صد ذره از سطح بحر ارم
 بزمی تر است و چمن آبشارش نیک و قریه دارد در جلش
 خیر بکن و مژده که افتد
 مت لهری که از میان سیره رود در دشت چکلت گمانی فدا
 از دایم ناصیه فدا می شن زاده قهر است و ای ساقا در قتل
 آن حاکم و در دانه آن موزن و آنرا و تمام حزب
 به استی و مسیری که است در آن در بار غلظت و از آن یاد
 (۱) - Glor. (۲) - Genesareth.

نابرسمت بود چنانچه خاک سواد آن پادشاهان را بر سر کتب
آنها خیمه چنانچه سید و دانشمندان می کردند.

برسی به قوم خود نگریستند حضرت رب العزت را سید و
پادشاهان می کردند که پادشاهان و پادشاهان را سید و
در دستها و دل کره ها و پادشاهان می کردند که گندم و
خود در یک در دو پادشاهان و در آن می دید.

سلطان روم و انگلیس است. در آن پادشاهان و روم
سید و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان...

نابرسمت بود چنانچه خاک سواد آن پادشاهان را بر سر کتب
آنها خیمه چنانچه سید و دانشمندان می کردند.

نابرسمت بود

قائم شده است چنانکه در این امری سر آورده و در آن وضع یافته
 صحت از قیاسی که در این امری سر آورده و در آن وضع یافته
 و همچنین در آن امری سر آورده و در آن وضع یافته
 اطراف منتهی و در آن امری سر آورده و در آن وضع یافته
 پسند فاطمه آن امری سر آورده و در آن وضع یافته
 باز بقایای منتهی و در آن امری سر آورده و در آن وضع یافته
 در این امری سر آورده و در آن وضع یافته
 و در آن امری سر آورده و در آن وضع یافته
 اقدام یافته از این امری سر آورده و در آن وضع یافته
 اقدام یافته از این امری سر آورده و در آن وضع یافته

عنه از نظر مهر و لوب نیز حاضر است ^{بنا}

در این سه قسیم است مهر و لوب ^{بنا} به هدایت شیخ
نیز میگرد. شیخ در این طایفه به و میگوید که در او این مردی
سایر او آن نیز مهر و لوب است و قضا هم میبرد و در جنگ فانی
دانش و مهارت قدرت مظهر بوده اند. آری شیخ در کتاب اول قره
موسم به سفر توینج آمد. سفر توینج می رسید که در این کمال از
شیخ مهر و لوب دارند ^(۱) کلمه مهر و لوب در زبان مهر و آفرافل
در این مقصد و لوب ^(۲) زلف و موی. مهر و لوب در این راه
افتم و کفان که خاک خفته است و سنگی زیر. در این کفان
او گردید. یحیی در کفان کفان و لوب است و در آن کفان
مهر و لوب است و در آن کفان مهر و لوب است

ببرید و حالت شد بدتر آمد و از آنجا که قرآن یکی است

که قسمی هم آن از لغت قرار است
 خداوند که بخواند ابراهیم و یازده گفت: بپایه فرزند
 سو که عزیز نداری بگوئی که تو من می دانی برود راه من قرآن
 کن ۱۰۰ ابراهیم میزد آنجا برافشته خود را بالا که
 ای حق سو برداشت و بعد حالت بهم فراموشی که خدا
 وانی هم بود و راه نهد در رسم عیسی به بر زمین و برین ای حق
 که است آنرا و در روزی عفو می شود آنگاه ای حق از
 بر زمین که اینک آنرا می بینم سو قرآن که است ابراهیم
 در این گفت که خداوند را این عاقبت به آن که خداوند
 نوازیست ابراهیم بنده سو برودم که است نه یکی است
 پس فرمود حق سو است ای ابراهیم که است نه یکی است

تا او را و آن که ... آفت از آن نماند رسیده که در ایام
 دست از یلیم بجه بر او با و بری و امدار . گشتن دلم که در از من
 تیر می زیرا که امانت او از طمع طایفه فرزندت درین کردی ،
 ابراهیم برگشت و تو چو دیر که شاعر دودته از گریه او گشت
 و با بر ایستی در راه تو ای کرد . و می ایستد که و طمع امانت
 مرا کردی به دست خود تو حال تو خوارم کرد و عاقبت تو
 بدست آردن آسمان و در دنیا زیاده خواهم نمود . برکت من
 رسید به تو و به تمام اقوام دنیا نازل شد که زیرا تو عاقبت
 مرا امانت کردی

نی بر این نیز از این که ... در ایام
 و بر عینه . و بر ایام عاقبت در وقت صدمت گرفته است

کتابخانه
 ۳۴

که در این هکسیر نزد قائله که از آسیا آورده و نام او
 حکمت نصر بود است خود داشته. بنا بر این که در این
 بر این امر و در وسط ریف کج از سر آن بقرب نام است
 معرب ندارد پس است که بساط این مشرعی از این از این
 در میان او دارد و در آن ریف کج در آن برادران دیگر
 برادران ریز و خیال کنی. او در جاهای مختلفه نزد به
 او و به تازی که عامی نصر بود و فردی است. با این که ریف
 در یک حدیث از پیغمبر نام از حدیثی معروف فرعون نامه
 جمع نمیکند که در تعبیر خواب بر وزن و مستعد و ریفانه او که
 و به حکمت دیگر میان گراشته و آن پیغمبر ریفانه برادر است
 حکمت انداخته. با کمال و به معنی و معنی و معنی و معنی
 Partophar. (۱)

[illegible]

(قرار شد)

مستول شده (در حدود ۱۴۰۰ تا ۱۲۰۰)
 حوضی برای آب از تصرفات ربات در صورت گرفت
 میسر نام که در طرف مزارع و دوی میسره
 سو حوض قدیم که در زیر مزارع و حوض آینه آینه میسره
 حوضی برای آب از تصرفات ربات در صورت گرفت
 برادر اول خانوادگی ربات در تصرفات ربات در صورت گرفت
 ربات خورشید آورد و دوی میسره که با دوی میسره میسره
 نبات ۴۰۰ در دوی میسره که در زیر مزارع و حوض آینه آینه میسره
 بر ربات و او را در تصرفات ربات در صورت گرفت
 از اخذ و غیره و غیره که در تصرفات ربات در صورت گرفت
 آب گرفت و دوی میسره که در تصرفات ربات در صورت گرفت

[illegible]

معنی خوش آمدن و احوال و بوی خوش و بوی گلستان
 و در آنجا و از آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید

و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید

و در آنجا که آید

و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید
 و در آنجا که آید و در آنجا که آید

[illegible]

همه نیک و اهدای و عبادت نیز بر این روزگار است

قوله

۲۴۱

و این مجمع در چهارم عشره که برالواح مسیح نوشته بود
 خندیده شد. عبادت در این عبادت از نذر است
 و عبادت است. عبادت قانن نه بر چهارم است و دیگر
 آورده که مریه تندی است شده گشت عبادت
 نایک حرام است. چهار اصبع قدم بر یک یکیم است
 که در نهمه یک روز و روز ابراهیم و یسوع و غیره
 و پانته کوت^(۱) و تانینا کل^(۲) که عید عید^(۳) از نذر و
 احکام و در هر روز. مریه مریه و در دست کرد
 و بر این عبادت و در عبادت و آنجا که در دست
 مریه و برده دست مریه که در دست و

(۱) - Pâque. (۲) - Pentecôte. (۳) - Tabernacle.

و آنرا که از این است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 در آنجا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است

و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است
 و آنرا که در این وقت است که در این وقت است

[illegible]

چنانکه در کتب معتبره مذکور است که مال و حقین از او است سر خود میکرد
 و چیزی به نفع خود بر نداشت. اگر زن دارد و زنش را با او فرود
 اگر مردی را از او زن تمام و فرزند آن آورده زن و فرزند
 از آن مال خود دارد. اگر کسی بچشم در قیام یا کفر خود
 ضایع و دارد آوردیم از جمله اصراری بود و در میان محکمات
 یا کفر و آزار خود کرد. و در نگذارد آدمی که
همایان عظیمی که از دستش میبرد به یکدیگر و شهرت می یابند آن محکوم است
 آنکه مرد یا کفر و زن و فرزند و شهرت است. آنکه اگر
 شهرت آن خون و محبت که نتواند آن رفقا را که
 از خواهر برزده. بسیار شکست. الفن یعنی
 الفتن باطن

مسیحی است که خداوند در او ظهور داده و بیخ بنده

در تورات

۲۴

ارضی است که خداوند در او ظهور داده و بیخ بنده
 نبی است که در او ظهور داده و بیخ بنده
 آن ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 در دنیا اقامت کرده اند و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده

و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده
 و امکنه ها که در او ظهور داده و بیخ بنده

(۱) - Josue (۲) - Amalécite (۳) - Madianite
 (۴) - Ammonite (۵) - Moabite (۶) - Jéricho

نهاده اند و وقت خطر صفت در می نمود بر روی قضا و سبک است
 و در غیبت قضا و زمانه کردن بود. عاده قاضی معلوم فرم
 و بر این زمانه میزداد بلکه بها بر قید از سر دورها میزدند
 ریاست داشت. نوع طرز حرکت مدتی بقیان و
 جمع قضا بر بخیر و کمال از تجربه آنها از سر میزدند
 عدم کردن در یاد از آن تجربه حقیقت را میزدند و حرکت
 او را هم با هم میزدند

که در غیبت قضا و
 یک روز از سفر قریه الحضر، حال قضا است که در
 آنها که در غیبت قضا و
 که که در آن زمانه میزدند
 که در غیبت قضا و

۲۵۹
 تئیه سال خوشد به بر سر نه آمو با غر - گرفته
 آینه ذات انزال گدعون، می و از قبیده -
 اید بر گنج - گدعون میان جلیق قبا و مهر و مهر
 علف و گنج علف اجابت کنند از منظره آور و ادا
 گدعون، می و مهر از میان آورده خوا - آهر بر و علف
 از آ - علف به نه جلیق از علف و علف -
 تربت سیدین زنده بر گزیده و سیدین -
 جلیق و علف، علف و علف، علف و علف -
 علف و علف آورده - تئیه و علف -
 و علف و علف و علف و علف و علف -
 آینه و آینه و آینه و آینه

جنگ ، عزمین و عهد فروری نام نفع ۱ در آرم در خانه
 نطق خود در میان برادران مشرب در . عزمین
 گهت بر سر محلاتی که نفع ۱ ، غصه . بی از او جدا
 کرد که بایر و عیاضه ۱۰۰ بیدار نفع ۱ قبل غزو جبر
 از دوقم جنگ نفع ۱ ، عیاضه کرده اگر از مادر
 مطهر بدون آبی از عهد استقامت آنوقت که نفع ۱ از
 خانه هر بیرون بایر در راه و در آن کینه نفع ۱
 غصه کرد و دوقم و خوشال ، برگشت و در راه دوقم و
 در یک استقامت او بایر . نفع ۱ قبل جنگ و در
 نه است که نفع ۱ ، آرد طغیان در دوقم و در
 از در راه دوقم عیاضه بر آن در در راه دوقم و در

خود را در کمال فقر و تنگدستی در راه برادران و برادران خود
 عهد کرده ام که کوله از آن مقدار کم کرد و فقر و محنت
 که در این راه بود که با خدا که او فانی ... فقط این
 خواهر را به این راه و کمال در که در راه که این بود و این
 خوش حال جوانی خود را می گفتم . بقیه فقر و تنگدستی
 آزار کرد ... خراج است به این راه که در راه بود و این
 از آن سال به رسم در راه فقر و تنگدستی که در راه
 یک بار که در راه فقر و تنگدستی و در راه فقر و تنگدستی
 خوف و ترس و در راه فقر و تنگدستی که در راه فقر و تنگدستی
 بعد در راه فقر و تنگدستی که در راه فقر و تنگدستی
 در راه فقر و تنگدستی که در راه فقر و تنگدستی (در راه فقر و تنگدستی)

مستور
 مستور

و با جمع مردم مصر پیش از غنیمت نماند و در میان ایشان احاطه نمود و در حقیقت
 مستقیم آنکه عزادار و آنکه در آن دارگرفته بنی اسرائیل و
 بر سر شربت طاهر در تپه ایستاده و گویا بنی اسرائیل
 در میان مردم جنگ با غنیمت و غنیمت آنکه گویا در
 تواریخ در قدیم آمده از بدو و در قدیم از سرورین و غنیمت
 آینه بنی اسرائیل خوانده بدو و سرورین بنی اسرائیل
 که قوت غنیمت از دست غنیمت سرورین بنی اسرائیل بدو
 و غنیمت کرد و در روزی در میان غنیمت که غنیمت آنکه
 از غنیمت و غنیمت از دست غنیمت و غنیمت از غنیمت
 و در غنیمت در غنیمت عزادار و در غنیمت در غنیمت
 در غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت

بهر در دام چرخ مستانه بهر دستاورد گشته و بر قوت
 خون و بر خورده این زن نیز به تر کعبه بدست عمارت او
 تراشیده و او را بر تنه های مار. تنه های حشر و کرم
 در آلوده و در بخش کعبه به عز آه برده و بر دهن آسیا داشته
 و به محول و قوه الهی شده تر است قتل در گناه تمام خود
 از منتهای کفر و
 در روزی برای فطیان محضر بزرگ و در تمام و برای حدای خود
 اراده حشر بر پا داشته و در تمام و در تمام و در تمام
 بر از صفاقت ششون و او را داشته و او را در تمام و در تمام
 کعبه داشته. ششون جوانی در دست او گرفته و گرفته
 دست را از دست ششون بر سر که در دست و کعبه بر سر
 نایم و در تمام و در تمام و در تمام و در تمام
 در آنا حضور داشته بر ششون و کعبه و در تمام و در تمام

رسول خدا (ص) گفت: «خدا را برادر دارم»
 خدا را زودتر از مادر اگر دانستم، یک سوزن از دستانم می‌کشیدم
 که به انتقام بستم. «خدا را برادر دارم»
 گفت: «من هم برادر خدایم»
 سرها را بگشاید و عمارت فراتر از آسمان برادر مردم را بر سر
 و این ترس در خفا می‌گذشت و در هر کس که می‌دیدند
 تعجب کردند.
 و بعد دیگری که می‌نمودن کردند بر سرش آتش می‌زدند که
 و عمارت بر سر او نهاده شد و او را بر سر خدایم می‌زدند و گفت
 می‌باید با این وضع گذرانید که می‌نمودن خدایم
 می‌نمودن نام می‌نمود بر سر او و عمارت فراتر از آسمان
 که بر سر خداوند که غیر رسول شده بود. قطعی است که

در سینه

۲۱۵
 حرکت اقامه خرابه وقت بنی بر آصفه و له لک شده و بنی بر
 آهانه و خاک خندان که وقت بخانه نام قدر شمر سوکم خوانند
 سینه قوم شده و از ه می خوانند خفته بشمر شمر عدد اکرام محرم کرد
 و در آن سینه قدر هم نام با فر و له چرخ پر شده و از راه افکار
 می بر آصفه و از او خوانند که این هر بر آصفه و له لک شده و بنی بر
 در صبه می کرد و در آن سینه که تعیین شده با فقه آن آزار می
 قوم بر آصفه و له خوانند . با صبه او در عاقبت با بر آصفه
 و با عمل سو که از قبیل بن بن و بنی از امی و بنی بن قاسم از
 گزاه می بر آصفه و له خوانند . این امر آغاز می ده آیه ای
 تواریخ می بر آصفه و له خوانند که هر چه بپسندید

فصل هفتم ^{۲۱۶} در بیان

دافو سلیمان . — ۲۰

انفکار . پیغمبران — ۲۱

در بیان سلیمان دافو سلیمان سلیمان را از سر تا پا از راه جویم تا
نقصه شد و صفت نظم و نسق گوید . پس که سلیمان را در شوم
با نهادن مرکز عمارت و دیوار در موقع مرکز سلیمان بنی اسرائیل
تحریم شد و مردم مملکت را غنیمت که اسرائیل و یهود را بشمارد
انجام داد دولت در برابر هجوم کوشش و آن اکثر مملکت و دولت
نموده و در این نزدیکی از راه راست بخلاف جهت گشت
عیسای گریه را بر اینان پیغمبران که سر و قریح است
ایضا و بر مباحثه و جز قصه و سنه آنکو صفت کرد .

(۱) - Isaïe (۲) - Jérémie (۳) - Ezechiel

راه و در صحیح تحول بد نظرها را که در دنیا چنان بر
 داشت او و سرور محمد و صفات صفت از این راه با گشت
 در پیشگاه - غالب بر دین آید و محراب خانه نیز شده
 چنانکه در آیه محرابه در آن آیه و جمله در آن نیز است
 و در این مستتر گوید. مردی گشت نام از اردوی
 صفیان بر دین آید. امیر ذراع که آمده جعفر از بن
 بر سر. خوشی بر بختی نژده من در بر. حکم بر بختی در با و بر بختی
 رشتن در است. دست نژده بر خانه چو بختی بختی در است
 مسافران را بر میزد. سنگین آتش نژده بر بختی بختی
 می رسید. این مرد در برابر افواج بنی اسرائیل ایستاد
 بر آورد که چهار صد و پنجاه هزار نفر بودند که
 با او و این مبارزه می کردند. اگر این هزار و پنجاه
 نفر - Goliath.

[illegible]

۲۲۰
 حقیق و افوغه کو ماعول را چشم بر آ آنا که دافوغه دار است
 صلیحان بنا نهاده است . ماعول در صلیح شکسته شود و در
 قه از او مردم قبیده لایق ادا و سلطنت بر آید و لایق
 سال ازین پنج بزرگه ماعول لایق برین ششم . پنج
 عاقل و صلیح است و عاقل یعنی دافوغه که در قه
 از آن بجه تمام قایم است بر این لایق است او درین مقام

دافود در آورند و شکم
 دافود را شکم می برانند سرش برود . در این وقت
 و بر آن دست و بر آن دم و طبع شود و استعدا که حق طوف و در عین
 قدر نظامی را غرض و اشتهار از این سرش برود و در حلقه
 جمع که می خورد و در این سرش برود . دافود
 که بهین نیش و محو کرد و در شکم آید و در شکم
 که بهین شکم و شکم در آورند . در این وقت
 نواحی که در آنست

۲۲۱
 نجیب دعوادینم بود. اینج سرخ از کتاف کتافها بود.
 نام داشت دعوادینم و تو سبط و ارط. او دینم
 بود و در حق پادشاه بود. که صهیون که در کتاف
 در بهر آن قدر داشت در حکم لایه عمارت در برافین رسته
 که آنجا لیسان شرف بود. سید مکرش سر چهار راه است
 که از محرابم به درون ایوانم می رسید. دعوادینم که
 می نشست هم سر طبل و ایوانم بود و می نشست از جانب
 محراب و نام دعوادینم بر پیشانی می آید. صندل و عود و بخت
 و صندل و مسالک که در اینم بود و بخت می کردند و می
 دعوادینم و صندل و عود و بخت که در اینم بود و بخت
 می کردند و می دعوادینم و صندل و عود و بخت که در اینم
 بود و بخت می کردند و می دعوادینم و صندل و عود و بخت

دعوادینم
 ۲۲۱

و منظم گردید. و احوال و خبر اینک در تمام قرون و احوال قرون
ثبت شد. و در این قرون از قبا و سایر بلاد که به ستم های و هزار نفرت

شد و کرامت یک راه دکت فران پناه بداد
و احوال این قوه دست و پا بر تن و حق کلمه و آتش گردید که آذوقه
بایستی بر این مکتب بداد. و این ترتیب از این مکتب از قبا و موافق و
ایده و معالقه و سایر مکتب نشانه و در گرو این و در قوا
آورد و احراز یافت. و نگهبان را و ذخیره خانه و مکتب های
سعد طین آرد و خبری برای ستم و مکتب است و از کانی
که طبع شتر نشد و از این مکتب گرفت. و در قوا
حلین آمد. و احوال از مکتب که با مردم بر آب و کوا

نجات از درسیان آورده آنها بوقت کرد قسمی بگویم بگویم
 قسمی بگویم عیسی . . . عیسی بگویم بگویم .
 دانه دانه است آهی و بر سرش نه است و کوره های آه
 پختن است .

داده ایم که است بگویم که بگویم بگویم بگویم
 و قرآن چاره که بگویم از سران خود بگویم به ایشان بگویم
 افواج محض و در جبهه بگویم بگویم بگویم بگویم
 اسرار او که بگویم بگویم بگویم بگویم
 داده که اینها بگویم بگویم بگویم بگویم
 در سر هر از سران است بگویم .

عین
 بیارم

در نوسان بود بیشتر جوانی که در سال سقط و مات مرده

در در سقط میان قتر عامی واقع شده به معنی که میان جمیع

ما به طبع برادر خود آید در برابر برادر و تمام برادران

استعداد و کثرت و جمیع این هم به نام رسیده به معنی که

بر وجه میان در صبح طبع و دیگر بود به معنی که

موسط طرد و با محب جوانی که در در همه او شکر است

عواملی که عامر تمام سقط در خواص که با کثرت در آن

را در خارج شده که با محبت زنانه نکرد که به معنی که

میان در صدد بر آید که از در تمام عواید به دست آورد

باین نظر در این که در هر دو با برسد به معنی که در هر دو

Adanixh - ۱۱۱

سپیدان و

نقطه تبارت

۳۲۱

فرقه متزویج گردد با هیرام^(۱) سلطان مصر و ملکه سبا (عزیزان)
 مهراست و ملکه سبا بصره^(۲) است سنان و بشیم^(۳) آید و در حقیقت
 استعداد این دو ملکه و هم آراشی که سنان از دستش برقرار کرد
 طایفه کشیده که تبارت بعد یافت. آراهای که از پیش بر سر راه
 راه تبارت قرار داشت سنان از راه روانه رانده از آنجا
 و خوشتر نیز در راه روانه از آنجا دست اندازید. حق فرما
 کشف و آراهای و بسط در مصر بخوبی کفایت می نمود و در این
 بعد جلیس شام سفید داشت. سنان ملک مصر فنیقه بنام
 از یونان^(۴) ملکه سنانا خلیج صنع عقبه (درای مصر)
 و از دست او گشتن شریعت ملک^(۵) آید که مع انفس^(۶) آید

(۱) - ~~King~~ Hiram. (۲) - Ezriahab.

(۳) - Ophir

افق حیات به چشم روانه شدم و با لکده و باغ و صحرای کریمه در
 حیات است ایاب منتهای زمین و طاهر گشتند
 میان و تقی که از راه تبارت به ایام در اموری صرف می نمود
 بود در بخت . نذیر و مردم فنیق ایام است کردن و زانی
 هر امیر نفق و ن و دیگر به از حرف و حیات خبر داشتند
 میان و تقی که از راه تبارت به ایام در اموری صرف می نمود
 بود در بخت . نذیر و مردم فنیق ایام است کردن و زانی
 هر امیر نفق و ن و دیگر به از حرف و حیات خبر داشتند
 میان و تقی که از راه تبارت به ایام در اموری صرف می نمود
 بود در بخت . نذیر و مردم فنیق ایام است کردن و زانی
 هر امیر نفق و ن و دیگر به از حرف و حیات خبر داشتند

(مستند)
 (مستند)

۲۴۱

مردم هر وقت بجا می بردند و در محاط دود نه که مردی
 چه سیه سینه قرانی نگردید . در محاط و اندکی وطنی برخی
 در عهد دیگری بود که حضرت مشتاقی که کسی قرانی و سایر دارم
 قرانی . هر سیه سینه که در سیه سینه ده در محاط و در محاط
 و سینه ۱۵ از محاط . در باره از سنگ بود و سینه از محاط کز
 طبع کرب سینه . هر سینه سینه سینه در محاط و در محاط
 اندرون عبارت از دود اطاق بود . اطاق محاط که گفته در آن
 هر اسم عبارت از سینه و در محاط و در محاط آن از سینه آن
 نسبت به سینه سینه و در محاط که سینه در محاط و در محاط
 حق و در آن نه است . هر سینه سینه از محاط و در محاط
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

دراد رستم مهر آید و غارخانه و محرابها رستم مهر درون
 تا آن که نه است هذا اشغال رستم مهر درون
 رستم مهر درون که رستم مهر درون
 درون با مع رستم مهر درون مهر درون
 و در رستم مهر درون

میان درون مهر درون مهر درون مهر درون
 ساخته شد و مهر درون مهر درون مهر درون
 کفای احقان حق مهر درون مهر درون
 مهر درون مهر درون مهر درون مهر درون
 مهر درون مهر درون مهر درون مهر درون
 مهر درون مهر درون مهر درون مهر درون

در رستم مهر درون
 مهر درون مهر درون

میان کسب و معرعه است سهروردی بر بخت خورشیدی نام دارد
 قصر، شکرها خانه در ایران بسیار گاه می باشد نام
 اوانی و حروف که گاه در حروف و آتش می بین وی می بینند
 در باب رز. میان در سال آفرینست و حروف است
 برای است شکب و راه. و نیز برای رواج و کرم و بار
 خیار و رگه است. در این است باز صفتان سوزش و شعله
 میان نورد و دولت است صوفیه خدای (۳۰ و ۳۱ و ۳۲)
 مظهر در میان و سهروردی. نکته
 حقیقت که میان و معانی مآثر او در حقیقت و کتب و کتب و کتب
 حقیقتی که در میان و معانی و کتب و کتب و کتب
 نیز می بیند و در میان و کتب و کتب و کتب

ایران آنها عبادتگاه - اورشیم برگردان و همه غولها و دلازان
 میزدید و در دست اسارت خود میبردند و کشتن آنها داشتند
 چنانکه در نسخه میان سه ... اندک کار را بر نهشته ام
 چنین فکر صومیران افتادیم گویند کردیم . بر لبه آب
 به ای ساعد آ و کشته بود یک مینکه با او آورده و در کف
 بعضی از سر خود صومیران را بر آب میزدند . آنگاه میزدند
 سر خود را بر درون رود و در زیرین افتاد حرازه . ای اورشیم
 اگر من ترا در این سرزمین دزدانم بکشد اگر در فکر
 بودن مردم یا اگر ترا در بشه و بشه ای اورشیم که
 بکشد به مرضع سردر من هستی ... فرستادی ای پسر !

سارک در کت که آینه بر بگیران آوردی برکت کند در کت
 فضاقت و کت در آینه و به بند کوبید شکسته
 در صراط ^{بعضی در حال} هجوم رگم عبادت عبادت به سوختن و
 از خفت به صفت عبادت خارجی و تویم کت در آینه
 به صفت کت در بگ که غلبه قدرت با حق اقتدار سلطنت داشته
 همچون پانیه کج از سوزن و کج از سوزن عبادت با کج
 عتبه است عتبه و دقت از بر ^{فنیقا و در} و در
 کفاح در آینه ^{۳۱} و در آینه و در آینه و در آینه
 در آینه و در آینه ^{۳۲} و در آینه و در آینه و در آینه
 در آینه و در آینه و در آینه و در آینه و در آینه

در کت
 عتبه

- (۱) - Athalia. (۲) - Jézabel. (۳) - Joram.
 (۴) - Ochazias.

محقق فنیق و یک کسه بعد مدامی فنیقه سوختن خود
 مکن و این عظم کج از سر هر که حکم اجزاء و سوار قتل
 در برده و نام پادشاه برادر نهاده است و در بعضی نگارده کرده
 همیشه در این لغت شده است و در بعضی لغت شده که در هر دو
 که نسبت به لغت و فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار
 از سر از راهی که فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار
 مکه فنیق شده است و در بعضی فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار
 و این لغت فنیق نه است که در بعضی فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار
 و این لغت فنیق نه است که در بعضی فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار
 و این لغت فنیق نه است که در بعضی فادار نهاده در بعضی کرده مردم که فادار

مغیران
 ۲۴

۱۰۰
 راجع و صمد برائین نازل شده ، در پیشه که غضب الهی است
 مردم و سلاطین رسانده
 بنیران عجب مدعی به افضالت بودند که در گوشه انزوائی در میان
 یاکوتان بسر بردند و چنانچه روح خدا در ایشان رسیده همیشه در
 قنبر میگشایند و مردم را توبه بخوانند ، و قنبر عظیم و بزرگوار
 میگردد ، قدرت تعالی خداوند را عدم مینماید و بهت بر کسی قانع نشود
 در زمین بود و آدرشیه که عفاک حقیقی از یاد و قرائت
 نیست که به توفیق و تعلیم اوست پیشه کرد ، غضب و عداوت از او
 که خداوند کفر و نفاق قلم بر او نهاده و سزاوار (صبح) و
 او را ستم گذرانده از حلاله
 از آنجا که این خط را تصنیع و محبه و عدم عود و نون

تر و دایم در باطن خود جان گردیدم مردم به تسکین خود و لے
 سده کین از این عبادت و آئین هرگز غضب کرده و مغفرت
 به این شکسته کرده تفت نمیزد. بضمیمه تریم مغفرت ان سعاد و
 برینا و درین که غراب ^{ساده} مشهور و او ^{ساده} ششم و او ^{ساده} ششم نمیزد
 حضرت و دانیال حضرت دانه که باز عینه با زلت سر و دم
 او خیزد و دایم و سید جان در دهانهای آینه و بایک درین
 آینه حق نگفت: «مذانه سفره آینه آینه و بایک درین
 من از قرآن قبح و حیرت به لکه های شایسته من از خون
 گماشت و برآید و زلفت من برم... که این قرآن است
 از شاه طایفه است. من از بخور حسن شاکر است و لایم...

دقت هم که رای دستانه کینه من گشت منته هم ز یادها رشت
 بر از خون است. خون و بزم و با ک کینه. اظهار حق و
 از نظر من در دستانه. از دستانه کینه. خیر سانه نیاور
 دنبال حق بود. بنظر من به حاکم کینه. حق قیم بود
 گذارد. بیه زبان به در خط حاکمیت خود گیر. آفر
 نزد من پائیدار حق و کینه. در صورت اگر گنا گنا
 نه نه شخرف قدر باشد نه نه برف سفید خشم
 علم و جو مردم رحمت خدا به بسته آورده مقوم
 غضب او بر اقامت نازل خلد کینه. در دستانه
 یکمیف خلد خلد کینه. در دستانه آج لعنه داده
 گنا ران افریم. به سینه آن است قوی که خلد کینه

رسید و مانند گریه بادی از سرگشت و دریایی صیقل و طوفان شکر
 آن آج سوگون سارین. ای آج سوگون سارین...
 و آن گداز شکفته که در آن دریا پر آب و جاب دارد در هم
 انجمن می رسد است که چشم هر کس بر آن بهیشتی افروز شده
 در آن نگه دارد... آرزویم که اسباب را رخصت آید
 منجبت حلقه تنبیه میرد و او در چشم نیز کجیف گنای که کرد
 این عذاب **صفت** خوله بود. اما در کمال سحر می رسد
 در حدود رعد آید. چنان سفید می آید است من که
 در صحنه می آید از آرزو سر آید و تا با جویب خوله رو خاک
 ساقی مصر زد و که می آید و بهیشتی است و کجیف می آید

م کردن غضب را خوار گشته ... آرزوت ما از این که بدست
 داری نبات می باشد ... شیخ بر سر همه نصیب در یکایک ... آنکه
 در خاک آسوده بر آکنده گردیده به بصر بقیه شده بداند بر
 نگیرد نه آ در که نقد سر دارم (به پیش برود) و بر دانه ...
 آرزوت از آنکه در افشاغ از سر برود میاید و از هدیه رشت
 او نهالی برود منزه در روح خدا او حلاله بود ... او در باره
 فقرات نیز آن عدل بود از دست منته و با کیدم از کلاه خود
 به جهان بود در بسیار از ... عاقبت تمام اقام با کیدگر
 راه آشت می باشد و خداوند بر همه حکمت گشته ... و تقیات
 و کلام خداوندی از صله بر میاید ... صله بر در میان هر حکم ...

و لعلم حردو آینه محسن خواجه کرد. بگریم حق روی دگر
شیرین کشته و کسی از عجب خبر نخواهد داشت.

و قتی که در دست نجار بر سر سوار ۲۰۰۰ عدد صحر گردان
روانه نمود و قتی که حکم و فاصله از خانه به کامیابی
الیه رسید به اگر دوای نواب بود به حرکت خود
پیغمبر ای باقی نامرید تصدیق می شد . در ششم که در
حالت خواب در آمد باز کارون در ایام عظیمه
و در دور به ماعدت به عیسی نور خود آورد و
حوادث هر سه

دین محمد
دین محمد

54

نصفه هشتم و هم نام دارد
مردم فنیقیه صید (۳) صحر (۳۱) کمارا (۱۳۴) و کمارا (۱۳۴)

مردم فنیقیه و می برده اند در کمارا و کمارا در کمارا و در دردی
در این بی باک - در هر محالدم آبر ساری

لکه در
مردم فنیقیه که هم جنبه صنی داشته هم با آبر و صحر و صحر
در صحر و صحر و کمارا و کمارا در کمارا و کمارا در کمارا
در صحر و صحر و کمارا و کمارا

مردم فنیقیه در صحر و کمارا و کمارا و کمارا و کمارا
در صحر و کمارا و کمارا و کمارا و کمارا و کمارا
این است

ضیفه
۳۴۱

ضیفه حاشیه است از نام که در کنار و در خانه هر ضیفه
 در رفته. چه آن روز من آمده که در هر جایی
 این سرزمین حاشیه تنگ است که بهر لبان تکیه کرده
 و من آمده که تحت سنگ زیر دارد که در رفته و
 من در بجهت این راهی مختار است بکنه. هر که در این
 راه بگذرد. خوب است که در رفت و آمد فیضی هم پیدا
 از راه دریا آسان تر از راه خشک است. از این جهت بکنه
 این سرزمین بزور دریا در آید و در خشک و دریا در این
 که در آن ایام که اگر لبان به ستر میزد خوب
 و اوصاف در ستر میزد آن گشته است

مردم نیست که تحقیق کنند معجزه این چه قوتی بعد. هفتاد و سه سال
 که مردم ضعیف قوتی بعد از این سام و مانند ملت بود در ششم
 تغییر نشین که که درازند ضعیف قوتی بعد از این سام و مانند ملت بود در ششم
 و بهتر اخذ می از آن در دست است دروغ فکر سر عقل گشته که
 مردم ضعیف بی حقیقت در دست است دروغ فکر سر عقل گشته که
 طبیعت را در بجهت بهتر است تقسیم شده که از سال بحر
 بتدریج از این قار بود. آراز. ^(۱۱) بیلوس ^(۱۲) بروت ^(۱۳)
 صید. ا. صر. آکر.
 هر یک از این در و بعد از بود که در این حلقه و مانند
 روحی را غنی از این از قار بود.

(۱۱) - Acad. (۱۲) - Byblus. (۱۳) - Beyrouth. (۱۴) - Acre.

تاریخ حقیقه که بر طبق روش نیست زیرا از کتب حقیقه حقی
 است بنام و کتبه که حقیقه نیز بنام است و در این
 الحاد آن در باب حقیقه و حدود داد از لایه و کتبه از هر
 آید و در سنه ۱۰۱۱ در روز دوشنبه ۱۰۱۱
 که در حقیقه ۱۰۱۱ در روز دوشنبه ۱۰۱۱ در روز
 ۱۰۱۱ که سوفت ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱
 با برایت قرینه کج از سنه ۱۰۱۱ که هیرام نام است
 با داد و سلمان دست و دار داره مدد در صورت
 عمر در کتبه ۱۰۱۱ حقیقه ۱۰۱۱ ابراف که کرل
 نیز خا زلاله ۴ و ۵ کثیر به ادن و عوام آن سر که
 از قسطنطنیه ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱
 تقریر ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۱

تاریخ حقیقه
 ۴۴۵

مکتبہ برعالمی صنعتی دہلی دیکھئے اکثرہ حبیب برکت
 و ہر مقام دہلی . صاحب علم انور ^{مکتبہ} قزوینی
 مہاراجہ آقا قدرت علی بہت مجرب . ازلیع اراغہ بر
 مہاراجہ دہلی کی ازو یقین مذکورہ مہاراجہ
 ایم ترپہ در او چنانہ نہم قہر از بندہ بر دہلی مہاراجہ
 سرور دہلی مہاراجہ ترک کئے رجوع اوقافہ دہلی
 دہلی مہاراجہ . مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ
 عود دہلی مع المہاراجہ در دہلی مہاراجہ
 مہاراجہ دہلی مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ
 مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ
 مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ
 مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ
 مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ مہاراجہ

آیخ حقیق فنیقه آیخ تارت و آیدیه ای است که با کوه
ایر آیخ سو قیوان شه مرده یستم عودیم مرده صیه اجماره
صهر. مرده مارت

صیه امیر از ساری اوان خود کرده کرد و از ناله ۱۵ آناه ۱۳
قد از بندر آیهی داشت. و ناله صهر به تاج صیه اجماره
هم روز که در مدت کفصر شد ای کشفه و ناله جبهه جگر
انبار باره. هتم انبار که می نزدیک در کفصر در
ای صیه اجماره در حوزة شرع مجالدوم مرده ای کفصر
عمر نگه شده و همچنین در قفس قبر که سر فادانی دارد و کار
لرفته و در بنای خیره و ناله و آدره مرده در
آن صیه. از آنجا که مرده ای صیه کفصر

و در آنجا هم دارا تیره کرده و بر باد میزدند. بعد از آن وقت که گشتند و
 نام فنیقی به آن گذارستند. پس از آن دره بخاری که از ده سره
 از هر یک سره ای برده شد از پارس مرز از پارس^(۳)
 گوگرد و زاج. از آن زس^(۴) خلد و از ستر^(۵) ارغوان یا در
 سره که قدری هم میواید تر شده. بعد از این^(۶) و موتر^(۷) هر
 و تا زس میواید که بر آنرا خسته و بر از خسته می دل و را
 رده از آن زه هم گذارستند و به کج سیه^(۸) بقیق زدند که
 بعینه آن صفات راه یافته خفرت قمر و در ده آردند.
 در تمام بر هر رین ببارت سول گردیده و آنکه بر هر دوایک
 قدیمه میان هر دشت میواید که قرار از هر فنیقه معلوم
 که دوس^(۹) در هر دشت^(۱۰) است.

(۱) - Rhodé. (۲) - Béthie.

(۱) - Rhodes. (۲) - Paros. (۳) - Mélés. (۴) - Thasos.
 (۵) - Cythère. (۶) - Lemnos. (۷) - Samothrace

آیه ای که وارد شد و جواب هر محسبه در خدا این سترق زمین و کجاست
 بریان مردود و در چیزهای دیگر است که بریان عفو و عفو در قیامت اکتفا
 فنیقه گردید. از جانب دیگر غیر متزل صیه اطع اوام و محاور سوگند
 آورده بود و خطای در راه است. قهر از بند بر آن عهد کرده
 شد و احوال عفو و عفو است و مرد و بی بال اول بر شمر
 و تمام در صبح هم می باشد

صدر که بسیار در مردم صیه ای با نیا می شود و در جانشین
 صیه اگر دید. از ناله آ آ ع قهر از بند یانج نه
 در کفر و باز آرت سترق و کجای مردم
 مردم صیه ای با ناله در سترق عفو مردم که می کردند آ آ

۱۵ صبح

۱۵

سفرش به سوره غزوه غریب آن در بحر مدینه و ^{۱۱۱}افریقا و ^{۱۱۲}سپان
رفت و آمد داشته. لکن یک دینج جا نرفته مردم ^{۱۱۳}حصه ابدیه است

ریان بعد رفت گردن

در سیر مشرب آبرهای ریانی ^{۱۱۴}در ضمیمه هم چند عمارت کردن
که از آن ^{۱۱۵}محمّد باقر است. مدعیان صور عمارت ^{۱۱۶}ساردنی و ^{۱۱۷}دلمار
میگویند کفر از آن بهره که بردن و در ^{۱۱۸}مهر گنجینه دارا باشد
از بحر مدینه که ^{۱۱۹}پروانه از ^{۱۲۰}سایم از آن است. دریا ^{۱۲۱}مهر کن
محت رسته دو انزله. ^{۱۲۲}سازگار است و ^{۱۲۳}بسیار از قصیر
او ^{۱۲۴}میک و ^{۱۲۵}آنها را ^{۱۲۶}شماره. ^{۱۲۷}مهر ^{۱۲۸}مهر ^{۱۲۹}مهر ^{۱۳۰}مهر
به ^{۱۳۱}بسته ^{۱۳۲}حب ^{۱۳۳}طریق ^{۱۳۴}سینه و ^{۱۳۵}دلمار ^{۱۳۶}آن ^{۱۳۷}مملکت ^{۱۳۸}آبر
(از بحر کن) دست ^{۱۳۹}بسته ^{۱۴۰}آن ^{۱۴۱}سازگار ^{۱۴۲}مهر ^{۱۴۳}دلمار
و از آنجا ^{۱۴۴}گندم و ^{۱۴۵}دمن و ^{۱۴۶}سبب و ^{۱۴۷}نقره و ^{۱۴۸}افریقا آوردن

Tharides.

(۱۱) - Palerme. (۱۲) - Sardaigne. (۱۳) - Baléares.
(۱۴) - Gaule. (۱۵) - Part - Vendres. (۱۶) - Ulrique.

در کز ملکات فنیقی در سپانی قادیانی
و جزئی که نیست که بر آورده فیاض صرور و قادیانی
که حکم قریب و فنیقی به پیه کرد

صورتی که بتول حرمی به روضه دولت آید طیفان بود
نیز او بهر آرا صحرای نمودند و نهی مطرب از آن بهر ششم بهر
تزیل وی گردید

هر وقت صرور در کربلایم بهر که ساخته دست مردم خود بود
و در رات نام داشت که رات در کربلایم بهر که
رزا در کربلایم مرکز قاصع راه می آمد و ششم بهر که
از مردم فنیقی بهر که در اقلایم بهر که بهر که
مطرب حوز آوده دوست مقدری ترست که که در کربلایم بهر که

کسی فنقی با دشته در حکم کر می بزرگ کرده با چنین دور
 و هر آنکه می آید . باید و شراع حرکت کرده . در حد
 کسی جمع تیزی بقیه می که در نه کسی دشمن رفته دارد و در
 رز آنکه حق و تقصیر نزد که با چنین کسی از وسط دریا حرکت کنند
 صبح در آن سیه من که روزی از آن را هر عصر زمانه و شب
 ضعیفی نگردد از آن آگهی می دوی در کشته و شمع اطاق خانه
 و در آن راه راه بقیه دارد و غم از راه غم دیگر رو به راهی

وضع محارم بویا هست کعبه
 در همان فنقی که صبح در حق کعبه با آن صبحه آن بیشتر می گردید
 و از سفر دور و دراز می کعبه از محارم که کعبه در آن می بود
 خرفاک باشد اوقایوس اطلس و همه رفته اند

در آن زمان
 که کعبه در آن
 بود

این گونه سفره در روزن دریا، صید و نه و از آن صید می گرفت
 می رفتند
 مغاول در حال شقه قمر از سید و اینها در غنای صرافان
 گرفته و شرح آن بود که در وقت قمر یکینه که مدعی فقیر از کوه
 محارم می شد و در ظرف سه سال هر روز با او می نشست
 و در وقت یقین : مدعی و مدعی فقیر با او نشست و می نشست
 تا از طریق خبر طاق و کمال صرافان و صرافان با او نشست
 مدعی فقیر در عمر می نشست نشسته و از کمال صرافان نشست
 سال جمع و این در هر سه سال می نشست و نشست و نشست و
 با مطر در دو می نشست : سر از بر داشت و نشست و نشست
 راه دریا می نشست : جمع هر سال می نشست و نشست و نشست

سال سوم از تسمه جبر طارق که سینه و کمر باز آمدند. در هر حبس
 روایت کردند که در سیم حرکت دیر انداخته از خانه
 رست ایشان بر بیاضه بخورن این گفته بود کردن نماز
 و لایق و دیگران بود گفته این غنیمی بود که فغان شده
 سفر هم به هانن در آن سیم از هفت ضلع راه اند
 پیش گرفت. هانن که یک سیم کسی از کار از رفته در
 و در سیم را هر غلبه اولیا بود است جبر طارق می حرکت کند
 و آید در صحنی در آن است دایره های و مع الطاهر آ
 دایره جمع گفته رفته است.
 ترعه از شروع هانن زبان برانی باقی نماند که

بعضی از آنکه که آن لذایع قرار است :
 ها چون دولت سکینه که چنانچه آینه دریا بود از شطی باله
 و دریاچه بزرگ که که در بعضی بر آن شرف بود رسیده بود که
 در حقیقت نیز است که پست حیات در کوه دانه و با اذن حق
 سنگ از او پدید شدن مانع نشده اند و از آنجا بر وجودی
 گذر شده که بزرگ و وسیع و پراکنده و آب بود پس از آن
 در غلیبی که کن رفته بره اوراق در استخوانه آینه میادیم
 آرد و بدو چنانچه جزئی نظرسیه و لا جمع شده در آن آرد
 فوادی دریم و صد امارت و صبح و طغیر رویاوری همیشگی
 ما و تر گرفت عین گران نیز اورداد که که گریه در

[illegible]

میدارند از دگر از لهر فنیج در دریا؟
 انجمن سگش گردن و بدن قع و ایر کاسی نوب (فنایر قع)
 و کجا بر لند خسته بشایر این فزیره و کاسی بیه که در لهای
 سیه فزیره کز نوا کما و آق شده است. مدعان فنیج آ در لهای
 کمال در لهای بطیکه هم افته که

در لهای فنیج کج و قیارت و در لهای کج و قیارت
 انجمن سگش گردن و بدن قع و ایر کاسی نوب (فنایر قع)
 و کجا بر لند خسته بشایر این فزیره و کاسی بیه که در لهای
 سیه فزیره کز نوا کما و آق شده است. مدعان فنیج آ در لهای
 کمال در لهای بطیکه هم افته که

در لهای فنیج کج و قیارت و در لهای کج و قیارت

فافع دینی در ای سو نیز برتاریت و قوه و عبق در سرین
 پیشین جنج معی سو به لحاظ میوه برتاریت لکیر غنیه بعضی آقا
 نیز در بیان و محققان زان که تا شایع باب بزرگ که میوه
 کسبه و وسط و م غنیه لکیر بر لکیر غنیه اخذ از کشتی نه است
 در طلب سو که را و حوضه صفی در اردو دهان ففون تا کنده ار که در ای
 رفت و اما در دشته روز سه اذند و در راه که پیش گرفته و در دهن
 تر سر که از رفیق دشته سبب شده که لار کرده بکنه شده
 بعضی از دهان ففون معر انکه کمی بر او دروگر آنها به نزدیکی

حوضه در سفر وقت دیده اند و در برینا و در دهن
 دهان ففون بر جا که میوه است که در دهن که در دهن
 بکنج صد میوه و در صفی تا که در دهن که در دهن

اگر کرده
 دهان ففون

۲۶۰
 و در هر ملک سهم مردم فسیله بین مقدار آن مقدار
 که آنجا می باشد به آنچه امروز فرستاده اند و این را
 عبارت از مقدار آن است که در آنجا آزادانه فرو بار دارند
 به مقدار آن مقدار از آنجا که مانده فسیله محض
 که در آنجا است بین مردم آن در ملک و این را
 سهم بدانند به آنچه که فرستاده اند و این را
 عبارت از آن است که در آنجا آزادانه فرو بار دارند
 و این مجموع را به مقدار آن سهم که در آنجا
 که در آنجا است و این را سهم آن است که در آنجا
 مردم آن را به آنچه که فرستاده اند و این را
 سهم آن است که در آنجا آزادانه فرو بار دارند

[illegible]

صورت گرفتیم از دنیا در تمام عالم تمام لطافت و زیبایی را
چون آینه که آینه صورت و جسم را منعکس کند
فقط یک رسته از آن آینه است که در خود خفته و از
بوی بوی اعم و بطوریکه در تمام آینه درخشان است
آنگاه که بستر محبت تمام دنیا را در صورت و جسم را جمع

جمع کعبه برابر ۲۰۰ سالک در آن میفرستند

مردم فقیه میباشند و چون در عرفه و راه امر میباشند
 نیز در آنجا هستند. روزی تبارش فقیه هستند و مردم آن
 سبب شده بود. در آن اوقات هر سالک را بر حرفه خانه
 پنج و بیست سال و چهار روز و شش ساعت که با هم یک میباشند
 اما مردم فقیه خانه که نمیآید و از صنعت دست میزنند
 که خانه را میباشند و هر سالک را در آنجا جمع میباشند
 و پنج و بیست سال و چهار روز و شش ساعت که با هم یک میباشند
 و از آنجا که میآید. همه مردم را در آنجا میباشند
 و از همه و صنام
 مردم فقیه را در آنجا میباشند و از همه و صنام

صفت فخر فیضیه شده شرف و بزرگ ارغوان بود. موادی که برای
 اینکار بکار بردند در بسته از شکر است تا در ده روز در سفینه دریا بکار بسته
 و در کشتی بکار بزرگ میرفت. در کس صدف است که از کس برای آن
 آب سرخ رنگ برسم به ارغوان بگیرد. این صدف صفت است
 آنکه در فیضیه بود بر سفی فخر در کس که در سفینه صفت است و
 ارغوانی تا در آن بسته باشد. در کس برای آن بزرگ فخر بود و در کس
 اوقیان در طلوع بر کس توپا پاره. چنانچه در پیشم بسیار بود
 صدف اکبر شده. در صدف ارغوان رنگ در سفینه صفت و صفت
 گزاف بود در سفینه و در هر دو سفینه طلوع بود و در
 ریزا در کس کباب بود و در هر دو سفینه صفت و در کس کباب
 صفت است. آنکه در هر دو سفینه صفت و در کس کباب

(الف)

مردم فقیه بهر مدله از غلظت و روش و صواب بهر نفس مجامع لازم
 آثار است چون در کتاب نظم نگاه دارند آن متوجه به
 از این بر سر مکتب - مردم مصر و کلمه یا فخر و کبریت - آنرا
 و سده و در مع حوض که از آنجا افتراغ البصائر آمده و فخر
 عهد خط مصر و کلمه بهر در که بر حنی قطب است از این و بعضی
 که است تمام شود و بهر از خط و در را. عجب هم شده که
 مصر که صد اصدیق عدل و عدول است. مردم فقیه از این
 جبهه است و در عدل انما بهر مدله و این ترتیب آن طرز
 سطر و آسان و بهر کردن. مختصر است که متوجه مردم
 عدل است و در از عدل خط آن مصر که مختصر بهر و بعضی
 در دست است باشد.

پنج صفت دوم عدد ثانیه نقطه است و کلمه ثانیه که فاعل و حرف است
 از حد ثانیه در صورتی که این دو پنج حرف که تا به کلمه ابراهیم
 و خارج از این فتنه و سایر اسامی که در این باب است در اول
 ۱۰۰ اعتبار دارند و همچنین الف با هر سه سه و در دم بر آن دو رقم را آن
 نیز سه که از آن تعلیم می‌دهند
 پنج صفت سوم که ~~نیز در حد ثانیه~~ ^{با تفسیر که در حد} ~~نیز در حد ثانیه~~ ^{با تفسیر که در حد} ~~نیز در حد ثانیه~~ ^{با تفسیر که در حد}
 نه ابراهیم است و بعد از این سه عدد آن کلمه است که در حد ثانیه
 حرفی از برده عالی و در هر کف آن سه عدد است که در حد ثانیه
 کلمه به هر نحوی که آرام و در بر این در حد ثانیه و آن در حد ثانیه
 هر یک از سه در حد ثانیه یعنی (در حد ثانیه) ^{مخصوص در حد ثانیه}

و سر به نامی محض در : آدنیر در بیس^(۱) . ملخارت در صوم^(۲)
 عده بر سر آله ارغون^(۳) میستینه در کوم به آستارت^(۴)
 که فزادنه عشق و شبیه ایستار آله کده در . بعضی آفات در
 مد و خویش . پلخ^(۵) درین آن غرض و کجاست و درین غرض
 سر برد راه او قرآن گفته . و آنی سوزنده را بشیر و کرانه
 برابر به ضد السیر از آن . در طغیانی ای حضرت داشته است
 و ضنا^(۶) خوف بایر لغتی آریسته است که گریه یعنی و در دارد
 سلا^(۷) تریت^(۸) در اسم نه سر در بیس^(۹) . ثار آدنیر گفته
 نشسته . پنج بر اسم^(۱۰) در و بر می رود و مادی و فزون و
 در و سینه^(۱۱) به عدم انظر^(۱۲) نام محمد

(۱) - Adonis.

(۲) - Melhart.

(۳) - Astarté

[illegible]

تقدیر یاسم زح از خوف آنکه گفته است است. معنی که سستی و کمال یاسم
 دارا بوده از مقام یاسم و این که یاسم را مردم فتنه کرده اند و در
 و تبارت و همیشه کردن میان تمام اقوام قریب و دوردست و گذار
 بفرستادن و از خوف چیزی فرار کرده اند و این که یاسم را یاسم
 و با فتنه دادن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
 و یاسم این که یاسم را کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده
 و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده
 و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده و کشته شده

قصه ششم

مردم ایران . ارقام عظیم و دودار

را منزه از غلبه قدرت کهنه و سبک عیدم کارون مدتی بعد
که در قدرت بهای تن کده باشد . ترش و بخت آن
مسکت : ابر بر سر کاغذ است .

در نامه ششم قمر از حدود قوم بازر از قدرت ایمن سرار
شده لغزانه ای هفت و خوکده در نام عالم قریم لایحه کرده اند
مسکت کهنه و دودار بر نظم و نسق بخشیده بهر سبک
آورد که قتی بهر سر و جوش در قوم بازر غنیست و دودار
دودار و نظم در نرقه زنی سبک سوزن لیز .

در کتب معلوم . شفا فی ایران

فقدت بفتح و صغیر فقه است و صبح . رسته کوه رسته که از کوه فرزان خلیج
 مارغزار صلیب و صلب آرد و سینه گشته و میوه ای فقه است
 اعطای کعبه . و است بفتح خاک یک میوه که در مریخ است
 و بفتح لقه ارتقا می باشد بر این فکر فراتر باشد . فقه
 همه این فقه است و بفتح کوه که در مریخ است
 و بفتح کوه که در مریخ است . بفتح کوه که در مریخ است
 که بفتح کوه که در مریخ است . در مریخ کوه که در مریخ است
 که بفتح کوه که در مریخ است . در مریخ کوه که در مریخ است
 که بفتح کوه که در مریخ است . در مریخ کوه که در مریخ است

از قبیله یهود و زکریا که او را بدو بخندد پس درین روز می فرمود و تالیخ
 خطه گذاردی است که امروز شدت خونوار می شد و الا با من - مایه
 ریح عاقبت آن در منته کوه کارکن ریح فوز و از آن منته دره کای است
 که در است منزه و اقصی و به منی اندک کسب می شود

(مقدم) بیج لایحه آن مرد آورد پس عزیزی ایران لطیفه است. بیج خطه
 و آن که استانی و نیزه منته کسب می شد که در آن بیج قوم در آن
 متبادر از قبا و نیزه آن قدر از بعد و منته کسب می شد و آن
 منته کسب می شد. منته کسب می شد و منته کسب می شد
 که تمام کسب می شد. منته کسب می شد. منته کسب می شد
 در منته کسب می شد. منته کسب می شد. منته کسب می شد

وله درک درین موقع اقوام دیگری (مرد و پسر) از ایران قیام کرده
دست کهار بنام امیری هم شده اند

اقوام مرد و پسر صفت از یک نژادند و قلابت نزدیک داشته اند

هم قوم و پست یعنی و چای رات و صحرای گشته و موی نرم و
ریش انبوه بعد و هر مرد زبان آری کلمه میزدند

اینج هم قوم که در دو بر سر خا در نشیمنند در شمال هندوستان
از آریای سرگزدا و قلابی از روسیه آمده اند . قوم مرد شال
یعنی نزدیک به خور فز فزشتنه و قوم پسر و پسر و پسر
این به مردم عیدم گردیدند . سایر خنجر مار که قسمت
قوم پسر شده کم و پسر کرد و به مردم می خنجر شده اند قوم
کابل که به نیشتر نامند و به کشت خور و زمین و کوه دارایی شوال شده

قوم را در روزم آزما ورشته بود و بیشتر از غالب هر شرقی قاذف در مردم
 آردست و در عاقبت کعبه است. آری اینج هموم کعبه از دوا
 مقصود بود و در دست مردم شده بود در آن به هم قتل از سید و سر
 و سایر دولت شاهان هر ایران بود. روایت هر دولت
 رسیده کتبه را سخن که در ایران چه شده و قطعات از آن را به کعبه
 برسان مردم به اوستا که آنستیل و درون^(۱۱) و از آن در دانه
 ۱۱ آورده است آورده و قرآن فاعل در روز

قوم را که این به ده تا فاعل از آن شده و در دست آن مردم
 حاکم در آخرت و قتل قوم را در دست حق تعالی
 که به عاقبت آن کتب آن در^(۱۲) و در دست قتل از سید و سر
 همیشه در دست حاکم در ایران برقرار کرد و در دست
 و در دست حاکم در ایران برقرار کرد و در دست

(۱۱) - Anguelil - Duperron: (۱۲) - Echatan.

(۱۲) - Echatan.

کوشش بود اقصیه بهر سو رفت کرد. فغانه را چنگ در آستانه بهر سو رفت
 و از کوشش سرچندین عمارت قدیم در میان این محله به دوام ماند
 سروده دارد و نیز از کوشش کز دوسو نغضت گرفته لغز به کرد و
 در سار و محله سرود. ^(۱) سار از همدان و در همدان بهر سو رفت
 و آب و صند و حطی احدی در آن بهر سو رفت ^(۲) و از کوشش ^(۳)
 آنگاه کوشش بهر سو رفت و کوشش بهر سو رفت و کوشش بهر سو رفت
 آراستگی ^(۴) (رکتان و قتلان آرد) و طبع و مقدار
 بهر سو رفت ^(۵) (۵۴۵-۵۴۰). در آن سر عیان عده بهر سو رفت
 گردانید و بهر سو رفت ^(۶) (۵۳۹). نام قهر و کم
 کوشش بهر سو رفت و کوشش بهر سو رفت و کوشش بهر سو رفت

^(۱) - Sardes. ^(۲) - Bactriane ^(۳) - Cogdiane.
^(۴) - Arachosie.

حدیث است ایضا از سند آحادی که شده است
 که در شهر معریه میراث اقامت است که بقیم در شهر معریه در روز اردی
 کسبه و در آنجا دفاتر نمود (۵۲۹) و بهر حال معریه
 اردو حسن مقام دارد. با این حال یک سو معریه کرد
 و مصر و هم بر خاک و بیخ بر زمین فرو (۵۲۵)
 قوم با در میان خاندان است نه بر حال معریه است که در روز
 و بیکه استحقاق معریه است قدیم است که در شهر معریه
 معریه گذشت داشته است. با قوم و جمع برادر قار کرد
 از قریه که در شهر معریه و او در روز معریه است
 عوفی دارد. نه معریه و هم در شهر معریه است که در
 بنای امیر و معریه معریه که در شهر معریه

این سبب آرزو بطور انکار و تاسا منتهی به سختی که گذشت

حاجت به روان عتد او کعبه

مردم با برکت این فکر که تمام قهرمان اعتدال خوف و تاسا بر سر دروازه
خود او و بسط ملین و قرات طائر . هر دو که نفع افشا
در سر جمع آورده نظر کنی که آستانه است . هر دو و جانی
سیاگر از دفتر خود مازان تو هیچ از اینان با برکت دارد
و این عزیز که در تمام دریا در که دارد بر تخت خود و از
کعبه است . از این که در حلقه طفره و نیا آه او و از دفتر
در سر و او و در خوف طائر را در تیر که خوش بر سر کنی و از
مردم و این که در سر و نشت در دو که گذشت . بشان
او و در سر و نشت . همه در دره و نشت . و این نیا
اطفال مطیع او باشند . و این نیا که از خانه او

[illegible]

شجره سیب... پخته مع شکر... پخته بر سران... من به تمام علم
 آور کرده و هر کدام را در لایه حوشت و سلام... عذایان در سر دانه
 محترق و سینه... اسید دارم عذایان که است نه سخن زنده کرده ام
 شاعر کرده... عطر دانه بجهت من گنجد... اسید دارم که عذایان
 حرب بر آتش عطا فرایند و به مار و کرم گویند... در بره و کرم
 است... عذایان در هر دانه... فرزندش را سر بر روی ببرد...
 کرد و در افرحان که کرد شده عذایان در کف و بخت...
 که از ۱۲۱... عذایان که در تیغ عذایان... و محترق و سینه
 و در دانه از عذایان... در دانه... عذایان...
 سینه... عذایان... عذایان... عذایان... عذایان...
 ۱۱ - Laspis... ۱۲ - Gammala

۵. میرزا سرتیپ میرزا جبار افشار - داربزرگ گماشت و سرتیپ
 و این چنین که از دست هم بود و چون در شهرها میسر می شد و در بزرگ
 مجبور بود که سال اول گفت چون تا به شهر گشت آنها که از آن
 مجبور به انجام رسیده و در شهرها که در میان کرد و همراه راه
 باز در هیچ راه نماند و گویا راه اردو - داربزرگ است و سرتیپ
 و از سایر جا که در به شهر می رسد که در آن شهر گریه
 حتی نفی که در مردم بر آن شهر است و در به شهر که در آن
 که از سرتیپ پاشا آمد و در به شهر و به شهر و در به شهر
 از آن سرتیپ پاشا به شهر و در به شهر و در به شهر و در به شهر
 از شهر بر آن آن که در آن شهر و در به شهر و در به شهر
 که ظاهر بر زبان می گویند و در به شهر و در به شهر و در به شهر

تمام از حدیث او نگین گشته و در آن دارو نیز در دوا می گنجاندند تا به وقت شش ماهه
 و از این دارو گاهی خبر را که چیزی را با او نماند. با وجود این که گاهی
 بعضی نیز در آن که ترنج طالع میزدند که آن در وقت عید عام در بهار
 که وقت از آب سردی و تمام آب را در غلظت میزدند و به
 مصر با قیاد رسیده ترانس با روپا را از بریده در

که بعضی مکتب میزدند و در آن لقای مهر در میان خود داشتند. قول بعضی
 صحتی زیاده بود که هیچ حرفی را برای لغات با آن میزدند
 افراسیاب و بعضی فخر میزدند که در افراسیاب
 در از یک دست سر از نخه ده هزار نفره که به تمام فغان

نام داشتند. سر از آن نیزه و کمان و تیر داشتند. نیزه و کمان و تیر
 گشته. سر چوبی بزرگ با زو میزدند. کلاه و کاسی بر داشتند

قیاس استن دار کمالی می پرستی جوهری از قدر و سستی برادر نظام
 و لایزال ایران بر هم میسر است. برادر نظام و عاقله ای که میگرداند
 مستحق است. اوضاع مادی و مرکب از کمالی و سستی و سستی و سستی
 همه و در این جهان تا خود و کمالی است و در بعضی از سستی و سستی
 قدر نیست که در این در کمالی است که در این در کمالی و سستی
 در این در کمالی است. بسیار برادر نظام عالی سستی از سستی و سستی
 هم کرده است و سستی و سستی

مردم ایران بر قدر حق آمده تنها کمالی و سستی و سستی و سستی
 سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی
 و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی
 و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی و سستی

سستی و سستی
 سستی و سستی

نعم و من در ملک ایمن به سکه نیاورفت . و در شهر و ملک خود حکومت
 برقرار کرد که تحت محاکم ناسیده بود . و این تقریباً همان حکومت است که
 فرانسویها در تونس و مراکش دارند . هر دست نشانه عادات و رسوم
 زبان و نه بهر حال سده این خود و نگاه داشته و نام ملک بکنیم
 ستراب نشین قسیم شده و در آن ستراب پادشاه است که شاه
 مسکن سکریه . سترابها چند از میان بر لایح ایستاده اند
 در دست احقاق حق و وصول احوال ایالت خدایت نامه داشته
 و در حکم ایستاده اند . ستراب هم نمک داشت که در
 دگر که از نزدیک در ملک اعمال ستراب بود و دیگر ستراب که فراموش
 انواع و اقسام بود . بعضی از قسیم خدایت آن بود که از طریق
 سترابها هرگز رسید .

سده نخستین هجری که پیش از آنکه این سده در سال در
 خاک انقراض گشته و هیچ اعتباری نداشته اعلیٰ ستراب و تقشیر
 مکتوبه در مرقم حالت او را از شغل مقرر نموده. که اداره
 منظم جایز است اما در بعضی موارد مطلق در دست گیرد و بعضی
 او را برساند. و تا این میزد.
 نامه از دارویش خطاب ستراب آسیا صغیر گاداس^{۱۱} نام است
 که بخوبی میسر است. و در حق دارویش مکتوب اداره مکتوبه است.
 و این نامه دارویش بر هیئت است که بنده از خود گاداس چنین میگوید.
 من خبر رسیده که تو در کمیته امر قیاسات بر انضباط یعنی خود قرار می دهی
 بهر است که تم تو مصروف است امر خاک است که من سعی دارد
 در خطبه در آسیا صغیر می باشد که آن ستراب میرود.

۱۱- Gadates. ۱۲- Histaspes.

[illegible]

فراغ

تکلیف همه تراب اینج بود که ایست سوار کشی که در صول احوال مانده
سنا و هم بدو از هر گونه عوارض و فواید و در دفعه که سنا از آن شکست
زد سینه و عوارض بقیه گرفت و در این میزگر دگنه و هر یک فراغ
نقد و جنسی میزدند. مجموع فراغ نقدی بیع گزاف و بیسکه که از آن
و بیشتر است تحقیق داشت و لا تعزایم بعد از آنکه طلعت است
عده و در هر صده و بیست هزار بیاید گشته ام سید و ده و بیست و سه
و بیست و سه (از قرار که بیست و سه هزار) و دهی صده و بیست و سه
و بیست و سه هزار و بیست و سه هزار و بیست و سه. بعد از آنکه فراغ
هر سنا تراب و گن او نیز با یکدیگر فقر و دلی بود
دارند و برای آنکه را دیده و بدیده سنا آن گشته از سنا
لیدر که محتاج بود و فزای و در تعلیه کرده گشته و با بقیه فقر

آن در صحن کاین سو سه گشته است و اگر نه خلد می است . در عهد کربلا
 و مدت او را فرق نیست بهایا ره سافا . ما فی ذلک ما نزل
 بها جمیع او در اقصی عاقبت مکتب گشته شود
 رحمت نرسد و رنگ حکمت نزار صاحب اختیار عوین گرفت و بستم
 و تم با بر هر حضرت بر آردی عوین از دست و با انکه در انهم
 استقامت اقامت است تمام هر شرق و مغرب نرسد . آن به از ان
 و آن به گشته هر روز

در هر وقت یعنی

نه بایست اقامت بود بر آن نه اقامت دیگر شرق یعنی در آن
 نه بود ایت قدیم قوانین نه اقامت ~~و دانسته کلام~~
 در آن ~~بگویم~~ در آن ~~ار فاده ان~~ ~~و دانسته کلام~~
 و این قوانین نه اقامت ~~و دانسته کلام~~

چونکه نزد حضرت پناه گزیده بود. روزی در عالم خلوت
 او را در درددانان و نام زنده او است با و سپرد. از آن بعد زنده
 مکه آمد و بعد از آن مردم ایران بقیع نمود.
 سایر عقاید است که ایامان قدیم راجع به که در عالم اول و دوم و سوم و چهارم
 و در دگر بصیرت آورده. و از آن میان است و در هر یک از اینها
 معنی مانده نزد آنکه آب و زمین و آتش و هوا است از آن
 شد ملک مقرب که میزدانسته آفتاب. و در آن زمانها
 عبادت. و چنانچه از آن فرشته که حکمت با و دانسته و
 قضا و قدر و معیت شرا و برین میباشند که ذات اله و قدرای عظمی
 و در آن است که با حکمت از آن میباشند. آنکه در آن
 و در آن است از آن برین میباشند. تمام حکمت و تمام علم از آن

او که بگوید حق در آن می‌باشد . این که هر چه در عالم می‌باشد در او
 در حقیقت و بکار آید . این که هر چه در آن است در آن طول می‌کشد . این که هر چه در آن
 در آن است در آن حقیقت عالم می‌گردد . کتب این را در این عالم می‌بینیم . و در این
 سو او هر روز در حق کعبه و می‌آید که هر چه در آن است . او هر روز در آن
 در آن حقیقت است . « اینها را در آن است و در آن حقیقت است . و در آن
 کتب این را هر روز در آن است و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن
 در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است .
 در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است .
 در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است .
 در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است . و در آن حقیقت است .

و غمگین بر کرد آید که سر من در جهانم گیر افتاده و در آلوده باشد
 فوسه به بتات زده خفا من ... بهر سینه گرفته و در آید
 به چهره آورد . سیرات است : این طغیان لایق و لایق به سینه اسکان حلقه
 و است و گمان شکسته . ۵۰ . در خلعت و زلفت چاکه که ای فضا ای
 آتش بود و جو تیر کجاست .
 (آتش) هرگز نمیدانست که بر سر او در بار سینه آتش که لعل صفات مهر است
 و هیچ رسم نبرد در هر بحر غمزه در نه زدی که در برسان و در در بزم
 بهر سینه تیغ غم که در محرابهای از سنگ صفا غمزه بهای غمزه
 و آتش آتش شکسته و در غزل آن که یکی بهر نام سطر شکسته
 مصفا او تات گفته که موم و مع نام داشته بهر سینه و داری در بر که
 آج غمزه را بر که بسته شد غمزه را در دست که در گرفته و تیغ
 آتش شکسته . حیران به که آتش به سینه و در آید

و عیادت در آداب نه هر قدر مستحب بود ای زین تا ز کبریا و شرفی هم
 نام که عصر نصف غنی بود که می خواند سر از آن است و یاد و باز
 به سر و دل محمود بن محمد می خواند و الحمد لله و سوره نازانه و احسان
 آن که محمود بن محمد می خواند که از او در برابر آنکه گفته اند و بیشتر
 بعد از این می خواند و در وقت این می خواند در این احوال هر دو در سر و دل
 هر دو دقیقه از این می خواند و در او فراموش آداب در سر و دل و نیز
 چیزی افزوده به تشریف است حق افزوده و مانده گفته که از
 آیه نیز هنر سر او

(در این) مردم این مردم تقیم می خواند که هر کس سوره اول و دوم را می خواند
 و این مردم که سوره اول و دوم را می خواند که بیشتر کرده و شال دارد
 تا برام در کعبه از این و عبادت و عندی در صفا و جود و شرف

[illegible]

[illegible]

آب سبز در دست دیگر استقن در دریا و آب سبز در گمان خوشتر است
و در دریا و آب سبز در دست دیگر استقن در دریا و آب سبز در گمان خوشتر است

[illegible]

بسیار است و در روز بخت از دست می آید. درک است و در کرم

خبر نشان می دهد و آن اقل می کند. هر وقت که در کرم

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

بسیار است و در کرم که در کرم است و در کرم است

اینان که در این عصر از این مذهب جدا شده اند و از این مذهب جدا شده اند
 پس در این عصر که در این مذهب جدا شده اند و از این مذهب جدا شده اند
 ساخته شده است. و از این مذهب جدا شده اند و از این مذهب جدا شده اند
 مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود
 عظیم است که از طرف این مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود
 دیگر که در این مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود
 دارد و در این مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود

اینها که در این عصر از این مذهب جدا شده اند و از این مذهب جدا شده اند
 عظیم است که از طرف این مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود
 دیگر که در این مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود و مذهب بود

هشتاد و نه آثری روی زمین کشیده شده و حکم شده دارد اما اکثر آثر
 است و عینه و اکثر آثر بر جبهه ریخته است. از این تزیینات هم قطعه
 طریف در موزه موجود دارد که از خواص آثر است
 یک تصویر حسنیه که از آثر است و در آن صورت حسنیه اثر
 و نیز روی زمین آبی با خطه که در آن روی زمین کشیده شده است
 که از آن شبیه با بر قوس قزح آثر است باقی در دست دوزی شده
 معینه یا زرد. دست سبز. نیم عکس هم می رود. بگوشه بجز در آن
 که از خطه باقی است. در آن خطه زبانی دارد و بگوشه نیم خطه
 حیات آثر ایران تر بقعه ای از حیات آثر است. در آن
 در خطه که در آن خطه است که سر آن در خطه

در حق تعالی رحمت الهی است که ما را از شر ستمگران و ستمگرانی
 در دنیا و آخرت محفوظ بدارد و کفایت دهنده ستمگر است که در دنیا و آخرت دارد
 و سر راه اکیان و آرزو و کفر و فساد و از ستم زنی پاکیزه است
 سخن و گفتار رحمت مستر است . قضا و قدر آن عظیم و بزرگوار
 بر ایشان میسر است . ستمگر سر آج و در دست طمان دارد و
 عوفا بر سر مدی که است که روی زمین است . در دست او یک
 ردیفه نقد است و اگر گفته که دست ایشان بسته است و طمان بگردن
 دارد . در این ستمگر با لاری و مرد مرده در طمان است .

چنین امری را ندیده و ندیده که ستمگر می شود و ستمگرانی
 بقا و کرمه این ستم و دشمنی و ستم و از آنکه

تقدیر
 تقدیر

معلوم بود که بر این مکتب اطلاق چنین نام نداشتند . اما
 قومی که در آنجا . در آنجا در عایت قرآنی غنچه ای نهفته شده است
 چنین رفتار و روشی در آنجا نیست . ترس و نظم و انضباط در آنجا
 آراستگی برقرار کرده و دارا به نظر ترسیده و غمگین و غمگین
 در هر جا به نظر رسیده . اما حکومت این مکتب را به هر
 پادشاه بود و اراده سلطان شاه در اقصای نقاط مملکت در هر جا
 این مکتب و مکتب که تا به حال در هر مکتب که آزادی بود
 ترجیح می دادند . خود . اوامر که در آنجا است
 بود که در آنجا در هر مکتب که در آنجا است
 مردم می دانند که هر آنچه می آید و آنجا
 هم نه آنجا که در آنجا است و در آنجا

قصه دهم

۱۰۰ — ریان قهر

عزیز دخت اریدری ای ارشد

ریان شب خبری شنید که فانی دریای آید و داره در کف
و در طبع که هر سعه از صحنی که یک سیه در سینه گزیده که هر از گز
مناز و محبت آید.

هر دریای اراده بریدگی زیاده دارد و از این گذشته در آن دریا
عزیز ای سیه ای نیز درو میوه.

عالم ریان که از او با آب صفت کشیده شد و قفس مجراده.

مردی که ریان و صحنی که در فانی و صحنی که در فانی. بنظر ریان

همیشه باز و صحنی که در فانی و صحنی که در فانی. بنظر ریان
هر صحنی که خاک ریان زیاده و صحنی که در فانی و صحنی که در فانی.

سینه جزیره یونان

تر اردی در مجرای دم سینه جزیره یونان و از این سینه آنکه در
 شرق است بالکان نام دارد. ^(۱) ریان نام شرقی جزیره یونان
 سینه جزیره یونان و در آنجا آن سینه که در کج و در گره
 سینه جزیره یونان که در کج و در گره اردی و جزیره یونان. لیج سینه
 جزیره یونان که در کج و در گره اردی و جزیره یونان. لیج سینه
 نام سینه و سینه و از طرف سینه نام دارد. ^(۲)

ریان از جانب شرقی مرده و مجرای ده و از طرف
 بریا و این سینه. از سینه سینه که در سینه
 سینه و از این سینه و از طرف سینه که در سینه
 کسوف و در سینه که از سینه که از سینه که از سینه
 سینه که در سینه که از سینه که از سینه که از سینه

سینه که از سینه

(۱) - Pénée.
 (۲) - Salambria.

(۱) - Balkans. (۲) - Péloponèse. (۳) - Morée.
 (۴) - Strabon. (۵) - Ambracie. (۶) - Arta

تا حیدر که صد و شصت اینجاست و ست فکرت به ۵۵ هزار کیلومتر مربع
 و بدول ده یک فاکر و ناسه چایست . مهار لول آن از شمال تا
 جنوب ۱۰۰ کیلومتر است (مسافت پرتو آبیون) و بیشتر
 عرض آن ۱۰ کیلومتر (مسافت پرتو آبیون)
 در این مملکت که از راه محراب است و پهن از زمین در آنجا
 چمنی که آبر ساری دارد که در آنجا چمن و کشت سرسبز است
 و چمن مملو از گاو و گوسفند است و چمنی روی آنرا پریش
 برابر آفتاب است و آسمان شفاف و دلخواه دارد . قدرت نم
 زبان از راه هزار درج ^{تجرباتی و تفریحی} ~~مست و مست~~ ^{تجرباتی و تفریحی} ۱۸۵
 مرسه که در شمال ده که هر سه به آورده و آفتاب قرار گرفته و
 مردم قریب زبان مکن خزانتر تصور نموده اند .

(۱) - Olymp.

ممال

پند ^{۱۱۱} ره که یک است که نفع عظیمی در مذهب کعبه الهی و پناه راهبرد
 و برای ایادیه میریزد. راهی که این ره در میان مردم بجهت عروج
 از سکینه دره آیه ^(۱۱۲) تا صدها موقد از حدیث منظر دگن و سایر
 درختان شده است. همچنین برای موقوفه کرده است
 سرزمین آورده و حسب العبد رهنه آورده و اینها از آنجا
 گنجینه میرانج جا گرفته است ^(۱۱۳) که در درازه و تحقیق در آن
 چمن از ترپس کعبه زیم دارند و عید از میثم که از سر آمد آن
 کوه آن سرد آورده و کعبه را قطع سکینه ^(۱۱۴) این
 پرناسر نام دارد ^(۱۱۵) که قوت بسیار در مرکز قرار گرفته
 و دارای عیش و نشاط و آله صانع است. در آنجا

(۱۱) - Piree (۱۲) - Tempe (۱۳) - Oeta
 (۱۴) - Thermopylae (۱۵) - Parnasse

کعبه صفا و کعبه

که با بر سر اراضی که ملک قنبد ^(۱) و کنگر ^(۲) می باشد جمع شده
 قنبد و کنگر ^(۳) در وقت بر سر اراضی که در زمان ^(۴) و کنگر ^(۵) در زمان
 این خاک بر سر ^(۶) و اگر گفته که آنه ^(۷) در ^(۸) و کنگر ^(۹) است و
 که ^(۱۰) از قنبد ^(۱۱) و کنگر ^(۱۲) و میترون ^(۱۳) آرا ^(۱۴) و کنگر ^(۱۵) در سال
 عزیمت بر سر ^(۱۶) و کنگر ^(۱۷) است مردم به کو ^(۱۸) می که در
 بر این اراضی رستن آب آن سر ^(۱۹) و کنگر ^(۲۰) و کنگر ^(۲۱)
 حصار در طبعه خاک ته نشین ^(۲۲) که اراضی ^(۲۳) و کنگر ^(۲۴) می
 سر ^(۲۵) و کنگر ^(۲۶) و کنگر ^(۲۷) و کنگر ^(۲۸) و کنگر ^(۲۹)
 در ^(۳۰) و کنگر ^(۳۱) و کنگر ^(۳۲) و کنگر ^(۳۳) و کنگر ^(۳۴)
 که ^(۳۵) و کنگر ^(۳۶) و کنگر ^(۳۷) و کنگر ^(۳۸) و کنگر ^(۳۹)
 مکتوب که ^(۴۰) و کنگر ^(۴۱) و کنگر ^(۴۲) و کنگر ^(۴۳) و کنگر ^(۴۴)

(۱) - Phaeos (۲) - Daphnia (۳) - Balaena (۴) - Helicon
 (۵) - Citharus (۶) - Capra

[illegible]

حنفی این گفته سوزید بیدار در آنکه است طالع که روزی
 در ده دانه آرزو آنها که سب در این ایام از دست می
 بعد است. مالک قمر ذکر این طرف آکا رانان و قمر
 حنفی که سید است که آنکه در آن روز که در آن

(1) - Paros (2) - Hyzette (3) - Pentelique

16) - Égène 17) - Ionienne 18) - Acarnanie en Etol.

109. Schelous

اینج صانع از که در پیشه شکر مسیله رعیق دارد بصورت عروان
 از آن که دست و چرخ از راه در صحنه میان ریگان در دهانه مدور از راه
 میان فایده مانده اند.

ننگه گزیده که در میان صحنه ازین (از طرف شرق) و گزیده (از طرف غرب)
 در آن گزیده حکم بر سر دارد که در پیشه بر سر دارد و در بعضی
 مواقع در صحنه آن ازین گزیده نیز گزیده شده. در بعضی این ننگه هم گزیده شده
 نگار (در شمال) و گزیده (در جنوب)

در پیشه ازین گزیده که در میان صحنه ازین (از طرف شرق) و گزیده (از طرف غرب)
 آن که از گزیده نام دارد و در بعضی ازین گزیده نام دارد و در بعضی ازین گزیده نام دارد
 و بعضی ازین گزیده نام دارد و در بعضی ازین گزیده نام دارد
 است و در بعضی ازین گزیده نام دارد و در بعضی ازین گزیده نام دارد

(۱) - Palapariense (۲) - Corinthe (۳) - Megare
 (۴) - Alcadie (۵) - Ergonthe

اینج فاکر نیز یافته برسی صاحب چنینم دریاچه که بود خیمه آنها
 استغفال ^(۱) میسر از کوه؟ آری کادی چنینم تا فقه جبال سران
 دریا کشیده میزد که همتی آنها در جنوب رسته که و تانی ژرست
 است (۱۴۹۹ م) و منتهی آن تار را میبندد
 میسر که در جنوب اینج رسیده که قدر گرفته منتهی نام دارد و آنکه
 در شرق کشیده شده لاگوئی ^(۲) آید میزد اینج فاکر سور و او را در جنوب
 خیمه و در کنار آن نه آب پست قاع من که رقیب آتخ میفرست
 در دهنه سرخ آن م سب دریا روزه لریه عکله جالمتی
 و هو دارد که از جگله ^(۳) میزد و اینج مستور میگرد اینج فاکر
 آری کشیده ^(۴) یا جگله اگر گستر منتهی در دهنه غریبه که است درای ^(۵)
 است حکمت الید و نه المی قرارداد که منتهی ^(۶) فسخ از دهنه ^(۷)

(۱) - Taggela (۲) - Ténare
 (۳) - Massone (۴) - Lacanie (۵) - Enarates (۶) - D...

(۱) - Taggela (۲) - Ténare
 (۳) - Massone (۴) - Lacanie (۵) - Enarates (۶) - D...

در این مردم چه آئی سینه افتاده و چه آئی برای نشو و نما و آئی عیقه آشته
و از طرف دیگر در این بقع نشان مشقه و دیگر نیز گشته
مساخته و هیچ وقت نموده است که به خاطر مردم در دست رفته ۹۵
گفته یا نزدی است آوردن . این خاطر مردم و این الطبع
در این مردم و تبارت پیشه شده . در این سینه که تبارت
این مردم و تبارت کم است و کم در کم نه می آید از آن جهت
گفته که در این حکومت عمده نهاد در بحر اوقاف مردم

اطراف آن بر از قریب ایراد می شود ^{بسیار} کفیل مدی اریه حال
 در این مکه ^{بسیار} سود دارد خاک ^{کشان} لیمون از نظر محو می شود. از این ^{بسیار}
 که کم بل اطنین فالا می کرده جارت می یافت که موارثی می شود
 از مجربانی با که نه است به است ریزا می است که اگر گمان فلو
 دست ده با بدستی نمود با طوفانی می کنند به در سر خود
 نیا ^{بسیار} هر خود ^{بسیار} از این ^{بسیار} ارضی ^{بسیار} اندک ^{بسیار} نزدیک ^{بسیار} است که
 دنیا به خاک سرده می شود ^(۱) گشته ^(۲) گشته ^(۳) و ^(۴) ایتاک ^(۵) و
 یغانی ^(۶) و ^(۷) است ^(۸) در ^(۹) ای ^(۱۰) و ^(۱۱) در ^(۱۲) و ^(۱۳) و ^(۱۴)
 و ^(۱۵) ایر ^(۱۶) از ^(۱۷) و ^(۱۸) در ^(۱۹) و ^(۲۰) و ^(۲۱) و ^(۲۲)
 او ^(۲۳) که ^(۲۴) و ^(۲۵) از ^(۲۶) و ^(۲۷) و ^(۲۸) و ^(۲۹) و ^(۳۰)

(۱) - Carcyre (۲) - Leucade (۳) - Ithaque (۴) - Cythère
 (۵) - Lacynthe (۶) - Cythère (۷) - Salamine
 (۸) - Eubée

به این راهی که از وسط شهر در سکنه آن تفاوت دارند
 دست خطیست و از این راه در راه رفته سینه سنگی
 که در نگاه روه خانه می اندازند. این جزایر را به زبان بسیار
 قرار گرفته و حکم را آنها را دارد و لذت می دهد مصیبت بر آن و در آن
 خانه مجسمه ای است که در آن ^(۱۱) و در آن ^(۱۲) و در آن ^(۱۳)
 در آن معبد بود و در آن ^(۱۴) و در آن ^(۱۵) و در آن ^(۱۶)
 و در آن ^(۱۷) و در آن ^(۱۸) و در آن ^(۱۹) و در آن ^(۲۰)
 که در آن ^(۲۱) و در آن ^(۲۲) و در آن ^(۲۳) و در آن ^(۲۴)
 و در آن ^(۲۵) و در آن ^(۲۶) و در آن ^(۲۷) و در آن ^(۲۸)
 و در آن ^(۲۹) و در آن ^(۳۰) و در آن ^(۳۱) و در آن ^(۳۲)
 و در آن ^(۳۳) و در آن ^(۳۴) و در آن ^(۳۵) و در آن ^(۳۶)
 و در آن ^(۳۷) و در آن ^(۳۸) و در آن ^(۳۹) و در آن ^(۴۰)
 و در آن ^(۴۱) و در آن ^(۴۲) و در آن ^(۴۳) و در آن ^(۴۴)
 و در آن ^(۴۵) و در آن ^(۴۶) و در آن ^(۴۷) و در آن ^(۴۸)
 و در آن ^(۴۹) و در آن ^(۵۰) و در آن ^(۵۱) و در آن ^(۵۲)
 و در آن ^(۵۳) و در آن ^(۵۴) و در آن ^(۵۵) و در آن ^(۵۶)
 و در آن ^(۵۷) و در آن ^(۵۸) و در آن ^(۵۹) و در آن ^(۶۰)
 و در آن ^(۶۱) و در آن ^(۶۲) و در آن ^(۶۳) و در آن ^(۶۴)
 و در آن ^(۶۵) و در آن ^(۶۶) و در آن ^(۶۷) و در آن ^(۶۸)
 و در آن ^(۶۹) و در آن ^(۷۰) و در آن ^(۷۱) و در آن ^(۷۲)
 و در آن ^(۷۳) و در آن ^(۷۴) و در آن ^(۷۵) و در آن ^(۷۶)
 و در آن ^(۷۷) و در آن ^(۷۸) و در آن ^(۷۹) و در آن ^(۸۰)
 و در آن ^(۸۱) و در آن ^(۸۲) و در آن ^(۸۳) و در آن ^(۸۴)
 و در آن ^(۸۵) و در آن ^(۸۶) و در آن ^(۸۷) و در آن ^(۸۸)
 و در آن ^(۸۹) و در آن ^(۹۰) و در آن ^(۹۱) و در آن ^(۹۲)
 و در آن ^(۹۳) و در آن ^(۹۴) و در آن ^(۹۵) و در آن ^(۹۶)
 و در آن ^(۹۷) و در آن ^(۹۸) و در آن ^(۹۹) و در آن ^(۱۰۰)

(۱) - Cyclade (۲) - Delas (۳) - Paras

(۴) - Sparade (۵) - Rhodes (۶) - Samos (۷) - Chios
(۸) - Lesbos

که همیشه در میان ما بوده و مردم زبان آن کو مشغول غایت و فکر کرده
 خانه در آن دوام در آن استوار شده و در هر دو زبان اردو و فارسی
 نیز به دوین و تکثیر مله . ما به طبع طبیعت در این راه و چون غایت کوه
 که در این چهار زبان به نشانی بسته . در هر زبان به صد نسبت به هر یک
 خبر که به دست نه بزرگ گریست و از رفته که از سخن غریب گشته بود
 این خبر به سو قمران سر قمر خبر به عالم زبان گفته کرد .

بعینه هر دو دست « دلنشین و ترنج آید در این اصفیای زبان شاد است .
 و در اوراق ترنج آید و در این زبان از آن به برای نظم و کلام را به
 معتدل آید و در این به انگیز تر باشد . در آستان به برای گرم و
 است و در آستان به مهم و زیاده و در . با این و به آفتاب
 که هر دارد . به همیشه یک و چنان آینه تا به یک و شاد است

آرد و
 در هر

تا آنکه جلال بر او فرار می رسد و دست هدیه در آغوش بخند می زند
درم بیان که با آن افاضه و گشت و این برای صفای درخشان و کفایت
مختار سرگردان صاحب ذوق روشن و حق و تعبد و گردونه و تیراگاه
موزون و متعادل بر پشته . صاحب طبع و فن و زبان و نغمه

آورد است .
اینهمه فراوانی که در زمان زندگانی منتهی به تریج قاف است و در دست
مخافه است . به فقر همیشه پایای زمان رفته است .
و سبب معاش در زمان محض بود بکن وضعی نیست . جلوه عظمیاج
و سرو از اسرار و احوال تر بود آن لطف و کرم از می پرده خسته . در
حیای و خفا و نیمی است و به عبادت مکتوب و روح می باشد . جو
و گندم و ما و درخت و زمین و درختان میوه دار مانده بجز در بارخ و کم
فکر و زمان و معاش نیست . معاش درستی در حلقه منتهی است و در هر دو

وہیں کہتے ہیں کہ یہ نغمہ ۶۶

[illegible]

از خاک در آن تن عدم نظیر کاسر بر بزه که در صحرای حیرت و دنا
گردیده و بجای دیگر است ^{و قوت آن کسوت بقدر آنکه} ~~نظره بزرگوار است~~ ^{از آنجا که}
اوضاع جسمی هر قدر ساده باشد بجهت ابراهیمی قادر نخواهد بود به گفته
که انزله از رکبت هستند از خلقی خالص بهر آسمان

مردم را این نحو فرمود: «این کشفیه و مکتب فرستاد و بفرموده من بنویسند»
بجمله حوشت و آنگه چون «نهی از صبر» از آن محمد بن علی و از او را

۱۸۶

۱۸۶

۳۷۲

از دست سال به بیجا آید و از هر یک از اقوام مردمان و اقوام
 این از دست اقوام آید یا نه و در این مورد است. شاید از
 محاسبه و تقاطع و احتساب و در این طرف کشته اند. مردی
 میانه بالا و در شش چپ کشته اند. اندام آن مناسب مردان است
 صورت آن بهم می آید. در شش چپ کشته اند. بین دندان ها میوه
 مردی فراتر از این کشته اند. اگر چه در حلقه حلقه کشته و آله کشته
 گسیان در کشته اند. حلقه در دست و در شش و در کشته اند
 متخلف از او در این میوه است و در دست و در کشته اند
 آنچه آید و در کشته اند و در این است و در کشته اند و در کشته اند
 در میان اخلاف قدم هفت میوه است و در کشته اند و در کشته اند
 نیز در کشته اند و در کشته اند

مت زمان به نام و قدر و بخت نیز در حق دانسته است . هر دو یک چیز
 « قدم حق از مرد و امری که خودشان کار داشت کرد که بر عهده مردم نماند
 هر گاه از سر و پا در نمی گشت و نهی طلب او را از او تمام و علی ممتاز نموده
 مردم بر آن نروسته ای و خوشتر از این سوخته رسیده است و لی ذلالت
 و حق و برتر نیز و ثابت و پیشتر و حق میگفته است . در میان کن
 که بر صومع اف نه کار حق بود و یکم بر قدر « اولین برفتن » سینه خا
 عات مردم بخت را بر این او بر عا رة هر کار رسیده است و باخته
 خود بهیله از جهالت صحیح و نام مردن بخت . مت زمان از عیش
 بسته او در هر صورت در طلب و دل کوفت حقایق و بهر ابراج
 و حق بشیاء در میان نام مع که آید و ذکر نشان سواد و در سینه
 او است او را هر گشته است و عهده آنکه قدم و آن را بهر شرح
 کفیه احترام و عا رة

۲۲۵
حصه یازدهم
تدین های قدیم ویران

گریه و مین

پیر از آغاز تاریخ ویران نه از سال در صوفی نه از سال قتل از بعد از گریه
برگزیده که به معنای بود و نیست در خانه داشت. در آن زمان
از گریه ویران رسیده و بعد از این پس که در آن فکر و فکر وانی
دیده شده صاحب شان در فکر گردیده و این تدین تر در همه مجرم
مقام و حتی در وین و از گریه شده.

مدام ویران از کیفیت این از نه قدر به هر چیزی نمی آید و نه فکر
افسانه که منظم که بعد از آن راجع به گریه و آواز و آواز از

Trace - 91 - 1998

آن اوضاع صمد

آیین زبان

آیین زبان از آیین هر قبیله ای که با هم می‌باشند برادران ملک شریف
 گفته اند است و از آیین هر قبیله ای که با هم می‌باشند
 ۱۱) گفته اند است. مورد قلم بر زبان هر دو است و در میان
 می‌باشند که در آیین هم قدر از بند و زنجیر گرفته اند. کتبه های
 زبان و زبان و سکه و آرا و غیره و سکه و سکه و سکه و سکه
 سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه
 فراموش دارد. اما آیین زبان و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه
 قلم با سکه از سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه
 سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه و سکه
 در آیین هم قدر از بند و زنجیر گرفته اند.

خود را در زمان لازم آن هیچ کس نمی بیند و فقط نسبت به بیمار
 افتد که که ستر اجمع آورده باغ در برگ دارد و در آن شجره از آن در
 خاطر نشان باقی می ماند.

قد بسیار چنانچه مال پیش (در صده ۱۸۷۰) که فخر آمانی شده است
 انما الله ادره آید و در ستر ستر قریم تر و آید و ستر از آن
 در آن رگه در ستر ستر و قریم تر و تیرینت حفر آید کرد
 و از آنکه به است آ در ستر ستر که تیرینت که ستر از آن ستر در آن
 و در ستر ستر و ستر و ستر ستر است. در ۱۹۰۰ (اوایل) که تمام
 در ستر ستر است و ستر ستر ستر است که ستر ستر است
 که ستر ستر است که ستر ستر است.

شده است
 با قدر قریم

گریست جلوه گریست و جلال شایع دارد و از حق قدرت آن که این ایام^(۱)
 صاحب برقی نماز است برادر در عصر و آیت بر صبح و در آن قرار گرفته
 و این حق به دست نه که نه آن بر جوی و آیت گردد.
 نام کج از سید این قدیم گریست در از آن مردم زبان باقی ماند و گریست
 که حقین سر آریان ما است آریخ فیروز سوانح طر حقه صحنه
 و جانگنه از دایست بر یک به فیروز قدیم به پادشاه و به کج
 خوش بخت به ترست هم آیت از خوش سوار است هم در آن که
 امروز حوازه نام دارد سوار کرد. بر خوار سوار کرد
 و رفت و در آن خوش سوار است هم. و از سوار خوش
 در آن که در آن بلا نه کرده و در آن سقنی بافت و در آن آیت
 آیت در آن روز. در آن سقنی بافت که در آن سقنی بافت
 تا دای تا ترست جلوه خوش ترست هم که در آن سقنی بافت

[illegible]

از روی نقاشیها و حتی زبانی را ده که در میان همه اینست سطر و شش مرصع
مردم قریب کرکست سلاطینان عدد کردند. مردم کرکست هم به شرق و هم به غرب
که خانه های اینها خانه های قمار است که در ده و چهار شش و نه آنکه از بعضی شش و نه
سایر مرقه هم نفر کله های امروز شبیه مدینه . مردم کرکست از جمعه و یکشنبه
ایک مدینه مدینه که در میان آنها می باشد . ایکه تر کشته . ایشان سلاطین
برگزاره در . حضرت نور علی شاه . مرده سیاه و خلقه خلقه مدینه . مردان
دست و دهنش در نیکو و دیگر کله های آن می باشد

چیزیکه با بجزرت شایع است که در وضع زنا سر قسیم گوشت
 است است که با سر و بدن زن از آن است و فرنگ دشته و برادران
 و اوچین و بر این سینه باز و زیر عابد قرار گشته و رسته و کله
 طریقی سر گشته است که حکم در زیر عابد آنه کله و فرنگ
 اند و زاده با قرار داده . با این سر زنی و عابد پرده است و در
 کسینه اند که از پس آریسته و است است به با غام و ایسی کردن

شده است .
 سکه خانه از مردم گوشت نیز سینه و جهاها را در دست
 زنی صندلیه کرده و سحر و و ایران و حقا به دشته و عابد
 به دشته است . آن سکه که مردم آن سکه در کسینه و سحر

راحت در خانه خودی غیر مجرب دادند. قصر نزار در این شهر است
 ملوک از آن وقت ملک نزار الحاق نمیشد و به پرایه و غار خانه و خانه
 و این رودخانه سطر سوار کیمیر میخواست آمد. دالان دارد و کرای
 فراخ و مکان خواندن داشته. منزل ملک نزار الحاق به پرایه و غار
 و مقام دگر ایستاده و اینده محلی است. بهاران کریمت در این
 رود کشتی و گذراندن آب استخوان. در قصر کشتی رود و سایر کیمیر
 که در آن آب در گه ایستاده که در مخزن و نیزه منیر سردی دارد.
 در آن کریمت اقامت از دنیا از قصر رقص در در آن زمان مقام منیر
 داشته و ستم است که نیر منیر در یک رست و در شش مردم بر آن بوده اند.
 در قصر کشتی تاش خانه از آنست که در آن کیمیر رود و منیر کیمیر

از آن

و در هر صبح بفرستد جاسیداره است. در میان اینها سر درخ عالم است
 و باز در قصر ترتیب میدادند. در وقت عروسی کریت ندرت میردند
 جاسیداره هر روز سوار میشدند و تیر که در صحنه است، لایم قتل از صحنه
 میزدند و از آنجا یاد میکردند. در هیچ از این نظرات تصور مردم به ایستاد
 چنین آمده که هفاستوس خداوند آتش در دماغ آتش
 که در آن نفس انداخته بود. و شبیه به جاسیداره و آواز گیس که سابق
 در ایل کشته آریان زیبا تر است هم بود. جوانان دست به
 دلبان و فغان گشته میرفتند. در فغان دلبر، دونه مار که در دماغ
 گیس و جوانان قبا اسرار حق گرفت در دماغ و شیشه. و جوانان
 تابع بر سر گیس و جوانان شیشه و زنجیر گیس و جاسیداره
 آو گیس... جاسیداره و در ایشان حلقه میزدند. جاسیداره

۱ - Hamere   ۲ - Hephæstos   ۳ - Schell
 ۴ - Dédalo

حکایت خون و ...
 بیان جمعیست بر نصیحت

مردم گریستند که زبون زده و خسته و ...
 دست باز و خسته ...
 خون ریز ...
 گاه و گاه ...
 روی طرف ...
 صبر زن و ...
 از روی ...
 بجهت ...
 حجت بر ...

صداقت گیت) اینجاست و نیست که در دشت دهنی درین سواد حق عظیم حرم ساز
صفتی را در غیر نه خراب بقتل عجب سوار آید و در دیر و کافیه
فخام حمید و این خود مرصع سیری حاضر گردید پس در جانب در طلسم
مستقیم نیز نهانها مردم گیت تقاضا و برده با رنگ دروغ
ایستاد و است که در راه رقص و رقصت که بصفتی آید
که بدست وسیله سوار کا کج و داده نه آنچه کشته صحت
از نباتات یا حیوانات در این است چشمان نهایی و غم
از وی و زنی در دایه می بوی (دلق) و نشان می ده که
سیان امیرها و کنار صد نهاد در جانبها شغلش در است
آن دیری زبان آریسته و کشته و کشته می ده که در آهاری
حرام گفت و شود سسته نه یا در تاش خانه از هر کسی
خود را گرفته اند

نرسیدن کزیت مع لقا هر در لقا در دقین است اوی سو که مختل
 مایع زیت است دارا بوده اند. قصه حضرت کزیت در هر کس است
 دارد که تا لقا حقیق سرد می شود مانند ظرف نقره سرد شده و ترتر گرفته
 و می کار شده. محبت که طبع کرب ^{سین} ~~سین~~ یاجاج ^{سین} ~~سین~~ و خج ^{سین} ~~سین~~
 که ممتد از رضع طلب و غده و قضا از مرد و دقین و عود دارد
 است و جمیع زیت ^{آن} ~~آن~~ از آن زمانه اتفاقان هر چه در طبیعت در هر چه در طبیعت
 کج از ظرف قند کزیت همان میانه که از حقه نیوفی ^{مرد} ~~مرد~~
 آمد و بر بگی دستار بر لب بر بهی بر کسم شده که در میان
 نباتات مایع دریا در کست
 از دقین نرسیدن ممتد بر یا که مردم کزیت تمام هم شده و در لقا
 به تجزیه راجع شده اند

در این قوم از صفت و تبارت بحکمیه است بکنه کریت قرارند
 ضمیمه است اینج رزده در صفت و تبارت و در این رزده در
 کریم کریت در از واریک بد و صوری گشته است و در
 کریت متفق است بر حکایت و می از گویان گشته اند
 صفت در کریت این طریقه و جمیع تبارت و جمیع رزده
 صفت که در کریت کهنه در رزده و تبارت و تبارت
 رزده و تبارت و در رزده و تبارت و تبارت
 در این گشته است و در رزده و تبارت و تبارت
 و از این و در رزده و تبارت و تبارت
 و در رزده و تبارت و تبارت
 و در رزده و تبارت و تبارت

رو بطاعت مردم کریت است بصدور روزی گرفت که در خور
 فارس و آق نه هر آن صفت مندر بزرگ ساخته آینه که دست
 و نه آن بهشت بکار میرسد یک طرف آن دیواری از در
 اهرل ۷۰۰ دین و طرف دیگر برج شتر اهرل هم کیدتر نه مردم
 فنیقه در آن در هر دو برج بعد از آن که کریت بگوشه
 حیات کریت در حدود ۷۰۰ سال قبل از میلاد در مکه حداثه که هنوز
 محمول اند به نالین ^{نیز در این} ~~کریت~~ حیات بره که جانشین آمده
 کریت و مردم است و از قرار داده باشد که کریت و مردم
 کریت تا حدود ۱۰۰۰ سال پیش که تمدن تازه که تمدن است
 هزار سال در کریت است مقدار یافته بود بکلی از من رفت و
 پس در از سکنه بر هر دریای ارده زیر غنای کریت رفته
 صفت و نیز قرین منزل و تجارت و در این شهر از تمدن آن که کریت

کریت
 کریت

و این نغمه در سبزه که در زبان تنه سرور بد که ریشه اش از وقت گریه
 رخ فاسته بود این تنه نام بهمن بود و دریا شد بهمن واقع در
 آرا گنبد مرکز دهم آن شمرده شده.

۱۱
 تن بهمن
 جنب تر و آ

متم این مکنه قدم مکتب عرو و پلاستر میامیدم. (۱۱)
 تا این مدام سوم نیست عطف میامیم که درم و تنه سکند
 و گریه نه ز مال و شکر یا نریسته نه و چمن نه و آینه
 هزار برادره پیرا گردن صرف سر و دماغ بود در چینه
 و در حینه اعدا است تمام

(۱) - Pelasgo

آ در طی هزار سال هم قبر از معدی سکنه بریان در محله نجوهار تازه
سخته برشته . تازه و در زمین دشته از احوال آفرین رود و دشت
قدم لعلی تا سیه شده .

قدم لعلی در سال آمده و دشته دشته بریان قدم گشته . آنکه
قبر از دگران ^{آکنده} قدم ~~آکنده~~ دشت و دشت صمیم مانده در زمان
سقط داشته و دشت مدح غنیه تا اقصای آن ثابت بازم
ببین که در آگر گلیه و بر دشت در عهد ^{سال} قبر از معدی
مستقیم مدح قدم آکنده شده .

ایستاد پس از سر قع آن بود بر روی در کوهستان و کنار
گردنه از قارو دشته که راه ضعیف آگر گلیه به کجیم گزیند و بر کوه

بسیار دانه آن

در آستانه این راه سوختن و خوردن و در میان روزها مواظبت را در پیش گرفته
 حتی شبها که در محله بود و در محل میخوابید و از آنجا که مقدمه از اقبال
 آن روز در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 در میان آستانه که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 این است و در آنجا که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 خوش داشته در میان که در آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 کثیر و در آنجا که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 رایت و در آنجا که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 پس در آنجا که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا
 مقدمه اول شده و آنجا که در راه آمد و آنجا که به باغچه رسید که در آنجا

(۱) - Adriatique (۲) - Salonique

همه آنکه در این تیر سبک گریست مدح و تعریف و صفت و در هر دو سبک
سنة یک در هر دو سبک گردید چنانکه استاد می رسد و متن این فرقیه نص
از متن گریست چیزی نمی شود.

نیز همین وقت است: هر دو قاعده (اگر در این) که در این
ساخته شد و در ازاد دنیا آن تقویا به بر از وضع می رسد و نیز حقان
که در این اگر در یک در حلقه قرار گرفته بود. در این هر دو سبک
مقطعه اگر ممکن گرفته بود که خوابه آن آرزو آفریده است.
تخته سنگ عظیم که در این ساخته شده که در رفته ما در این سبک
در این وزن خود است میماند که در این سبک نه نفع
طول و مشر در این سخن دارد و در این تقویا به سبک در این سبک
در این سبک در این آتشانه در این سبک در این سبک
113 - Acrapala

در هر ستر قوتی در دوازده پستان نامیده شود در این ستر آن ستر در ده
 هر طرف آن نقش بر حبه خردگی که بازده شیر است که قرار داده بودیم
 قریب پنج دوازده صد بر حبه می آورده اند که در کمر کمر تر است که و
 دهنه مدخلی پس روده در پنج جا جدا شود باز در زیر و آبی از غده
 و جوار می ریزد و مقرر شده دق کرده اند و در آن یک نعل می ریزد و آنجا
 می ریزد و مصر حبه طر کرده اند و در کمر می ریزد و باقی از یک در ده طری
 نازک می کشند آن
 مصر را در ده در حبه می ریزد و قوتی قرار گرفته و باقی مصر که
 سرده آن را می ریزد در ده در حبه می ریزد و باقی آن را می ریزد
 الحاقی هم با مقرر نام دارد و در وسط آن گمان است که
 چهار پستان آن را کرده و در حقیقت آن منفذ برای قوت
 دو پستان است

لذا رنج سدها سن نرفته سدها سن کسر جزای در کت فیه .
 روایت بریان با شاه بقدرت در زمین داده مردم به آگاه نمودن
 فراموشی کمر اردوئی سو دشته که قدم آگوش رفته تروا کشته نام
 تروا یا ایلیون کج از دشت آسایا نوده و در دشت کشته و دارد

قدردشته است .

سدها قدم آگوش بر بیان در دشت و آیه ۲۲ قمر از سده در دشت مجرم
 تاره از دشت رفت . قمر گری از آفرام هلی که از دشت نماند
 سرازیرید و مردم به قدم در دشت نماند و نماند .
 بیا در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت
 به نماند و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت
 سدها آتش گردید و قمر گری و در دشت و در دشت
 در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت

بشماریم در آن روز درازی است شب که خواننده آن باشد

بشماریم در میانیت چش بخواند

بشماریم در میانیت قرون بکار خواننده با نظرات تاریخی

که امروز در قرار سر سبانی سرست و طبع خواننده ماری تر میخواند

در میان این آثار آنکه از همه معروفتر بوده و تا به امروز هم باقی مانده است

و ادبیه معاصره که نظریه هر نام دارد و برای مردم زبان آسان

تا عمر بگذرد نام نسبت میداند که بعد از این میراث از قبا

کیدی سر برده است از حقیقت هر کسی آلی و نموده و نظریه

در شاعر قصه است که نقران ابد کرد و بر آید فرد که زبان

سر صبحه بسته مکن میشود گفت قصه را هر آن که

شاعر طوفان کرده که در حال آنکه نام هر از اندر دور

آسیب ر صبحه زنگی سر است

رقم آنکس در دهانه شد تروآ در حال صحرای کفاه دشته دور
 و صلیح مدت کثیر در قدرت زمانه. ایستادیم این غنایا میباشد.
 در صحن این منطقه غنایا شیر همدان گرفت که از تمام مردم
 زبان مستور تر بود است. آن شیر گیتی از شاهانه
 (آگاه منور) در تنگ شده و کادر خود رفته از
 غلبه دست گشته. سر پریم با پادشاه تروآ در سوم
 کتور سر آستیر در دور دیر. بر روی زبان تو بر آورده
 دست که بر مغان گشتار بر زبان کردید و هر یک دو شیر
 در پا تو کل (۳۳) شو گشته. آن شیر و گن این غنایا
 تا بنیای دوده میدان آمد و مردم تروآ را با کشتار
 گرفت و عاقبت کتور را نیز از پای انداخت. در جمع
 جدت آستیر آتیه و تروآ توغ نیز میفرستاد.

۳۴۸
 آریه که حق پر از این نظم است به شرح رکنه است او سر
 (متن فوق بر این ادو مکتب است که در بعضی حالت و در بعضی حالت
 قدم آریه سرش برود. چنانچه در آن صورت قدم آریه سر در آید
 بود نمیدانند خداوند به این ~~نظم~~ انتقام بر آمده اولی از جهت
 نبیانه خود ابناء نام آورده. اسراج دریا او سرگردان
 سیه بسته. در فیه بره اریه که از قدم قیاسی در کس آریه
 شکست. هبته فیه بره اریه بر این شایانند. او سر
 گذار اثر احوال خارق العاده خود به جهت وی فقر کرده
 کشتی اریه گرفت و همراه خارق و چنانچه ایتا که سیه در
 مرز بمانان فیه بره برود اولی مرده سیه بسته در قصر شاهی
 گرفته و از زن و فادان پندوب ^(۳۴۹) سیه بسته از کیم که از
 آریه سرش برود

پند و اندرز کرده و هر چه بد آنها میگویند بهشت و آسیر برگشت و بگرد
 بیشتر تبارک ^(۱) رسته و برین و سوار بر جنت

مستم است که سفره هوس را تاریخ بنایت بدست واکام نموده
 هم ایستاده آورده انتم سارلان که در تصفیه رلان ^(۲) آمده افان

محضر است زیرا سوار ^(۳) بر کون این داستان است یعنی ^(۴) از سفره
 حجت خویافته و آسیر تبارک است و معجزه رفته خدا این سوار

از آسمان زمین آورده در کار مردم رفعت داده ام . آ

سفره هوس را اگر تامله چیزی از تاریخ بران قیام میبرد
 عادات واحد قادم نیست آنرا ندانم و یا میگویم که

کرده اند که وضع رنگ بران در آنهم نموده شرح و بسط
 که حاضر در کتب این و آن است معلوم می شود که حقیقت و راستی

شاعر آنچه در احوال خویش به بطاعت که از گذشته اموری در خاطر داشته
 است به مروج کلام که تخریب آن متعین می باشد و هم همان تخریب آن است که
 منظور است هر دو وضع در آن روان و در میان هم قرار می گیرند و آن
 مکه آنکه از میان می رود در آن عصر و آن وضع و آنکه مردم قریب آن
 حرکت به چه کیفیت می شود و تصور می دهی . بنابر این ساری از
 قطعات ایثار و ادبیه یا در از آن ران پس به و غایت
 مسین یا گریه نیز آهسته قطعات مژده و تصور می دهی و این است
 و از دو قسمت در تخریب در یافت :
 در آنجا که به آنکه منون پادشاه مسین آماده حرب میاید و در
 بیاورد به سینه آنکه لغوی وضع به بنیاد و لغت و لغت را کرده
 و به بعضی مسین به پاره .

شاعر درین باب میگوید : آفرید - آگاه نمودن پیر آفرید -
 جرم آگاه کردن من به که مسدود گردانم . شمشیر نیز هم در میان
 بر یکی سوی پشته پنج مرتبه که آینه ~~آینه~~ را نهادند
~~در میان پشته~~ ~~بر یکی سوی پشته~~ ~~پنج مرتبه~~ ~~که آینه~~ ~~را نهادند~~
 در میان پشته ~~پنج مرتبه~~ ~~که آینه~~ ~~را نهادند~~ ~~پنج مرتبه~~ ~~که آینه~~ ~~را نهادند~~
 ده ترک از میان تره دو دوازده ترک از طله دست ترک از لوله
 دره است کردن آفرید از دست بسته جای می خستند . قه ابرق
 ملاک بر سه سه دو عالم سکینه . قه نیامی از غره دارد و مری
 طعه ای آفریده است . سر تا پا بر خوسد از سپری کبر و عا
 می پشته . پنج سر براده داره بر یکی در عا شیه در دست کفر پنج
 از بر عینه یک کفر پنج میا سیاه رنگ که سرش شکر از گلی
 دهست و نگاه آینه آن کفر سوخت و در هر حال نه دهست .

(Faint, mostly illegible handwritten text on the right page, likely bleed-through from the reverse side.)

رسته سر از لقمه و خیا که در آن صبر است ماری بود که سه سر در گردن گشته
 دانه را سر می خفت . آنگاه سمون خدر بر بگذاورد که از چهار طرف خود
 مانند برگشته و سر آبه دارد و چیده آید که برقرار آن می نهد و صغی
 در دشت در نوسان است . به دانه هر دو من حکم بر سه اورد که
 نرگ و بخی آن تا آسان بر قدم افکنند .
 قطعه دیگر که از آرد سه برشته شده سرخ قصر ابراهیم و فاسی
 تا دیده این قصر شایسته قصر محمود است و داد که در بین دیرت
 و صبر بر آرد است .
 و تالار رفیع منزل آنگی زور سر عیال . با برتر خورشید و آه
 مهری کشیده . در آستانه تا ایستای نصرم دیوار مغنی کشیده
 سه دانه و آرد آن بر گشت آید صراحتی گفته کن . در آرد از قطعه
 آستانه در برج و پایه از لقمه و قطعه از قطعه

درم جانب گهائے از طرد و فتره قرار گرفته که هفتاد و شش است
 صفحه آسائے مرتب میست ... در دون فقر دورتا دور دراز
 تحت آسائے گشته و با وجود سبک لطیف در زنا باخته اند
 در آن کشیده این سر بر مختصر مر فایسی میباشند ... دروگا
 پوشیده محسوسه از طرد و فتره حوائج ساخته اند و مستر اوخته
 در دست دارند و لب به مقام میمان آن آنگی زار و سرور و
 کشیده

حضرت دوازدهم

فدایان و شهدایان

افغانه آریان

مردم بریان شرک و دین و فدا این خود و سر بران و فقر و غنا

نهایت آنگه در حال وقت آنها که در این قد شریفه نشسته
 عددی بر پنج اصد بار نام از حضرت یونانم سپردن این نام خدا این
 می پرستید و کراتی در باره ایشان قلم می زدند و می نوشتند
 فارق اندوه خدا این و سپردن بر صوم سراج و طهارت گران گران
 که با طهر درین توفیق شده و برسد به سواد و در هر عدم
 قادر گرفته است

خدا این

مردم بر این خزانة بسیار از هر دین تمام آثار و صفت
 از هر شیء در عهد و اوقیان و طوفان و آنها را در شیء مار و ابو
 بران عقاب از این است عاقل می پرستید
 کتب از این ریز و بر سر از و جود نامری و شیء و آنها

فاما در وقت تصدیق کردن به هر یک از این سببها آری بر طبق آن آدم
 در دفع آزارشان موافق اینها جمع شود و تخییر مردم بر آن تیره تر از مهر
 دیگر بوده و میان ایشان شاعر و هنرمند بسیار بود و آری طبعه متفکران
 در باب سبب تخریب شد و بعضی از آنها را نیز عده کرده است
 مردم بدانند که این سببها در هر تصویر مجزیه است آنکه مراد از این
 در بزرگه ایشان تا سببها . صراحت این سببها در دشته . بکسر
 و در شب زنده دانه . مهر افعال بگردان . و زنده بیاوردن . بختگر
 و عباد ام سببها و با جودان زنده بیاوردن . در نیز و صاحب است
 چهره غیر از بطور نشان دادن می آید . و بختگر می رشتن
 و خوردن دشته (آموختن) که ~~بسیار~~ ^{بسیار} بری داده است
 تصویر عذرا و زنان کعبه ایشان در باب سببها . میوه عذرا

رنگدست پریشان در گلب فدا این روز می شد و مردم بدان رسانا
^{برای این} مهر روز خانه را در بر داشت و مجموع آنرا

بیت روزی گفته اند.

شعر که ایام سوختن آورده فدا این سوختن فدا
 حاضر کنه و گاهای نر مجروح و کشت تمام سیار
 « دریه^(۱) فرزند تید^(۲) عا^(۳) میقام که از روزگار قوم آگوست
 رده آفرید^(۴) سوختن کعبه حسی منزه و زوی کشید
 دست لطیف آله سوختن مجروح فدا^(۵) انعام فدا و نر
 ریش که که باقیه دست و نشان صبا^(۶) (حارث)
 است دریه و خون پاک از دست روان میاست.

(۱) - Diomede (۲) - Tydie (۳) - ~~Spk~~ ^{Spk} ~~re~~ ^{re} ~~hile~~ ^{hile}
 (۴) - Kharite

در آنجا که خدا این روزگارانم نخواست و شراب کفایت نمی‌رشته آب
 لطیف تر به نیت و جگر ما چون غلیظ تر از آن و زنده ما ویم آمده
 می‌شد ... آفریدت خودم کردم کرد با جانم از در درج
 هر سه ... آری تر ... آری تر ... آری تر ... آری تر ... آری تر ...
 بر ریت لطیف است که آری تر ... آری تر ... آری تر ... آری تر ...
 در بقعات که می‌روم زبان چیز را در دست نیست زمین (کامیاب)
 دستان (اوراد) معتبر تر از خداوند که در دست می‌باشد
 در ریت تر از دست که در دست نیست و در دست نیست
 که بودمان در دست
 ما قبول شد از زبان کامیاب و او را در دست و در دست
 می‌باشد معجزات آن رتبه رتبه رتبه رتبه رتبه رتبه رتبه رتبه رتبه
 معجزات در دست قبول معجزات

(۱۱) - Iris (۱۲) - Gaius (۱۳) - Aurantius

(کامیاب)

آفرین خدای که تمام درجه و جوته است - کرد و دگر (زان) برده
 در یوسف گفت - ز برای آورده بکار او سلطنت برداشت - کرد و دگر
 اختار آرزو هم خدای که هم برده و که تمام اولاد و خوار و خرد
 تمام از این دردم بر دگر است ادب را آفرین برده
 رآته برجا که از این است که چنگ ز دگر و دگر است در خانه
 بچینه بر کرد و دگر است که بچینه و دگر و دگر است در خانه
 کریت بر دگر - ز دگر چنگ بچینه و دگر است در خانه
 رابره و اینجاست که دگر و دگر است در خانه
 ز دگر بچینه و دگر است که دگر و دگر است در خانه
 درق و دگر است که دگر و دگر است در خانه

Hamere

ز کوس مرگ و زهر عذرا ستر زان گردید او کوس آدمی بقبر میبرد

بر بینه و جبروت بیانی فاغ و سری و افان در سر خفته
داشت در تنی یک است و عذرا بر قیاس است دیگر کاف

ز کوس در زبان در باب و نه از سر در در جگر

نظر آرا سانه سرده ^{مستقیم} عذرا در تن دارد که بر قیاس
کند و ضامست که در فراز آسمانها سوزد و از صورت

زمین می افتد و در زبان سواد عذرا را دیده است

تا آنجا که برنگی و مجده ز کوس عذرا بقبر میبرد

ز کوس عذرا عذرا و عذرا و افعال مردم نیز در جگر

و کلا و آدمی مردم کوس

در سر دایه میگویی : در کنار باران . زووسم صید و کار گرفته
 و محسن علی : است که ضاوه بر سر دایه میگویی : من غنیمت
 سر جنبه شتر می باشد . زووسم که برق سوخته شده در گاه از آن
 درم میزای بر داشته مزه مزه می کنند . به او گاه می خوری
 و گاه . در تصادف می آید . اما اگر سهم کمی به شما بخشد
 بر بخت خود کند او غنیمت او بر و فداست بخیر دیم . آن سواره داد
 بهیم غنیمت در بر جا بر جو گرگان است . نه غنیمت آن با و هر گز
 نه غنیمت گاه .

الطاف زووسم غنیمت زاید را با بیابان و دایه که غنیمت گاه است
 آسان می شود مسیحه . زووسم هر که آسان می شود

غنیمت گاه
 آسان

(۱) آفرتیس و آفرتیس و آپولون (۲) فرزند زئوس سید است
 هر دو مظهر بران بنا شده است که از آسمان می‌روند و زمین را در بر
 می‌گیرد، و در این میان زئوس و آپولون می‌باشد. عصاره میوه‌ها را در
 کف دست که در بر آن پیچیده بود. هر دو سوخته از درخت
 و تبارش نیز تکرار کردند.

آفرتیس رتبه الهه ماه و در کفر زنی که تبارش تکرار کردند که همان
 از نقره در دست دارد مردم و طبیعت می‌ماند.
 آپولون: فرزند رتبه الهه خورشید و نور و گرمی بود. هر دو مظهر
 سید است و هم از او در دست داشت. رتبه الهه خورشید و نور
 آپولون و درخت آن یا شمشیر را که در دست داشت.

(۱) - Apollon (۲) - Artemis (۳) - Hermes

آردن روگ، بصورت «کافرا» محتمل کرده تر که قال
 است او میانه روگ، بصورت «کافرا» محتمل کرده تر که قال
 الی جمیع کرده و هم از حق نرسیده و محرم خود شکسته است.
 از دستهای محض آردن کیفیت رزد و حرد او، بار مطلق^{۱۱}
 دارد که جان و غریب الحقه مده و در را آردن حرد و حرد
 وقت اعتدال مکرر، بشاعی زبان عادت رزد و حرد
 این طرز شرح میدهد: «آردن که از دور نشانه میرند ترکا
 میانه روگ را و روگ میازد. درد آردن روگ از حال میرد.
 آردن می طبع، باز میرد. بخود می بخیم. و از حال روگ
 بعد از نام اعتدال روگ از دست آورده بخود و حرد و حرد
 و در آنجا که در خون میرد و حرد میازد. و در آنجا
 (۱۱) - Pithe

حکم این عفت تیره و رسته و قوت بک خورشید اول و تمام کرد آن
نقطه و پیل^{۴۲} نام ناله و آردن سو پیلین لقب^{۴۳} کله زرد
امور استه میزان آج به دهان نقطه سرانته

خداوندان دیگر مظهر حالت دریا مدنه و پوزشیدون^{۴۴} سرگردن و
برادر زرد سر برایشان ریست داشت - پوزشیدون پهلورک
آدمی پر جبروت و جفتی گرفته و موز زولید و ریشی امرو و
درشت - مکتبیه نه و جوی سه شانه پهلورک سیاده - پوزشیدون زرد
دریا در فقر با شکر سر مکن داشت

خداوندان پهلورک که اطراف پوزشیدون سو دارند عابرین
لرز و جبهه او آصفیه میت که رسته اند و آهار طر مشقه

Pythia از کلمه ای که می نویسد
Pythion - Pasceidan - Amphidrite

و نیزه^(۱۱) بر که نظر در آید و تقییس که بر از نقاره^(۱۲)
در صلب رها شده بر دارد. انواع جنج هم مردم بریان مسکینه
تری زن سینه^(۱۳) و جنج زیر و بالا رفت تصور مکنید که
نیزه^(۱۴) شد حدت خود نشان میدهد. بجهت خدا و زنان درای
بسیار تا نرسیده و در که بالاتر است به بیات همان بود
و این تنه دم است.

در بیان خدا و زنان زنی محترم تر از هر دین^(۱۵) و آسمان و زمین
خدا روزی بران بود. یک از سواران او و صحن و صحنه
و در هر که سوار خوانی در رکعت و در آنگاه سوار است تا زکرت
پس در آن روز و در

(۱۱) - Aree (۱۲) - Thétis (۱۳) - Tritons (۱۴) - Vermin
(۱۵) - Déméter

کره در هر رتبه از هر یک از اینها است. بنابر این گفته
 کره سو هادس^(۳) خداوند دوزخ^(۴) در دوزخ کره ها بر زمین
 می آید و به هر یک از اینها می رسد. اگر بر اینست که نزد هر خود بر کره
 و به نام پرستون^(۵) در دوزخ حکم از این بر دوزخ. این خانه لوسی
 روشن است زیرا بنات هر سال می رود و در هر یک از اینها بر زمین
 دیگر از خانه این زمین دیونیزوس^(۶) می آید که خداوند مدوا و خمر
 میوه و سایر قریب خانه داشته. بر زمین هر یک از اینها هر یک
 دارد که در این خانه واهی از عصفه گنه است و گاه جان خود را
 که با هر دوازده سال در بر کرده. در هر یک از اینها
 شوق و شنگ و بر اینها هر یک از اینها می آید
 که در هر یک از اینها می آید. بنابر این گفته

(۱) - Coré (۲) - Hadès (۳) - Perséphone
 (۴) - Dionysos (۵) - Silens (۶) - Satyres (۷) - Pan

که خداوند سراج و سببان بود و با حق و حق
 برده است که نوشته و حکم و حقیقت دارد و با حق
 چنانکه ز نور بر آسمان و میزبان در دریا حکمت داشت
 سبطت اسرار در لطف خاک صفت برادران هادیس با
 پلوتون گردید. چنانکه در دوزخ غم و محنت از رسوم به سر
 (نگار) در جزیره و هادیس بهمان منزلت بود.
 گرداگرد این خاک و صحرای سقیلیس و آکرون که آب
 سیاه رنگ و بیخ لبه داشت احاطه میکرد. اموات چنان
 در کوه کارون نشسته هر یک حق العید از قرار
 یک ایل (قریبه) آتیم) روی بر داران

(۱) - Platon (۲) - Cerbere (۳) - Styx (۴) - Acheron

لزان من اموات در حفری که غنیمت^(۱۱) در آن ریاست داشتند
 اختیار است در هر سینه در لبت^(۱۲) سرگشته و بر اثر تعب
 هضم افتد در دو غناب^(۱۳) چاشنی
 مردم زبان سخت تر سینه^(۱۴) شکیس روگنه بجز^(۱۵) هندی
 دنیا زیگیر اگر از حد اوردان یک^(۱۶) و چنگ لذت آب این^(۱۷) ره
 تا رسیده روگنه یاد ناید دیگر طعم آسود آری و لکتر را
 تخم چاشنی که سخت و گند روی سخت خواست در از لکینه
 و از خود بخور میشود و چنگ^(۱۸) این غناب^(۱۹) ملامت بود
 سخت دیگر را و از لکینه در غناب^(۲۰) از حد این سر و کمر
 نرسد و سورت^(۲۱) باقی دفات^(۲۲) می کنند و نه در خوراک آنها^(۲۳)

و حفظ در سال و هم در هر یک از این حضرت بهم رسانند .....
 دیگر از صفات این در زیرین هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 و آن آفتاب و آن که در آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 دست و دست که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 در او گرفته از فراز آسمان زمین برآید کرد .
 این هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 از برنج است و در آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن
 هفتاد و شش است که در هر یک از آن رده . هفتاد و شش است که در هر یک از آن

گارسته بود که تمام شده و فقط دست آنها مانده بود. هفتایست سر آنها
 بهم می‌برد و دست و پا و چرخ میزدند... « و این چنین تفسیر می‌شد
 و خیال کار را که بود « خدا را بزرگ و به همگی از ستم او خداوند
 لگنان دور میزد و ریزان به ضعیف و طاقت آن نه عظیم می‌نمود.
 سردها را خونوار کرده بر میگذاشت و تمام افراد را خونوار می‌کرد
 نعل و اسب را می‌کشت. به باقی صدمت و دست و گردن و سینه
 بر سر و پا می‌کشت و سر قبا را می‌کشت و در تنی حکم در دست
 می‌گذاشت و لگنان می‌زدند و محسوس از طلا که جمع می‌کرد
 « بنابر ما شده وقت و فکر و صورت دارند او را و لگنان می‌زدند و از دم
 « به آن می‌کشد که زحمت راه می‌رود و از زحمت

معز خداوندان مظهر قیام معز و کار و عوطف مظهری شمرده شد
 مانه آرمش و آفرینش و آینه کده می من
 و آینه و فرزند ز راس برادر
 آرمش و فرزند و آینه قدرت بر عظم کعبه و
 در صحنی بر جبهه و غش قدرت میزدن جگر بر و نیزه ای
 در دست او سگینه آینه و حال سینه و غش و می سبب می آید
 جایگر در ایام آینه ز راس بایرنگی و در بیان
 تمام خداوندی که در آینه ترک دارند و میگویند که در
 نظر من تقدیر است زیرا امام کعبه و تقی و غمته های
 آفرینش و سوره انعام علی و جمال آینه شکفته
 از کف اربع و جدا است او و کعبه ز جلاله

عمر از آن
 ک

موزک ~~چشم~~ ^{آینه} آینه درون چشمه سار که در زیر سحر

از بهر جادوت دانسته.

مردم ریانی نزل ز کس و در قه المسموم غنیمت فرخ که در ریانی

در قصری که هفت تختیست بجزه دینی ساطع میسندسته. ^(۱)

مقبر المسموم در کت ریاست ز کس نشسته اند از تربت میسند

و تبارک ضیافت میسند و غنیمت که از راهی مانده گمانی ^(۲) و هله

برای ایشان آفتاب و آسمان و آرزوی یک درون.

عده هنرمندان المسموم و از ده میسندسته. صورت هر یک

دوازده گانه باشد و در تعدادت میسند و لا عار که

فدای ز سوشام میگیرند که آبی ریانی در دمی آفرانده

تکسیم ز برای ایشان و عجب بر میخواستند که میسند

همه دامن ایشان میسند.

ز دوس - زویست - هرا - زوفن - آینه - صوفی

(۱) - Ganymede (۲) - Hébé

در آن
کامیاب

آرتیمیس - دیان . آفرودیت - وِفوس . دیمتر - میریس .
 آپولون - فبوس . هزستس - مرکورس . آرس - مارتین .
 هفتاس - وولکن . پوزیدون - نیپتون . هسپیا - وستا .

II

در جدول دوم

سردان

مردم یونان در مورد هر گمان میگویند که اگر چه هر کس خود را گدازد و هیچ مال
 و خفی در خانه خود ندارد و میگوید که در مراقبت من با این نعمت ابراهیم
 یک از بزرگان نامی خفنی بگیرد : و در . اگر من زن را با هم را
 ضایع فحاشی کنم که سکیم و دل اگر بهرم از اقامت و لذت ببرم که بهر
 سر که تر قستی بخوابد است .
 ایند فب منج محرم باشد مال و عمارت فظا دارم زیرا که مرد

Jupiter .
 Junon .
 Minerve .
 Diane .
 Venus .
 Ceres .
 Phœbus .
 Mercure .
 Mars .
 Vulcain .
 Neptune .
 Vesta .

یونانوس - شوپیتور .
 هیرا - شوون .
 اینه - مینرود .
 آرتیمیس - دیان .
 آفرودیت - وِفوس .
 دیمتر - میریس .
 آپولون - فبوس .
 هزستس - مرکورس .
 آرس - مارتین .
 هفتاس - وولکن .
 پوزیدون - نیپتون .
 هسپیا - وستا .

در جدول دوم

و در زمین خوار است و چون از زمین بیاید که یک شایسته
 در پیش روی من خفته است و بگوید که من هستم و ای که

خدا را بخواند و من را بخواند ^{سبح و تعالی} ~~بسم الله~~ ^{بسم الله}

بسم الله و فدا الله که سبط و بنیان مدد و محبت از نام که پس از
 برآوردست و خود که بسته در به بعد و گفته شد و خود گفته شد و ای که
 آن که به محبت بسته شد و هر که ای که بسته شد و ای که بسته شد
 ساخته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد
 از خدا و ای که بسته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد
 و هر که بسته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد
 مستورترین مدد از آن هر که بسته شد و ای که بسته شد
 من تمام هر که بسته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد
 بعد از آن که بسته شد و ای که بسته شد و ای که بسته شد

به بطنه دل هر کس است خواند سوخته گردنشان هر که زرداد
 اوق ندارد. بهینه لب های لقا درم جا کفر حاد های
 صیب که پنهان را به نگارنده افاق در گدازه هر کس روانه
 تا کرد سو بطنه. لیج، رخسار را چشمی سوزان در دانه زخم
 آگهی نخبه بیه راه افاق سو در پس گرفته ... تا ز کس که
 چشم در به به رسته افاق سو روشن کرد ... هر کس به ارسل
 و به چرخ اران سو به به است آنها سو گرفت و کفر زخم
 آ در نشان سو نغز ... آنها سو رسته بیه ... دل چرخ
 راه خند صومعه سو و قوی سوار را افشام دین باز شده
 دین انا خد لقا بران، چایه از افروخته لبها رسیده
 در افاق رسیده و چرخ دین هر کس، دستها را کمر خف

۲۷۶
محبتان خفته کرده و از محبت برآوردن. در اکمل: دو کشته

اشاره نموده در عالم جمیع از فرشتگان روی در خوشه نموده

از سلاطین و پادشاهان و سرداران نامدار و از ده خزان که در آنجا قیام می کرد

بسم الله الرحمن الرحيم

آمنه شریعه ماریه (۱) در خدمت خود کور و دست او

در پیشه. و هر قدر که از طریقه آرایه‌ها

الید گنڈانہ بیج وسیع آندو ایگر کر زبان خنک

در سوم با این غنیه بود. بلکه غنی از این غنیه بود که کرده است.

عربی حروف و کلمات

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

(1) - *Chromis* (2) - *Chromis* (3) - *Chromis*

لیج و در زن خوش در آید (۱) را ترک گفت. این زن که از او
 به نام عوفیه در عهد عید به نام آن سینه بانی بود در خون فوس
 خواست به جهت برادر و سدا. از آنجا که خلع آن دوران مسموم در
 برادر خون قبا بعد از دردهای بردهای طاری که بعد از
 آن هیچ راهی نماند و برادر را آنجا که آفریده از این راه
 در درگاه آنا جمع کرد و عوفیه به خوشی رسید. مردم
 و کهن برادر را در صفه این کار گرفت و در آن جمع
 وقت به آید

بعد از آن آنگاه تره در. اول و صفت برادر را به عقیده
 داشته که جابر و سینه کف و در در ساربار که در آن

(۱) - Dépense

(۲) - Thésis

(۱۲۵)

سعدیه تیره سون و نه خط بر کرده بر بسته و فقر میگرد که تیره
 میزند و راست و آخ سوار زیر رقه کریت بر آرد و بهیچ که اکل
 آخ جان بر مال نهفت بر دقت و فقر حوان نزد می زند فقر بسته
 و او تا دل نایب تیره می زند و گوشت آخ سوار شد و در کف
 و غوغای صبح و ام از آنجا چون آمد بر آریا آریان و فقر پادشاه
 کریت نخی بوداده بود و جمع واد لا بریت شد آریا از کف
 نیکم بر گشت از راه محف نگر در
 آه مهران هر بق می که بسته عانت طالع و از گون شده
 در کاشان شریک خوله مرد فایده تیره و بعضی در کف

می زند و جاذبی غریب میخندد و بدین انسان و کلام و سر و در لایق می گشت
 لا بریت قهری بود و الا نه فرادان و در و هر که بد آن دارد بسته
 چون آمدن است

از کثرت فراتر کرد و به دست فتح شام یعنی کهنه خوک به لاله
 برآید که با پدر داشت همچو شام با پسر و از هر دو فرزند
 مرده می‌باشد و از دستش عفو برآید و از این است
 در هر روز را بخوابد گفته

مردم ^(بیت) همیشه عفو ادیب و پادشاه می‌کنند و بر کثرت
 ادیب که بپشتی می‌رسد و برادر دارد و همیشه راضی است

تراش دیار زنی گریه است
 لایق ^(بیت) بر ادیب و پادشاه از کهنه خوک که بر
 کشته خوک به شام و پسر فرزند آورد و پادشاه
 به هر که می‌گفت. پادشاه از آنکه زنی که کرد و
 به پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر و پسر
 و ادیب ادیب

اما ادیب هیچ بر آن بیگانه سرم و وقت گردید که از آنکه هفت کرد
 مراد داشته گشت گشت سوگر گشت و راه بود پس گرفته رفت
 در راه با مردی در افتاد و او گفت: بقتل میرا دلایلی بود
 خدعه دینج مدح جا دزدان بنی و سران (افکنر) خطم
 بود جا دشت و هر سر که سر راه گرفته بر عایین معانی نخواهد
 دیگر سو که از جواب عاقل میانه میاید ادیب متعجب گردید
 افکنر از فرود آمدن عذر گوشت و باغ تریت خطم از ترس او رفت
 مردم ~~خطم~~ و صغیران خطم ادیب بوسطت برداشته و ادیب
 نیز آگاهانت را که زن لایس مقتول رد لایس خطم بود
 منیر زانسته و در خطم زنی گرفته ادیب سر از خطم
 لغبت خطم اگر عاقل شده از حقیقت اسرارگاه گردید و خطم

که خونوار در به نام پادشاه و ملا اراده راه ملا . و قمر مجسم
 آفتی گون^(۱) دینج پسر هر فرزنی سوخته ملا سینه است ایام گور
 فکوره و دودن سوخته و بار بار هر مرد و لا اینج هزار است
 کفایت نکرد مکه با فوارا فراده ایوب^(۲) ایام معتزت گردید نه
 و هر عقوبت گن . هر پسر دانه . سرانست کینه کینه هر پسر
 گرفته^(۳) در شان به یکا رگشته و هر پسر کشته . آفتی گون نیز
 آینه بر هر روز در عقوبت پسر گردید .

سداهت^(۴) ل^(۵) دازن مد که عقار سو بر دشته مجتهد شمع زنجیر
 و آراست آورد . شمع زنجیر دست قرصی الهی داز آن هاشاه
 کشتید^(۶) در که در پاره ققاز واقع شده است . از دکان
 این شمع گران است و محافظت نکرد

(۱) - Antigonae (۲) - Jason (۳) - Colchide

(۴) -
 (۵) -
 (۶) -

[illegible]

و نه ارمیه بر صحنه تراژدیها بسیار قطعات شهرت یافته اند
 خازانه آسترید از قطعات ^{۱۱۱} پلوس سر آنتال همیشه آید
 در آنتال سوختن است با شکسته که فرزند خویش
 سوخته با عضوی بجهت زدن سرش در دهان بگذاشت
 جبهه در افتاد و بر سرش شکست و دم سفت گردید . پلوس
 نابالغیت زدن بر زنه شده و می توان آن را در آناه دفتر
 پادشاه البید را زنه گرفت و در پلوس آستره ^(۱۱۲) اولاد و
 اجاز او هر یک از دیگری گناهکار است و بجهت ترش کشیدن
 اولاد آستره الکام مزن و سلاسن سیدان جنگ تروآ بودند
 جنگ تروآ را علت نهی شده که پلوس با می از مردم آن است

زن مندر هین زما را در بود. آگاه منون هین و همین بود
 قم آگوس سودرت کرد که بعد جهان آمد و رفت برادر
 مندر جنگ بردا بروند و هنگام حرکت با برادر دقت
 ایمنی در "سودراه" آرمی قریب کنه. همراه ترو
 و بال مدل کشید و عقبه است قم آگوس احاطه آگاه
 جنگ میان گریست چهره شجر زشت کلمی ششتر روانه برادر
 زیرا که مندر از کس ایمنی در کنه شده بود. کلمی مندر
 از دست بر آگاه منون کتب و امقام بر روضه او گرفت
 مردم زبان در آن خلقت شد و از روضه و منی منی برادر
 که خانه پرورده و دو کالو (۳) بسته

~~10 - Iphigénie~~

10 - Iphigénie 11 - Clytemnestra 12 - Prométhée
13 - Deucalion

بختی از غول پروت نام گنج مرسته آدم ابراهیم یوسف و
 عفراتی که در او بود و قهر از آتش ز دوس در برده در او بود
 گند است و از دوس تحت از او مقام گشته در قهر از آتش بخوبی بود
 در کس و گمان است تا کبر بنام او و الی الامم بحرز. از آن پس
 عصب ز دوس مرسته به بر گردن طرفان و بر انگیز تا نرسد
 را بخارزد. بها دو کالین بر پروت که در کمر نهشته در از غرق
 غایت یافت. چنان آب گشته در دو کالین از به سر خود
 نقد از سنگ بر آب گنج از به سنگ آبی وجود آمد و باغ
 تربت زمین سکون شد و کج از به کالین دو کالین که هفت نام است
 قدیم مردم میان گردید. هفت و ده بر پروت: دوس و
 اژدوس و دوزاده: ایدن و آکروس و از پنج هفتی
 چهار و دوسه نام وجود آمد که به دو عالم میان خود آید و به
 (1) - Damos (2) - Eolos

که طهر در پناه سر زان نهاد شرح اوردی و زان پاره که تخت مردم
 به نگاه خوشی بهیافته بهیستم که هر یک از آنها حقیقت آری می
 افتد که در بر دارد و چنان بهیست در آن شکریم و در از سران
 در بر میخیزد و پانزده از چهارست و بهیست و است و سر زان میخیزم
 شد از پستان تیره چندی بر یک آید که آید و بقا میخیزد
 که است و با جگر در چندی آن ملک است و بهیست که از غار
 خفته میخیزد و بهیست از این قهر که میخیزد است
 او نه کسی آید که در دست خنجر میخیزد و زان میخیزد
 که در که جبار میخیزد و زان میخیزد و در در میخیزد
 هر یک در دست میخیزد
 او نه که در دست میخیزد و زان میخیزد

قدت قَم آگراسو یَا دود و هم دگر عبرت آئین مردم سیه منظر
 آن آینه شد بجز از تکریم هرگز و از عاقبت قدرت و سادست
 لفظ بر جود بسته زبانت انجم طمع دیر بصیرت هزار دونه
 سو خیم بزمی به براده خودم غافل نه در آن مکتب که ازل
 بزرگ نه است منتهی از د.

تا عزم بزرگ و روان شغل در یک از تر از دیار خود نروم به
 و ایوب پادشاه و دسته از ازم ~~خود~~ سو یَا دود که با من
 و زین چنین بگویند : « ای کاروان را بکار گان. فکر
 که در نظر من وجود شما با عدم یکسان است. گفت که سادست
 غیر از آنچه در خیال خود برده شسته است ... ای ایوب
 بر کعبه با بر دست عبرت آئین و دیگر من هر یک در هر یک
 سادسته منیرانم. او بر هر سحر حقه عقیقه کرده که حق است

در حلقه‌ای گشته معافان تو در بار بار کن من در خفا مانم
 مانم بر این است از گرسنگی من . ادبیا . از آه پر ترا پند گشته
 افتاد ز لیس ز گشته که در ای آن تصویر ز داشت و در مهر و در مقام
فرازدان ای یفر . ولی از در در بجای بر هر کوی و بیکسری را
 طاقت نشینان معاف در دگر ز منیت . گشته که با هر
 ز گشت من تو ز بر در برشته در بلا یا عظم در در بنج دام گشتار بسته
 در را در آن گشت تر شاعر خنده گشتار از ده آه من

تا صد که

در صفحه روزگار از ازل تا به حواله گاه این حکم کج
 مرده و است که تا فتنه شری جن منتهای رمال رسیده دارد

الم در دو مرتبه . . .

۱- انصاف

فصل سیزدهم

در بیان

عبارت‌ها

اینکه در بیان عبارات و در بیان بزرگ

مردم زبان نیز مانند قوم فقیر و بی‌پای از آنکه در معانی و عبارات
عبارت کرده اند. از آنکه در بیان برخی عبارت‌ها گردیده
مدد گرفته زبان این نفاق داشته و بعضی دشمنان و دشمنان
سخت و صحت زبان و عبارات و اعتقاد و در این باب
نویسندگان و در میان این محکم می‌نویسند. به از آنکه
آوردن در وقت بسیار می‌گذرد و در بیان بزرگ
آنکه که علیه تمام زبان سرافراز شده و در این

سلطان ایران

عام و این مختصر میراث ظاهر بود مکتب در تمام کمال تاریخ لایح ملک
 تمام الی آن دخی موقوف کر گفته در هر دو روز دیگر
 تسکین شده اند.

مردم ایران نیز مانند سید فخر مکتب کرامت در قبا
 خدیو الی قتیقه قرم مدح و در حوزه مجازاتوم
 آهسته در کماله و تقویا بآوردن ۴۰۰۰۰ کشته
 فقیرین در ده صد ۱۲ و ۵۰ قدر از سید در نجات
 آید و در خدیو کوشیده

همچنین ایران در آن دهه در ~~مکتب~~ مکتب کشته و در
 سلطان ایران

آهسته
 کشته

سلطان ایران
 ن

صاحب دوحه (مرفعی) کتب پر مورد کتب تحفه و جمع بیابان
حرفیات نام کمی برداشت کبیر برافه افتاده ... و از سبب
خبریه سیزده ... سکه تیرس نیز تقدیم کار مردم
نیز اینکه (۱۳) در پاره بصرای (۱۴) بر آید کمی نشسته و در ترک
گفته شده در آنجا است (۱۵) نیز خواننده ...

و در هر حال در میان کمتر غشای شراعت و اتفاق و تفکر
از آنجا که حکومت و اراضی ملک خلق و غنای خاندان و شرف
بردم اراضی غنای راه و دیار و غنای شهر و گنای آموختن
و نهانی و کسی بر ریاست و حقارت در این نظر نگذرد
و هم با شکی که رقیب و نه از سو مجبور و وطن و ایست
نمیکنند و غالباً با ریاست و مال و صاحبان و بزرگان که در محله

بهم خورد که در افع می آید .
 که هیچ سپید باخته
 بعضی از رسته گمان زبان عفت بنا بر آنست که در روزه عفت است
 دفعه دهم در روزه با بستر این چنین می نویسد : در روزه
 رستنی از مردم لایه دشمن هر کس که در اردو کسی شکر کرده بود
 حالت منتهای یافت ... در طغی که در طی است اردو کسی
 به بنیاد آید در پارتنی ^(۳) حوازه و از حق و حاکم در امور
 مدد محکوم گردید و اینجاست آنقدر که هم کس از اردو و در مقام
 تحت یک چنین شد . اعراسی که در رسته در صدد اتمام
 قریب است بر آینه نگاشته کردند ... که اگر در روزه بود
 و قریب است بر آینه نگاشته کردند ... که اگر در روزه بود
 بهر دو که آینه نگاشته بودند که در روزه بود
 بهر دو که آینه نگاشته بودند که در روزه بود

(۱) - Tarente

(۲) - Lacedemon (۳) - Parthenie

« فالانت ^(۱) ریس رفته کشته گان اچار به دلف رفته از کاف ^(۲) کاف
 که کف ام است سر به شده کاف حوا به اکر: من عکبه کای بر پای
 آراست هوا وای و در سیرم و هم تفریدم که با پیر ^(۳)
 سوختن نام ^(۴) « هر حج پا رتی به آراست رفته به کف و کفی
 آن ناحیه و هم که کیت که از پیر در آن مهر آراست احتیاج کف
 آنها سوختن انتقال نمودن ^(۵)
 در نظر مردم زبان رگین شده یک ^(۶) آبر از اسودن کرده سوختن
 رطوبت سرگشته رفته و قراعت از اسب انعام بر آید
 « با آنکه ریس دستها جمع و با بر کفی از آن سر تفرید
 ضامه ان حامی در عوفو مکره بر دارد

تکلیف شده
آبر

چشم مهر بر کینه خندان سوخته و دانه بر لب فروز بر
 دانه آتش سوخته از دهن آید در آنجا که هست و قرانی مهر میگرد
 در اینجاست که سوزده سوزده زخمیه است اگر مکنه قدر دو
 هر دانه سوخته جانست در راه خندان سوزده آرزو نه ل
 و نه نه در دهن سوزده مردم آزاد آن مده و اگر گرفت
 آید در این قلم به سوزده است سوزده امروز فرق کج دانه
 است به سوزده که مردم بران بر جا به سوزده که نه مده بر سوزده
 گردید خندان سوزده دهن اصم مکنه سوزده آید است
 سوزده که نه خندان مده اصم دانه دانه که مردم آن مگرد
 مده نه مهر سوزده وجود است به سوزده خندان دهن اصم
 سوزده مکنه است و مکنه خندان سوزده آید دانه سوزده
 نوب و قرانی و دانه در دهن و سوزده سوزده در راه لاله

مردم
 آید در این

و کفر و طعن اصح است از آنکه خاصیت من و دل من است و اینها همه
تکلف و تزیین است. اما هر آینه زیرا بر ولایت وطن اصح است و کسی
داشته است که کفایت می کرد.

در سیه بگوید مردم گزیر و مغرور گشته گرفت و در ریا با اینکه خود
از اینها نه رفته در رعایت غلبه لاله آزاد و در غلبه در
عشق ریا آینه زات و تکفاری و که عاده با نهانش گرفت
روانیه است و در عین ریا آینه از گرفت کسی و بجهت آفاق
قرانی نمی پرسیده. از طرف دیگر مردم گزیر و غلبه از لاله
گرفت سخن بیان می آید می گویند: «بشان باید بانه که
اگر آید آینه از عیب مردم آن وطن اصح است و محکم
خوانده شود. اگر در غضب حقوق آن در کار می آید
محترمانه است. آنکه سقوط از این عیب ترک گوید
از عیب کسی بهتر است که در این عیب می آید.»

آدم بهر زبان چنانچه در سقراط بدین آزادانه بگوید یا هسته مردم که از آن
 عفو که میگردد غیب بشمار زبان بدشته و در قنات به باک بدین بدین
 مردم امروز از یک پیش رفتن سقراط عفو داده در سقراط و از سقراط
 که در سقراط میماند و به سقراط سقراط از آن زبان در قنات
 در قنات سقراط

اولین خطه آن که مردم زبان به باک که کوزه سقراط
 و کوزه سقراط در سقراط سقراط سقراط سقراط
 سقراط سقراط و در سقراط سقراط سقراط سقراط
 سقراط سقراط که سقراط سقراط سقراط سقراط
 سقراط سقراط در سقراط سقراط سقراط سقراط
 سقراط سقراط که سقراط سقراط سقراط سقراط

آدم
 در سقراط

کتابه بر سر ستافته و گاهه بر درگاه با شتر و بریان کن را آمدند آنجا
 و اگر گفته و باج ترست در صحرای ۱۱ و ۱۲ قدر از بندریان در میان
 فست است اعتداف لهم بکنه این خبر است به جهت بکردن:

اولیه وای نه و در نه
 از لیه در حال دایم شده و از هیتنیدن (دانش) تا خیم ز سر
 کشته شده و در گریخ فایر آساید در برشته تا به لیسر
 که در عهد آن مبتلین (۳۳) در

سکنه اولیه رسته از مردم محقق شده که از زبان سواد
 مرکز آمده بود. لاجرم آنها مردم بومی و قبیله با شتر (۳۴)
 این را هم دریا سو از خیم از سر است و هوای
 و فایر کیدر با شتر در صحرای و در عهد دایم که هیتن

(۳۳) - میرا نه یعنی مردم در درگاه
 (۳۴) - Hollapant - (۳۵) - Aléandre - (۳۶) - Aléglène

آنکه از سر و خشم و افروخته و مسیده در . از سر سوار مردم از کوه گرفته اند
 مردم از این ترسند و از او آرم و خفا و محفنه زبان روزه و لایم شان
 قریب به هر روز که در آنست بر آن لنگه بکند و لایم چست
 عاقبت آنخ بود و لایم اصم خود گفته :
 خاک در بر و خورشید اینی و لایم . قریب در و لایم چست
 افتاد و در و لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست
 لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست
 ، نه کنیده و لایم چست و لایم چست
 در این این و لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست
 و لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست و لایم چست
 ، خاک در بر و خورشید اینی و لایم چست و لایم چست

کامل
 این

[illegible]

و هر که به این دارد ^(۱) صد است آنرا محزون میبرد و کهنه فایز ^(۲)

در آغوش ^(۳) میبندد نام از این میبرد که مسافر ^(۴) میبرد

که در حق مردم زبان ^(۵) میبرد و اگر ^(۶) میبرد

از کار ^(۷) که زنی ^(۸) است و ماه ^(۹) از ^(۱۰) میبرد

اراضی ^(۱۱) و اقامه ^(۱۲) در ^(۱۳) میبرد لیکن اقوامی ^(۱۴) میبرد

که ^(۱۵) میبرد و در ^(۱۶) میبرد و در ^(۱۷) میبرد

و در ^(۱۸) میبرد و در ^(۱۹) میبرد و در ^(۲۰) میبرد

در ^(۲۱) میبرد و در ^(۲۲) میبرد و در ^(۲۳) میبرد

و در ^(۲۴) میبرد

مردم ^(۲۵) که از ^(۲۶) میبرد و ^(۲۷) میبرد

افراد ^(۲۸) که ^(۲۹) میبرد و ^(۳۰) میبرد

و ^(۳۱) میبرد

(۱) - Tahalès (۲) - Athaximandae (۳) - Aligath

اگر گفت: بزرگوار من رتبه داشته. (۱) امید نظر جفا
تجارت خوف میسر از اینج دعوات بر هر دیار با هر کشوری و در
دار کردن که بعضی از آنها مانند سیز یک و سیز پ و طرا برزاک (۴)

و البتة در سیز پ
آبادی سال و محققا محراب در نظر مردم زبان نه است هر یک در
عام زبان خارج خود دفع تجارت است بزرگ است بزرگ
آبادی در هر دیار این دیار است و سیز پ در هر
طرا است آستر آسیر زبان تازه ساخت مردم

زبان کبیر
مستقر ترنج در زبان کبیر از این قرار است:
آراست در تنه خنجر بزرگ که این نام دارد
سیار و کردن در هر کالار (۳)

(۱) - allégare (۲) - Egyptique (۳) - Sinapo (۴) - Trape
(۵) - Albia (۶) - Sybaris (۷) - Croton (۸) - Calabre

۳۰۳ - (۳۲) -
 که من و آقا در آن شهر در دریا
 میرا کرد و آقا اگر شایسته در میر

[illegible]

(1) - Cumes (2) - Naple (3) - Thérésie (4) - Syracuse
(5) - Agrigente (6) - Golan (7) - Xerxès

که بقرار مردود است شری که در ضیافت عری خوشتر و تریح عودا که بگویند
معدار به از طبع که بالاترین پادشاهان در می کشیدند.

مدم بیان در تمام خون محالدم با اهل فقیر رقت کردند. آبرها
زبان در دست شرق آفتاب که هر یک فقیه است گشته و با یکدیگر
زکریاقت در اذان لطف و افه سانس در بصر نیز این را بزرگ
زکریاقت بگویند که مدتی از سلطه بار ارضی واقع
در بصر که امروز طالع نام دارد آینه که سیرین
ساخته. خطه سیرانیک که غنم و دوشم و او از دست
چند سوار شده.

در این زمان فیه که در محله بانی با یک مدتی نیز از بصر
محالدم است فیه و در هر دو طبعه قدر از بصر بارسی

در بصر
از ارض
در بصر

[illegible]

11 - Provence 11 - Limas
11 - Pratis 11 - Pann 11 - Ségobrigiens 11 - Gyptis

غلامی ران دفتر و سفایانینا نے ایک ۷۰ روپے گریڈ میں جمع دفتر
 واروسہ و فزان ہر نفاد یافتہ کہ آریو بہت کمی بہ
 کہ مشہور میں میاں پریہ بھائیانی نے دو آردہ آریو بہ
 ہر مقرر ہا روپ یہ مقررین جس قدر نظر کموز . ہر مقرر ہا روپ
 ہا روپ بہ و از ہر روزن خرمین زمین کو کہ معبر بناسی سہ
 سہوار گریڈ . ہر مقرر ہا روپ ہر مقرر ہا روپ
 ہر مقرر ہا روپ .

II
مردم شکرگزار و سپاسگزار
بقای آن که فیض علم و معرفت
از او جاریست و از این جهت
مردم بر او
مردم بر این از بهر این رخ عفو در برابر
مردم بر این از بهر این رخ عفو در برابر

سفر سینه در سینه هم و عجب با یکدیگر رایت و بختی است
 کن با این بر آنکه گوی و بختی به عده فون و در فامین حرکت خود
 عجب یک طایفه بزرگ تصور کردند و نظر مردمان در آن
 در سینه در از طرف اهریمن و از طرف دیگر بر اهرام که بر آن
 عقیده رفته و وحشی و فاسد

در دست و در حق عجب می کشد و در سینه از آن مردم است
 و از آنجا که مجموع افراد قوم هندی به سینه می کشد که از آن
 خون پر در سینه می کشد و از سینه خون می کشد
 و قرانی و در سینه و عبادات و احذق در سینه است
 سینه در سینه اگر مردم آتش سینه است

از صدها این عدد ^{عده} از این مرتبه خاص است. البته هر عدد که
 در این سو اصرام گفته است که جای خود میزد مکن خدایان متبر سو
 تمام عدد در این مرتبه است. آداب و مراسم عبادت هر جای که
 این زبان سواد قیام شرک و عبادت را در ذکر خدا
 هر سو یک جا جمع نماید.
 در نظر عموم این زبان عبادت صلب نظر خدایان بود و راه کار
 روحان از همه و در این است که هر از هر جا آب و آتش
 هر سو یک جا جمع نماید. مردم عبادت این سو ^{تغییر} آتش و آب
 هر سو یک جا جمع نماید. آتش و آب و هر حق بخور و شام
 تا آب بماند که از این روان (رسان) برین عمل

- چرخ آب طارو میاددم چه کنم ؟
- حاجها را بگو که چنی طریق ساخته بشه رسیدار و بسته و اطراف آنو

بیاورائے

- بچه های آراستہ ! با شمع و رنگ و چمن دیگر ؟

- با شمع که تازه از مشرق حائے جمیع باشند

بیاورائے

- خوب . بعد چه بیاوریم ؟

- با این جانب سوزن بر گردی و باغ و بوستان

- آری ، حاجها را که ذکر آن رفت بیاوریم بیایم ؟

- ای هر یک سته ، ارشاد میکنی و دفعه آخر تمام باغ و بوستان

- گویا منم جام سوار چه بیاوریم ؟

- از آس و عدس و لے شراب بر آن نمی افزائے

- پس از آنکه باغ و بوستان بیاوریم دارش را کردیم

- سته با بر سر بار نه شاد و زیتون نقه کمین و ده بخوان ...

فصل

پس بخار که پیش میاید از میان در صدد در میان و نه اراده
 خدا این سواد است ^{درگاه} بجان ایشان اراده خدا و از حدای مختلف
 که تقابل نماید منتهی ظهور میگردد مانند عرش رب و کسیر پرور
 طیر و سماوی نیز همه کفر گوشت و عظم سید تعالی
 و در حدیثی که در ^{این} حدیث آمده است که کسی که آسیا در باب هر حرف
 صورت میگردد هیچ از روی ایشان میروم بر زلف
 انطباق بر فاست و در همین حدیث ^{این} انطباق گفتن
 از آن جمع یک فقر عظم از زرد و العز تمام سر از آن
 و قفسه خدا و سر و قد او در آن آرزو است که نفوس در عالم
 مطلب خوف و گریه گفتند ای سر از آن چنین
 زوای که عبادت در دست او است و قفسه ای خال غیر یو را
 نازل گفتند در باب سید است عفو آن صورت میگردم
 انبیا من را بر کفر این نیست بلکه دارد فکر هیچ از ایشان تمام

بهتر در جبهه قرار می گیرند و در راه او نه ل کیم فتح گیر در راه
 سایر غنایان . که نیکه موافق نه دست خود نمیکشند . ۴۰
 دست خود نمیکشند و این نیز را میزنند و در هر حال نه . چنانچه
 در اسم هر آنکه میزنند و نه در نفس خود گرفتند .
 این نیز در تمام همه از غنایان استاره خوانده و باران
 تمام تر که داشته که گفت همه این سر و دست و پا دارند
 این ن جواب به است . این گونه تمام از هر جهت تمام
 مینه و از هر طرف تمام آید و این در تمام
 هر نیز تمام در هر یک از این داشته و هر یک از این
 یک نیز . و لغت در هر یک از این و در هر یک از این
 و این است قدم آید و این در هر یک از این
 آید و این از راه خود و سید و نه از راه
 ۵۱ - *La pythia*

کاف و لغت

و در آن که معبر است از آنکه در این است
 از آنکه در این است از آنکه در این است
 می انداخت و هیچ از او نمی توانست
 و الفاطی معطع گفت که گفته بخت در این تو حسیه میزدن مکن
 بخت اراده که گفت و هیچ میان می کرد که معنی آن
 در آن روشن شود. بعد که هیچ معبر از آنکه در این است
 از تمام بعد در این است و در تمام بعد از او است
 استاده در این است و در تمام بعد از او است
 در این است و در تمام بعد از او است
 در این است و در تمام بعد از او است
 در این است و در تمام بعد از او است

هم نه مهر و است - کعبه در ساحت - نیز بر معبر یافت و شهرت در
 رسته که اجابت می از او آواز می خورد و کعبه در برای تو سینه
 خاتم فرعون مصر آفرین و پادشاه مصر که در انجا در آفرین
 در عام و این ^{نقص است} تقارن سزار مصری بود زیرا که این آفرین
 تقارن بر سبب و علت شدت داشته . معوضه تریح صفا و ان
 شافیه اسکندر بزرگ اسکندر ^(۱) و سهره تریح هم اودر
 اسپه بر داق در خلیج اردین بود .

مرضی دسته دسته به اسپه بر می خورد و پس از آنکه بحکم
 مناجات بر روز بهتر تر شفای صفا آورد . تمام روز
 عفو طیب و طاهر گشته . روزه گیرند . نزل قرآن
 نمایند . چنانچه مقدار انعام گرفت بحکم ^{نقص است} نقص است

(۱) - Epidaurē (۲) - Asklepios ou Esculape

نقص است
 (۱)
 (۲)

و یک سینه بختی لیسید و در تارکیم سر میزد . خدا را در آن شب بر
 این ناله کرده و آنرا لوفقا نامید . اینک وسیع میگوید که بوشان نام
 در مصیبت گفته روضه و طبع که خداوند زنده داده و در کتب عالم
 نایاب و در دنیا . چهار طایفه از مردم در این دریا خانه و با آن
 کانی سوخته خداوند بر او صحت بخشید و در دستهای آن زنده اند
 در غوغای سینه بر این بسیار وجود داشت که درضا رستفایم
 تقهیم کرده بودند .
 مردم بر این با جماعت روضه از آن حشمتا بگویند در این مکتب
 که از یار بزرگ نام است و این مکتب علامه در آن عالم است
 حشمتا روضه که نام قرم فلانی آنرا عینه کفر است
 حشمتا روضه نیمه نیمه در آن عالم
 حشمتا روضه نیمه نیمه در آن عالم

حشمت پخته نام آردین در لعل

حشمت المی نام ز نوس در المی

درین حشمت جهانمانه از همه محترم بود و فرستاد المی

المی

که هر چه بدید که برکت برشته و ناصه بر حشمت

المی نام در = مردم زبان المی بال ۷۷۶ قدر

مدرسه و سبب و آورده سنوات خوشوار آن رو میزدند

سنگینه مدفن فاقه در سال تمام المی در هیچ افغان

عنه المی چنان نیکو شده اوان تا که نقره

در سینه خفید در ستار عالم زبان مرقوف

زاد ارغند اسننه افلاطی آرد و المی

در طایفه نیکو که حاکم مکتب از عینه

نقد سر کرد آینه تابش را در حشمت

در میان در محله مردم به آکستر بر پا داشته بودند بجهت
 در صحنه بزرگ زدن محبت بزرگ از غنای او در پیشه که برست
 فیه بستر صحرای سرور با طبع و عاقل و خسته شد و طاعت در میان
 و کمال یافت و منتهی ۵۵ سوخت و میانه است در روز
 ستم و در بکه در کس ز کس و که از زیر دست فیه بکس کردن
 آمده در المپی در به جلیغ میرد آرزوی مکرر نموده است
 حسن و بیخ از طول میکشید روز اول که مظهر ماسم از المپی
 در راه ز کس و بیخ ز کس و منتهی ۵۵ رسیده و محققه و بکفته
 از روزی است با عاقله از غنائی در بر کرده دست از راه میان نموده
 روزی تمام از طبع آفتاب با بکس کس و کس و کس و کس و کس
 غنای بزرگ میان میاید با بکس و کس و کس و کس و کس
 اطراف آن عده از سوخت از کس و کس و کس و کس و کس

ساقه بود افت آید در سمت و طول است بود نظر گرفت
 به زینت به گشتی بر سینه و آن کس میبرد که حرف میگوید باز زین
 مزید و گفتنی بود تا که میآورد. آنگاه پشت زینا که در
 دو بسته هر سر بر گرفته می بینیم به آن آمد حضرت عیسی
 هم میزد تا به سجده عفو و ارکانه. پس به تبار در میگرد
 که معطلی از گشتی دست زد. میآورد رخ این میدان کردید
 دست میزد تا سینه به حرف میگوید تا که میآورد شد آمد
 به بیج میآورد و گفت و میفرمودند
 از آنجا که آن دگر رفته دور آید با هر کس به تبار میگرد
 که است دوازده که سینه به تبار میآورد و دوازده
 دوازده. میآورد که چهار است میگرد

از آن میر، از میدان قدر در گشته، باز به شنگیان (عقب و خنجر)
 خشت بران، ز دهن بران، دو، گشتی (کشتی) در آنجا قرار
 میداند، در آفتاب به بعد از ظهر، نگاه کرده و هر که در
 آنجا باشد.

حزین به قنداق عازم قلم مینه کنام در آنجا بوده و در
 آنجا از زمین و صحنه مگر مینه، حمیت، برش و در آنجا
 را نشان در هر دو نفر است و در هر دو نفر مگر مینه
مگر مینه، مگر مینه، مگر مینه، مگر مینه
 در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا

عشق را در سر
 عشق را الهی میترس که در کجایان بود نظر در سر
 عشق را در سر بخانه بود که سازد آواز در قصر کنی عدل آن محراب عشق
 عشق را که امر را نه خام آید و آن در سر در سر بر سر
 کمر فتنه . بنوع عشق در سر آن و سر آن همان محراب الهی
 در سر عشق در سر بر سر و سر بر سر عشق بر سر عشق
 در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق
 در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق
 در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق

در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق
 در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق
 در سر عشق در سر بر سر عشق در سر عشق

دست زن و فرزند سوگرفته بنظر تو در آید جمع آید بشکر گفت
 و مرد در از دست در قصر و از تربت هم قلب ترا تا در فوسنه
 میزند. درین اثنا اگر کسی بران انجمن سرگشته جان می بیند که
 مردم این را به جان بدانی زنده طراشیده اند و در گریه می خوانند و
 از اینهمه ملامت خط کشیده. از زن و مردی که میان سوگ و کرم
 ظریف محکم گویند کجیف میگوید از آنکه شش سیم است
 و تزلزل میابد لذت میبرد و در حال دقت آن جوان و کرم که
 میزند و نیز نظر کرم بسته می شود. و دقت آن مرد را به آنکه
 شش آن مرد می برد و در سوگ و کرم سوگ و کرم
 عفو می نماید و در بر آن ستایش میماند و زمان آنکه
 سویش میاید و در و خیر روز گمان میافوسنه میزند.

آتش و لقمه بر ما بود که گریه میخوانند و میان صخره و صخره
دارد و آنکه در کمر نشیند و گمان نکند که آن آواز است که از کمر نشیند

است

باز که عین حسنه را در کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
درست از تمام زبان که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر

تفسیر

مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر
مهری که گمان می کرد که از کمر نه هر زبان از حسنه حسنه را در کمر

Amphictyoni - (۱)

در باره یکی که در کار عبادت یا اگر تقصیر اخذ می کرد

اعلام حکمت صادر می شد .
عوض از این نیت می نمود و در وقت تقیبات می کرد و در میان

در سال ۵۹۰ قدر از بند خدمت می شد زیرا که در میان

دلف واقع شده و مانع آمده بود زواری آزادان را بسیار

تقیه دلف در شب جنگ مقدم می نمودم کردن . سرانجام

و افکار کیا کاسه و از خنجر و قف آلودن گردید ، زواری

پرویز که بدلف سر فستق روزی گمان در فاکر دلف

سرد و دلف واقع شده که از دلف ^{عوض از این} مبارزات سخت و صریح

و غرض است در جبر که با عبادت ساریخ گردد

مسئله محکم اجابت در سیه و صریح بعضی محکم به نام

در جبهه نفس می شد

در بیان کمال
در بیان قوت

در آنکه مردم زبان آفتاب
در چشم سوزان المیر و دولت
عین حق گرفت که شکر
کیم گریه در بزم ملک
مفتاح وادار و بخش جان
اینگ حال سوخت آن در بزم
به هر که حفا بر آن شد
بر هر چیز نعمت در
نبارک زبان تا آخرت
دست تربیت مع ملک
قوم هین سده است

مکتب لایع از دست طایفه و از سر برادر مکتب متولد شده
 اگر چه چنانچه در مکتب لایع نام نداشت و بنام
 چنانچه نام کرمان مدتی در مکتب لایع در آن
 بعضی اساتید و آخ بر تمام ادوات مربوطه

مکتب لایع

اساتید . قاضی مکتب

مدام اساتید که در مکتب لایع در مکتب لایع
 مکتب لایع و مکتب لایع و مکتب لایع
 مکتب لایع

قاضی مکتب لایع و مکتب لایع
 مکتب لایع و مکتب لایع

عادات و اخلاق خشن داشته و کثرت بطیخ نظم و تن بود
برکت درم آرزای عفو صفت هم بود و بزرگواری و
در پایه ششم بقدر تریح احاطه بران گردید

در پایه ششم که از قدم حسن تیر به صفا در او در عهد
۱۳۰۰ قمر از سید از سال سرازیر شد فاک بران بویاب
در کتب تریح صفت بود و بزرگواری و عفو
عن یک وجهه و سه قدر العود در کتب عرب
بود و بزرگواری و فاک لاکر و مستور گردید و در کار او
او و اسرار در اسرار جمع آمدن این نیز
باقی لایسته و نمون گفتیم ضیاع نظم و عفو

مکتب لکسم و من در ده ارجمند و سرزبان و لای از هر طرف
 خیر از جناب کرده شایسته آن مقام که هر طرف قدر آن
 تقدیر بجزوت منتهی و گردنه اگر کم و صاف تر باشد دارد که
 دماغ آن که بسیار آسان باشد بجهت اسباب است بیکجا
 حصه را خفته و صفا را بران میباشند و نیز
 نیز در حکم اردو که این بود و منتهی است و موردی هم که در
 آن نیز است و خیزن سر از یک و دیگر می باشد
 نظم مدیه اسباب است از مرد فکری دیگر که نام سید است
 از دیگر که هیچ طبع تحقیقی در دست نیست و هر چه بود
 که محبت و تقوی آن شد که دیگر در این نام نه
 که در هر چه شد از او و از جناب است و در او
 عند آن طاعت است که در او از او برادر او که

لکسم

تحت ولایت در قارونیه و اکثر است و از اینج رو به بغداد
 او عیان می شود. از اینج که گویید در دشتی رود در کربلا
 و مصر و سیاحت کعبه و در آن بود از شهرت بسیار بود که
 مسلم است در کتب انضباط کار خود و از اینج رو به بغداد
 مدح است در کتب و جمال فاعل است. مکرر مدح
 از اینج رو به بغداد و لغت اشاره کرد. هم در کتب
 تازه وارد و در کتب که در کتب است و از اینج رو به بغداد
 و در کتب که در کتب است و از اینج رو به بغداد
 نظر زود و در این المپ است. که تفصیل منه را
 من از اینج رو به بغداد و در کتب که در کتب است
 و در کتب که در کتب است

لکیر که از اینج عوار رشق آید و قوا نیز به که معقطن به نیست
 بجهت این درت که نیست و معقطن به و او دار به نگاه دار آنها
 نیز قستان در آراحت خوش نشینی در آن خرم به بر
 آن عارضه و عارضه و قوا در راه آید و آن در دل کرد و بر
 عوار که از اینج گفت

مردم آید که خفته به آفتاب و رقیه به رفته و خو
 به نشسته و قوا به لکیر و فادار به نشسته به قوا به نشسته
 عوار از حکام و قوا که نشسته است و عوار از اراضی و عوار
 به نشسته به نشسته به نشسته به نشسته به نشسته به نشسته
 و عوار به نشسته به نشسته به نشسته به نشسته به نشسته

قوا به نشسته

مع انظار حقن و نظردلصم آن بعد که در سینه عادت هم
 مردم با دست برینم آرد و سینه ایشان را که در تنین مانده
 است در دست در کم سر از خانه و مردم آن طایفه را که محضری و
 در سینه که محضری و قصه که در آن اردو زده باشند
 نه اراغ اگر مردم با دست برینم آرد و سینه ایشان را که در تنین مانده
 ماک الرقاب باشند و نیز انهدات مقدور بعد از دوزخ و توبل
 هر دو دست در دوزخ بخت از دست نیز از مرد و خجک تا در دوزخ
 از خشم لاکن و سوری که و هفتیست که سواد
 این مردم را که مردم قدیم این فکر بود و در بر دست
 در اسب دست سر و سینه .

در کافیت
 در کافیت

$$\begin{array}{r} 90 \\ 50 \\ \hline 140 \\ 100 \\ \hline 140 \end{array}$$

آنچه میسر از آن غوغای در . مردم بسیار است با آنها سخن
 رفتار بکنند . اکثریت مردم آنرا که داشته باشند جز آنکه در خدمت
 مرادین خود بر جبهه نروند و لایق است تو سید می می ز سید
 و مردم بسیار است دائما از هدایت و در هر آنکه . شکر حق
 اعدام کردند که از هدایت هر کس میزد در جنگ خدمت کرد .
 خود فروخته که آزاد کرد . . . از آن عهد و عهد فرمود
 گزیده چنین مردان آزاد آفرین بر سر گذارشته هر چه گزیده
 در این چیز نگذاشت که آنها به سر میست گفتم و اینک نیست

نگذرد حق نه آنرا

مردان دیر پیاپی که در هدایت رسی و حیات
 و عهد داشته به نفع می که در خدمت گاه ای او یا امور جوانان
 دیگر به سیر و با حق در ملکیت میفرستد . . .

غرض خود و سوره شمس جزئی بر نمی داشتند . روز طایف بر آنه هشت نفر
 دست می نهادند و بر آمده از هیئت هر کس که بخت ن می افتاد کسی بر می آمد
 و هم در بارگ می گزیدند و گاهی بی هیئت می میگردیدند که اوقات
 شراب آب نمیده و میر از آن قباله میگردیدند و عمویش می ماند
 تا بچوانان ن می شد که شمشیر میست
 شایه درین قصر سینه و عراق بهشت و در حال هیئت چشم دوم
 مردم به پارت سوزناشت چنانکه گریختن فرار می شد هر وقت
 که در میان هیئت سخن از مردم میادرت میشد استعاره می نمودند
 که حاضران خام خام مردم میادرت می نمودند
 مردم میادرت که اگر ارقه هیئت و مافوق پری یک
 حکم همیشه تمام امور را در دست داشتند . قاضی هم می نمود

مردم میادرت
 ۱۰۰

و مانند او در یک فرج روزی در حرم خود در برابران می‌نایید و بگوید
 چشم منجی است در ساریت تقدیر غرضنا شکر ارضی موفی من تمام مردم
 اسارت است که در بهیمین حق مراده و در آن لحظه خوف و لرزه
 شد که گفت با شش بار از محفل خاک که در پنج هفتاد برشته
 می‌توانم آید. سید که اسارت آن تقدیر است خوف از این می‌گوید
 مردم اسارت که با پنج تهمید از فکر کسری ساریت فارغ بود و می‌نویسد
 و در جانب لکری قیام نماند اما در مردم اسارت حرامی
 نیافت که بفرخنده و با غرض در تقدیر برگردید و بفرخنده و از آن
 خوف فزاید و در خوف و صبحه برابران بشاید نماند. سید که قهر نف
 از منزل عدنان در برابران در باره هر کس است می‌نویسد تمام
 دست عمر منعم و نس واحد اطاعت می‌کند

درست
درست

درست در دست سول در دست خود است که سرایان نرسند
 بیابک و صبح نظام گشتی بارود، فخر جمعه قتلست سرگشت
 است مکر شیخ و در گرفت به هم سر که مکر در اول
 کرده اگر فخر شود هر سه به ۲ در دست سید اودانه
 در چانه نای ثروت میان جفت، تربت کرد سبزه
 آسن نعت سگ همه و مادر و بدست کرد که به چرخ
 و از هیچ چیز دانه نه است، در نعت سگ خازنه سو
 ترک گشت و از زبان دت جز و فتح ریح هم سر و
 کم از اطفال و بخت و بخت اداریه و در گرفت
 آینه اطفال سید رخصه مکر و دارد و بخت و بخت و
 مستقر به در سرخ بهر دست اطفال دورین

۱۱ - Taygete

خفت در وین بر این یا دیگر فتنه و سر از آن در کار برین سعد و مهر
 ختم محراب شده . اطفال سلاطین عادت میراند که سرادگرا
 اگر سنگ و شمشیر و کوفت و درد و کوفت کرده سلاطین تهنیت بپوشد
 و بر فتنه و آرام فضل سال یک پنج باس می پوشید و روی
 نیکبائی که خود از آن را آرد اس می چید و چو امیر و جمیع خدایان آن
 سینه اند و بار فوشتن گشتن و بار ردم که از این جا و آن
 قوت بر این و آن آمده و در حق گرفتار شده تنبیه سختی میدهند
 تحت کشت بدین سوابب بعد گفته شده . اطفال سلاطین
 در برابر پنج آرمش سلاطین میزدند و بر دایمی بود که پیش از
 دینج آرمش سلاطین میزدند و دم نداشتند
 چنانکه میگویی : اطفال که در دست سلاطین از این است که

مبادا کارشان از مرده برافته شد گیسو زدی طلع روابه که حک
 در دینه زیر بر نهان کعبه در ۱۰ روابه به چنگال و دندان کشم او را
 در بدنه طعن نمودم زرد آوازش فاش شود اگر بخوان
 امروز اسارت گناه کیم نتوان گفت این گفته اف نه است در
 من جوگر خوان اسارت سلویم که در برابر بدج آمدن
 زیر سندوق جان پرده
 خوان اسارت از سر از حالش نظر برست با یک در صفت نه فر
 سینه در سینه از حقوق منی بر جودار گیرم و از زکات
 آزار خون با زهام بسیار . با سخته گفتن طافم
 که قبا سرخی در بدر بگیرد و در دزد سرش زده است و حذر
 لکار بر بدن همه خنجر میست . بر سق نه است و غم نه

در کمال مراد

[illegible]

گویند که از این بان بپایان رسید
و در آنجا که آمدند و آتش را دیدند
که در آنجا که آمدند و آتش را دیدند
که در آنجا که آمدند و آتش را دیدند

در این دو مردم هادرت شایسته و حمد دارد و نعم بیتی است که در فراق
دوراه وطن و در این خفا و خلوت می باشد و در میان آن نیز
و در آن سبب با جرات طلب می ورده و حکم کرده و در
از اینست و به لاکوئیم سرور شده است.
عزیزان که در این خفا و خلوت می باشد و در میان آن نیز
ایران به شومیه هر دو شاه هادرت است که به هم خود
تسلیم کنی. لشکر به هر دو شاه هادرت است که به هم خود

مردود بر صفتی که به او داده اند که در دست حق پناه آید که شکر
 مکن بر آن نظاره افکند گفت : این مردم آن بساطت بخرج داده اند
 یک نفر به او در جواب داد : « آری . روی پرده . »

غیب معقوله در حقیقت دارد که به او در دست حق پناه آید که شکر
 آن بر پسته که آید مایه صفت است بخاکن هم که ادم یا چون دمن
 اهل به او در جواب داد : « نه این سواد نه آن را . »

نسخه تربیت و فرائض آن تر که هر دو در سر از سر از
 تربیت سران کتر شود . بهر سران مست مگرد و در سعادته
 حضرت هم که میاید . قایل که آه می پوشید که ترازم که میاید
 در وقت دست و پا شدن بجای نه نوز . این طرز
 در نظر سایر مردم ریان که در قرآن مورد نگاه داشته و تربیت کرده اند

در کمال زنگ

ولی زنان اسارت در مردان کمتر از مردان بودن و نظایر این محبت است
نه از عشق و نه از قدرت.

پس تارک که حکایات و احوال از مردان زنان اسارت جمع کرده و یکجا
مادر شنیه که پیش پست می بین کرده و اگر نکته است بهر قضاوت

معتمد بفرستد: و شاید اگر در باره آن مقرر شده باشد
حقوق از آن بزرگتر در هر دو حد بیان آید.

یک زن اسارت که در پنج فرزند در جنگ و از دم در دوازده نفر
است. اول به عسل غنچه فاطمه خند و از او که در جنگ

معه خبر جنگ و عسل و بر سر او افتد و فرزند است همان برودن

در حجاب دار: و این نیز بر سر او افتد و فرزند است که کشته است.

و پنج شنیه که اسارت می برد و گفت: بسیار خوب و کهنه هر
مرد فرزند او و قضاوت می شود.

حاجان بسیار آید گفت و شترین گزاه است ، در جواب هر قدری

مردم برسد .
بسیار است که شترین گزاهان در وضع نظر ادا بسته ، مردم بسیار است که با او

عادت داشته در ایام صبح نیز ، نه هک در برابر نیم وقت زانو
زنی میزدند ، از این رو حکمت این است ، بگفت دیگر مردم بران

بسیار سعادت در
از از منته قدیم ، پادشاه در بسیار فرزانگی داشته که از اعدا

را کلمه می دهد ، آن قلم در این سر بسته ، نظر نقد قلم را که

مردم بسیار است و عفو آقا ، قدیم در بیخوفت اهل

سفر و کلام می بخرد ، بعد کلام در بر اسم و شترین گزاه

راست داشته و قلم سوزان می آید و در این بر خدایک
سوزان این حرفه مردم

نام اسرار در دست سید خورشید
سید خورشید از این پروردگار که بر از صفت سال دهمه انوار است و نام
عصر حکیمانه ^{عصر دهمه} این عصر با برت سواداره مکرر و فزون
نگذشت و تقو حکم و صبح سونته میزد
سفتین بهشت کمال منور شده و خورشید بر سر سوار شده و
ادب اسرار افکار مردم دهمه هر که سوادسته مها که خدایان
و احتی راتر سگر شده و بجز به حکم محمد و تفسیر او و حکم خدا
نقد روزی در کفر علم که بر با برت سواداره علت این عصر
بیا روزگار سرور ترجیح دارد دانند و ماه و فایز حقین
دست و نظام خلک و تفسیر اعدال او و نظارت میزد
هر چه با برت که برت سواداره و فزون از شر که برت سواداره

مجلسی عمومی یافت که فیض بر راه مسقطه نگردد و مردم بهادرت ادب
 در حضور و عدل بجا آید بجا کرده بجز رای سیدان و دوام و عمل در
 بهادرت در وضع حکومت سازد اداره بستاند و بر این مکتبیهات بکشد
 و هر کس که در بکشد از خار و در مسقطه بکشد بفرمان مردم بفرمان

درین موضوع هیچ اثر ندارد

بدرت بهادرت بکشد از قشون است که از عهد تنیس و بکشد
 و انتظام در میان رسته اول و دوم و انتظام و آداب
 و در میان که شرح آن گذشت بر مردم بکشد و هر کس که
 کعبه و در حجب این تقوی گرفته در

بهادرت بهادرت بهادرت که هر کس که بکشد و بکشد
 که در صورت عمومی بکشد و بکشد بکشد و بکشد

سوی چو پهنی قدر کوب بر سیه شسته بهم ترقص قوت بهادر است
 شیه کا کر آه و نیزه از سینه برده بر ایزی که باغ کشتی کهنه
 هد پست نام داشته . سر ازان بهادر تریم خندیده دهنه شده

هم محبیه نه وار شسته آده ردیف می باشد . دست کار
 خبک شسته گراننده زنی قرآن کشته وار ^{معانی و معانی آن تعالی داشته} ~~و از تقوی و احسان و خیر~~ ^{ارواح}
 برین بست دشمن می آخته بعضی داشته که صفوفان هم فرود و
 برت باشد . تعداد در برابر صده ام قوت نفع کمال داشته
 مردم بهادر است که صاحب اعتبار و کوهی نام بر کرده که بزرگ و بزرگان
 خوفزد تر منه از نه و نه چمن در آن صده و جلیان و گری نه
 جان تیره و دگر و از زوای داشته خدای در گرفت که در
 نامه آه و طول کشیده و کنت برین آنها طبعه منی باشد

[illegible]

از سطرآت تیره قطع حیه با قیاس است از این قیاس
 و درسی که در راه وطن می خشد بهتر است که در صف اول قرار گیرد
 از همه بخت تر کسی است که از وطن ^{مستحق} در راه خود مجبور شود و در راه
 رفود با در عزیز و پر پر و فرزند آن کوچه خود بدین درگران
 رسد و ...

و احوال تمام برای این خاک می خشم و در راه فرمان خود
 جان می دهم و در هر حیات خویشم . ای جوانان سیدم
 سیدم هم ما را بجنگید و در صف محنت فرار از صحنه نبرد ...
 ضعیفان پر شو که در از وقت و کشتن از این ترک گشت
 پر بروی که خبر رسید جوانان سر دردی سینه در صف اول
 اعازة اگر باین خاک و خوشتر گشته اید آ جانان به این
 شش سر است . ای اعدای من بجنگ رفته که باین گزیده

پسین در او فرات (۷) که گاه طبع و تقادسته مردم آن حال است
 است و طبعیه اگر کند. مردم است و برادر آفرین تیر فانی
 آمدند و کیه قست از فاکو این سو تقصیر آفرین و هم تقصیر
 اوام بود و بر سو محو نموند که با این دست آفریننده
 در آینه ششم است و در تقصیر ترغیب ملد بر میان و در دست آفریننده
 رسیده که این دانی از فارصه مانده که در دست آفریننده و در سوختن آفریننده

فصل دوازدهم

آتش - اصداعات بران و طبیعت^(۱)

بر بعد از این است اهمیت آتش که در عالم است و در دست
 و در این است و در دست آتش که در عالم است و در دست

Clisthene - (۵) - Salan - (۵)

حکومت عاقله در آتش برقرار نشد با اعتدال بسیار زمام اداره
 اینجمله به تدریج در دست پادشاه رسید و در دست او
مجلس وزراء گمان.

(۱) در او فراموشی سر از عهد و پیمان و وطن نیز نداشت
 کجاستین وضع خود سر بآتش عطا کرد مبنی بملک آزاد و
 تاریخ آتش از هر جهت با اسباب و مصالح بود. آتش از طریق
 احکام به دست در دست فقط سر بآتش می بردند
 و هر روز در حق جنگ می کردند و وزیر پست و در آتش
 لشکر آزاد می شد و بر او خواه تا به دست و پیر و اسیر گردید
 اسیر و در دست دست بکار و در دست و پیر و اسیر گردید

(۱) - Pisistrate

آتخ در دریا قصه نام دهنده کرد و در دست نذر بحرها ناسر بود
 بسیار است که در غلط آداب و قوانین گفته چهارده است آتخ
 حکومت مختار پادشاه آتخ که در دست خوار تغییر وضع
 در این حکومت برست و بکلمه آتخ که عاقله حدیقه آن بود
 حبسیت آتخ که سواد غنچه آتخ نام است - طوری ختمه در
 که صفت سردار آن دریا نردان باشد ^{و حال اقصای آن دریا}
 آتخ سبب فربه است سبب در دست و تخته نسج که در دست
 سرهم آورده مرکز زبان جبهه است ^{نصیح} بخوار و تخته نورد
 گریه استقبال فراموشی و همیشه در دانه سوزن که
 مهن امیه است بر مجرم راه؟ رجبی گریه دریا
 و تر اس سوزن سبب است

فکر آتیک خندان بفرموده دارد. در این مکتب و مکتب و مکتب
 در بخت مرید. در حدیث طحطا. ایچک از کوکلیتم ایچک است
 فاسه (ایچک رایت سن) بر این نیکه. این فکر که
 آفرینا. با هم کوکلیتم است قطعه حله. اگر فکر دارد که در
 ما بر مریه اسم حله. مارتن و الیزب و آتن. در این حله که
 در این می بود و حله. هر مریه که در این می بود و در این
 آن چیز بود و حله. این حله بر مریه که در این
 ما در مریه که در این حله. در این حله که در این
 به فکر پیای که در این حله. در این حله که در این
 در این حله که در این حله. در این حله که در این
 که در این حله که در این حله. در این حله که در این

۱۰۲
۱ بهجت عشرت و در نزد پادشاه یک کمره در دارالحدودین نهاد

نقد
آئین که در راه کانی که نزل را با اقامت مختلفه نهاد و در هر یک از
در میان اقبال دارد که قسم در میان و با این اشتهای نام
آتش محذوم می باشد که از نزل در یک و فاصله از دهنه آتش
در است خود بسته که در حقیقت استراحت کند و از هر اشیاء مختلفه
دریا لب دراز و در این میان آب آلوده و غیر آن است و در این
آن خطه محذوم شده از دریا نیز مردانی آمد در آنجا قرار گرفته اند
لکن در این خطه و نیز در منظر این نزل که با مردم این دریا بسیار
قرابت داشته که میسر به است همیشه آتش و کج از نزل
قسم این دریا بسته و در این خطه نزل است و مردم آتش

10 Lynette & Pautelique & Laurion

آینق قد با برده و قمر ساخته است که هر چه در او می آید می خورد

آینق آتم در سیر بدو بر آن روستر افتاد و بکنش تان شده که
 قدرت بجه کیفیت از ساقه با غم بعد رسید و از این ن

لعلم آن سر منتظر گردید

و نسع قدرت با سه قبه بیج کتور شده و در هر طرفه در داشته که

چهار قست تا زیر در آن دیده می شود

در دوره اول آتیک سواد شهر اندازیده و مرام

صفت زارگان و بعضی خاران ارقیم در زد و حمد کعبه

در قرن ششم ^{صفت} زارگان اختیار داشت که باره از سه طعن

گرفته و هر اختیار دار می گردید و اولی و آخری در شمرل پادشاه

است که از زنده خود راضی شده و ایشان را کلمه می گویند

در ۷ و ۸ بهشت گشت و در اصد ۵۹۴ (۵۹۴) و
 طیفان چیز تیرات (۵۲۷-۵۶۰) که در جدول آن هر چه پیش آمده
 حال است و بهر حال.

در ادب و نامه ششم هر چه طیفان فائده یافت (۵۹۴) و
 اصد ۵۹۴ کلین (۵۰۷) هر چه آرزو از شروع شده که

خبر بود و تفکیک آن حکایت عامه است و بهر حال
 در هر چه است و بهر حال و بهر حال و بهر حال

در هر چه حال و بهر حال و بهر حال و بهر حال
 و بهر حال و بهر حال و بهر حال و بهر حال

و بهر حال و بهر حال و بهر حال و بهر حال
 و بهر حال و بهر حال و بهر حال و بهر حال

حکومت دریا نا کله اقامت مصر بود است. ده سال آنگاه
 مدینه یک حکومت درآمده آتخ و مرکز خوش خسته. چنان
 که نام مال آتخ شده باقیضا رتق دی بدوزی انوار دریا و روی
 تپه ^{کوه} تخت سنگ دروم. اگر درون که تفرقا صد ذبح ارتفاع دارد قرار گرفته
 و قله عینی استخر و در که در زمین کله آتخ یعنی کله سفیر
 شرف سیم. لگو نیز تره اولین پادشاه آتخ و در که
 اقامت ارجوند در تمام آتخ بطور داده است.

چرخ نام آتخ مدینه یک حکومت گردید سعاد در آن
 نیست که اکثر قرن بود در در اسم نهایی ریاست داشت. و
 که یک مجلس که نصرت و در سواد و دیگر منطقه میست
 مسکن و اداره مورد

(۱) - Cephise

Acropolis — به نام شهر

داشته و هم صحت اراضی بود بر این خبر عظمی که از آن بیان کرد
 این حکمت است که گوید از زراعت و کارگر کشیدنیست و در آن وقت
 خاتم افراد است اغلب برابر است بر اینست و در آن عمارت
 از حد کس کنترل نمی آید و هم در نظر گیرند و هم از ادا در این
 از میان مردم رسم آرد و در مورد طبعا رسمیه و هم رسمیه
 اینست که قرار میباید در مکرر کردن و اما این نیز بکار میبرد و خسته
 این وضع مردم سوابق نهایت اراضی بود و عده و رسم و رسم در آن
 صنعت و تجارت و در دوز و در دوز و در دوز و در دوز و در دوز
 حکمت است که از آن زمان بر آید و در آن حکمت است که
 بر وجه هر یک در سال ۶۲۳ است و این حکمت است که

که رخ به هیچ مکر بر طبق عادت قدیمه ای نمیدیدند و خود را در سر کلاه قرمزی
 میپوشیدند و خلبانان را به نظر خوانند و از آنجا که از دلاوری در آن
 نام ما بر گردید که محمد باقری رحمت دهد. بعد از این قتل منظره
 اندازه سخت است و دهان است. امروز نیز کلمه «در آن»
 معنی سخت است. احتمال می‌دهد

پشت آتش با وجود این قانون دوام یافت تا عاقبت آن
 چنانچه زاده آن و هیچ عادت مردم را ندارد که اگر کسی
 بعد از این اتمام حدود است و در سر کلاه قرمزی مردم
 آن نیز که مردم نام داشت که از دلاوری و از این سرگشته
 کردند که قتل او در میان مراعات نماید (۵۹۴)

لذایع جانوران است که سرورن سوا میوه در جگر میزدند. بران فو
 از ^{سپاس} ~~سپاس~~ زاده می شود از این نوع نیست و چه که گفته شد
 از دایه آن تبارت می گوید. سرورن سوا را که در
 دانسته اند آسپاس می گویند. نه تنها سرورن را و محتر و محتر
 موجب بدست آمدن آن ترشکار کجج داده در جگر که با مردم
 که خبر با لایق می گویند. سرورن طبع می خورد است و این
 خصیصه را که او را فرزند را مردم می دانند و سرورن طبع الهام
 فرموده آن می دانند.

سرورن صفت باقی آن را از جمله دلا آفریده است و سرورن
 و سرورن جان در دیکه با هم می بصر. رفا که در میان سرورن
 کال آن دل نگاه دارد و خوش این که سرورن طبع آن را از سرورن

در خفا نموده کعبه مردم راه جویند آفرینم و تو بگریه ام که

اخبار و اشرار را که چشم ببیند در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

همه ممکنه غرض از این است که ~~در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت~~

~~در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت~~ اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت اگر کسی بخواند که در هر یک یوان سیر که حق و حقیقت

اصد
سولون

اصد سولون تقی و گران گن و ام آن شتر بر دین
و حکمت مده و امر قضا کرد . سولون عوف و اعدا
که بر ایزد و ش عام مردم مظلوم بر دارد که انجمن اعظم
مده و قمر نهان بر دین که شتر کی ره خط لطف و کشته
بر یک ران که در از او دین شتر طلب کرد و مردم آراست
و دین حق سوار طلب کرد که مردم سولون و مملوک خویش
و جمع بخرید و شتر سولون که ره از فقر و فاقه ران
صانع شتر شوق کرد و تازان کند که مردم آن
دری نصابت مجرب در عوف اطفال خود میبرد
حکومت مده از دین و بن تغییر کرد و باغ شتر که سولون مردم
آن سوار و در عوف از من که دین شتر که با طعم شتر

ولایه از میان ترانچین طبعه ای رسیده . مجمع آرد از مردم
 مدینه و مدینه کثیر داد که عین آن از میان مردم طبعه اول آن
 تخبه کردند . این مجمع تمام منبازد که بود به هر در کفر عا
 تحت روح دره آید مدتی میمد . تمام مدی که از حقوق و همار

۴۶۳ در روز در کفر عا مدت شرکت کردند . غیب
 بنی برت بریدن خدیوات حکمران از روی طبعه زاده
 مکه از روی عمل قیمت کرد و دیگر عمل نیز که با روی قیمت
 بریدن محاکم ساق بود از قبیله آرد با دست نزد و این
 منجاست رسیده کفر عا علم مدینه باشد . مکه از روی
 که عین آن رسیده و عین از میان تمام کنایه رسیده مکه از حقوق
 اصغر ۴۶۴ در روز

تقول غورون که در سر هم و سکن است و این نام که خوشتر است
 عزم فایم بشود نیاید هیچ صفتی زان چنانچه قولی برین نظر کرده
 گفتند برین خبیثه رفته و آن مکان است برین راه بود که بر
 رجوع نموده بود. با آنکه برین از آن خبیثه و خبیث
 سال مبادت بود و از آن سال که مرد و هفت می گذشت
 برین کرد و در آن طول کشید. عاقبت برین است که در
 عزم اناس در طیفان غرور و بزرگوار است و گرفت (۱۰۵)
 برین است که بپای تحمل در در می کشد که در حکم
 و این سبب تنه روی که در دفاع از حقوق مردم بخرج می آید
 از راه خود و سنا قبول عا سرافقه و هم به اندازه حاجت

مدت در بار خدیجه که اولی روز آذر است سوره اوله صحت
 و نویسیه و بر تیرات عذوبه و ترکه و خیر حنیفه زحمت زدوا الای
 عینه ان مهر آیه و یکم گریه از عجب دشمنی که هفت او کعبه در
 گنجیه است. آفت ایام آیه تا عا که که عطفی که در
 صبر و استقامت و عیال نماند مهر شد به مثل آخ
 که این تیر و عذوبه و سواران جوانان به کعبه می کرد
 و بر تیرات به بیان خود گریه و سوز و دل و دل از این عذاب
 اگر در دل گریه و باره آخ بود است و بر تیرات است
 ترکیب چهارین و دوانی صبر و سوز و سوز و سوز
 و محرم سوز و سوز و سوز و سوز و سوز و سوز

در آن که بسیار از مدد زبان و طغاة اداره محمودی . و طاهر می
 اطلدق میس که اختیار لطفه بود که گرفته و در دست نظر
 معاد آن که ، صفت زارمان دار و تقیید در اینست و اینست
 سفاک

بجز تر است صفت نام امیر آخ بود که گرفت ، بدست و عهده الی کار
 اصدات بدن و نظر داشت و علم به وجهه و نفس خاطری
 سداد طفره از یاد تحمل مکتب و رفیع حال سلام گفید
 ز بار عین لک کرده و بی وضع بسیار اعتراف زمین در رو
 لطیف و نه و هم صفت معنی تمام در باره و از قبیل جزو
 ناکر و کوه و سر و پوای در زمین و باره و معنی و آرد
 تا بر روی عادت و بحر آخ میاید

یک سده راه و محار آری در سینه زدن و زدن با خنجر بهر دو
 آری پینه زنی و با خنجر و شمشیر مبارزه آری آری کرد
 مشهور آینه و دیو نیز در سینه زدن گرفت تا در عهد اصفهانی
 برادران ملوک آمده به مدت و ضبط من بعد از آنکه که
 آری زدن خلعتان سینه به سینه فقر نکردن کفایت و آری
 سینه زدن گمان و سر دران گرداننده فکرم آری در آری در
 و ظفر آری آن به در آری و آری فکرم
 آری در آری مردم آری و با خنجر از سینه زدن گمان بهر
 که بر فکرم آری آری آری و آری و آری و آری و آری
 سینه زدن آری آری آری آری آری آری آری آری آری
 آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری
 آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری آری

در آری

کلمہ

درین مکملی که از آخ...
و... (از ضارده) آکنده...
...
...
...

۱۰ از قلم شرح و تفسیر طوائف آئم برادر

اصفهان از آن از هفتین و اسیبیده

طریقہ الہیہ کہ مولانا محمد حسین صاحب دہلوی نے تصنیف فرمائی ہے۔

حسن الخیر بر عباد عالم و فرشتگان و زمین و آسمان

حضرت باقر طیف در سخن است

دستور نظامی و اداری در هندوستان

دسته هفت صد و پنجاه و سه - نوزده هزار و هشتاد و سه

کشف الحقائق
در ادعای آخ از صمد

قاروف. من
ازم. من

اندر اسرار و اسرار
تاریخ و اسرار

[illegible]

در تفسیر وضع حکومت نظر آخر بدو که تحت رات قبطیه بکشتن محکم
 می در صنفه سوید است و قول داد که هر یک از ایشان برود آگاه
 نباشد و نسبت به نسبت فار مجسمه بکشتن محکم بوضع صنفه بکشتن
 است و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است
 و در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است
 و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است
 و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است و ما که در تفسیر مذکور است

و ملکی برین

هر سو که کشتی لذت برین بر داشت
 و سو که کشتی حق افتاد برین راضی گرد و عده آخ
 و سو که برین در دواغ کشتی نالده عکس عالم
 و سو که در آخ رحمت ز نام ابرار است مت ناله و بانج
 و سو که در آخ در وطن بیکر استوار است مالک
 و سو که درین که با کمر برین گدیده در حتر ابر علی
 و سو که درین به عده عدل سینه و طبع خلیع برین
 و سو که درین افتاد است بجزای سیر اند فاکتور
 و سو که کشتی بر برین غلبه کرد و قوتی از فر برید
 و سو که برین افتاد و در حذل غلبه برین
 و سو که درین برین آه درین اقوام زان که برین
 و سو که برین لغات نصیب این کرد و -

فصل ششم در

خداوند

اقوام ایران بر چند اریان

شاهنشاهی یعنی که اکثر اریا ملک وسیع در بحال تخریران
اما مردم ایران بدو وقت عهد زریبار شاهان سستیه آریا

در تاریخ (۴۹۰) ساله بین (۱۸۰) و (۴۷۹)

خلیج محمد اریان سوار فیه و در از سینه زریان سوار

مبارزه سازند

فصل هفتم در مجرای الطریق میث که مردم ایران در صندل

نیمه اول این سخن قدر از بندر است و اریان را در سوار کوه

(۴۶۸-۴۶۹)

این حکایت است از جمعی که بخانه شاه به گفتار در دیوانه
 و بر سر درختان و در میان نشین آسایش میبرد
 و نیز گفته اند که که در میان کوهستان بزرگ به گفتار و گفتار
 که آنجا بوده و طاعت یافت و بعد از آن در میان سیاه و سفید
 ایرانیان که تمام هر روز در طاعت و عبادت از این دیوانه
 داشته و این روز و قدر بگویند و گفته اند که مردم بر آن
 غایب اوقات را این جور و دیگران را که در روز
 گفتار و من از این مردم که در وسط شهر خود میدان دارند
 و در آنجا گرد می آیند و هم گیر و میگویند که در این شهر
 هر آنکه در آن . . . در این دار و در آن که در آن
 از آنکه در آن . . . در آن دار و در آن که در آن

فتح بسیار طاغریان آتش هم اردو میگردد و بهر داری

دشمن که برسد ایرانیان را بکشته و کشتار کرد

در ۴۹۹ مسیه که از اردو به تهرانیان در آید و صحنه مدبرانه

ایرانیان قیام کردند و بریدند که این یونان با خود است و در ۵۰۰

اسرائیل آتش بجبهه مردم ایران ملک در ساند و بهر کجاست

و که تفرس تراب ایران در گرفته آتش زده و کشتار کرد

که ملک آتش نشاندند مردم را بکشته و خود را فاجعه

و مغرب گردیدند. ایرانیان مسیه یو گرفته و تفراب بهر آ

وقتی سارو و تفراف کرده باشند ۴۹۳

دارویش که بخوابد هر چه بود و تمام خود را از آتش

اردو و رهنه آن ملک است و هر چه بود و تمام خود را از آتش

۲۱
مردم

مردم آتش و جنه به زبان حکیمه وارث کرده اند بلکه کسی که از
که تا خانه نام داشت و ملک استعداد مکتب و بسج در چو نش
که این جنه و صنف به نام خود آفرین آورده ؟
را از درک این نظرات به تسبیح و تحمید و سرائد مردم و

و بحجبه

تا خانه به نام قد است افواج به نام بر کرده آورده بحکیمه
مختصر بر زبان نرفته و این افواج که از خطم نام
مختلف مکتب است ایران و هندوستان و آذربایجان
و مصر و روم و غیره که زبان یکدیگر را نمی فهمند
و نه عادت داشته که ملک به ملک گفته و با هم سخن از زبان
دست و پیکر و نام یکدیگر را نمی شناسند

ایستادگی تر از آن که از دست در صفت کبریا

کبریا سر از آن ایستاد که از خود برادر از دور

میجنگید با من که دشمن روزی تر از کفره سوره یاد

ولی چون سری چو این و نیزه ارگانه داشته در ملکوتی

چون نقیض نیست همه فضا مانده ولی قشون بران که کشتار

مرکت از چیده در جود و حین برین و نیزه سوره

و تقیه افواج است بر آن به صرف هم غمزه شرف

مهرت بر درون آفت یاد

خبر بر عظم قشون شاهانه ایستاد که تقیما حکم منه

دشمن و هراس ملک الزامی شد که از او هم

در این بر او و دشمن میبندد و نیزه شرف

آن مردم برین و مخصوصی نیک در تمام قرون ایمن است و نوح
 چنان مردی است آزاد و در دین و حکمت آشتی نه و خا زاده و وطن و آفرین
 خود خست مکرر در این عالم با غرضی جنم روانه میدان است و لکن
 بختی که در این جهان درین نبرد نیست
 قتل و سر در این جهان در هر چه اصل است و در هر چه
 اول کار اینان برین است و آخر در دود و کرم است
 درین با اینان همه یکا گردن
 هر چه اول عالم است همین دار است و آخر و مردم
 این نیز بفرمان هر چه بسیار در این است و بفرمان ایمن
 مصاف داده و از کار و از راه آمدن آمدن (۱۹۰)

Milivade

هره هم ختم است که بیان غنای آن و اقوام در رفعت است.

اقوام بیان که اسارت و بریت بر داشته و در دست است

تمتید که آن در سالین (دریا) و جلالت (خاک)

بر دست غنای کردن (۴۶۵)

هره هم ختم است که مردم آن در دست و در دست و در دست

و مکره از دریا را در برانند. آریستیه اتحادیه و مکر

و قوام کرد (۴۶۸) و مکر در دست و قوام کرد

آن در دست و در دست و مکر و مکر و مکر و مکر

مکر و مکر و مکر (۴۶۸) و مکر و مکر و مکر و مکر

«Cinon» «Hallas»

۳۱ آورده . مانتی . سالین . طایفه

دارویش سرگشته ، در کعبه مدبر که احاطه حوفا از مردم آن بود

۲۴

در این ایام قوت مدبر و قوت غیر این رفته و مدبران رفته

تقدیر نمودند و در این میان از سرداران مدبران مدبر

حاج آیدر لغز و مدبران مدبران : مدبران را

مردم آن سوفا شکر کن .

وقت دارویش مدبران ۴۹۰

علاقه مدبران مدبران مردم آن مدبران را

قدرت زمت مدبران مدبران مدبران

و آراون رفته رفته کشتی

« Datis » « Artapherne »

هبیر در آنک پیاویده بود در صندل باران در پشت فرسنگ آن
 و از آن مردم آنخ ف العزله از راه کشتن رسیدند از جمع
 آوردن و قاصد را با دست فرستادند بک طلیعه آینه
 در ظاهر و آنکه از راه دور میست و همگی در راه بوی آب
 میبرد . مردم اسب را دست و دست آنخ بولایت کردند و از جمع
 دهان قازن نمیدانستند قدر از غنای مملکت براه میفرستادند
 و در شهر روز قیوم لذت میبردند و در سفر رسیدند بک کار میبردند

گذشته بود
 این ترتیب قرار آنخ بک قیوم شده که از خود داشته و فقط
 با مردم در راه بود که وقت رسیدن بک قیوم از آنخ
 بک قیوم در راه بود

(مستطیل)

هر وقت بگویم «ایران چنگ دین» که وقت است هر گاه باشد
 منتظر است که زبیرا که آن را به این طرز عهد، آن وقت عند
 از دیار کج و دور و قرن سولطرت العنبر به روبرو در حاکم من
 کهنه از پیش سوره نظام و حکم دارد. قرن آخر حکم من
 سولطرت به و آن که به یکجا. از خاطر که من و حقیقت
 در این مردم زبان به این سخن گویند که حق و دین و دین
 از احسن و وقت در آن با سر دین خط و خط و خط و خط
 آفرینش نام «مه کاف» که در این سوره و سوره
 این نام از هر وقت که «ایران» در یک باب است
 صفت آخر سوره شکسته و یکدیگر که در قرن آخر
 و در وقت عهد من سوره را در کرده ام که

و چون بگفتار ایرانیان که در قفس فایح شده در روز و شب
 با نوح رحمت قدس آخ سوخت ۵۰ صیبت آید. و از این
 رو حرم حرم کرده و آدریا دنبال نموده، سه کس از کشتی
 نجات و با سیر گشتن قوت عظیم ایران عبدگیر شمران
 فتح اراتی اثر غیر کرد و از قوت شاهانه سوخت با مردم
 آخ نه بهانه شکست داده ملک حضرت می شد عفو و عفا
 بر این سوخت داده و این چنین پیوسته نمایان مردم
 آخ سوخت کمال مغر بخشیده و برشان آنها در نظر سایر
 مردم بریان افروخته

در چند خط مرقوم افروخته ولی احتمال داشت که شایسته
 این معنی این شکست - سوخت سوخت و در هر دو مورد آن کلام

و از کشته
 ۵۰

و هم معلوم بود که در آن سیاه قریب است ^{۳۸۴} عمل تمام بگیرد .
کج از حال سیر در سرم به غایت کمر در افتد که تا تمام و سید

صیانت حدود و ثغور را حقن بحریه باشد .

مستند کمر است و قمر عا ^{۳۸۵} مخالف خوانی آرسته
که ریش و قمر ابراف و محافظ کار در سعادت گردید و مستند کمر

مدر عا به طلب و برین رود و در هیچ امری دغدغه خاطر بخزد

راه میزاد . آرسته تقه و در آن و طرات شرت و قمر

از این نظر بر بسته کمر فضیلت داشت . آرسته عا در

ابر ^{۳۸۶} ~~چهارم~~ ^{امام تازه} ~~در عا~~ ^{دشمن} بد شد قمر سیه که اگر آخ

در آن بحر شرفان و خفا بر شرت مدد کان و تا رفقه

در حدیثیکه معلوم ده بر مدح و تا در جمع سیدار

بین لفظ آخر است. و بنهاد آخر قیاسی خلافت کرد قیاس
 مردم به تنگ آید. رسید اتراسم آریسته و تبعه کردن
 آرد این رقابت نبات یا نه بگویند در نوع رانی و دی
 آریسته هر دو نقش نه است. آریسته و کاسر کاسر از
 صف گرفته صف خود بر کار و خواهر کرد که اسم آریسته
 و در آن برسد. آریسته تبعه آمد از او برسد که
 که آریسته در حق تو داد است و پستان جواب داد
 "سطق". حق من او را جسد نمی شناسم و می سر کرد و پستان
 یاد کرده من به تنگ آمدم. آریسته عربی
 گفته اسم خود روی صف زشت و در قیاسی

[illegible]

سر بزبان طمع بکشید سر سینه پدید آید و قهر از آنکه کسی
 بکند بر پای از هزار بر دستش رسد؛ آری هر چه قله بداند
 آنچه در خوف دست قطع میگرداند از حرکت کشتن حدود
 پناه بدو در نه ساعت. عهده کسی هم از آنجاست و بدو زنها
 افراد در تحقیق طبعه همدیگر بدند که در قرن فتنه است نمیکردند
 و طمع و سیه بختی چون نه آید. بختی آید آید عهده
 و در بنام لاریه همی آید بختی گرفت و در جانبازی
 نیز نظیر قرن رتی گردید. آنچه قوه در جنگ هم
 می و طبعه عهده از سر عهده کرد.
 و در پیش در ده و فتنه شود و با بروی حیران کشد
 و راجح با سر و دل قدرت در و طبعه آید که در هر کسی

از روی کسی
 حیران کشد
 ۱۲

درد بدتر فایزیه . فایزیه بر آن کلاه
که نه تنها مردم آتش سوختن گشتند در کعبه عالم زبان سوزاند
سطیع و تقادسارو

پنج و شصت و نه روز
 به پنج نوبت در روز ۵۰ در از آن راه و حفاضا اقامه کرد
 و آرد و نوب و عرب و نه که و غیره را از طبعی اردو است
 هر دو آن روز همگر کردن با یک خط - نمره بد - بنگفته و
 هر دو که شایه خالی از اوراق نباشد قدر خالی رس
 به دو سیم و شصت نمره از مدخل میرسد - کجه - عمر اوراق
 راه تر از راه و نه و روز و گرسنه و از صبح اعطای سردی
 و فراز نمره شایه این است بد از بار آب و صغیر و فقه
 و مصر که در مرکب از ۱۲۰۰ کتی و چنان سه نوبت در روز

فانی است چنانکه در کتب خود می نویسد که در میان فرستاده
 های آید و ماکر و غیر طاعت و انقیاد و استقامت و بی باکی و کفر
 و قتل کور و مردم و زبان از در کتب و آیین و ادب و خویشتن و
 به تمام نظر و آنکه در زبان تمام است و هر یک در از اقسام آن
 سرزمین و طاعت و عبادت و غیره و هر یک از اینان مانند مردم
 قایل و مؤمن و صغیر و قوی و محی است و ابد و روز و گریه و کن
 بیارن و این و این است و این گدشته و عورت و این است
 و آخر و عادت و گفته و بیدار و این است و این است و این
 و این است و این است و این است و این است و این است و این
 نظام و امارت و فزانه و این است

توضیح
در
مورد

قرن عظیم خایه در سال ۱۴۰۰ راه افام برسم
هم که از گشت ساخته اند از بنار همدون (لاذکر)
گذر کرده راه ریان سوم گرفت بعد قرن لرد
داندان سه روز سه شب بطل گشته مدارا
و بعد منه از گشت بعد آمد بجایه نیز هم از است
در راه می بود. مردم ریان تا به سومین کار گشته
و بنا بر آن نهادند که در ترموس راه و بر او بنه
ترمس معبر است در ریان که آن مدبر که ترس
که در راه به سجده در بندر گیر بگذرد. لیکن بعد قرن
نوقت نوار و نه گاه در این گاه که سه نفر است
در نه اسراده است بر این حد فضا است

خای را جمع بر تر و میرسیم به تهریم بر بزان غول و کنگ
 ز ستار و دی و سار لکان و کشته با بر خیز از غلبه شاد و
 تا آنکه خانی افغان نام کرده راهی شود که باغیان
 نمود و قتل ایمن و کشته از دست سرافغان تر و میر
 در آورده آنها سویمان هم آتش گرفت
 لشکر بر جمع از واقعه غزدار شده تقریباً تمام قوا را
 بر دستم به جسدیه قرار داد در آنجا با بر و آتش
 از این عده جان نده داشت با دشمن تقاضای
 در جهان نظم است این عده از پا در آمده و در غارت
 کردند در آن رفته : « ای را که زود بود یک
 گو که در این راه را از غارت نقلین و جان دارم »
 Epialte

(تغییر آید)

چنین تر بودیم از دست رفت کار بر زبان نخت شد بحکم
 زبان که در مثال او بود در نگه آری میزدن کسی به
 کشتی اسفند دارد آورده و در آن در عقب نشسته بکشد
 آتشک آید. لاله میزد که در کمری فرست
 خوفه بسته عدم گونه قمار خوش بود به پشت تنگ داشت
 کشته اینج ترست راه زبان مرکز کا بکشد مانده و این
 سقچه آید کشته و عازت کردن تا آخر رسید
 حال آخر روز نه است در آن میزد. آله این که تازه
 تازه محضه شد از از قیام که در کمری بکشد
 حقدار و رسد به بعد. عجب مردم زن و فرزند خود
 بخوار و صابر فرستاد و خود به کشته بخار شد

Artemision

در که تخواست باقر است که من بر خود را کرده دل صابر
 نه دل ابرینده آ کرده دل سوخته ف کرده ده افین
 روگشته به به بود آتش زنده به به برمت انتقام وین بار

سوگرفته

نجات زین ابرام شکسته به برکت بحریه صبر گرفت زین تم
 کشته زین دشت که غریب به بدین سوار هر جنبه
 آتیک جدا سکنه واداشت و با و وقت عتبه درین تقه
 عرض بر و کدی تر کیه می دانست در تقه بحریه ایران
عفو کلیه در هر قفسه مگر زحم آتخ بر آن و از گرفت
 که کشته به با دست که بر شرم دل به انیک از به به
 ۱۱۰ فزون از آتخ در فزون به بحریه به به اندک

بسیار آن دانه ارشد و او با این نظر موافقت نمی نمود هر آن
 مردی که بخواهد قمار خود را بر کشتن محرابست مکتب خوش برون
 نموده که بقیه می آید اگر چه بر حقوق زدند که
 عیبه نیز بر این بجای آورده اند تا بحال بگویند و ادراک
 ندارد چنانچه این خبر است که کشتن بر این در صدد است
 چنانکه اگر آنها روز خود را بجهت تمام فرستاده
 نمایند که بقیه متعلق در از دین بجهت آنرا بشود
 و در کشتن خود فرستاد تمام مخدوم بکنند
 در محله این کار عیبه از روز و روزگار
 و در آن روز جنگ در گرفت و این در صدد
 روی نمی آید از طرف کشتن و عیبه از این بگویند و ادراک
 کشتن از این بگویند و عیبه از این بگویند

بیشتر بحیره ریان در وقت کج تفق کشتی صدونا به باد زدن
 در دوایر چهارت متعادل که کشتی را چون سرعت در رودن
 آورده مانده بسیار در درازای آن بجا علی بحیره ایران عهد
 کشتی را ایران جنگ فضا نهشته از ضربت تیر کشتی
 آنرا و مانده میگردد بر سر راه هم جزیره و باد و شال شکر
 و از آن بجهت چپ رفته کشتی گردیده از طرف سر در حد قرار
 گرفته و قوت شده بر آن
 در از پشت کالی استر و ریان در آغ تراشیده و امان
 بود در آورده و قمع سالانی و ناشر داد و نظر در کشتی
 خد بود و قول یک نفر که ریان را چنان نگارند و در دست
 بایان آن بحیره ریان در صد و هزار سال به آن چنان کشتی
 Eschyle

سر آمدن سینه خوگرایه ز فرخنده زین سار کوه پارس
 از جانب بحر ایران ریافت ... هم برابر چشمان سوزا
 کوف ز ریاضی بر آید که در آئینه آفرینان بند . کجایه دوران
 بخت گزینی آید بکجه سرور بر از شامت و موی برار
 خست سوزانده . خوشتر پیش بر هم شوکم نکرد نه العز پادشاه
 تحت حرکت آمد با شکم سوزان سینه آرد زار و سو
 رنج افت وطن کشیده که گشته بر بار گرایه ... بر دوش
 که خندان سوز مریم محمد ایم جان گوشت میسبیه ای
 انبار میان پیش روی . وطن و فرزند و خانواده و قاع و حشر
 ضلالت و تربت اجداد خود و حاکم گشته که این حد و
 در تمام است . گشته بهم بخیزد یک کشتی بر آید سار کوه پارس
 حال ... کشتی بحریه و جمع بر آید حالت سوزی داشت

۲۹۷
 دل چمن شمع و شمع در سبزه رنگ ترازم منزه در قفسه آینه هم بکمر کشته و
 درگاه زینت کمر میسازد ، هم بقدام بگردان و درگاه میسازد
 محبت بریان است دانه درون کرده منزه گشته وارگون
 بگردید و طبع دریا بوز آفتاب دره و طبع خون آلود میسازد
 در صحرای شمع از گشته گرا خارا ، خواران شیراز گشته
 آنچه از گشته مانده در دشت گشته دل مردم بریان دارد
 گشته و گشته باده منزه و میگویند چنانکه گشته گفت سرایمان
 است که از قوای کرده اند ، در قبه دریا از دغا دربار
 کی ز که گریه برون گشته و آینه است خواران
 دریا و در خلعت و بگون لذت ، آثار اجماع بجمع آفاق
 اگر در روز صرف حکم حجاب آنرا از عتید ام کرده

علاء الدین

این فتح بزرگ جنگ بود فاشه زار و خوار و عاهد طمانه
 فایزیت سود گشود - بی نهاده موایرین سید گشود -
 آن نخته و قشون خوش بود که صیه زار تو سیه بغیر از آن قوم خور
 مازندیس در آن گذشت
 در دست زستان کسی جنگ کرد و در بهار سال ۷۹۹ م ملام نوز
 قشون و از آن رفته در کت ریت بر زانیا میانه
 اسارت چهارم روز قشون آن رخ در کت او بر آریسته
 که قمار از جنگ با وین از مقیمه اخف شد و در کار گرفت
 قاتل و یقین در خاک بر نرنگ ملا به دست کار بود
 جنگ کهن که در آن قشون اسارت و آن رخ در
 در دست رتبه کردن ایران شکر خور و جو و در کار
 بر کت به

Platée (۱) - Mycale
 Marathon (۲) - Pausanias

غدا اینجاست بر منظره ویران ارباب من بعد از هجوم ارباب

درخت گند است

در همان روز جنگ طایفه و آذربایجان در میان آب و زمین

(مکمل) نیز غرق گردید و تقریباً کشتی و خطم را از تن

آب افروغ نمودند. در این سبب ایران با بر دماغ دست و پا کردند

II

فازدای لطف آخ در را

در راه

منبع بارز به هم افتاد و ایضا در بعضی سبب هم در راه

و آخ گریه و آواز و در راه و خفا و غم

اب و آب و جلین و این سبب در راه و غم و غم

حقوق و سبب و در راه و غم و غم و غم

در راه و غم و غم

۵۰۰
 دل مردم اسارت با وجود ثروت الطی دردد روز فایده چه
 دانی در رسیدن و رسیدن نیست که هر چه از ریختن آب بخت
 وادار است. در ملاقات نیز برابر گشتن نشکر کسی ایرانیان به آن
 بنگار قمارخانه نشسته. بعد از مدتی نیز قدر تر از در آمد
 و کجای اسارت میزد و عاقلی در سالارین نه است
 و حال آنکه رانان ایرانیان از دریا میترسیدند محتاج بکشتی میبود
 اما اینهمه اداره خشک از آنست که در دست اسارت میبود
 و بزانیان سر پا داشته اسارت و آن برین بود که
 سرانجام حرفی همه بزرگتر بود و گویا مصروف آوردن
 جمع شهر ایستاد و برپا میبود و در خشک ایرانیان
 از دست و پا در آب میزدند و از درختان میخوردند و بر بعضی میخوردند

و بعضی آریستیه آنرا برایت برده است. بسیار است بزرگوار
 و طبعیه بحکم انحراف از راه حق محکوم بعدم نمود و مقتضای
 همین می از سرداران خود می از رویه سا بر اقام بران بود
 آمد از جنگ گناره کرد (۴۷۸)

مقتضای (۴۷۹) بنیج ترست اما نه اگر است و اضا فتر غیر از
 اضا فتر است و در میان در طایفه و آریستیه بنیج ترست
 بران را برابر کرده و از این که است تمام از حد فتره بحری بود که
 تا آنکه از هر آریستیه غنم و در هر طایفه دهده
 از انبال بسیار است یکانه و در واقع و فقره در این
 و غنم را این ن بود که بران را نداشت هر بعد

نفع که سواد و حکمت و علم و ادب و آموختن آن در هر قدر که باشد
 و در گرفت. مدد و یاری نماید از برای کسی که بپوشد و از راهی
 که می رود بپوشد و فریاد از سرش در رقبه بگذرد و آن را بر سر او گذارد
 راست در کار و عطف و فزاید و فرزند هر قریب و محراب و مسجد آید
 که بپوشد. بقیه از کشتی و در هر قدر که بپوشد از مدد و یاری
 بهتر است. و تحقیق آنرا نیست که در هر قدر که بپوشد و از راهی
 بپوشد از دست هر یک بگردد و در کف نه با جضم و عطف خود
 سواد و علم و ادب و آموختن او سواد و علم و ادب و آموختن او
 تحفه تحفه آنرا بپوشد و از راهی بپوشد و از راهی بپوشد
 در این خواسته رعایت نفع و علم و ادب و آموختن او
 چنان حال به سواد و علم و ادب و آموختن او

سود

سرین که در این وقت بهر خوشی و فاح کعبه را آن رفته بود
 سرور در هر چه شد . در دوش او گفته اند که گفت مردم را در است
 بخت است در زیر بر چند فایر حال آتخ بر سر هر مطبل مهر
 از دکان بر نمی گرفت . و بر این سخن غمناک می شد . بکجه برادر
 قاهر بود و در شمع لادگی آوازه اثر در هر جا می پیوست . و هم چنین غمناک
 سرش را داشت . بانه مال نیز محسوب مردم گردید . همیشه در خانه
 با برادر بر سر سرشته آن محل و عطر شده بفره گشته و داشت
 و ^{است} هیچ او در کرم که به فقر آید و دل می دادند . نگویید
 سرین که را اندر خوش بود . تا هر که بخواهد باغ
 در رفته میوه بکشد .
 از آنجا که سرین نیز آنکه آریست از اشراف در میان
 مستحقان

عسکری که هر طرفی که آید کعبه در دستان زهره است لذا اگر کسی
 سال ۱۷۴۴ بمکه کعبه و حرم تقی را بطله ابراهیم گرفتار آمد
 عاقبت بر بارش زد و ایمن بنا برد. از آن مبعوض کمری در
 این لایه تحقیق آید نظیر نه است.

ازین
 بیان اندیشه

تقریباً در ظرف پانزده سال (از ۱۷۶۴ تا ۱۷۸۴) کمری در حرمه
 محاربه اردو کشی داشت. اما ابراهیم محکمه و ماه
 مردم از زبان که هر دو نفر کعبه میخواستند لذا آمار آید
 دست کشیده. در آغاز کار ابراهیم بود و چون تقاضا
 سخت ایشان از ترس از رانده سردار قشون ایران بود پس
 که در شهر ششم این واقع در حصار بود و آنرا محمد
 شهر و آتش زد و خود را با تمام لشکران بخانه کرد و تمام جمع
 در (۱۷۸۴) هزار آن کمری و سایر خدایان

ن جبر آید صغیر کی منہ و در یک روز قاتر ایفج سو که در نصیب

اور میروند و آثم در حقیقت آید صغیر درین هم در یک روز و هم در یک شب

در (۱۲۵) و استعدای ایران و سایر امور آید صغیر از این بر

متبرع بر چه از خط مجسم ایران این هاسته شسته هم

در وقتی برین در پنج تکلیف شاق آمد در صدر در یک روز

در حق سوار عهد در کمر کنار کشته . سیمون رضا در که

عصر کشتی در یک بر نوبه و لکن در سو که از این ۵ ریز سر باز

زنده شده است غنیه کرد

نخست : که کوشش کرد روز جزایر اسکندریه در در برابر دری

آخ عم مخالفت برافراشت و لایحه محرم و آثم

سختی در (۱۲۶) . عابد و یانی اکسیر صغیر

طریقاً او کو؟ اگر بر روز که درین عهد شرکت کنند

در حقیقت
در وقت
در یک روز

Eurymédon - Maxos

و هر یک حصه از برادران. آرد و خبره بزرگ شای که بر سر بدن
 طهر تر است. آنگاه بر سر بگنجد. هر از سه سال یکبار
 و نادر دیگر (مستقیم) فخر حصه و چون غار کرد و گشتند و خورند
 و نفع موز و نفع بگفتند غار است

اینجاست که در هر رفته رفته بفرماندهای طهر آنگاه
 مبدل گردید. فزانه شکر که در هر آنگاه و نفع
 شد از سینه و نفع دیگر بگفتند. مستقیم گفتند. خلع بهم
 شد و با این که در هر رفته رفته بفرماندهای طهر آنگاه
 واقع در خبره و او به بگفتند و در هر رفته رفته بگفتند
 و من از دست آنگاه و نفع بگفتند و در هر رفته رفته بگفتند
 خلع و نفع آنگاه و نفع بگفتند و در هر رفته رفته بگفتند
 ۱۱۲ Thasos - Chalcois

صبر است و بن بر دایه عت خواهم بود. هرگاه کسی در دنیا را عت
 کند نه سر او و نه آتش ^{نفس} خواهد بود. خواهی بود که آتش
 تبیین کند خواهم بود عت. نه بهر وجهی که آتش
 خواهم بود هرگاه کسی عت آتش صبر در این جهان بکند و مافیه
 آن عت خواهم ست عت را او بر سر سواط عت خواهم بود
 نغز سیرین، و عت پیرنها که که بود در آتش ^{صدا}
 زیرا بخت این عت شکر بدی که مکره عت می بود
 لطف او بسته و درین رقع رو بر آره فرق عامه که افیات
 در یکس درین آیه که در سر از سیرین داشته. افیات
 در یکس عت سیرین و عت سیرین ^{صدا} آیه
 سوا از تقریب عت که رانده (۴۶۱)

صدا
 آیه

آرکایه در اوان مجسم اریان نام هر دو از ش اشته ارش
 که می که قدر از اجداد سولن و ش سید در ولی جنج
 آن فقط از حقته را گمان دین این نکته در نظر فرقه عامه
 سخن نه آید . صده سال ۴۶۲ اختیار است سیکر آرکایه
 یکبار به سید محمد و فقط رسیده که این آن کبیر و کبیر دوی ۲۱
 این صده هم آفرین صخره و دیگر که وضع حکمران قلم دارد
 نکته دیگر که در سیرین لفته اروا عالم به آید
 در فرقه و آفرین در بار بر روی اری که به سیرین به سیرین
 اختیار نامه مر فقه نه سیرین و سیرین که از عدا
 مردم است در حجه محمود طفرار ما و با آن که در
 در فرقه عامه گفت که سیرین است سیرین و سیرین
 غلبه سیرین از آید به سیرین

اعتد
 سیرین
 ۱۲

بعد از این اتفاق در جمیع درگاه گزیده و داده زمین لرزه آمد و در
 قوا بگور (۴۶۴) از آن سر طینان در که بر صفت مردم
 این درت بر پایه بنام صدها سنی که عاصیان در کوه ایتم
 ملاذر منیع گفته کرده در آن میر در جملهمانده تقسیم شده
 عاصت مردم این درت عاصی گردیدند از آن لکر طینان
 آنرا بعد از یکسری درازن از سر بار ملک و سلاطین این
 سر از حدیث سر از آن آفرینان این جهان که دیگر حق
 آنها ندارد دست بر کرد مردم آن این واقعه بود
 در این حدود است لقب آن ~~مردم~~ ^{و این سخن قدس} ~~مردم~~ ^{مردم}
~~در کوه~~ ^{در کوه} ~~ایسم~~ ^{ایسم} او و لغت کرده (۴۶۵)
 J. L. Thome

فک ضامن است و آتش در گرفت و صبح سال دهم یونان
گرم شد و گرمی را هر یک از پنج شهر بود در آن سرزمین
بر فراز آن در عاقبت صبح در سال ۵۷۴ قمری آتش در تانگرا^(۱)
واقع در سرزمین از قار است که در نزدیکی کف آب
در جهت شرقی بود و ام کرد و یونان تار که در پنج ماه یونان
در راه و در وقت بفرستاد (۱۴۵۱)

سیرین طغیان از آنکه مردم یونان در آن کشتی و رانین بود در
نقد داشت که در آن ن بود و بفرستاد از حواله دم کرد و گفته شد
فصیح که گفته تار که این در است سه شش نگری رفته تار که
کرد و در آن بود که از آنجا به مصر و حدود اردو گشت
تار و سرود است و در آنکه سیرین و فانت عود (۱۴۴۹)

(۱) - Tanagra (۲) - Péricle's

تاریخ و دیوانه

کتاب
سیرین

صبح کاینکه مردم آتش از خند، ایرانیان که تاج از عهد و نام کرد
 به بند آمد، و در دربار ارد، اغلب پیش می‌رفت و
 در اردوی که عصر گشتیه، خزان بهشت نصیبش گردید
 (۴۵۵). چنگ سیرین در بوزن گاه گفت نصرت خزان
 دیر نه که باغی داشت از در آئینه در آینه نه اسرار
 برایت کاینکه روز آتش را بسا ریشتر است. کاینکه
 به حکمی به سخن، بنشاند که پیش از
 به هر عزای آب صغیر گشتی تقدیر و قدر از مفر
 که به هر یک یک روز تا هر فاصده داشت، به
 صدر ترینا به، به چنگ و تاج ایرانی از خند
 دور در از ساقی خود گشتیه، در سطره آتش و در بار
 از و شش حننه. عهد کاینکه در فلک به و وفایم (۴۵۶)

آرامش

چیز که آید از این دو که در آن سو آرام کنند زیرا چیزی نماند
 در که در آن ۴۵ سال ^{تقریباً} و این را با قصه بر عهد ^{کلیس}
 در که وقت آخر صدق اندیشها را و بوی از دیگران می آید
 بر کلیس در به واسطه خیال منبر داشت و بخواست انجام
 بزرگ در خانه که آن تمام بر آن کثرت کند و مجمع
 ترتیب برده و از تمام آدمی خواست که بفری به این
 گسیه دارند و در مردم بر آن همه از سو که بهیو بهیو
 کید گیریم! این میان بکشد و فوایدش که بقدر ممکن
 که احباب و عشق بر کلیس در حکم نقدی نقدی آنجا
 مخالفت با دست این تر بوسه آورد و مجمع
 تشکیل نگردید. لذا علت در ۴۷ از شروع

۱۳۲۹
۱۳۳۰

فصل هفدهم

آنها در عهد پهلوی قدرت عاقل در آید

اداره امور آید تقریباً بیست سال (۱۳۲۹-۱۳۴۹) بر پهلوی
 و این مائنه طفا یکده رزانت را از او مردم پهلوی آن سیه است
 که من از کلمه شذیذ معنی ~~در این مائنه طفا~~ ^{در این مائنه طفا} ~~در این مائنه طفا~~
 ایام حکومت عاقل آید پهلوی در ده مائنه طفا. اقامه ادارات عاقل در
 دست حکومت مردم و حقوق و از گرفته و زنده گان سینه
 نهایت نظم و نظام گرم کار است. مردمان و حقوق
 وقت قدر کینه و شکریه و عاقل و عاقل آن
 مرتب از مائنه گان پهلوی است که عهد فارسی
 بود که

آنکه از
خداوند

خبر حکیم را بیان آمد آنکه در دنیا به کفایت مانده آمد
اعتدال عقل در این صورت گرفته مافوق تمام مدد و توان قرار داد
غلبه در مردم اینجاست که اعتدال مغیر و مسیحه در ارقام هر
آزاد از حیات مردم در رسید به این نکته
از زبان کج از دشمنان آتش میآورد: و آتش آتش
که به است آورده و خود را میفرستد و اینجاست که هر
لایق که بکشد و هر زعفران را در دست هر درازه که با حرا
گذاشته است: مردم آتش که در خود می
عزم گرفته که در راه حیات نفوذ آن بسیار مدد
در آن از هیچ چیز دروغ نماند و تمام بر تامل و حال
آن مغیر است

دست دوم: این تمدن درختان گندمی که در کشور بود

نعمی و اعزاز کرده اند ^(۱)
در این کتاب

حکم بکند که در اسرار و مقامه وارد گردد. سید الامام صاحب

فمنهم من كان له في الدنيا مال كثير فمات وتركه لغيره

مجلس ارامه قبا رفو لاجل عزم دفعه اکتبه

گفت: "جناب! کسی می شناسد؟" - نه - لیکن خبر

باین قارین دایم شریعت و فقه و احکام آن

11 - Xanthippe 12 - Ulysses 13 - Elithia

(14) - Banagore

یکسری از زعفران و قهوه و گلاب و گلاب و گلاب و گلاب و
 مدینه و حوض و آبر و بعضی برادران که میگویند که
 بنویسند تقیه کنند و شبها که میخوانند آنرا بخوانند و
 یکسری خیال طیفان در سر می پرورند. بر یکسری بار ایستاده و
 سوخته و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و
 غنیمت و بر یکسری رسیده از حوض و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و
 مدینه و بعضی می پرورند و بعضی فقط در خواب و گلاب و آب و
 او را به گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و
 رقا را آرام و بر از زعفران و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و
 هست او را آب و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و گلاب و آب و

بر از در زمین بر یکدیگر را بر مستقیم حکومت آتش گردید و بر آن
 خاص اختیار نمود ولی تقدیر سال سست و از آن هر چند آگاهی
 در سید به شرح که مصر آورده و در اقامت در یکدیگر و احکام
 که در آنجا بود پیشتر بخوبی نشان میگویند
 و قضای هر چه و نظر بآفتاب و منبر ضیاء بر یکدیگر در آتش
 مطامع و تسبیح است بر یکدیگر در ورق و لالت قوم نظر خاص
 اعمال نمیکرد و چنین اعتقاد خود را باینکه شروع کتب که در آنجا
 نه است که از وقت ترا جگر در کتب که تقاضا در او مجاز میزد
 که هر یک در هر وقت و قیاس کند و در وقت سیه بر مردم آتش
 بهتری تا بهنگام است زده آنکه ^{تقریباً در آنجا} ~~تقریباً در آنجا~~ و جمیع مشاغل
 میزد که بخت افزوده و باینکه شوه آنجا که آنجا کرد
 خدمت حکومت عاقلانه است و حکومت و در آنجا بر یکدیگر که در آنجا

افراد ذکور و نرینه در بکریه مکرر ۴۰

[illegible]

میرزا فتح محمد خان شیخ از شهر آمل به این جا رسید و در محفل
حضرت آملی برآمد تمام اشراف و بزرگان آنجا بودند و حکمران
و عادات و اصدق و کما رو ادب و هنر در نظر گرفت.

مردم آخ • افراد ذکریف • سید خاوری •

مجلس اداره ایالت از صوره جدید
مجلس درقول افراد حقوق بله حکرت عاقله نام داشت
منتظر از حکرت عاقله آن مرد که افراد از حقوق نه
لطیف یک نفر باشند و نه ادب و عده محفتر کا صحرایان
نیکه ای است از قرائن یکینه که خود گفته اند و عدد و ربع
عدم درام، بلوئی در حکرت بله شرکت دارند

از روز تیر در محاکم ممانته فرانسه و بخت ن حکومت عاصه برقرار
وضع گاهی منزلت بی سزا آت حکومت عاصه آتخ آتخ امروز
دره میوه نقاد کت دارد . عقد فخت در تکر عاصه
میوه بی سزا کت در فرانسه شد بخت رشتی اجبر به مردم از حق
یک سزا به سزا میوه در آتخ صلحان حقوق مجز و کت
مرد و دست عت مردم سکت فارص الله در سزا کان
تکر میوه ادن و هر یک تمام نداشت
کلیه کی نه و سزا در آتخ ن از خاک حذ آتخ بر خاست
صاحب حقوق سزا شده در حکومت مله و حق شرکت
حق ن سزا به سزا سزا ن در دفتر اختیار کرد
آتخ سزا شده شد عت از حقوق کت شده
ذکوق نامی رکب از اسم عت و رو کت شد سزا
پر کلیس گزانتین کولازین

جانم در یک صحن حق و دین بر قند بر آرد آرد
 به اینم به اینم به اینم به اینم به اینم به اینم
 صبر بصبان فن نام سپاسد محبتی در حال اول نیک
 آتش ما خوردم بر این از آن در برابر حق ما داده ایم
 کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
 قسم در یکم که اسباب توین این همه تفسیر و فایده
 و بیچاره و خود و در خجسته ترک جرم و راه فدا کردن
 و آشیانه عفو به تنها و چه اتفاق ما به حجت کنیم
 تا من حیات دارم از قند و طعم کاشته بخورم که تقدیر
 در درنده و خورم کردیم در هم آید و اسیر فرانی
 به به به به به به به به به به به به به به به به به

[illegible]

عن عبد
ابن شهاب

مردم آن زمان را می بینم که نرایه در دربار است سختی می کردند
 معذور بگویند این مطلب گذشت که اگر کسی بخواهد از این حقوق
 سبب برساند باید از بدو و بعد از آن سبب را بشناسد از آن سبب
 صورت آن امر و این حقوق هر وقت محقق شود هر امری که
 در میان حقوق اینها ~~تفاوت~~ ^{تفاوت} ~~فرا~~ ^{فرا} که متعلق به تمام آنهاست اگر
 همه را در نظر بگیرد تفاوتی نیست

این ^{چند} مردم آنجا که از خارج آمده در خاک این
 سرخس نشین روی خوشی نشان میدادند اینها کافر و دوزخیان
 حقوق دارند و ما را دارا بملک نیستند و ما را از آن محروم
 اگر کسی بگوید که ما سبب عقوبت اعدایم و اگر کسی از
 سبب فارسی را در نظر بگیرد سبب ما را نیز می بیند

سبب فارسی
 اگر

۵۱۶
 ایا هزاره و اسیران گفته خارج از شهر آمدند و چون در میان راه
 حق بنان رسیدند از این خوفی که بر سر ایشان آمده بود که اگر
 بر طرف خویش میمانند . این رخ خوار و تقدیر و بر داشته خود
 در راه میافانند و در قرآن نیز برگشته صحت می گرفته بعضی
 از گفته خارج از شهر آتش تهر را بر سر زده محمد و گران
 شده و سر آن دوست پیکر که از وطن سرافکند و کشت
 کعبه در سیره آفات گزیر و کارخانه و بهای نیز بزرگ
 در راه برد آید بار او را در دست و در شکسته و یک از آنها
 در سیم به نیز این بجهت اسرار و در فیرش صورت مراضه
 شغل شده و از تلخ راه شده آن گفته بود
 گفته خارج از شهر مردم روزه که در ایامی که که در روزه
 این فائز شده و آن تکلیف مال و ملامت و نام و نه که
 در سیم به نیز این بجهت اسرار و در فیرش صورت مراضه

عوارض حق مهم نیز بر دارند

مستعد همه گفته آید نه بان بود که عده تن در بر همه حقان

نه بان سوخته شاد است بد. رخی در حق آید از خدایم و کفر تو

شده و مضمی در همه حوادث به نیکی افتادند شده است در آن

در این افتاد و در جنگ هر یک و هر روز عریضی آنها آمده بود

نه بان نیز به قدرت داشته بود و قدرت هر یک که

در حکم امور الحقیقه بود و در کارخانه و عرصه و دامن کار کردن

نگران کارهای مختلفه و انجام میدادند. مردم آنجای حکم

بهان عادت قدیم رقیب و حریف و دشمن میزدند و بعضی

ایشان چنین منته کار میکرد مردم آزاد سال و فتنه

نگار و عده میزدند. بعضی فتنه میزدند و اوامر منته

مکمل داشتند و نیز در ساع میزدند و در وقت میزدند

۱۸۱
 دولت الهیه قانیه آتخ قاتر نند لو طارات می ارد منه وار لو
 صدر آزار و از ت به به ساز نکر که بعد از به دو صبت نشسته
 و از ^{آقای} صفت خود بخند که او و شخصه می نغز شده
 فاحش در این راه است بخت می کرد به بخت زینت شای بدو
 در آتخ جان آزار به نه گان طاهر که نند به کرد
 کسی ساز نیست نند بعد که به نند بر این شای آتخ
 اگر بخوابد به اینه لیع عادت از کی آتخ عادت به شای
 اگر عرف بر این عادت در که آزار و نه نند
 عجب اتفاق به شای که شخ عرض کرد یک آتخ
 زیرا به این عادت به یک آتخ به گان و نه نند
 در عجب شای به یک عادت

برگرمی بر نه نه اندازد وضع و فلن می گرد آید به چشمه گردند
 راز سیراند و بهر قوت الهی همی آید بهر گنجینه این وضع
 سو که مستقیماً از طرف ملت و دولت ایشان بسوی اسلام میگردد

اداره تنظیم و سید

۱۰۰

صفت هر سه همزه که بر سینه است در سماع
صفت هر سه همزه که بر سینه است در سماع
صفت هر سه همزه که بر سینه است در سماع

و بعد آنکه در خارج شهر عمر احق حضور داشتند و
بسیار از ایشان و کثرت آنها که در خارج شهر بودند
نمایان آمدند و بعد از حضور نمودن آنوقت از بیخ بازار
نفرستی نمیدادند.

مردم بر کمر آتش وقت خود ~~بگفت~~ گفت بگردد آتش نهادند و رسید
 خانه امروز مردم در توده خانه ایستاده بودند و در میان مطهر شد و روح
 نمی رسیدند آنجا که هر صدها را از آنجا می بردند. آن وقت ~~فصل ششم~~
 تراجم بیست که ما در نظم می خوانیم با ضابطه و کلمات در هر یک از اینها

در مردم به بی بی بیکس می خوانند.

این محله یک روضه مشهور است و جمعی بر آواز دهل و کوبه از آنجا دارند
 آفتاب را در میان دو دریا آفرینان و عدالت قوی در شب بگفته است
 و خبر می بگردد.

در مردم و عصبه قرانی هر یک را می نامند و می خوانند که در آن
 است معنی گفته تغییر می یابد. و حضرت زکریا علیه السلام وضع قانون بود
 سفر به یمن و عمان می کرد و به پیچیده که اجازت بگفتی بخواند.

هر فردی که حق تعالی داشت . ناطق دردی گوئی که بر سر او . از آنجا
 در پیوسته بود و هر کس گفته او را شنید . تا از آنجا که بر او داشت که
 او را بصورت از آن فرستاد . و صف را که حق تعالی داشت و در آنجا که
 سکوت افتاد که با رغبت از او شنید و با همه کردن و شنیدن
 را از آنجا که شنید و برگشت داشت . که هر که را تا از آنجا که شنید
 سبب فارسی را با او شنید . با کمال و صبح و صبح و صبح
 هر دو بصورت از آنجا که شنید و با او شنید و با او شنید
 حکمت را در دست داشت . از آنجا که شنید و با او شنید
 برای ملت شنید و با او شنید . از آنجا که شنید و با او شنید
 که ساد و شنید و با او شنید . از آنجا که شنید و با او شنید
 را با او شنید و با او شنید . از آنجا که شنید و با او شنید

[illegible]

دارا درین روز قیامت برایشان دعا می نماید . اولی را
 چنانچه در حدیث آمده است که هر کس در روز قیامت
 است که در وقت نوحی غمناک باشد و اولی را در روز قیامت

خوبتر است که در روز قیامت

وقت نه ساله تمام شود در وقت که چنانچه در حدیث آمده است
 گرفته بود . حال ازین مردان که در وقت قیامت در وقت
 است که در وقت قیامت در وقت قیامت در وقت قیامت
 چنانچه در حدیث آمده است که هر کس در روز قیامت
 در وقت قیامت در وقت قیامت در وقت قیامت
 در وقت قیامت در وقت قیامت در وقت قیامت
 در وقت قیامت در وقت قیامت در وقت قیامت
 در وقت قیامت در وقت قیامت در وقت قیامت

ندیش یافتر لفظه خوانا خواه خاتم می پر فرست . عصاره مکه

مانده جیت سفید امروز بدون سورت و اسیر شده می نده ای
فدای دروغ میانه افسه و نظره ضعیف با عرف از شکر صده بشمار

نگردیم . از آنجا که فانی مکتوب میام به تمام آقا علما می رسد
قصه را اینطور بگویم که در آن می بینیم که بگویم
آرستو فانی را می شناسد و در آن می بینیم که بگویم
آنکه بقیه بقدر شکر می کند . دریا قهر می کند و بگویم که بگویم
فکر کرد و می رسد به بعضی بعد از این که بگویم که بگویم

که بگویم : و بگویم که بگویم که بگویم : و آید افسه ازین بایه از دوس

بمیرسد و حال آنکه از این تر مانده از دوس را بگویم ؟

و قیبه قصه همه را در آن می بینیم : و بگویم که بگویم !

حقه مکه بعد حمله بغیرش یاد دارد !

مکه آخر رجعت از روز در آن می بینیم که بگویم که بگویم
سقا تر در باب او رسد و می بینیم که بگویم که بگویم

جمع و در وقت
تجلی

با بر آنکه گشت در وقت خروج زاده شد بمهر ماه چنگ و عارضی
 و در آن ماه در روز هفتم ماهی در بعضی اوقات حرکت
 بمهر لیل قدر رجوع کرده کفتر خارج آنرا بعد از آن که گشت
 از قبیل بختی که می شد و ماه به روزی که به نام ماهی
 از اینها که قدری در جمیع سینه ها این نوع است بجز در نام
 به نامش به روزی که به نامش
 از آنجا که حرکت کمتر بود به این تقریب است که در این حرکت
 عاده نشود عاده در یون و سدن و در هر دو سینه
 عادی خود قرار داده از سینه خارج می شود و کمی از این است که در آن
 حرکت
 از آنجا که قدری عظیم عادی آن از خارج (در سینه نه از ترکان)
 عادی حرکت نام دارد که سبب است که در وقت حرکت

میان است
مراحم

سمیع مدد است دشته باغ عسکری بر بکسیر حیات سماع همسوار
 خواجه مسکت سطره سماع نرودر کعبه عاشر شان و تمام آخ
 اهمیت زیاده در پشت و در فرجه اویس و آیفیند لیس در ترانک و
 کرد و تر شریک دارد از و قرار نگر و در و لیس و آسودر
 بود است . اماکن نرودر اراضی که ساریر مردم برین حالت
 کعبه این تفاوت بود است که در سطره نروده که ققویر
 از آخ نروده سیه . سکه آن خدایان حقوق آخ
 مبارک آسمه لطیف قانون آن نرودر و عاده ازین کانی آسودر
 سیه نه که حبه آن نرودر نه پشت و بکسیر مدد از حبه
 سیه پشت آسمه حبه آن نرودر نه پشت آسودر

کعبه این آخ حبه آن نرودر نه پشت آسودر
 سماع نرودر سطره سماع نرودر حبه آن نرودر

[illegible]

در بار حرف تعجب بگویم بیکر سواد کشیده . هر دو در کینه
 صفا بن خلق تبار آید و در سر هر دو حرکت نماید نه در هر دو
 طلب ملک و محض بغاوت بر سر سید ایم . قیام به ایمنی و سب
 حال در دست خود بجز بزم دایم و بقریب سلیم
 معتبره نداشتیم که گفتار نام کردار باشد . آنچه بفرمانه نوری
 این است که از باب حقه بر سر نایم .

فصل هجدهم

و ص ۵۰۰

۳۰ آتن در عهد پلیر . (خاندان به یاد آید و اصدق کار)

۱۵

در آخر و طایفه سعادت نایب در آن در که خاندان نیکوتر
 و در آتنی چنان وقت خون و پسته در فاجعه نزل گشته و در آن نیکوتر
 خاندان گاه میرد و غمت از دنبال رفاه در حقیقت نرسد . چنانچه

آب و بر روی گرم و نمک زردی نمودن بنابر مقرر و با سر سارده و قندانی که
 سیاحت کند که شد آتش قندانی جمع آورد. صلیق و اوان نه است
 ولی با زردی و نمک گرم و در روی یکدیگر خورشید صفت و در صورت مجاری
 به در دست گرفت.

I
 فزادده در آغ

بجای یکدیگر روی که آتش در آن بود که طریقی از حال که در هر یک یک
 سید و دیشته بر آید و در آن فزادده باشد و سر سارده و سیاحت
 به آتش از اطفال نشسته که از هر دو دار و دلدرد. آتش فزاد
 فزادده به عدله بر آن که در یک خون و در آن علقه در بر نیت که آب
 نیز یکدیگر بر پیوسته اند. هر فزادده از خدایان که هر دو است
 و آنرا به پیوسته و به اعتقاد که هر یک است و هر دو است
 صحت فزادگی به هر دو است

وسط قهقهه خانه نه محب سر پادشاه آتش میا فرخنده م یگانه بنام خورشید
 سرش از رخ اجاق خاراده در مدام هرگز سخاوت دینا نه بر سر
 خدا و زمان و اوقات قطع نود و سنده آنگاه خاراده گشته بر سر
 چاره از بنیه شیه که خاراده الی الله به ما نفعی نماند بهر حال محکم
 و فرزند به درد و هر خاراده درین عبادت است که است دست
 و بقدر این طیفه نه بهر ساد رفته و در خاراده خنجر دار لعل
 باج زبانی خاراده بر سر قرار گیرف

بچه در حین ولادت بچه از زمان عرضه شده بهر حال دست که فرزند
 رو نگاه دارد یا ترک گیر اگر می پذیرفت زنی بود و در سینه
 در سینه گرفته و در اجاق خاراده گیرد از

دفعه در اندرون سر برده نعم کثیری گرفت و چون آورد گفت در
 دست و در دست و در دست و در دست و در دست

بسم الله الرحمن الرحیم

چنانکه در هر وقت میرسد هر شریک و هر مرد و زن سرش را با دست چپ
 بر روی شتر سالیع از زانو جدا کرده به زمین می‌کشد که اللهم داشته می‌فرم
 و به سه نفیست و نه . در آخر هر تقیم چهار بار و شش بار
 که هر کس خواندن و شکر کردن بمیان ده دفعه فاضل افراد کثرت و اهلدار
 تقیات در اوقات است و در آخر با سلمی علیها
 و در وقت است : بسوی و در وقت . اوقات نیز در وقت
 کلمه بسوی آمده و عبارت بعد از :
 خواندن - اراعر از آیه است آمده که تعصبات تحبب ما منه
 در . بر . گر . در . و در روی آن نوشته شده که
 چنانکه آنرا بخواند
 در وقت - با این روی صفحه از سوم از رویا با آن تر است و در هر
 روی با هر دو چیز می‌کشد

و در این چگونگی که شده است که چون در وقت است (مخصوصاً بعد از باران) و
 در وقت جنگ و زدن نه. رکنی است که در وقت جنگ از هر دو طرف
 به بالا و در شش دیده که بر سر نه و در درختان و درختان است. و درختان
 فضائی که در شش دیده و در آن دور آن که به تاش چنان میگردد
 سنگی است. و در وقت زدن درختان و درختان هر کس که در آن درختان
 در آن درختان در کف حیات او میماند. در آن درختان درختان
 درختان به نیا میماند و در آن درختان درختان درختان
 تنی که در شش دیده است. و در شش در شش دیده است و در
 حیات و در شش دیده است بر آن و در شش دیده است و در شش دیده است
 و در شش دیده است بر آن و در شش دیده است و در شش دیده است.

و در آن در شش دیده است بر آن و در شش دیده است و در شش دیده است
 و در شش دیده است بر آن و در شش دیده است و در شش دیده است
 و در شش دیده است بر آن و در شش دیده است و در شش دیده است

[illegible]

اینج شاهر و خلیف ایست و در کشته و سوار از مردم آید عیش و سرور
 می گیرستند زیرا جانکه این در وطن بر سر آید از آن است
 و این آنز منج هر ره ترست و فایده می پذیرد حال سبب
 در سه نظام نموده و وطن می پذیرد و سواران گرفت
 عروسی می رومی نه پس در دلی ایکنه رستی به آن غنی اند و گاه این طبع با او
 اسیر می شود به ^{مقتدر} در آن نه است. هر چه از مردم آید در فایده می پذیرد
 تعارض بین قرار گرفته آن می گوید از آوردن و در فایده می پذیرد
 هر چه از راه قربانی کرده بدهم می باشد که دختر خود بزرگوار
 غیاب و باغ ترست و دختر جوان می پذیرد که عادت
 آن خانواده می ترک گیرد. پس به نصیب در برگرداده و غنی
 گزیده خانه شوهر گرفت. و در آن به نصیب در برگرداده
 آواز عروسی می شنیدند. و در خانه تازه می افتاد

تعمیر اعیان قرار میگرفت و دعای بخوانند و با همسر خودان و سرور اخلاص بخوانند

و از آن بیه از سقیه نیم سبزه بر سبزه ریخته

در آغ زنی که خاوارگی سقیه آغ زنیست زیرا زن و ملاغب علی بن محمد

آغ زنیست روز در خارج بود ز فوار خراب بر بنیاد پیش از فوار

با سر بعضی و در سقیه ران در سیدان طوبی و فوار سقیه حضرت امیر

سبزه بریت سقیه با در دقلوب نهانه بر گشت سقیه از فوار

ز در خانه با جام در پیش گرفت و عروب نهانه بیکه را با

طوبی با زار بریت چهر از مردن چهر بخوابسته خوش راه می افتاد

آرستیدان طوبی مزاج صلب بعضی سوار بر بار بطنام محس کرده

کابر که یک دانه سبزه بریت در کلداه خوش گشته نهانه بر طوبی

سینه گدازن آغ زنی بر فوار سقیه زده از آغ زنی سقیه

سینه نهانه چار زده انتقال سقیه حفظ سقیه زده از فوار

همه لشکریان دسترسیدار ^{وادی نیک} از نفوس نیکو که شوی هر ی زن غولیه
 چنین روایت میکنند: در نهایت زن ^{دفعه} بختی نشستی است نه در بدن
 زرقن ولی رویا هر مرد از دنبال کار زرقن است و در خانه نماند پس تو
 بتر در خانه بمانی. میرزا ^{دفعه} فخری را میگوید که ما هر روز در این شهر هستیم که نفوس
 در آنجا که در خانه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.
 با این صفت شوخت کن. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.
 در کت و جیب نرود. چنانچه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.
 در آن دارم. ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.
 خود را که ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.
 این همه با او ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.

این مرد در آن ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی. هر چه ^{دفعه} بمانی.

زینت گریه در آری شده . بخت ^{تو} قهر از دهن میوزاده و فاکتر
 نکریده . چنین مرده یا فاکتر او فوکار می پند عروا روی تیرش
 شمع تراشیده از مر مرا غیر آن نگین شده . عزا دهن می از طام
 داشت . در عرض این دست سایه می پوشیده داشته . در برابر تیرت
 مرده آمده . آن در شراب نیاورده . این رسم نکرده در دزد
 بیار از دهن آن شب فبره بالکان ، قیامت است . مردم آخ
 معقه مرده که ^{تو} در قهر نکرده زنگان سگینه دلی نکرده است
 میکرده بکلی . این آداب گفته است : بزرگه و ترا تیر سینه
 که اسباب به بخت مرده گرایه سرور غضب او نشسته . لذا
 دست عزای که بپایان می رسد غایب نیاز میسر و ناکرده
 و عیال مرده سوچال می گرفته .

و در سماع آفرین نیز بر راه او میروند و میایند در آن روز
 شست و آب و در وقت سگیزا میروند و میایند در آن روز
 مخصوصی سو که از آنجمله بر سرش در میزنند و این هم میباید و همچو وقت در

اوقات بر دهن فلان میزنند

تا که سر دهن اموات در دهن میزنند و در آن وقت آن عجب در
 اندرون خانه اینها میگیرند و وقت آن که میزنند و میزنند و میزنند
 و این نیز که مرده سو که در روز دهم روی تختی خوانند این خانه
 در گرد گریه میزنند و تشییع کنند که آن قدر از طلوع آفتاب
 میزنند و خانه سو که در پیش روی در آن است
 قرار دارد از دنبال آن راه میایند و نزدیکی مرده خانه
 عراسی میزنند و خانه سو که در سرای آغاز میزنند و خانه سو که
 از پشت سر آمد و بعد از آن میزنند و چنان سر سو که میزنند

۲۲

آخر خانه در غایت بهانه رسید نه است و از آنجا که خانه
 صاحب آن بلیقه اخذ در بند اگر در دل می افتد مانده بود
 شرق زمین که به آن وجه در بیج می آید و در جبهه ازین
 در سوخته است و نه باشد از زبانه شدت آرد
 در کوه در خطا در نوزاد خانه که بعضی یافت و یک نصف
 قرار گرفت و این ترمیم حصه اغنیاء بود و در کمال بیان
 منزل الی آخر زود می رسد است بر این افراد که حاکم
 روز بعد در خارج بکنند و از آن در منتهی است و نه خانه بود و در
 در حیرت و آه و در این لحظه شده و هم تنه از من است
 همانکه در زمان مدافع کردن آنرا از دست در آید و در آن

نزل

معمول امروز ^{بجای} از نقاط فرانسه و ایتالیا در اقلان خبر غرضیه
و حدود و بقتل گم میگردید. از آنجا که ششبه آرد در این طریق
روم معمول شده بود و در از سحره اگر چه در کمال باطن می باشد.
خانه انیسیا بنزل اولیایان سر آفراده از ذوق داشت به این که
اولیایان سر سوزن را در بر گرفته از هر طاق تختی و در طاق
فرقانی. وقت فرقانی که در اندون در و سوزن با یکی از فارغ
به بنابر این نوع راه داشته.

انیسیا در هر منزل خود در این سوزن شده و طاق زیاده غرضیه
اطاقها سر سوزن را در بر گرفته و در این طاقها بار سوزن
از سوزن که در سوزن است و در سوزن و در سوزن و در سوزن
تحت آن که در سوزن و در سوزن و در سوزن و در سوزن.

در باره و سوره ای که گفته اند . است بر منزل در راه هم آواره
 فایده دارد و به جهت زینت کف و تشریف به تزیین در باره ای
 که بر سر دارد .

آب و جگر گرم و شکر است . جگر را در دهان و بهشت . جگر
 از محبت و وفا و ظروف بر سینه و قهر از شکم و سینه که آن
 موجود جگر بهم دوخته . جگر تر است سینه ای . بر سینه ای
 چینی دارم بر سینه و حقیقت ~~جگر~~ به بن که از نصفه
 آستین دشت و شبیه . برای اسباب کشی باغ فرم دارد
 زنها . جگر دوازده آستین سینه دارد در سر سینه و دانی
 که چینی برین . چینی و سینه اند و است چینی و سینه . حد
 بیشتر با چینی و سینه که آن چینی دارد و سینه و دانی

جگر

سده در دوران چهارم سی سی سفید یا بکند عادت کردند ولی آنرا
 نمی چسبند سده در بین می بچیدند و با غزن مهم می بستند . در این
 دوره چنانکه می چسبند یک قبا که سه گوش بود و هیچ بهمنز
 تا سکه در فقط یک دراف می خورد که بازو از آن رد می شد . سر آن
 به باغ غزن هم می خوردند سراف می کردی سبه آنرا با یک کتیبه خرا
 زبان آن است پیا درند . دیگر ششم که در بین می بچیدند .
 شش زبان گشاد تر و از دوره ارفیف تر بود . همان
 علف بهار شش در گردن سده با قیاس می شد نه . علف
 سده پیا بر نه می دانند . زبان گشادی از دوره ارفیف
 می بستند . مردان با قیاس می کردند و نیز از نه یک کلد
 از عصر سده رفته بر یک کلد شده و هم نفسی داشته که کلد
 سده سده

خدا را

ای آتش عربی بجان منزه از رحمت و رفا نه می بودم بگذر آرائی
 می سپرد چشمه . به آتشام میزدند و باها عمر می آید و گم گشت
 قبر از غلغله می می بول مردم آتش می می بول می می بول
 سر از آن سر را گم کرده و فقط چشمه نفر خود را ز تن برده
 از این قریب تا قریب نموده . زان گسبان سوخته رفته
 کلاه می می بول می می بول و از یک دیگر عاریه بکار می می بول
 در سیه ان غریبه و دوش می می بول و راجع الحاح می می بول
 و حرا بر تریب رفته رفته

خدا را

مردم آتش بقدر کم می می بول در ^{قلعه می می بول} در ^(۱) ادون آردنوز
 از خدا که مردم زبان می می بول آورده که می می بول
 محمد و هفت است : خدا که یک می می بول

Edmond About - (۱)

که جدا از دست و پا بران سوگفت سکینه . حق از یک خداست
 سزای فقرا از یک مشت زمین با یک کله ای شود شکر خداست
 مت در عرض سال فقط روز عید نضح گشته میوه بر .

این قاعه از اوصاف دیرین است و همیشه در ایام آتش در روز
 سه بار بخوانند تا اگر شتر که با آرد و دو شیر ترست می آید یا تکه ای
 آن و حبه دانه زمین و با قله یا پیاز و غیر قاعه میخوانند .
 عید بر این یک یک نفر بخرج جز در قاعه ^{هنگام} صیقل نگیرد ~~و در~~
 یعنی چینه جمع شده در دایره بر پا کردند . همه آنها سر دانه بود بخاطر
 در تختها بر سر دانه نشسته و پیازی که بر نگه کرده
 غده اسفندین . سر دانه را داده با رخت بپاشند
 حرا که از گشت و راه رود . که در دو شکل نهشته و دست خود
 با نوزان اگر کردند . بر آب سه آب بپاشند که می بینند

سر از صرف غنای اهدایان و سادگی و سادگی و سادگی
بر سر پشته خورشید نیز تصنیف میخواند و از کیمیاگر میپرسید که

در مقام دریاست و عصفه با جسته میگردد

نابر آنچه از سادگی زنگی مردم آید آفیم مکنند این نکته بود و میگرد

که آید مکرل ترین مدد بران محرابیست و در این مکرل

از آنیک میاید این فکر صحرای سیه از خانه برداشت جو

و گنبد مشرقی است که در میان کوهها میگرد و کوهها میگرد

و آنکه بهار است که در بهار بود که بهار بود و بهار بود

نیک است و گنبد که از بزرگ گنبد میبرد و این همه

تر حاشی مردم فقر و سادگی بود که بهار بود و بهار بود

مراد است از سادگی و سادگی و سادگی

از کوهت بنا
یک نفر است که در غنای این چنین بگیرد . و این قلعه که در این است .

این حصه از دهه است که ششم زده و با این نیز خوانی کم از این است . این حصه
در یک کوه است که در میان دو کوه است . این حصه نیز سرایه از آن
کوچ که آن کوه را می بیند و این حصه از این کوه است که در این کوه

بهر از این است . حصه است و این حصه است که در این کوه

سر برده ام . . . و این حصه نیز در کوه است و این حصه نیز در کوه

چنین گویند . . . و این حصه نیز در کوه است و این حصه نیز در کوه

از داران محقق و قف و دیگر حامی ^{پیشانی} کنان گردانیده و این

نایز اقامت و این حصه نیز در کوه است و این حصه نیز در کوه

سنگ بگذارد . حقیقت آنکه هر دو کوه در این حصه هم این حصه

حصه را از این حصه

درود

مردم آنرا که در عهد زرتشتی است و در هر هفته در خانه
 نفوس سیر می کنند و در این وقت از زمان طلوع خورشید تا
 یافته بود و اگر چه نفر آخر صفت است و در حق قدرت انسان
 عمیق است مردم به در این وقت شریک نمی شوند
 گزیندن ~~مکانی که در آن وقت می کنند که بیاد لغو است~~
 و آنرا که در کوس ای رده بل شده است . این مرد لغو است
 حکایت کرد که در تمام حبیب و پادشاهان و پادشاهان
 پادشاه آورده اند و ادب و ادب و ادب و ادب و ادب و ادب
 لغو است گفت بهر نمی می که در سبطیست پسند آید
 نه فقط لغو است و نه کما شریعت است تا در مکه خورک
 و اما در یاد مردم نگذاشته اند و در یاد مردم نگذاشته
 از عهد ادر عمارض که بر عفت تقی بگیرد بر قیامت
 Nausiclydes - (1)

سی روبرو از اقامت خانه خود را آن سید و دودرنا ه عمری گذرانده
 و سه آس و بیست و سه سیر و نیم وزن خود را در یک کوزه

- آری سید که در خواب بود که این سید رست است. اما نام این کوزه
 که سرش در خور دارد و آن را سید خود را سید ارم
 در صورتیکه سر و ارم با مردی است آزاد که ارم بر من

بپوشته. - آری از حال سکن که بنان صرف انکه آزاد

و در آن وقت که سید و سینه با هر وقت بخور و بخوابند و هیچ

کار نکنند مگر آنکه سید دارند که تو سگی از آن

گارت قطع اند و حوائط که در آن خور و صرف کنند

تا شری بردارند؟ اگر ایام هری سید بر آن

گذرانند و حوائط سید بر آن خواهر است چنانچه سید بر آن

Chénan - Déméas - (۳) - Cyrcéas - (۳) - (۳)

در میان آن تراغری خوانند سرز چرخ مبارک و سینه ستر افرا
کعبه اند . آری سیه را در تقاضای مدینه و دیگر که در خانه در منزل

۵ رگ در

در آتش مار فغانا ^{۵۶۳} و در حدیث است که در آغا مردی آزاد باشد
یکه ۵ روزا مار بکشد و مار فغانه خیم ببرد آنرا بکشد که
از دوزخ به نیز یاسر ^(۱) حق تعالی ستر ببرد و سینه و صاحب ۱۲۰
نفر ۵ رگ در . مکن از این گنه شسته شتر ۵ رگ در
چون ۵ دوزخ سینه بستر ۵ ای یک ۵ روزا آزاد ملک
صیاسته بنده مار بکشد و ۵ ای سیه یک منب که از
آقا ^(۲) اعجازه است کب که دسهر و ۵ بر دوزخ
سینه است آخ ستر و ۵ غلبه از ۵ مختار و ۵
سینه ۵ ستر ۵ دوزخ ۵ گزه گران گنه کار و ۵ غلبه

دریا حقن طوفان ز باطن بحر و در دل زمین اسرار و جود و کرم و زهره
سعدیه با بقا و میرا در آن ترین محمود و ... آنکس که در آن بهر کس عیادت
دارم و در جرم و حجب تیرا رسیده . صند و قازان در طرل کرمه ای
حبیب سیدان قدیر و در دهن و در دهن و در دهن و در دهن و در دهن
که هر که در دهن و در دهن و در دهن و در دهن و در دهن و در دهن

بر سال جنگ در ملک گندم خنجر خنجره بحالوم هر ده حمله گندم در بر سر
 آتش در خنجره نیز از سیر وادیه و قالی و صحرایم و آب و صحرایم
 دست دیش رویم جنبه که گن آقام سب در بقدر از امر غنیمت
 تا در دایم نفر که راه رویم جنبه به خنجره و قالی و صحرایم که
 دست رقبای روی در بر صحرایم و خنجره و قالی و صحرایم که
 از آتش در بر صحرایم قرار داشته که صحرایم و قالی و صحرایم که
 گندم شسته از این مردم آتش رویم ز خنجره و قالی و صحرایم که
 ۲ حمله از راه در میان صحرایم و قالی و صحرایم که
 ما را بر آقام و صحرایم که لاف می که آتش که قنبر جنبه
 و دست از اعیان گرفته تا که بود به صحرایم و قالی و صحرایم که

و اندازد و تقادیر در سوره یوسف بر خفته است. از این که اینج اوضاع
بر او و او از شدت آتش و اندک دشمن آفریده احوال شده که صخره ایست
صراغان در هر دو طرفه می دم بر دهنه در میان و در دهن
است نیز در هر دو طرفه است بر او می رسد. به تعجب هر که در
در لکله می آید که بعضی در نزد صراغان شده است شغل گردان
و از این که بعضی شده اند از دهنه.

پره که به تمام غنای که در دهنه است و از قناری که در
نکته به گشتن با تمام غنای که در دهنه است و از قناری که در
پره در دهنه است و از قناری که در دهنه است.

صدها است که از این بارها را در اختیار داریم.
همین دلیل است که در این بارها را در اختیار داریم.
Phalère

پیره خا، نهانی وسیع داشت که عمرها میسر می نمودند و صاحب
 ته میزدند. دره خرمیبه رسته نثر (کانتاروس) سنگها
 نظار رسته هم بسته و در یک بخت کعبه دره منبر
 تباری در انبیا رخنه واقع شده و انبارا رسیع و در انبارا رسته
 که از ارم سطره میزد آن نگه بسته. اداره گمرک و محمد داد
 سته و سه پانزده نیز در همان نزدیک بود. پیره سنگها در اوان
 گاهگون و جوی بکر داشت. از حدیثی که گشتی راه می از خسته و عهد
 رسته منی بتدریج مردم محقق که در آن طرفند و آن
 افکار آزه اراف رسته با آن یک صدمه. با نیت
 رسته با سده آزه و تغییر و تقنی از پیره مردم آتخ
 سرایت کردند

فصل نهم

نبرد و ادب در زبان مبارک را می نامیم

مهر زبان در همه چیز است و هر که در این امر
 و غنیه یار حق است و آتش که در دهان است
 آتش را در دهان و محبت را در دل که فاصله از خدا نیست و بعد از آن به
 در آتش که در دل قائم است بتمام دریا و انبار است که آتش وجود آن
 می باشد در دهان و در دل محبت جمع شده در تمام شجره
 ذوق بر زبان پیوسته علم بر دهنه و در گنج سر در آن
 در سینه همان آتش زبانی و در دهان و فلسفه در آتش

حال نیر
در زبان

به نهم حال نیر را در زبان آید بنا بر آنکه در دنیا
 نظریه است. است زبان چنان بر پیش غنیه کردن و جادو
 لغویان تا خود و بزرگ سر و حسیه که نام آن را می
 نیردوان که در زبان نیک رسته از زبان و طکر در
 طاعت آن که رسته زیرا بر صدف لغویان
 آید و ایرانی طبع که رفته است موزن آرزای
 می جیت گشته که آزار خود است خورشید
 به بر دوقیم پیش رفته. از این است نیر که در راه
 رفته افتاد در سر حد که رسته
 به نهم نیر در زبان آید بنا بر آنکه در دنیا

نیر در زبان

عذر بگناه دانه زنجیر بر کمر بستار است نه بهای مصری که
 نباشد در دم و عقل که تنها طبعه با دادن محاسبه و زحمت و زحمات
 بکار میرفت. و عجب است ز یاد و از سوختن در آتش جمع نمیشد به سودها
 اگر شربت نیکوین در دهن نهاد و عذرت در صحن بر سر آویخته می نمود
 و هر سر آویخته بهیچا در دهن که از صبر و حقیقت عذرت می نمود
 در میانم ز روی گشاید به انگ صراطی از میزبان و ز سر صراطی
 به محال ناسید اندر ز حال ناله و طرف از هر طرف
 یک ردیف نشون میزد. سترها بهیچا به اندازه شکر می نمود
 و بعد از که باین شکل ساخته شده خطوطی ساده و مستقیم
 و سوزن حله سیدارم بکلی از کمر میزد و مجزا آورده
 در چپ سترها از سب و رطوبت و در میان نظریات

سا قحان درون تعبیر نیابت سارده درک از سه افاق بر که
 دخیال می گیر قرار داشته : رواق . هم . فزانه
 حصیغه دانه سوده نهاده هم نگین شده دانه تیره اوله ارسیر
 کف ویرای می سرین در فزانه
 سوره فضا هم سواد دور دین سون هم طبعه سوت

نکرده

عزم بسیار در آنچه گفته است رشک و در به زله در سبب بنای
 لغات همه داشته : در سا قحان تعبیر و سبب هم رایج
 در به سبب زید . سبب ایرانی .
 در سبب زید سه سون سوده سون که گفته عمار

سبب گفته
 سبب

میسبب بکند چشمه . بن استن و قهر و آزار بکند ز کمر و خنده
 و در آن سنگ ها را که در آید او ، نیک بکند تن و نیت و دل و کلام
 قهر و که بصر او را بکند و با کلام صراحت نری نمیکردن بکند و نیت
 و چنان صراحتی فرماید که چشمه در آن با نیک بکند و نیت و کلام
 که نیت و در آن بکند و در آن بکند .

[illegible]

کهن این محبت نیز مانند نرغس و متج که در صورت آورده است
 نظر بر این دو قیام جان میدهد. تمام محبت را در حلال است و
 اگر بگوید و بگوید بر سر آلا و ناز عادت شد. و بر دو طرف
 مرد و دود که در قرمز و جابر رنگها مختلف در محبت
 محبت به نواز نفع که در سنگ بر یک طبع در آن گفته است. بر سر
 بزرگ که در آن به نغمه و رنگ را به آید این بود که به نواز
 و جابر و چنانچه رنگ طبع را به نغمه و رنگ را به نواز
 در هر آن که در آن (مردون از آن) و در یکیت از آن (مردون)
 به نغمه و رنگ را به نغمه و رنگ را به نغمه و رنگ را به نغمه
 و در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن
 و در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن

و در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن
 (۱۱) - *Allyran* (۱۲) - *Palgote*

در زلف آفرین که از ریختن در یکدیگر شدن آنرا در حرکت طبعی و در
حالت آرام و در قاعه سینه فردا بعد از جال است که به کوهستان

سرشتن فوق قاعه سینه

عمریان در یک آینه سینه از نخج داره نه. آستان نیک
کعب محبت آینه نیک کرده مکعب دریا کوهن آینه در یک نیک
موم آینه زینت موم. از آینه این یک کوهن آینه نیک موم
که در آفرینش در یک کوهن آینه نیک که در این یک کوهن
از این سینه در آفرینش در یک کوهن آینه نیک که در این
قرص و در دشت کوهن آینه نیک که در این آینه نیک که
لذت سینه در آفرینش در یک کوهن آینه نیک که در این
پیه اکوهن که در این سینه در یک کوهن آینه نیک که در این
و کوهن آینه نیک که در این سینه در یک کوهن آینه نیک که در این

و هر آنکه خفته از خدایان و سعادتمندان طواف بر آنجا کند
طواف بر سر کعبه و او را از تهنیت برسانند و بر سر کعبه
عفت از کعبه رخ است و بعد از آن بر کعبه ای که در آنجا
و بر کعبه و در کعبه ای که بر کعبه ای که در کعبه ای که
سینه کشیده است. پس از اینها و از کعبه ای که در کعبه ای که
آنجا که رفته حقیقه است که بر کعبه ای که در کعبه ای که

[illegible]

مهات جمع معمره ما زاد و ایستاد بر صوف امر که که جادوان
 رعب حدیث قدر آتق است . . . بنی جادو امر و سید تکلیف
 خا و ملت زیر عایشه ریزه طبقه لار که دهر قرون معمره است
 از زائران رگیزه مردان ذکیون محمد بنان و یا آنرا بنی پرده
 و بطالت دارا ریزه . من کبرایخ وضع رعب معمره لصدع
 متایخ طوطی هم ساقان لار تخم آتق دهر صاعه حلقه
 شکر ساند . بر جاکه صاع لار کرده از مرد و سر و عای و طلع
 و آنبر سر و جاکه سراج دایم است مستقران مبار از نهار
 و قالیکار و آننگر و جاکه و صبیغ و جاکه سر و عای و ترش
 و نقاش و خاتم باز و قرون لار از اکتیم . هر وقت که این
 در را با جاکه و صاع و ناصه و در خدایم برای هر مرد و راز

رنگش کن و چرم را رونما و عسله سعدی احتیاج داشت و عسله بر لب
 میرفت و در هر وقت از ستم شهادت گرفته مبار عسله و زعفران گویا
 و پنج رتبه را در هر روز یک کعبه مردم بوی خوش و بوی و در هر رتبه و در هر
 که در هر رتبه و بوی از اینها و اینها از هر رتبه از هر رتبه و اینها
 بختی و از هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه
 من از هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه
 گوئی اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها

نظر کن بر این آیه است
 در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه
 من از هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه و در هر رتبه
 و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها
 و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها

مانند محبه زورگر که در صبه المهر وارد شده است ^{محقق} مکن فیله یک کعبه آنگ
 مار کرد و از طرف بر کعبه و فکر تزیینات به کردید و به نام
 نظرداشت و آنها را اداره نمود. هر دو دان و معماران و نقاشان و
 چهار آن معروف لطیف فادر کت اوراد مشغول در شهر و در
 سال طول کشید (از ۱۰۵۵ تا ۱۰۵۴) که آنگ بود در شهر کت
 بر این که در این مکتب تالیف است

۱۲
 به آنگ و در محقق زید مار کرد کت آنرا تفسیر ملازم اگر محقق
 تفسیر شده بر این مکتب به وارد محبه که اگر کردید که آثار آن
 و در آن کت هفت روز به بکای و بایج و در کت ساکنه
 در هر آن است که در کت "جهت تزیینات نمود" در قسم کت

۱۱ - *Am Musiciens*

صفت نایاب تعبیه کردن که یک از آنند حدیثی که در حدیث آمده است
 حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 که بیک این مایه شده و بکار رفته است در حدیثی که در حدیث آمده است
 در حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 اکتیو من (۳۱) در حدیثی که در حدیث آمده است
 حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 بیک در حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 در حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 آنکه که در حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 حدیثی که در حدیث آمده است در حدیثی که در حدیث آمده است
 نام شده (۳۲) در حدیثی که در حدیث آمده است

w - Ponténon (۳۱) - Telenos (۳۲) - Erection

پنجاه و شش ساله و بیاضی غلبه دارند و از این جهت و تأثیر غرض
 آن در که این فی سوره و تأمل داده باشند - تقدیم است
 روز بعد سال وقف ضمیمه کردند و در آن ایام به قضا
 بر یک سیار و آن ایام نیز ترجمه در عید و عازم نیز به رسم عید
 اعیان آمده و در این روز

ایداره و دیوانه
ایده دیگر آینه که در ماه شوم اتفاق افتاد و در حدی که
کلیه عید و عروسی شده و مراسم اتفاق آن عید و عروسی
آنها در آن روز و آواز می پرداخته. سه مرتبه از این عید و
وزیر کائنات در میان می دیدند. پس در میان دیگری است
و آرام و در پیراهن که می بیند. در میان عید و
دسترسی و اتفاق دیگر و در وقت آن عید و عروسی
W - Pinolare (1) - Diarys

تمولین از افراد حقوق ابریشم که بر سر خوانند آمدند
ترتیب بر نه. قضاوتی تقدیم می شد با همی کنی سو که در بق

بر سر دراز عدم مخزن

دردانند اگر دیکه تا تا خانه وسیع بقع بکته مانتر ساخته اند
جایگاه تا تا چنان سو به به و کادای می فرزند در آن جایگاه
در تمام آن محوطه و در برابر درگاه ساز و آواز ساخته در انبار
تا تا خانه تختی بکته بر زمین با کله دانه از سر طرف در انبار
و در آن بجانب جفرا باز جدد. برابر صده مانتر حینه آن
انها را بخرج فراوان فقط در یک پار حینه حینه کله به کله
از آنجا بیرون می کشید و هم کله کله ساخته و کنار
و قرقه و بدو دانه می برد تا با هم سو روانه که آنال کشته
یا از آن سال نیز آورده. با آینه برق آینه می کشید و

و جمیع نو از سنگ بر کعبه در صفحه از نذر بگیرد و آنرا خدا بخرد.
 و بزرگان همه مرد در دنیا و نفاق بفرستند که همه را بطنی عقیق و لب
 نهایت ضخیم حده بدارد. با هم رسیده تا جای جان دور است نیز
 این ن سودیه گفت رمان و می شنید آن اطراف قیافه
 مستر می نمود تا خانه مات خمی شب بزرگ بود.
 بزرگان ترا در کعبه مینه بزرگتر شده و در دراز و کفر
 بوشنه مینه می پیوسته آن کعبه بزرگتر

آخر در آیه پنجم تا ترتیب در بزرگتر شد (۴۵۰-۴۵۵)
 و فکله (۴۹۵-۴۵۵) و اورمی (۴۵۰-۴۹۵)

و آریسته فان (۴۵۰-۴۹۵)

شاعر اول ترا در می شنید و آریسته فان کردی
 ۱ - Eschyle ۲ - Sophocle ۳ - Euripide
 ۴ - Aristophane

آرتور
 -

[illegible]

اشید در صحنه نایب ظاهرش بر بوی زهر غبار کعبه حنی کعبه :

« به این چه مردان بزرگ و شاعر ازین میادیم دانسته . از این نام و ظنم

عمر سر بر نیز دند . آینه امروز آن پروردگارم در زبان باز خواند .

و نیز . و لغو خسته دارو حشمت در این فکر دیگر نمیکرد . چنین

سیر که از لغت لا پرست گاه و بگاه لغت روح در بسته

- بشین بیان کن به من شهادت بگویند در دگرگوئی تو کوی ...

- بنام دیوانه افغان در برابر طرب . تا ترنای ترنایم بر آواز روح

آریس در هر که آرزای دیشمار خند بر آواز میکرد ... چنین

تا ترنایان و ساقی غم غم بر دوش و شاد آرزویم . این است

شاید که من ...

- آری . چنانکه خبرم که در این میان کسی از ذوق از این نام ...

هذا مجمع الحجاير اربعة و فصيحة وهي الذئب و مصر و قوسا بام
 زاع و ان و سيرة و اياها و سيرة و كهم بانوار و اوضاع
 و دارسی و در و مختار است که ایام اخیر مرغوب و در ایا که گفته
 است. هر دو در خفا و صیاد و سوار است نهاده میگردد.
 و آنچه در میان نظر کوهی من آورد ام کن چندی نیست که در یون
 تریا بد که بستم. این اظفار در باره گفته شده است و در میان
 و فی الواقع بسیار از این است که هر دو در سوار و بار و صفت
 سایر اقوام مشرق زمین و نیکان با در کوفت و فاکه و مالت
 این باب ذکر نمودیم. بهر است که هر دو در در
 بر آن قطع تر باشد و در این باب نیز گفته شده است که در اول
 آن نه او و سوار است که گفته است

رسیدیم (۳۹۵ - ۴۷۱) کرد آتش دنیا آتش کلیم شد
 بر پیر ما که حرف در آن عصر زشته و زکات نفع بیان کرده است
 رسیدیم به خانه هر دو در راه بودیم و در کفایت امر خود شکر
 از آن نه و معجزه کرده و حق خود کفایت خود را در صورت نفع و این
 و مقیدان گفت که نخستین سرور را از آن نفع و نفع عزان است و این را
^{صالح آمد} ~~صالح آمد~~ رسیدیم به بکر : در فقر و فاقه من قول
 این دو آن و جهان کفر خوشی است کرده دنیا در دهام گران
 و که خود را و از کیفیت آن معجزه در آن با اله
 صبح بدست کفایت که ام : هر که در این امر
^{خود را و از آن نفع و نفع عزان است} ~~خود را و از آن نفع و نفع عزان است~~
 رسیدیم به بکر : در فقر و فاقه من قول

اینج شاعر که آیه اعظم در سیر فیضیه شرح کرده از طرف لقب یافته

امروز عالم ناسیه شده . مودت حق عظمی شمس از میان مردم

ایزد سفاقتی شتر شتر از سید و فضا غرض از سیر

فیض غرض سیر سیر گفته آیه به کردن واقم در میان کبر

سفر کرد و با ذراع عدم از قیصر به ضی و نیر سه و کجایم دست زد

بعتیه آورد و برادر مرگ عصبه به ترک کعبه در چشم بزرگ چون بکنه

اینج عقیقه به آتش آسمان داده اند . شکر در آن فیض غرض کما

زیر کج کرد و دانسته را همان تعویذ بخشد کردن محله ها در

در آیه نهم آیه مرکز تحقیقات فقهی و علم گردید و فقهی

آیز (۳۲۸ - ۳۲۸) که یک از بزرگترین کتبیه آن در نه

قریه شمرده می شود آیه فیض عظم یافته . اینج شاعر

Castane - (۳۲) Pythagore (۳۲) - Pales (۳۲)

یکه با جستجو حقیقت بر پخته و یک جا از دنا دل بدل راه چشم
و درین راه سر راه او کام می گرفته که درین راه دوزخ دانه و ده
در راه اسرار که است.

فصل بیستم

عجب عوینز . اسارت و جهنم

جمع اسارت و معجزه دیگر زبان آتش رنگ عوینز و عجب
در راه عجب عوینز در گرفت و از ۳۳ آ ۴۴ اول کشته
آتش هدایت بر پلیر و کله در آن اسارت عوینز
خطا کرد و آن آتشی در قمار و برای سبک منیه در علم
چون افکند . از این رو ضعف و آتش آتشی که جمع
در راه خود گرفته و در آن منزه است و این جا بود که
تک کرده و نام قمر و دوسم و برای از کشتن و سرور

عشق جنگ
پرویز

جنگ پرویز با رستم اهلوق میزد که در ۱۳۴۱ آ ۱۳۴۲
 بران رو دارد و قوت کعبه چو کعبه بود ملک آتش و در
 طرب عورت ایست بران کعبه گیر انداخته است. محو
 اصم یغ جنگ عسکری در که نصر و لشکر و اقامت در
 آتش میزد. اقامت عادت آید در ایست از
 به عادت تر بود و عادت می کرد در آغاز
 پنج ضلعی این مژده، در جنگ در گرفت و عادت
 در ۱۳۴۱، در که از عادت عادت میزد.
 از آنجا که آتش در در یاد ایست در جنگ ایست
 داشت. لشکر این مژده، در ۱۳۴۱، در عادت
 و عادت پرویز از جنگ ایست عادت عادت میزد.

طوقی تر بکشد و غنچه شسته آنرا بر روی آن نهد
 و گزنت میزد از بابت کشتن ریزا و زن آن رخسار مرد
 گزنت که بزرگ بزرگ است و لغت داشت و حج در آن
 واقع شد و از روق من زحف افتاد که بابت کشتن
 گزنت و بخت که آن در مجازده بسوی یافز گزنت در
 آورده است و در این راه به روقها و خندان مردم آن
 صفت فرادست سفلی و بکم میزد و باغ می فرستاد
 که در آن رخ در سظم در آن ^{آنرا} کشتن ^{کشتن} و در آن
 کشتن و گزنت را زخم کعبه بابت آن کشتن و گزنت
 بابت آن کشتن آن رخ بر آن کشتن
 نازده و در آن کشتن کشتن کشتن

بنج من که چمن آتخ از کر بر طرفه ابر مرد گزنت تخم خولقار
 بآتخ بعدن خجک طرند (۴۲۱)

خجک شوشه عام بریان سواد ^{نیمه} کرد و از سیر آتخ ^{نیمه} کرد

لوفن کینه نر ابر سوزن کینه . از قوم دور آتخ در دستان

در سواد ایله دند بپارت و اقوام ایمنه در مرد آتخ بپارت

معدیه خجک ^{نیمه} خجک زب کینه فوق مختلفه در هر شری هم اند

خجک براف و زربان عباد این بپارت تهر دشته عباد

بر عآتخ سواد جهان میادند . بنج ترب خجک فایز

مزید بر علت شوه موکه فوزیزی سوگرتر کرد . حالت

سخت عده ^{نیمه} خجک در دستان ^{نیمه} کرد و از سیر آتخ ^{نیمه} کرد

در عآتخ سواد جهان میادند . بنج ترب خجک فایز

نیمه

[illegible]

... بر سر بوسکت. بی چمن دولت بر من بکشد

من تقیر کینه نه ... بعضی در کعبه درین روز غمناک آمدند ...

از شیرین و خوشبو ...
زینت ^{از شیرین و خوشبو} بر آن بود کس و خون کینه

از آنجا که در خنجر مانده آریه بر و گزین خون نیتیه بعد و دم

آمو آمو که از این خنجر الحاد و فیه دولت است خنجر

پویند دولت آن شب مرده مع صفت کرد

مرده اول کعبه رسیده (۱۴۱-۱۴۲) و در آن شب کشته شد

فریقین امان الله و آنچه ظهور دارد. در این و قایل به مرده

بما عدن آخ (۱۴۰) و کس است ابوت در آن کس

(۱۴۵) و هم نیتیه (۱۴۱) مانده

Sphacterie - *Nicias* (۱۴۱)

۱۴۰۵ هم از زمان شروع که آخ تصدیق آلبیا به سیرا

فرستاده شد و قمار ذکر آن بود آلبیا است (۲۱۵) و

سکنت قرار آید در سیرا که و تقسیم آنها (۲۱۲)

۱۴۰۶ هم مردم به جنگ رفته (۱۴۰۴ - ۱۴۰۳) و غنیمت

برای آن اتفاق است در سیرا (واقع در آنیک) باشد

(۲۱۳) در جهت آلبیا و باج (۴۰۷ - ۴۰۸) و فتح

قطعی است در اگر سیرا (۲۱۴) و تقسیم آخ (۲۰۴)

در آغاز جنگ قرن است که در جنگ قرار دارد و صی

که آنیک به سیرا و باج در سیرا و باج در سیرا

در که آخ به سیرا و باج در سیرا و باج در سیرا

(۱) - Decalio - ۲ Agos-Patamos

در آغاز جنگ قرن است که در جنگ قرار دارد و صی

در آنجا تر مرده اند ^{بزرگ بلیه آن را بیاورد که در آنجا} ~~زیر این خط نصیحت است~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 اینست ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 در آنجا ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 ابراست ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 ایاب ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 پیشتر ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 در آنجا ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 مشعل ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 مردم ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~
 سر ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~ ^{در آنجا} ~~که آنجا~~

کلمه کون متولد در این روز و صبح از جنگ طوفان از سر خیزد و از نوید

گفتگو

و بعد از آنکه در آن روز که از سفر

ما یستحب بعد از نماز و پیش از نماز

سیدانہ. میں سر مردی بود کی ^{میں} دیکھ رہی تھی اور ان کے دربار میں۔

از دست و در دست خاندان عالی محله مراد مکره خاندان.

نیز متاز و بد و عیب گئی نزد خود کمال شسته بهیسه در

کجا بزدن، ازدا، دتمول حفا، اولسرت لکرت

پتارک یگرم: درخت خشک میسر قای گزند میگرد

کشت هر دو را در نوار تقریبی قرن در مقدار

ص ۱۶ هر چه صحبت کردند اثر از ایشان نماند.

مکه زن جنم نیک طلب نشسته است عفو گاه است کبر و کلاه
 آینه را از دهن باز ستانده بکن رحمت عادت دهان
 زمان اگر عریف غالب خجسته است که نه آفتاب
 در بارت نه خجسته که از قمع چشم پر شده به دیگر
 صاف نیست چمن فاکتای غنای خجسته روح آورده چشم کمر
 و نه واقع تاکی اختیار دارند فاجعه گشته و آنکه
 خواهری دارد اختیار دارند ... بعد که میسر بر آید
 خجسته هم بهیم نظر که هر قدر از بر طافش که گفتن و دفع
 محرم خانه از حضرت و اقرار چشم پر شده

و قه شفا کبر

چشم در آغاز کلمه زن بر روی فایحه به جسد
 از جنم سال دیگر بعد «وام» کرد و عاقبت آن نیز بعد شد
 Sphactérie

و در ۴۵ سال آخر رخصت جوانی یافت به فکر جزیره کوچکی
 در دریا که خلیج پیدر در هر خاک منی که مردم بادت در آن
 سطر خود را آورده بودند و آن هم عیان به چشم در آنجا وجود داشت
 در ستن سردار آن که با یک عید گشتی پنج روز به رستخیز خندان
 آمد که در تخت نشاند پیدر تمام حکم و پادشاهی مردم منی
 قرار بود و لذا خود را بنایان شده و گشتی سوار فرستاد و قوامی
 بادت زعفران سبزه او را در هر روز و هم را بزرگوار
 به فکر گذشت و گشتی را بادت نیز خلیج رسیده
 کرد و آنجا بختی آخر بعبود بگشت گشتی و گشتی بگشت
 بادت به تقیم بگشت رسیده و بگشت

۷
 که در وقت در آن وقت، به کوفت زنی دیگر ^{بسیاری} ~~را~~ ^{را} در حوض
 و خنجر این کمر نیز چند از فزاران هم ملبوسه ۲۰
 بر عهد و عهد است به نیت به نیت و عهد و عهد که هرگز از
 نصیحت آردم به نیت آردم که در نیت از نیت
 در میان دو آب از خنجر عهد کردند و باطن و عهد و عهد
 گمان می کردند
 که در آن که در آن در برداران آن ^{بطور} ~~را~~ ^{را} در حوض
 مدت که گفت اگر این را در عهد و عهد از آن
 و عهد از عهد و عهد است به عهد و عهد و عهد
 و عهد که عهد و عهد است به عهد و عهد و عهد

سر، بزان محض است و محض خبریه گفتی شد. ادنیخ انا سکه
آتش سطح سورت فاشتر کرده و در از اقبال منه آخ حریق
و محض و مکیه سورت. حد زن و در سورت حد سحر کرده و سحر کرده
مات و دماغ مزده و چنگ سحره از این و بقیه قسم شده.
ایخ واقعه در بیان اثر غریب بخشیه زیرا آ آروز هم نقد میکردم
که سر بزرگ است اگر در رنگی بقیه خود شکسته و در تقسیم شدن
از این معیه قوتن سورت گیر جواب نه است بخاک آتید
حد مرد بزرگ تیر سیه که با دایره بزرگان سورت نه
پیر دست آخ دونه معده سختی سحر آید. عهده بزرگ
نقد عهده برانیز اگر خلد سوره تر سحر منه زیرا آخ
از آنجا که موی در برانیز سحر آید سحر سحر گرفته

کلمه کن کرشمه که آرا بارت از طلا در جواهر برانیز بر درک

سرقه کشته شد

آزوت در بکه فو قه طفره اصم هم در است و هم در آخ نیز در

نیست سر صمغ پی به سالمه سقعه مرز که متن آن در است

اغت که شسته و موجب آن بر هم طوف آنچه در صمغ فرقات

بست آمده و نیز بیکه گیر شده و شسته و بلیغ شده و صمغ نیل بر

سردف گردید (۴۲۱)

صمغ به به صمغ چنانکه گریه و بلیغ خود بلیغ در برانیکه

قارن خاضق تقریباً برابر است اگر آخ صمغ نه بلیغ

آسیب رسو که گویا فو قه خواه آخ دره نشین بگرفت

بلیغ وضع برآه آن به این حال بآه بلیغ

(۴۲۰)
آسیب رسو

[illegible]

کتابت حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام

بر آنکه فرموده: در طبیب یافتن بسیار دقت و حقه و احتیاط لازم است
و این مطلب از حکایات عهد صاحب الامر علیه السلام منقول است
او در کتبی که یافت در حقیقت بر او غالب آمد و چیزی نماند
بر زمین بجز آنکه آنسب در دست او بود و آن گرفت و دست
دست از او برداشته گفت: آئینیا زنده زان زمان
نگیری. آئینیا در حمله او کشته شد و سر او را
و فرستاد و قواره داشت که بمسجد نم ۱۷۶ و آنکه صد خرد در
روزی در آنست که سبب قتل او بدو رسید. در آن شب
سپاس شده که مردم به دروغ بگویند. آئینیا خفته
که در غیر از این عرض نموده ام زیرا بخیر اهل اسلام آید و این
باب گفتار کشته از عفو نموده اند.

آنست یعنی در این دشت که هر چه در حلقه و عادات مردم
 کمتر و بیشتر است این سید خود را محراب نامیده در این دشت
 و قانع و سربازان و در هر دایره ای که برود و بیکار در تمام
 سیرت و در سربازان و در تمام این دشت و سواران و در دشت
 جمع نزد قیاس و در تمام این دشت و سواران و در دشت
 و در تمام این دشت و سواران و در دشت و سواران و در دشت
 مردم آن گویا تحلیلات این حوزان و طبع و حوزان و تحلیلات
 آنست که بیشتر است و در تمام این دشت و سواران و در دشت
 الکفالت و سواران و در تمام این دشت و سواران و در دشت
 فنی تقیم و سواران و در تمام این دشت و سواران و در دشت
 و در تمام این دشت و سواران و در تمام این دشت و سواران و در دشت

در تمام این دشت و سواران و در تمام این دشت و سواران و در دشت

[illegible]

صیبت

آئین دج از روز اردو کی سیر و تیر لکانه کی بد بکری
 آمو به خوشی فاشه غلبه و ای دقه محبت و سرخس که در پنج امان
 برقع پرست در جبهه احضار و کن ره گردی گردید
 چنبر قنبر از وقت اردو یک روز صبح بدم شد که در کشته
 تمام محبت و سرخس که سر چهار راه کمر شد آخر و اردو
 شکسته شد. پنج مار و نهی عظیم کجه او در دوازده جو و طه
 سرتی حکایت کرد. در نتیجه حقیقت آئین دج ۹۰ نفر
 او را احضار کردند. آئین دج در هر سیر پنج نفر
 آئین دج مار و نهی در دوازده به پور رفت و کشته
 دستان و طنخ خود کرد. مردم آخر او حکم با عدل کردن
 دکه حکم خود به خود کرد آئین دج به کجه خود کرد

[illegible]

(1) - *Glyptop* (1833) 10/10

خبر این نصیب مردم آتش و سوز و گداز است که در این آتش
 سرایان چون دوزخ است و هر که در آن گشتی سازد غلام
 و خانه و کسبه و در آن نفع در کجاست که آن را در غلام
 است و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 مردم آتش و سوز و گداز است و در این آتش
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد

در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد
 و در این آتش است که هر که در آن گشتی سازد

در این آتش

بتنه سائز از او برگرداند و این ترتیب آخ سوار شود و برود و محکم
 بدو نه بخالد دعوت الیه این افکار و اینک این عمر بر کفیه میان نام
 سینه بر جاست . بر هر آ که ش شاه ایمن این نوع سوخته
 نه و غلبه روی بسیار ناسب سیه در عینه آتی و در تمام نهاده
 عهد کرد که بسیار صغیر و مددیانی نشی آن آید و اراده شد
 به بنام ایران باشد . از آن به طهر ایلان لک را افکار و کج
 بکنند کرد تا بحیر آخ سوار بکنند . بختیغ مخصوصه شال در
 ارده بجنب بر دهنده آرا و آودن گنه مود و آخ به بهر
 آخ در رقص نه است زیرا نهاده همه کفار و سواران و
 و اعطای است و اعطای بود و این به طهر و عاودت شال کرد
 بهر آشت سال گنه است و شال در در عاودت

سینه
 آخ

و هر روز که آلیسید دروغ خود گشت نزد چهره بر سر که آقا
 صابره آتخ بد که است طایر و انانخ خوشتر می گزاید و در
 آلیسید که مردمی استون در میان شهر است و نام خود را
 نمک سنگ در آتخ سیر کرد و لای آتخ حیانت او را بخشید و او را
 چرخ ^{نهج} خود استقبال کردند (۸۱) و چرخ کمتر حوزد بازاد
 به پنج شانه از دهنه هر لغز ^{بافت} از آن سر آلیسید و به تر کر رفت که
^{عبداللہ بن ابی بکر} ~~عبداللہ بن ابی بکر~~ ^{عبداللہ بن ابی بکر} ~~عبداللہ بن ابی بکر~~ (۸۲)
 که به قسمر از مجریه آتخ که مردم فارسی اند و منبگان در آن
 مردم نالمان سر سینه در و ایر آرژ میوز واقع در ذکر لبر
 فقی کردند و در این فتح با دشمن بر گشتند به هیچ منکر که چرخ
 طایفه حادث نشد گشت است و در دو مع آدر گشت و تمام
 مکتب دولت در اسم نه می از و در کفر عموم حکوم جهان در

لینڈ انڈیا
نقطہ آخر

عاقبت بهادرت ادوار بگل سونف با زین حال و متر بسوم
نیز از روانه نیست . نیز از رنگت هم بهایست نیز که آه آه
بدریست رو به لب و لب ان صفت . نیز از ریحان صفت
و در پیش رو که نغمه به نغمه آه آه گردد .

محکم است آنچه دارد اندر در انظار عینی که نصب رعد
الکس بتا میسر (رعد) در قرار است. نیز اندر عین

مراقب خبریست و چنانچه خبری بود است در وقتیکه
کتابها آید یا ماضی است یا گمان نافت آن در رعبه
که در رعبه است هزار آنرا و کشته است (۲۵)

[illegible]

کز خون محاربه : و از قوت نیز از در پیر : پادشاه و قبیله گان
 گریخته و در یارک جنگی و از گن گوی و آن روز روز ازادر
 ریان سرده است .
 گز فغن آتزیست و از حج از زنه با ظم بد و عیسه از فغان
 و فغن بهیچ بد تا تیر مرد می آید

توسیه عدل شکست آتخ سوانج هر پان سکینه : و بر یکس
 مردم آتخ گفته بد که اگر آرام داشته باشد و کجایه خود
 نگاه دارند و در هر شک در هر پان سکینه که در آن ایستاده
 است و نه و هم در هر شک در هر پان سکینه که در آن ایستاده
 خواهد بود و ای مردم آتخ در هر شک در هر پان سکینه که در آن ایستاده

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side.]

نه طوطا به طبع و حصر اینها آن در خارج و خجسته دست لک را که زدن که
بجای خود و قسمتی آن عاقبت وضع دهست ... علت وضع است ... که
که مصلحت بر یکس گر دین به بیار او نیز سیم و لایم آرد و نکرده که
نعم اول به او از نامه لایم به سر رفتن تا که که شده تمام اگر مع
به دست در طوطا ... تمام خطها و در عهد اردو کشید از این
ناشر شد ... از این روایت گفت که شکست آید و خط عفو
مردم سب گردید نه فقر و تنگدستی ... علت آن حضرات سندی
دهست و لایم به دست و دست به فاقه و محتاج است در خاطر
به دست از هرگز بر یکس چنین و در صفت در گردید

طفا که گمانه
در آتش

در اوان ملک پوزش هرات آتش درام با پرت شزل
بدنه آتکرت عده در آتش رنگن نامیه و مصیبه که میر
آن ستر یا به بجه اتوار کورت خوش معتم میهنه تانیه
کلیک فرایز کورت طفا که گمانه سکه نه سکه
غان و اختیار امور در کف محبت و کلفت مرکب از سی نفر
در حقوق که بویه کورت چون بر ~~مجلس~~ ^{ترس و خوف} ~~مجلس~~ ^{و اختیار} نهاد
طفا که گمانه معروف شده ۲. از افراد لقمه ذکر حق
این کار ادمه سیم صفر و کشته در این سو صند
معدن. برابر زیر اطمینان خوش از قوت این پرت سافند
در آگه و در این تانیه نه. تراش که کوچک از این گمانه

دردی در نصیحت کرد که این به جهت آنکه سوزش نه به دل بلکه ران
 به سینه در عروق و رگها و نبضین عام شکران ^(۱) مکرر شده
 طبعه می گماند که بر کف غرض نه که بهر است نیز از تعقیبات صرف نظر کرد
 لذا دست از تبعیه شکران هدایت برانیزیرل داد آنگاه شکر
 طبعه تصویر در کرد و حکایت عامه از زبر و کبر و اعت (۲) کرد
 ترانیزیرل عدله بر داشت شکران است و کوه شکران مجروح و عام
 قافله گذران که گشته سوخته شکران خوانده اندام و مجازات
 یکبار سوخته عینه ار. مدت لغزان قدر دان، عمر از حد ض
 زیتون به ترانیزیرل تقسیم کرد.

عفو عمری در باره اشراف رعایت شده و مردم آخ از کوه شکران
 شکران شکران شده و در باره شکران است عام بهر بهر شکران
 ۱- در آخ مکرر شده و در آخ شکران شکران
 (۲) - Chastybul

معراط

که راجع به این است بر این که در حکم رده یکسره است و این است
 در وضع سواد بینه افتم او و دنبال من نگردم و عراط
 حجت بر او را از کفر و از اولاد انحراف و کس چون که است
 عمری تغیر نگذراست و حقیقت عطر سواد بینه بران با بود
 سواد معتقد بود که اگر انان از و صبر ان خود است که نگردد
 که بری و بران را و هم بر او است و بر او است و بر او است
 و سواد معتقد این بود که حق سواد بر او است و بر او است
 اینها است و بر او است اگر انان در طرف سواد
 کشف حقیقت که در وجود انحراف حکم سواد است و بر او است
 صبح سواد انحراف است و بر او است و بر او است
 چه است و بر او است و بر او است و بر او است

باز در تنگنای مردم از قواطع این بود که آسیای دو کوه را از هر دو
 شاگردان در بعضی . در ۳۹۹ قواطع بحکم انشیه «ضرایح» در
 دست نه گشته و از تنگنای تازه آورده است . ~~گفته بود~~ . نقاش

اولی معصوم حنفی و چندی دیگر قاضی از او پرسید که چه کار است
 در بعضی روایات گفته است : «از اینها عروصی بود و در بعضی از اینها عروصی بود»
 که بقول تاریخ ~~در بعضی از اینها عروصی بود و در بعضی از اینها عروصی بود~~
 که بخروج حیات در بعضی پریا نه از من نگه داری گفته .
 این جواب تنخوا نیز در خط نقاشی است که است آمد و قواطع
 حکم ، بعد ام گریه .

اسد طون در یک از اینها عروصی بود که نام «صوفی» است

۱- در میان طغاة می گاه که در این مکتب از اینها عروصی بود

کیفیت مرکز سقاکی اخلاقی شرح شد : ^{در} گردان هر سقا
 حلقه روزه بودند . ^{تورن} غروب حلقه صبحی را به نذر آن بود برای او آورده
 حلقه روزه بودند . ^{گیا} هر غروب زود آن ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
~~بجای آن سقا که سقا که نذر سقا که نذر سقا که نذر سقا که~~
 گشت ^{طباغیه} غلط و به نذر سقا که نذر سقا که نذر سقا که
 تمام ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 از این شرح ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 آن ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 آن ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 آن ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که
 آن ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که ^{نذر} سقا که

این گفت و در هر لب بنده لعلی آرامی گشته بودی سرگشته
 تا آن دقیقه ای که آورده شد غوغای ده شسته بلام و دل چنگ
 سقا طوبه بانات دیدم ^{عین} اختیاری که ره از دست رفت به سراط
 گفت: درستان من سارا چه بود. من زان سو و سر فرستادم
 آچنین که تر بر نیاید. این وقت قلب باز نه نیست... تانتر
 بر از این از خود بر فریدم. این کلمات مایه را ننگه داشت
 خفته راه برگزیده گرفتم. سقا طوبه قدم زد. به چنگ دید
 ؟ در سنگینی سینه ناله سبزه ز زبانان بیست بخوابید... انار
 فرد فرد درویش و از هر دو حرکت می افتاد. ز زبانان با گفت
 سقا طوبه چنگ در بر بسته که ناله فراق فرارید است.
 خنده سقا طوبه در غوغای ~~سینا~~ آفرین کفر خود گفت که
 کبریا ^{کبریا} بدگوشد

حکومت است از حاکمیت و باطل بر سر دار حقیقت در دل من و در
 ۳۳ چنانچه در کتب و کلام از این نوع گفته اند که در حق است و در
 بخوبی از بهر کوفت و پستی و بلندی که در این عالم است و در
 غلبه با این دنیا و پستی که در این عالم است و در
 ده هزار نفره است از هر چیز که در این عالم است و در
 در حال این که در این عالم است و در
 در بهر خیال افتاد و در هر حال که در این عالم است و در
 با هر قوه و قاعده که در این عالم است و در
 در این دنیا و در این عالم است و در
 در این دنیا و در این عالم است و در
 (طی طریق بعد از این) آورده است

در این دنیا و در این عالم است و در

کوهش حصه خوف و بیهوشی است تا لغات سپید نزدیک بهر
 در مهر در هم بر کن گزاف قرون سپاه نایب گریه - چمن نمک
 خلب گرم سده کوهش خوف و بیهوشی را در بر آید کرد تا کار را
 بر بست خورشید زد لکن زود من ~~خوف و بیهوشی~~ ^{خوف و بیهوشی} در دست
 بنج خورشید از ده کله قرون کوهش از هم با سپید آهسته برآید
 که در خلب روبرو نایب آهسته در چهار بنج - تا فن کردار
 آید نه قهر کرد که تمام شش و طبع بهر بهر بهر سپید و می خورن
 بر آید این کوهش بر - و کتب - نام و کتب بر آید
 قدر الله و برآید در حکمت لایق در ایران گزافان سده نه چمن
 با بیهوشی قرون از خاک خوف و بیهوشی و بیهوشی روزنه سپید
 در چمن خود را بنویس تا اگر قرون بهر کار را در ده در صد و کار
 که سده است خورشید در میان بر گزافان بهر کار را در ده در صد و کار

و با صفتی از آن از دست باز میست تا در ام و مال حکایت
 و به امید ملک سر را بپوشانفت بر سر ^{میکند} ~~میکند~~ بر سر و
 گشت عرصه دور و در تنگ میکرد بخت بر بخت سیه (۵۵)
 گزیندن می زیست : بختی که از کوه با رفقه بقدر سیه
 دریا بود و نه غرضی را آورد گزیندن و با همه صفت و زیار
 نشسته نه گمان کرد که باز در تنگ طبعی قرن آفت آورد
 سیه ملک بر سر میافزود و با دینه تر سیه و از عقب سر
 بر سر بران با هم دو نفر با دینه گمان نمیست نه با هم
 گزیندن چندی آید که سر را در ^{الطاف} ~~الطاف~~ افکند و از
 بر نشسته سر را از دینه همراه برداشت و ملک شافت و صفت
 نزدیک سیه بران سیه که فرای سینه : دریا و دریا و
 میگردید و بارگاه و گنجینه : اقامت قرن و از ^{دار} ~~دار~~

حج به برقرار کرده بر آینه از سر باز و سر دار گشت و حق در دیر به گزین
 و بهر یار و دوست و کسب و نه از انچه که گشت آینه به انچه که گشت
 اسرارده سنج چینه کرد آودنه و لسته از سنج فقره از سنج و دین

و حور و سر حورین بر آن نهادند
 و در کتب و در قشون نهادند و در قشون نهادند و در قشون نهادند
 بنج تربت قرین قطع الله و بهر یار و دوست و کسب و نه از انچه که گشت آینه به انچه که گشت

و در کتب و در قشون نهادند و در قشون نهادند و در قشون نهادند

ایمن و صوره صف آن صفت بهر یار و دوست و کسب و نه از انچه که گشت آینه به انچه که گشت
 و در کتب و در قشون نهادند و در قشون نهادند و در قشون نهادند
 حجب و بهر یار و دوست و کسب و نه از انچه که گشت آینه به انچه که گشت
 (۳۹۰) و در کتب و در قشون نهادند و در قشون نهادند و در قشون نهادند
 آن بر گزین نهادند و در کتب و در قشون نهادند و در قشون نهادند

اگر چه بی شکست است

سوره یس . آرزوی هر کس که در دنیا باشد که خدا را

ببیند از هر چه در این دنیا است بگذرد و از هر چه در دنیا است بگذرد

که حجت بر وی یقین باشد و بر حق است و کفر است و در هر قدر که

تفاوت و فاصله باشد از حق و از حق است و هر چه در دنیا است

صغیر است و بزرگ است و در هر قدر که تفاوت و فاصله باشد

نزد و دور است و در هر قدر که تفاوت و فاصله باشد

اگر چه بی شکست است

حکایتی است که در این کتاب است

آرزوی هر کس که در دنیا باشد که خدا را

ببیند از هر چه در این دنیا است بگذرد و از هر چه در دنیا است بگذرد

که حجت بر وی یقین باشد و بر حق است و کفر است و در هر قدر که

تفاوت و فاصله باشد از حق و از حق است

عقد نامه آتیه سر سبز و پر بار که بر اینان در زمان غنیمت و بخت
ترتیب خلعت و کلاه و تاج کرده

بلیغ و عجب مستدرک است در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
آرزو که بلیغ مستدرک است در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
تخت رود که در غنیمت است در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج

تربیه و تربیت است در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
صدا و در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
نگار و در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
صفت و در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج
سرافراز و در این یافت و بر این غنیمت سال در غنیمت خلیج

بر سر سوزان چه در تریاقه تا اگر است که محبت و رنج
 در باز که گفته می باشد. نه که مردم آید که هر چیز بدست
 بگویند اما در این که امر میسر می آید و به ذوق لذت و کمال
 و امر میسر می آید تا امروز نیز به نفع و نسیب استقامت
 بفرستد این روح جزو سر زینت در صبح و روزان بهار است که آید
 در جنگ افری که در صحنه است در گرفت و به نسیب و نسیب
 در است از او که نرسد و در حال فرصت می گذشت تا آنکه نرسد
 بکمال یک دفعه قوت است در آنجا که هر امری در آنجا
 است اگر کسی که در صبح به آمد و در آنجا که در آنجا
 اینان به نسیب تا آنکه نرسد و در آنجا که در آنجا
 (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰)

(۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰)

(۱) - Canagra (۲) - Cadme (۳) - Epaminondas
 (۴) - Pelopidas

رسته و در او نمک کمر ^{مقتضی شده} ~~و در او نمک کمر~~ و در او نمک کمر
 حنن حکایت سرزمین انگیز نجات در نه ۱۰ ایامی نه هر چیزی نرفته
 ولی تعلیم ندهن بکانه قمر ^{نقد و} ~~و در او نمک کمر~~ و در او نمک کمر
 کسی با حرف ننگی ای ایامی نه هر چیزی نرفته ~~و در او نمک کمر~~
 بصیر ^{ادب و تربیت} ~~و در او نمک کمر~~ و در او نمک کمر و در او نمک کمر
 در دست چوبه بر: امیکه قمر سر رفته از او بجهت عمود و
 متعبد در عری با رنگ ننگی است: چوبه بر که از
 ملک نفی است و با آن مایه ربه بد ندر جز نشستی
 نان ^{۲۵۹} ~~و در او نمک کمر~~ و در او نمک کمر و در او نمک کمر
 شرح تصرف طریقه و در آن حنن می گذارد: چوبه بر که از

در چشم شکران راه اقدار در کار کوهی عجب لایق شانه بود

صدت عوفی با جبهه برانده سر زده ام گرفته در نه چرخ

آندرسید سیهان بیانی بویا بر قاصد که نه بختان رو

نکستینه گرفته. بیایر کوزه و کوزه شده زنده و نه بخت و این

روشن خنده شمرده و کستینه عوفی ناله خنده. طنه

کشته شده و ایام خانه است. بیایر بر سر بر سر مردم

بگذار و افواج قرار است از ارگ ستر خنده

عجب از زخمی دست و دست گرفته و ایام خنده است

عوفی و بزم. ایام خنده است و تازه از آنجا که در بخت

کریک از خفا حق قوت عوفی و عوفی که خنجر در بخت

فرد و مود و تولد که قوت قوت در دست او حکم می دهد

در یک خط بر سر

۲۴
فرد و مود
ایام خنده

با این روش که برادر بزرگوار (میرزا) عقیقه جامع برپا داشت کرد
 (۳۷۱) و این حضرت خانی تخت بود که از آن پس افتد از این
 دیگر قریب بود. آنوقت با پخته هر یک به توفیر گشته
 خفته است و رفته در آن را و بعد در آن و در آن
 تمام میزدند و در حین حال خانی تخت را برپا داشتند و در
 آن روز که قومی جوان روز و در خواران رتفع درون شب و در
 مکن دشته شد و در یکس و ساخته مرکز در ششم خوا داد
 مردم منی شد من و به دانسته که اینم برپا کردند. اینم
 صبر و فو و کول و خوش است و در این در هر یک که در
 زان است و در این چاه و در درون و شش و ششم و ششم
 آ آ چمن آرز و در این کج و در فم کرد و جات کرد و در آن
 (۱) Leuctre (۲) Megalopolis (۳) Ithome

۶۳۶
بیست و نهمین روز از بهار شد.
ریا آفرید و اقا عرفی در کمره از او خبر گیری کرد.
درمان تینه (مرکز میز) با صاف و در. نهقام گروار
خشب بدران و زو منی دریا سینه نشسته و مارش
(۳۶۲) مرکز او که در کمره است و طبع است.

سفر قزاق
زبان

این کتاب است از سرین علی بن ابراهیم نفاق و غفقه در معرفت که این حق
تب توفیق خود را ایضا در ضمیمه دارد کرده
قطر آن در ده قسم بود. ~~این کتاب در علم و ادب است~~

در هیچ کس از این سرانجام آید
 حقد در دست گردانیده و بکشت
 در هیچ کس از این سرانجام آید
 حقد در دست گردانیده و بکشت

موقع مسجد بود که زمام امور قوم هندی از کف بند ضعیف زبان
در کار و در هر حال قوتی نداشتند و بهر حال قوت را گریه

۱۳۵۵ - فروردین

فیلیپ وریستن

۲۲ روزنامه

این در سه تفکر و ضعف کند است. این در سه رانی و ضعیف
این در سه تفکر و ضعف کند است. این در سه رانی و ضعیف

و حسی میسر بود به شریف حضرت و نیز عزم کرد که ۱۱۱۱

و منتهی قدری فتنه برده و کفر با منتهی
کرم و تمام اقسام و نیز بر یقین و
غیر اینها

فی و در متن خط نویس و دفع برت عقود

در پیش مردم آتم و داراست تا در راه آفران در آن

در این معجزه نامه آت در گروه غنیه، قرآنی و غیره (۳۶)

فینب رتبه سب در اقسام بیان یافته بخالد مدد

اردو کا حصہ ہر تارک میر کہ کہتے تھے (۲۳۶)

1) - Philippe 1) - Démétrius 1) - Chérénée

مقدونیه

مقدونیه در شمال ریاض واقع شده و ناحیه ایست فیما بین کربلای
 (سروهای امروز) و المیرکا (آلبانی امروز)
 که اینست بهانه از صفحه اینجاست که در آنجا
 امروز اغلب رت افتاده و محاط بکلبه های درختی است که
 سابقاً دریاچه بوده و علم فراموش کرده اند و بنا بر
 آنکه در آنجا در سالهای گذشته سیه و آلودگی
 برآید از ریاض و در میان رتین هم در هر شب
 کالسجه های شتر بکشند. مردم ریاض مقدونیه و کلبه
 مشتمل بر دانه و کهنه آسف و چغندر و بکریه و زردن مقدونی
 عنبر این که در ریاض است و استق شده و برشته شده و آینه و آینه
 خنجره مقدونی است که اینجاست که در آنجا درخت و زردن و زردن

- (۱۱) Strymon
- (۱۲) Illyrie
- (۱۳) Thracique

در حال اعتدال تحت روضه و جنبه حرارت و شدت برآید
 میرد و غنچه زارمانی رزم آرا بر این که حکایت غنچه
 اعظم لغز و جنبه برادره خد بگوید در کمال و بهر رسیدن و غدا
 حور و دست غم و شدت غنچه و شدت غنچه و شدت غنچه
 مردم بر این شده و مردم

مردم زبان لغوی را
سعد طین لغوی از لغت زبان عجمی گردانیده اند که آن
در لغت خود ثبت نیست. عادت است که لغت در هر جا
که بپزدازد لغت کنند و اکنون فقط در لغت لغت
عجمی زبان لغوی را ادغام کرده اند تا پس از زبان
ایران و سور و در لغت لغت لغت لغت لغت
سعد طین لغوی در لغت لغت لغت لغت لغت

قلب زنگی که در کف دستم بود از کم و کف از صبح
 و از درون طبع گردیده بود که در حدیثی از علی علیه السلام
 آمده است که در هر روز یک بار بگویند یا علی یا علی یا علی
 که بیخ وضع هر دو یکسان آید و عمر آن آرزو شده آرامش و بهار
 میباشند و کسی که در میان دو عالم فریاد کند یا علی یا علی
 در غایت کفر استیلا عفو برقرار دارد و بدین فیه غم کرد
 بر زبان استیلا و جمیع مردم را در میان دو عالم
 عفو برقرار است و در هر روز یک بار بگویند یا علی یا علی
 یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی یا علی
 فیه نظم و وقف و در حدیثی از علی علیه السلام
 آمده است که در هر روز یک بار بگویند یا علی یا علی یا علی

در حدیثی از علی علیه السلام

و از این جهت قوتی بسبب این بجهت غرضی است که در تکلیف آن برود
 قوتی لغوی نیست بلکه همانست که در درجه اول کلمه مدبر و فایان باشد
 فقط در موقع حکم است چنانچه گفته شد و از این جهت که از این قوتی مردم
 گرفته شد زیرا که در این لغوی نیست که بر این است و از این جهت که از این
 حکم سر در این تا در این و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم و حکم
 ضعیف و قاعدی است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این
 خاتم در این جهت که در این است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این
 که در این جهت که در این است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این
 و از این جهت که در این است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این
 روانه صحتی است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این
 بهیچ وجه نیست که در این است و از این جهت که در این است و از این جهت که در این

صفت فالاندر لغز و نه بودست هم فو صفت مرکز از ۴۹۶
 سر، بزرگه شش صفت میانه سر. سر، بزرگه شش سر و نه ای
 بطول شش شش و نیم. شش صفت اول تیره، سر خفوف و کم
 لکانه، میانه شش، بطوریکه تیره، سر صفت ششم، مدول یک
 درم از سر از آن صفت اول جد برود. پنج تریست
 فاند در حکم قه سوک و محکم به یکدیگر و شش در صفت تیره، قه
 آن صفت میانه سر، در بر سر و شش صفت افک که میان میوز
 از صفت فالاندر ساده یک فاند در بزرگه شش صفت
 در صفت از سر از سر و نه سر از سر صفت در صفت
 در صفت از سر از سر و نه سر از سر صفت در صفت
 صفت فالاندر یک صفت تیره از سر و نه مرکز از سر از سر
 که میانه صفت در صفت

صیف و صفت کبریا و تقرب خوفا و هو که آرزو در وقت در وقت

نیز در دیر و نفع در : سوره نظام و ترانه

سوره نظام در کرب از افراغ محقق بود و از آن محقق سوره از آن جزو شد

و لغز در شبیه به سوره الیه در قرون و سوره الیه

صیف و صفت در در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

و در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

و در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

و در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

و در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

و در وقت صفر و در وقت صفر و در وقت صفر

درین عقیقه

عقیقه با آنکه قرن کمر داشت
 در جمع سید از خیر طوطی کمر داشت
 از زینت اینان با کمر گیر استقامت نایب
 در جمیع عقیقه : این هر که در برابر
 یک بار زینت است کینه . عقیقه ترانه شاه
 این عقیقه در از مردم زبان سوخته در تمام عدد
 بجهت عفو که خوانی اهل عفو . این عقیقه
 برینان عقیقه است که با و عفو
 در است اینان است و نیز برای قرن و سالان
 معنی ترانه در قرن عقیقه جمع با و در
 در سید دیگر هر که در عقیقه

گروه از انجمن ^{خاندان} پادشاه و پسران پادشاه که او را مردان
 ست خسته و در نزد آن می نشستند که مردم و پادشاه هر دو
 در محبت ایرانیان بودند. این فکر را ^(۱) او کرد
 در نقطه حقیقی و در

آیا میباید در آخر دشمنی می داشت که تمام مردم
 در میان بود. حقیقت و در میان با تمام حقیقت در میان
 عهد صغیر است که در هر یک از این ^{دو} عهد
~~و طغیان از سر برآید~~ ^{اولی و دومی} اولی و دومی

سو قوی گردید. بعد و در میان پادشاه و پسران
 تمام مردم را در هر یک از این ^{دو} عهد
 عهد تمام اهلادت ^{و طغیان} و طغیان شد که مردم
 گفته اند و از میان و طغیان و طغیان شد که مردم
 (۱) - Isocrate

ماون در متن در وقت و سهر دل و نشینی بآب نارسه که در کمال

خط از منتهی قمری در انتهی کفر .
در خط نیست دیگر در خط نیست

در کتب از مجلس که در این مجلس احدی از خود را به واسطه علم

و این دو در حقیقت یک چیزند و از این جهت که هر دو

و در هر یک از اینها یک عدد از ۱ تا ۱۰۰۰

دشمن گریز است از راه دارا در میان مردم و در میان مردم

آن سید که گفت: در این روز شنبه، از سر هر

میں نے اس کو جو کسی اور پروردگار کے لئے ہے وہ نہیں چاہتا

عنه عن ابن عباس بن خنيس

1871

فصل اول در بیان کلیات و اصول

و اینها در صورت لزوم در راه عمل معاضد خود را می نمایند

فیب است و در صدر آید که عاقل بقدر ذوق و سواد و ایل و امرا
 همه مع آن در میان آید و فیب (در بعضی تره) و
 آلت (۱) و پخته ده (۲) (در بعضی) و سرن (در بعضی) و
 تر امیک راه و برای برآید کرده و ده . چنانچه
 اعیزه آید و تن و فیب و غنی است عاقل مردم نیک و
 از خوشی که نشئت بخشد عده مردم که در دلو دارد فیب
 و تنخیر که آید و آنگاه در و غیر در غنی است و چنانچه
 گرفت در دست خود را و و به پخته ده و سرن و
 تر به صرف آورد (۳)

آلت که در معده مردم باقیه از فیب و در
 حقیق و این فکر که برای آلت و سرن و

بهنکه برقع و قاضی در حله از رویه از اسفند (۳۴۸)
 و برای بزرگواران و بزرگان و بزرگان و بزرگان
 و بزرگان و بزرگان و بزرگان و بزرگان
 و بزرگان و بزرگان و بزرگان و بزرگان

درین اثنا ضعیف و ناتوان گردید و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا
 و درین اثنا و درین اثنا و درین اثنا

و درین اثنا
 و درین اثنا

مزین کردن چای گل، جعفر، سرشت، زهره، سرشت، مردم
 سنه تحت و وقت کرده و عاقبت فتنه شد. ابراهیم
 برای انداختن در میان و جمع مرتبه تصدیق نمود (۳۲۵)
 عین صلب با حق آن گوی. تر و پر و نیکو که
 بریان در کربلاست. چهره غایت در کربلاست. آرد و در آن
 که قادی در سیه و قرن آن ~~در کربلاست~~ عین
 در یک رجه و پنج ج. و در.

(۳۲۶) اعمال در کربلا هر قتی که فتنه بکشد در کربلاست. از او می
 خیزد و در کربلاست. فتنه که از این در کربلاست. آن که در کربلاست
 بریده است. بیا آن که در کربلاست. که فتنه بکشد
 سر آنست. فتنه بکشد.

[illegible]

فیلیم حبیبی گرفتار آید : این نظر را که شاه و درباریان می کردند
و دست حوفا حبیبی را در خواهری عتبات نشان و شرکت حبیب
از وقت او نیست بلکه از آن بعد ^{از سال ۱۲۸۰} است .

در دستن بطبع به چنانچه هیچ منزه که هیچ آتش از دست و دست
آورد صیف شراست دست اور آینه از دست و دست
آتش در دست است که هر شیه و کلم که در دست از دست
از این دست و دست و دست و دست که صیف است
گفته اند از دست و دست و دست و دست از دست
به یاد گرفته اند که دست که دست و دست و دست

در حقیقت معنی فرستادن که از بعد از این فیض و فواید
چیز در دماغی گذرانده و بعد از خود گاه به گاه با چهره
انعام سپارد. در پیش تر ایشان گفته اند که حکم و قدر کند

قصه
میست

[illegible]

نوری سودت گوی. ستر به حکم عموهای قصبه. امیر از این
 نوری تعمیر کرد مردم را به رختنسته بودن. زبون عفو نوری
 مسکنه. او را در بر بودم سیدان و خجسته و خجسته
 نادر ~~میرزا~~ که از اهله نقل بخیر. یکسخت بخیر. چهار
 دیگر بر سرین. یکسخت. در صورتیکه مرداران خط هم
 حازه. وطن یک مرد بخیر است که کعبه است وی نقل کعبه.
 برای فقر مادی. بر تان. بر یک مرد آواز او
 آواز وطن است. دین برقع هم یکی ^{بیش} خوشتر است
 ای یکی که هر عمو بر طالع. دین صریح است
 کلمه افراز کعبه آخ. بر سرین خوشتر است که در زیر این
 یعنی دارم که شاه به قهر عمو بر طالع است. اما آن
 روز و آن کلمه مردی بخیر است که امیر سوار است

دنیال که گفته قاصه صلیب به برده بسته ... مردی که آن روز
ما طلعه من مردم که رفایتم و کمری لطفی رفتم ...

در بختی نه می مردم آتش که مردم طبع بختی را بختی که است
بختی بر بختی در بختی بختی که مردم طبع بختی که است

۲۴

ولی در صله بختی در بختی بختی که مردم طبع بختی که است

صلیب با بختی بختی که مردم طبع بختی که است
بختی بختی بختی که مردم طبع بختی که است

بختی بختی بختی که مردم طبع بختی که است
بختی بختی بختی که مردم طبع بختی که است

بختی بختی بختی که مردم طبع بختی که است
بختی بختی بختی که مردم طبع بختی که است

قانونیست. از این باب که مکره ناج در گرفته آن بطور فجائی و قریب
در سال ۳۳۰ نفع در آن فاسد یافت. بعضی از قسمتها را از این

در حکم این که در این باب که در این باب قرار است :

در گزینم که عاقبت کار پیدا در همه مکره بود. این گزینم
که گفتند که صد دان لحدنم گزینم عاقبت کار بود و این گزینم
صدت عذرا عدم عذر و این گزینم که در گزینم افت
غرض و اصداد و عفت و عفو بود و در این گزینم که در گزینم
این گزینم که تا عذر که اقرار آن یک کلمه است از این بر این
و گزینم نیست که در این گزینم که در این گزینم که در این گزینم
از این نقص حکم (عذر آن) با این گزینم که در این گزینم
خ در نظر سازد و آن و از این باب که در این گزینم که در این گزینم

ز طبع قصه در حیا نه است م و طالع به گردیده و در طب
 غیر لذت است. ای ابر آخ. قسم به بارگاه که در بار آتش و
 عبادت و لا اله الا انت و آخرت و این شکی نیست و من به بر روانی که
 در نماز و عبادت و شکر است. اما که هر یک و آزادی زبان
 عبادت و بجزی شکره که در تقوی و طیفه قصه در کمال است. این
 است. آخ ~~آخر چون که علم این بران مبارک است~~
~~نه باشد بر سر علم غریب و نایاب و حق در این علم زیرا آنکه~~
 رعبه افراد کفر و ریشه و از گفته به انجام می کند.
 منی نصیب هر یک آن شده که خداوند تعالی کند.

عبدالله که در این جهان است و بطریق تقدیر و در این
 در این عالم است و در این عالم است و در این عالم است
 قصه و از گفته و بتنا است که در این عالم است

۲۴
 نقشه
 درگاه

خاک خف و محرم گردید گیتی در زبان به صیقل دست کلام
 آنوقت صیقل یافته خون و آب گشته است و آن جان بود که کلمه
 و آفرینان و وکت دهم در مظهر قضاوت تار و پود
 معنوی و زبان و محکم گشته
 چنانکه در سال ۸۷۰ هجری در شاه بر پیران و پادشاهان در شهر
 شمره آمدن قرار گرفته بجنب رحمت و انوار آمد
 این فکر در زبان و دوا و هر وقت از کرات سر و آفر
 در سال ۸۷۳ در محفل و زبیر المپی نظری کعبه گف :
 و منی آسمان شاه و دودست کم و رسته و دود و دران
 و تم هنر محکم کعبه و حسیان و حاکم گشته که در رسته که در
 شرکت و ده و در راه ایمن در صورت و در حقیقت و در
 که تا در راه و در زبان راه از راه گشته و در
 او و زوال نمی رسد و در صورتیکه در حقیقت و

[illegible]

نهاده، آن آقام در دیوان تفتیشیه در گرفت جمع آمده
 و قیاس و سبب در حوزة فقهیه آن قاضیه میالینا شد که گفته
 میشود احوال که در این احوال ^{نحوه} در دیوان فقهیه در ضمن مجلس
 حق و برادر پادشاه و کاتب ^{مجلس} است این قضا و نهی بود که
 قیاسیه بتاتر وارد کرده بود. و در این حق و در دیوان عدلی
 و آخر پادشاه حریر یافته بود (۲۲۹)

سنگ

۶۷۳
 گفته اند که غضب در بدن
 روزی که در پست مال پخته است جلانی
 روزی که در پست مال پخته است جلانی
 در حوائی رسالت نام ای سو رام کرد که با همیگر را به بنیاد
 مختصرت پس در غایت در . غضب بزرگتر دانه آن عصری که
 و عصبی او در گزیده . اگر علم اصدق و دها نرا ای طبع بود
 گفته اند که عصبی بزرگتر و نرا با همیگر را به بنیاد
 خود گفته است در خواص و خیالش به آن بد که با همیگر را به بنیاد
 را بر بوف . در وقت بی ک و نرا به بنیاد
 در حال تنگی عصبی بزرگتر . در روزی که در پست مال پخته است
 تمام شده چون در میدان را و است می افت که به همیگر را به بنیاد
 گفت تمام برفت . آنرا در وقت به بنیاد

Bucephale

[illegible]

[illegible]

فصل در بیان احوال و سیرت و صفات و افعال و عادات و اخلاق و کرامات و معجزات و شایسته و غیره از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

وکیل این تفویض میکرد که تمام حکومت است که
بهاش عینیکه مرابع طین بر فضیلت و دولت خاک و
تمام غیر معروف و گردنه است و باید نهادن آن علف

و از این که سه تریه قوتی زن که غنچه است ~~مستعد~~ از وطن حفر

بدر حد شد

اینکه در طراد گنبد حفر که از ۴۳ تا ۲۳ طول کشیده
 ایست ایست یعنی سو که در جوار حفر و قرار است مقبره آورده
 را به غرض است و این ^{شوق نفس خسته} ~~مستعد~~ را دشمن در غنچه است
 را با کیم کرده به تیر زدن از دست سر مورد عده اثر قرار دارد

در بهار سال ۳۳۴ سکنه زن تیره مهر ترقوی قیام میانه
 پس از هر کار و عمارت است و بدان و این طایفه
 مردم به رفتن که از هر روز و در غنچه است ایست در بر اینانی
 نصیب کرد که به نفع قناعت کنند و حد در دشمن زود و در کار آنها
 سه خانه میانه که به کیم برادر که است و در کار آنها

نیز در
 این کار

بکنند از گدازین بهست کرد و گرفت و در راه راه است
 و این آهنگ و آیه صغیر در جلد یکم است که در آن روز
 واقع شد باز بقیتن در صده هزار نفره از ایران برخیزد که در آن
 صف و آن بسیار. چنان جنگ در گرفت قرن یکم شد و آن
 و در آن روز در آن خون و جانها گشت و بخت (۳۳۳)
 و آنرا که می نویسد: و چنان شد که بقیع سو که بر از آب بود
 اما می قهر در آن بکنند تر شد و آن بکنند چنان بر سیه هم
 از غور گرفت که شد و شد و شد و گرفت: بروم و آن شد
 و در حاتم و در آن شد و آن: خزینه او که با و ظرف
 و عطر و آن و آن عسل و بر و بر و عطر و عسل که خفا
 معطر که در شنید: بر از آن که در رفته از عسل و بر از آن
 و شد و شد و شد و شد و شد: آن که در آن شد و شد

گفت: بیعت و بیعتی که ^{صفت} ~~بیعت~~ می نه شده اند!

بکند در
نصر

بکند بر این که دارد در دینال کند به تخریر و فاسد و فقیه

دقیق و باریک (و نصر بر دینال) هر که در دینال قرار داشته

و تمام حوض و محکم به از تیم شین سرا زرد و بکند در دینال

و مهر و آن دو می بر گرفت (۲۲۴) از آنجا که در دینال

ازین دینال و بی سینه به نصر بکند و اگر در دینال بکند

در دینال و بکند در دینال و بکند در دینال و بکند در دینال

ش زار به آهر بر دینال و بکند در دینال و بکند در دینال

رفت و از کشته لقب سر آهمن که سابقا فراموش داشته گرفت

۲۴

افعال شایسته
ایض

همچون پنج قسمت ایام یافت بکند در دینال و بکند در دینال

زده و دارد در دینال و بکند در دینال و بکند در دینال

شروع شد (۳۳۰ - ۳۳۱) . داربر پیش از آمدن پنجاه و یک نفر از ملک و...

تست کنند . بار منیر ^{یا زینب} که در کف من اگر برکنند مردم چینه برسم -
پسند جواب داد که من نیز اگر بار منیر را بگویم قبول می‌کنم .

او در دار کیم تا این امر را بیان کرد . یک شب پسند رو مستم آمد باغ
ترتیب که پسند از زفات ، بد زفته از زفته گشته و در عیبه

آزیز واقع در شهر . داربر پیش از آمدن آورده (۳۳۱) شهر نزار را
و نفعت نیز در سار و بعد از آن که تقریباً یک میلیون نفوس را در...

یکی از پسند اصرار داشت که بشنود بزرگ آرد و در اینصورت
و در حوض نمک گشته لیکن پسند گفت : من نمی‌دانم ام بر روی...

در نزد مردم . حصار که در شهر است . در ۵۱ نفر و در ۵۱ نفر
گشت . خود داربر پیش از این زمانه در این شهر گشت و...

فرستی که از ارباب رجعت و برپایی انگشته نشسته و برنج
 و از آن سرخ شده و گریز با چیزی نبود . با بخت آمدی
 از خرفتن از قیاس یکایک است بکنه افلا . بکنه باب
 و در دست حشیه و سینه رخسار را گرفت . و قصه بخشید
 انجمنی سوخته اندیشه آدرست معلوم شود که هر آن آن همه

پایان آمد است
 سپهرست نهال غنای درخت دارین سوختنال مرز و مخرج
 تنگ وی رسیده شفیق که سارا به بوسه نام اولاد دیگر که
 و از پا بر در آورده است . بکنه آخر آن سو که در مقام
 سفت است . بکنه بخاره دارین مرز و مخرج است . با بخت
 سوخته آفرقت و کشته

تسخیر
شما

از آن سیه بکنه خود و نشانی شایان ایفیه رست و
رقا را این سیه کوهی مار که در حدیث
ایح مد که نیکو گیر صفت شفا بر سوزن صبر آرد و
بیه را از ساراب و علی رقم و منیر دانسته مدام متعتر
ترتیب مهر و دونه بنام بکنه صمیم بارشگر گشته آقام
آبیا سرگزی و طبع حیات و صفت صفت خود را بجا

شرق بر صبر تر است بطور (۱۲۴-۱۲۵)

از کوشی باغ فاقه حمردت صبر است تمام بنام گرفت فاقه
مر عیان زبانی کان کرد و عینت سهران رایت
خود و تکریم نموده که در حدیث بیان شده و کوشی
در سال الکس و با نه صفات زده است و در دونه آن غایب
مهر اگر نه که در آن باها الکس بر صفت خود کرده

در کج قنات ن (آرا گواری) در کج تخت و رف سنگین و

مقاومت و عیناً در آله صده کشته و عیناً کج حیات پس از آنست

در همان موقوعه کشته شده است

بکندز قاندا با قمر (ترکستان) شیر دریا (بایکرات) راز و

روبال در آنجا مانده و کشته بر آید و کشته آید و عیناً کشته

و آنرا شده اقوام زرد پست و اقوام و عیناً کشته در بام حلق

ساخت و آنکه از هم هر ترید بکندزیه (آله کج) دریا

بسیار (نام داشت که خجسته امروز است)

در ۲۲۷ بکندز کرب و تحریر و دست کشته. لکه باقیست که نصیب

خوار و فقیر میسید و افواج آسیای نزدیک آن بود (از گردنه های

سنگ گذر کرد. حلقه قمر بکندز در پهنه کوهستان)

بکندز کشته
بکندز

۲۵۰
۲۱۸
۱۰۵
۵۱۸

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

و در آن روز که از مدینه آمدند و به کعبه رسیدند و در آن روز که از کعبه آمدند و به مدینه رسیدند

۱۱

۱۲

تاریخ

مبلغ سو که در گواه خود است بر مردم زبان کثرت است

عین این اقامه سو نامیون در موع اردو کی عصر انام مال

بجمله ملاقات زبان در خلق فایده چیز است در آن که آنرا صاحب

یک در از قفسه ~~چیز~~ و ده دریا که در بحر ادم مفید از اردو باد و مری

که با هر یک از فضل علی تغییر هست نه مایل که نظر آن

عده کسی سو در دست نه است ~~و بعضی از آنها را~~ در ادله و تیر بر بکنند و بیدار بزرگ و عین و بیدار

سیا خطه

در عهد بنی از آن که در هر یک است در دست ~~بعضی از آنها را~~ با زبان و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین

از سطر و الضحی که در ده که ~~بعضی از آنها را~~ او به راحت بکند و در هر یک از آنها و در هر یک از آنها

و بعضی از آنها که ~~بعضی از آنها را~~ و بعضی از آنها که

و بعضی از آنها که ~~بعضی از آنها را~~ و بعضی از آنها که

مع رغم این دست که بکند به اینست که آمدند بفریب و دانه کی
می گزیند که در سر قشون چنین می آید تا غنای آنست و دی دوا می بخورند
تا بر بوی سرفه و کف است و طریقی بر پر گرفته به تیغ فدا که بگوید
ای قیام از خدایان مردم بران و ای آساید که در دهان می بینان و نثار
مانند و از تمام رعایا این ملک ششصد و هشتاد و نه
مردار که بگوید : « هیچ بکند بماند خوف و ستم که از آن بردار
قیامی عموم را بر حکم گردد و آهنا به هم بر بنده و سخن است آید
لشکر و دنیا و وطن و سر که بخود دانه و رخ هم از حدی طرز
ببر و صلح ای قیام از خدایان مردم بران و آساید و می شود
هر آدمی از بنده و نثار و دیگر در سر و دوا و می شود

در یک قریح منوط گردد.

نام اوام حنیف علی در عالم جمع آمد بر از آن جام رشید
و حضرت قدیم و نادران خون فزا شر کرده

این صبر بن کتبه عیسی است بکنه گردیم. در ادا این حکم است
ایرانیان نیز به این امر رسان دست انداز میگردین. بعضی تراها
از مقدمات و مرض ایرانی بدین بعد سوار نظام ملک بهم
رو می و هم قوتن می نیز از فرقه از از ~~اصطلاح~~ زادگان حجاب اکران
تکثیر یافت که بسبب مقدماتی متفق گردید و با نظریه است
همین ایرانیان معجزه و او آن که هر هفته دارد کرد. اینها گاه است
که اختلال و اختراجه اقسام صحت نیز میگردد. در بعضی دماغ
به از نو آید کرد و سر و زبان مقدماتی و سایر برانی و سایر
محدود و آنجا کنی حد.

[illegible]

سورسور

10/11/22

[illegible]

[illegible]

خدا آنکس که روان و زین که مرد بخت و دین از قوم به خود بخورد
و هر آنکه در تن به به دست به این ابرایان میزند. بکنم
بغیر تمام ریاضت. کثیر سرگشت. لایق تو چنان و چنان
و نه که ~~تو~~ که در برابر بر نه و این و در سر غنی به کار می افتد.
پس که دیگر عفو در نقد است که از سبب ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~
می رود بر دشته سر کثیر سر عفو و قارط و ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~
فلا کج از قواددن احیای که قتم ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~ او را از کمرش باز
کعبه بد... حجت ن کثیر سر رحمت ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~ داد و از آندرون
رو به ول کثیر سر خرد از در دیگر در آید این سر و از او می
فرزند که: ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~ ^{خدا و خدا} ~~پس که دیگر عفو در نقد است~~ سر زین بران حلالی
چه رزانی شده است

بکنند نیزه کج از وادان سوخته با بخت زشت و جمع بکنند از زشت
 در بکنند زشت سر نیزه سوخته با بخت زشت و جمع بکنند از زشت
 حکمت سر زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 بکنند از زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 اندوز بکنند و بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 بکنند از زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 و اقوام بکنند و بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 بکنند از زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 بکنند از زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند
 بکنند از زشت با بکنند عارض شده که از غضب بکنند بکنند

بکنند
 بکنند

نقد دارد و گویا آینه افکار که بوی جان و نفس بگذرد و آینه افکار
 نیز از حد طایق به بحر ارم بر گردد. مکن در آینه افکار
 آبی عارض وی گرد و دنیا ماه از بهر دیده است. بکنه دراز
 ده روز در صحرای کاف که بوی گلستان بهر دست (۲۳)
 عمو که در شمع مرض بکنه سو از روی ~~روزانه شعله~~ در بار

خفنی بیاورد

در ۱۱ ماه در کسب همه زیاده ~~تجرباتی~~ در طایق هم
 بخوبی. ۲۰ ماه انجام بکنه و قرانی در سو صبر بیاورد
 و به استماع بیانات ~~و شش ماه در طایق~~ نه آنگاه از دست

~~در ۱۱ ماه در کسب همه زیاده~~ ۲۱ ماه به طایق کار بکنه

~~تجرباتی~~ به طایق بکنه و به طایق بکنه
 به طایق بکنه و به طایق بکنه

در بار شمع که در قرن صد است بر دوازده گنجینه و معانی
 سکینه که با هزار آفرین و کمال و کبریا ... تب خیمه کبریا
 و قیام سر داناان در این دین چیزی نمی گوید . ۲۰ ساله در وضع
 سابق است . مردم بفرموده که اولاده می بیند همیشه عدد در
 آمده بفرموده که راه را از سکینه . در آن روز بفرموده که
 لکایان از عدد تخت او بگویند در جاکم قبایلی شتر در هزار
 ۶۰۰ روز بفرموده که در کترو مجسمه را پس می فرستد که هر یک
 بکنند و هم اینا بفرموده که این . فدا جبار بر سید و پادشاه
 که است گنجینه از آن بفرموده .

۶۲۸ به بعد از کمال سوره
 ای میبرد

فصل ششم و هجدهم

عالم ایران بعد از سکندر

رواج آداب و سنن قوم هلنی در شرق ایران

۴۰۰

سرداران سکندر بکشت و سب و اذیت و فساد خویش کردند و در آن زمان

بخت چندین مرتبه تغییر یافت که در نتیجه آن مصر و سیریه و آنجا که

شرق ایران متعلق و از آن زمان یافت زبان و تمدن ایران

مردم گرفت.

حضرت سیت تهرن هلنی و پنج روز در سب و اذیت و فساد گرفت.

و بازه که مدت تزلزل آتش بود که آتش قرار دادند

نیز در آن وادها و حبس کردند و از این جهت از مردم سرور سکندر

بود در مصر و پرگار ^(۱۱) و در آسیا ^(۱۲) و در آنجا که سکندر

(۱۱) - Antioche (۱۲) - Pergame

مرکز زمین

[illegible]

خ از عزم تر زنده چون می روم ولی آنتر با تو و مدام بقدر و نه نصیب
 ترا عاصی عفو آلوده کردند ^{لفظ} کلمات لرزشی در حوز دیم
 زانرا آتش است ^{در} و خنجر از برابر منج ^{در} خنجر از گداز است افتاد
 آه سدر کشته جان سپرد

سرداران بکنند که موخران آنها ^{در} و نه نصیب از دهم و در عادت
 نکرده بودند خوف و هلاکت بخوانند ولی ^{در} خنجر از تمام لفظ و طراز
 سبقت کسی نه ^{تعبیر و ترمیم آن بر طرف} در ^{در} و نه نصیب از این
 مدسم به آنی گون که از هر بقدر تر و در تمام سبقت و خوب باز
 سایر درم نیز از العز با و آشی عشقه تا عفت با من بسته
 آنی گون و بپر و در ^{در} و نه نصیب از ^{در} و نه نصیب از
 حرد و عفو و از دست مالک بکنند بر نامه

سایر سرداران نیز شش سو نفر و حدود سیصد نفر بکلیه کشته شدند و بر اثر
 حریق پنج سال کشتن قتل و قتل در این شهر واقع در فریادی است
 در (۳۰۱) و در این شهر که در حدود سیصد نفر کشته شدند و بر اثر
 حریق پنج سال کشتن قتل و قتل در این شهر واقع در فریادی است
 باقی در حبس و در این شهر که در حدود سیصد نفر کشته شدند و بر اثر
 حریق پنج سال کشتن قتل و قتل در این شهر واقع در فریادی است
 فتح ایسر و حجاز و مالک الکندی و صورت قطعی از ادعیه متب
 دیگر نیز جنگ سختی در این شهر و در این شهر که در حدود سیصد نفر
 کشته شدند و در این شهر که در حدود سیصد نفر کشته شدند و بر اثر
 حریق پنج سال کشتن قتل و قتل در این شهر واقع در فریادی است
 حریق در حدود سیصد نفر کشته شدند و بر اثر حریق در حدود سیصد نفر

مصر و نیه که همه آنی گون در آنجا سقطت کرد
 مصر که به طالعیه رسید و به
 شام که در عقب حکومت شد مدینه و اراکوف

طالعیه
 در مصر

سعد طین طالعیه به طالعیه سر نام دهیم و بعد از آن
 و کصه در او آن سقطت شد و پناه اول مصر و نیه یافت و در آن
 میانه که روزگار قریب و در همسر برگشته است و زراعت مصر
 قریب و طبع میزد و قرن در درویش و نام فتره ها کرد و بطالعیه
 در عقبه فاعنه مصر شروع از فو قات و به هر کس که او
 دیدار در مصری که در آنجا یافت و است

تو که در مصر که در آنجا یافت و است
 هم و چنان ذکر کنیم: «همه فاک در رکت با مصر
 که در مصر است است نرسید» چنان نیز طالعیه میکند و نام

فرا گیرد. دست در هیچ فانی این اندازه مدیعت و لاری و تحریر یافته
 است. بطریق بر تمام این مدیعت دارد. یک قسمت از ضیق و
 عربان و لیر و زبر و غیره مردم سیه است آن بر هیچ فکر افزوده
 به پیچ و پیچ و حبیب نسی و لاری و لطمه فضاخته
 بکشتی و محو و غریب و زاری و سکند و دستخیز نموده... و غایب
 و اوان دارد و هم در هم ریخته از آن میافزاید و آنکه تمام مدیعت
 روی زنی و مریه از ~~الطریق~~ احوال خود منور و خوشنویس
 او فرموده آن بباله که مدیعت و غریب و لاری و لطمه فضاخته
 لاری و لطمه فضاخته و لاری و لطمه فضاخته و لاری و لطمه فضاخته
 کلمه و لاری و لطمه فضاخته و لاری و لطمه فضاخته و لاری و لطمه فضاخته
 (۳)

مسعودی

سید کرم که از خلیف امیر غلبه بر آمده در تفرقه رفت و تمام
 در میان
 در شام تقوی نام ایستاد و سید کرم را در محالوم
 گرفته و سینه شام کرده
 سید کرم و حاشینان در سفر حفظ استدر خوار ایشان
 بگذر و در آن آن بفرستند . بدو سینه و خسته و
 راه در بزرگ در آن سینه . جواد راه انداختند . سید کرم
 اندک کیه سواران در حواریت و شام و سیدی سوار
 کن در عده و تقاریر یافتند . شام از آن کیه
 تا به روزان روانی و سیدی آمده از آنجا که شسته
 یک تبرکتان و در بزرگ و حریف بفرستند و از آنجا
 سینه سیرت . فلک استی ام مثنی سید کرم که در بزرگ

در این خط فـ و جمع از گشت رخص در باب نه در میان از است که در کتاب
فاخته اصم در گشته اطهر در بیج باب ششم است .

۱۰۰

[illegible]

۱- در حدود ۲۵۵-۲۸۵ دستهای پور از قلم کد آ مشرقی زنی قد بلند

ریاض التزاور از عهد ابی صلیب نام. دسته کار کلا آقا دلف آرمه

(1) = Pont (1) - Bithynie (1) - Cappadoce (1) - Arménie (1) - Galatie (1)

و در این صفت رقیق تر رفوف است . در این صفت رقیق تر رفوف است
 و از آنجا که در این صفت رقیق تر رفوف است . در این صفت رقیق تر رفوف است
 که از دست راست آید و به دست چپ می رسد و به دست چپ می رسد
 و به دست چپ می رسد و به دست چپ می رسد و به دست چپ می رسد
 زیر قدرت خود آورده .

II
 تمدن علمی و فلسفیک

اگر در عالم یکصد و هشتاد و پنج است در این صفت
 تمدن بریان در صفت تمدن در این صفت
 این تمدن در این صفت تمدن در این صفت
 پراکنش است و در این صفت تمدن در این صفت

۱۲
 تمدن علمی و فلسفیک

دارا در بهر چه که در دست و پند و اندرز کرد هر که کارش
 از زمین هفتی گریه از آنجا که سید طین در بر او پیچید
 افواج فرخ رزانی در این اهداف و زبان و سن ارباب و سستی زبان
 در آن مرقع زین پیکر بسته و مشرق و بهر زان تن هفتی گرفت
 و حوت با فقر مشوق بران بود در غم نه تمنا دار
 اما دینار نه تن بران بهر مشرق کسینه نه بر سر دیگر
 در آید و از این بهر برگشت بهر که متول و ستم و زوق
 محمد فزون گرفت اما مشرق و غل پرست و غنای آبرائی
 ایان نه بر سر و غضب گزید نه نه دران و دران
 نگزید نه که ~~مهر گزید~~ در ملک در بران یا اطراف
 اما علم و ملک و مهر و نه

از آنکه نه در آن پنج و نه در یک سده را رکنی از سده دیگر نیست

و تحقیق را ~~در این~~ رعایت موزن آن را در آن جلال عالی و عجب

و ساده است که در آن پنج سده فاصله باشد و فقط نه

است که شتر صفایافته و تنیم گرفته است

آنچه در پنج سده از هر مرکز شهر و محله از حقیقت منفی

و له به دیگر است و اهمیت سیر و تبار آن حوض آشف

کست بهشام قرار دارد و استیک

نمون تاریخ لادن آن ~~سده~~ سده دیگر نیز در کدام

و انظار کنی در

این سده که بکنند ساخته و در آن سده سده است از حقیقت

روشن تبارت و فکر به نام به دیگر و آن پیش از است

بکنند

بکنند و به که در شرق و در غرب قرار دارند - زبان خاک سوزانده بود

که بحر اوقیانوس از دریای میانه ما را از سر صحرای کافه جدا می کند - خلیج
بزرگ ایران دریا می شود و به شرق و غرب می رود - ~~دریا می شود و به شرق و غرب می رود~~
~~دریا می شود و به شرق و غرب می رود~~

که فخریه کوچه فخریه در میان دو محله است که در میان دو محله است
~~که فخریه کوچه فخریه در میان دو محله است~~
~~که فخریه کوچه فخریه در میان دو محله است~~

در میان دو محله است که در میان دو محله است - در میان دو محله است

در میان دو محله است که در میان دو محله است - در میان دو محله است

در میان دو محله است که در میان دو محله است - در میان دو محله است

در میان دو محله است که در میان دو محله است - در میان دو محله است

در میان دو محله است که در میان دو محله است - در میان دو محله است

سده طین بطایع هر یک آثار ساخته شده و تزیین کرده و در مدینه
 در بنی مکه سرایون رود که به سبزه خندان است (برای
 یا از بریت آبی) حصار داشت. بر سر راهی
 که جب در بنی یزید و بنی نصری در عاقبت در تمام همزه کماله
 مسقط بن خادان می آید. مدینه را از بنی قحطه و
 اعمام سبزه و مدینه ان آب حلالی و زورخانه و موزه است.
 موزه بنای وسیع رود که بطایع محقر ادب و علوم و غیره ساخته
 از دانشه ان وارد و بنی دران و بنی طبعیه و دیگران
 رهت و بجهت ان فراوان آورده اند
 موزه گنجانده اند که قنده گشت آن به ما نیز از جمله
 یکی که مصر و مدینه با برت و بنی و است و گشت

موزه

ای فارسی! اگر نخواهی غیر منی ترا بر سر عقبت جاسه من بکنم
- (فارسی) رستم و گزینم بر من نیست و اینم خرامم و بر... اینم خرامم

عاقبت تاج چمن کنگر و واردا لهر بر کشتیفات شمن.
(گرگر) بر اگسیرا. ~~پایه ای~~ ^{تلاش} ~~دور~~ ^{دور} ~~باید~~ ^{باید} ~~بود~~ ^{بود} ~~...~~

حقه سب و دلفریب! ~~سدر~~ ^{سدر} ~~اشبه~~ ^{اشبه} ~~لباس~~ ^{لباس} ~~منه~~ ^{منه} ~~است~~ ^{است}.
- (بر اگسیرا) اینم تاسها سو حقه ~~عالم~~ ^{عالم} ~~ارکسیر~~ ^{ارکسیر} ~~له~~ ^{له} ~~...~~ ^{...}
ان ل غیم فارسیست. آدیس که روی کت سیمین خو غرامه

حقه بر معلومت با اینم ~~سدر~~ ^{سدر} ~~تاره~~ <sup>تاره ~~دسیه~~ ^{دسیه}.
- (بر اگسیرا) ~~اینم~~ ^{اینم} ~~تاسها~~ ^{تاسها} ~~سو~~ ^{سو} ~~حقه~~ ^{حقه} ~~عالم~~ ^{عالم} ~~ارکسیر~~ ^{ارکسیر} ~~له~~ ^{له} ~~...~~ ^{...}
~~اینم~~ ^{اینم} ~~تاسها~~ ^{تاسها} ~~سو~~ ^{سو} ~~حقه~~ ^{حقه} ~~عالم~~ ^{عالم} ~~ارکسیر~~ ^{ارکسیر} ~~له~~ ^{له} ~~...~~ ^{...}</sup>

- (گرگر) ای زمین که مال و سر و دگر ~~اینم~~ ^{اینم} ~~مرد~~ ^{مرد} ~~ارکسیر~~ ^{ارکسیر} ~~له~~ ^{له} ~~...~~ ^{...}

تر جود حق دارد که با کینه میگویند / ~~و شوق تره منبه حکم کن~~
 نه زبان سیر اکوز ... ما زبان پر از کلمه میگویم / ~~و کلام من پر کم~~
 از قلم دروس ما سده حق دارد زبان خوش گوید
 خرجی نه در رسم درین امانت میانی / ~~و ما در این خواهر~~

کلام ۷

بر کلام با بختی حیرت کسب در آید / ~~و در کلام من کلام~~
 از کلام من بختی در کلام من / ~~و کلام من کلام~~
 بر کلام من بختی در کلام من / ~~و کلام من کلام~~
 کرد که با کینه میگویند / ~~و کلام من کلام~~
 امیکه به کلام من بختی در کلام من / ~~و کلام من کلام~~
 کلام من بختی در کلام من / ~~و کلام من کلام~~
 از کلام من بختی در کلام من / ~~و کلام من کلام~~

[illegible]

۷۲۱
انکه

انکه در شایسته وکی ز رهوار است و اگر گفته بود
تغیر غیر از هم نه در میان و است. در سینه انکه
مرد که انکه که زبان گوای تر از سربازان
انکه که در عذرت انکه که به یار و هم
آ از عیب بنا به یار و هم به یار و هم
بسته و در عیب انکه که به یار و هم
آ انکه که در عیب انکه که به یار و هم
نظافت در شایسته وکی ز رهوار است
به دستان به عذرت انکه که به یار و هم
سینه و سینه آن زنگی ترفه و آ سینه از
سینه انکه که به یار و هم به یار و هم
نواز به گشته آورده در آن جمع کرد

کج از گزند که در دیرترش عرلاش در تار و خوارده چنان بگوید
 و من ایستادم بهم بیهوش و دل آید، هر امر که وطن بستم که
 دنیا، بسته بود.

ایستادم عالم هلاک تا به هر از این قبر و به و بخت برتر و مرغ
 و آزار که در عصر غنای من به دست عطف آغز کرده بکعب
 اعتماد داشته است.

۴۵ فصل ششم و پنجم

فاتمه بقدر زبان غنای در دم ۴۴ و ۴۵
 زبان عطف که در دست خود ~~و در دست خود~~ و در دست خود
 آن به بکعبه و در دست و آید آن نیز رفته رفته غنای ترست
 آگاه به آگاه به مردم به آگاه و آگاه و آگاه و آگاه
 و به بکعبه و آگاه به آگاه به آگاه به آگاه به آگاه به آگاه
۴۶ Virgile

ریان که راه زوال می پدید از زیر بار مقروضین می پدید نیامد رفته
 اعیان مردم و گنبد گرفت در قمار و استهلاک مردم گشت
 و ~~بهر~~ تر بود -

ریان در آن زمان که بگذر تسخیر میوز ریان سو موقی نام و قری غنچه بود
 از نگر و دشتین (۳۲۲) آغلبه دوم (۱۴۰) این ملک
 گشته که باز استعدال جلود است آوردن و به و عهد
 مع حنیف نواز و طریحان این اوقات به بقیه نرسید و ریان
 در حکم طعمه ~~شد~~ که قرض مقروضین و نام مردم بر سر آن

من ز غم و استهلاک
 ز دال سیرج ملت ریان به ملت اصم در دایه در که از ریانه
 می بر پیکر این ملک زور آورده آن اقامت ~~کرد~~ ~~بهر~~ ~~بهر~~

۷۲۵
 اینها را که در کتب معتبره یافته
 که ایشان نیز گفته و نه همان طور ایشان ترجمه کرده
 بنابر این قراعه هر چند که از جهت قریب و سید مثنی نه باشد
 و آن این بود که انقدر که برآورده داران اغنیاء از دست گیرند
 و این غوغا نیست کنند. این رسم است اغنیاء و قراعه است
 می گیرند و سخن؛ که می گیرند
 بر اکلید روین می آید: در رسیدن اغنیاء و قراعه
 در رفت - در هر دو قراعه برده و اغنیاء از شدت غنی
 ولی به قراعه افسر بخورند که هر آنها فکشته اند اطفال
 این را آورده در انبار زیر در لکاو انداخته اند
 معذرت من از چند اغنیاء دوباره پذیر گرفته است
 سوخت گرفته و اطفال قراعه آورده و جمع از قراعه
 (۱) Heracliole de Pont

۷۲۶
 ۴۱
 نامشروع بر لب قناری در از مدبر اختیار شود کف طافه می نماید
 و طافه نیز باغیا حدیسه وارد می شود در شهر با مسر در سراسر درگاه
 اکثر زن ساعده و در مجمع در دست و بازو و کف
 این زن متغیر است و دست که زیر بر حقیقی می باشد
 که از افراد کثرت کج و موطلی و از او بر دل میخیزد در اول و دوم
 بعد است و در تن حق کفیه ... اما اگر جواب در می شنید
 شایر از من بر می آید که شایسته است از من و از لکان می بیند که
 آیه ای که در قصه آمده ... در مدبر و کف طافه و از او در مدبر
 و آن چاره را که در مدبر است ... بحسب او در مدبر کفیه

در اوایل سده سیم تا سیم اقل و اکثر در سنی مشایخ کبریه و بزرگان
 اقلیه را هم به جعفر عیسی سالیک هم به رشید شمس الدین
 و بعضی دیگر. شریک در کتب است و نامه قرآن سعه گیر
 در و بر قدرت اقلیه اقل به سبط است و فقه از
 ۳۰۰ تا ۴۵۰ دلف و تقریباً تمام زبان مرکزی و مملکت الیه
 و در عید نیز جمع آمد و اول از آنجا که مردم اقل غازی و
 پیش از این به تنها صرف غنیمت کرده اند. اقلیه
 آگاهی در حدود ۲۸۰ تا ۳۰۰ گریه بحر اداره مردمان
 عالیه و تمام عالیه و مملکت است.

در اوایل سده سیم
 در اوایل سده سیم

در اوایل سده سیم در سیدان در میان آگاهی
 قرار داشت مدعی به اشته آراست نام که ریشه در
 و در مکن کردن چهارده بخور و سواد

Arates Sicjan

آراء سرافراز سیدین و مجید بران (۲۵۱) در تفسیر
 مدینه آراء و آداب آگاهی و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 است و در هر دو قرن آداب و آداب (۲۴۵)
 آراء و آداب است که استعداد بران و آداب و آداب
 نیز نیست که در هر دو قرن آداب و آداب
 جمع آید. بعد از هر دو قرن آداب و آداب
 هر دو قرن آداب و آداب که در هر دو قرن
 طاعت و آداب و آداب و آداب و آداب
 بعد از هر دو قرن آداب و آداب و آداب
 و آداب و آداب و آداب و آداب و آداب
 آگاهی و آداب و آداب و آداب و آداب
 مردم آداب و آداب و آداب و آداب

عهد صلح و اتحاد سببه .

آراء نزدیک بود مقصود بر سر که در خود بدو بر شش فقره که
کلمه کرمین با دانه اسپرت به هم مصروف گردید .

کلمه کرمین حواله بدتند و طلب و از منزل و طش اندونک .

خیال دست و این ملکی روز نزه کینه واقعه در اسپرت

بر گرداند . مع از افراد حقوق اسپرت که نفر علی سببه بود

آراء بر گفت : « اگر سخاوتی قدم بر صند مدام اسپرت

بردارد . بتر پس از این سبب با این فرد بر حوالان

بیرون بیاید دست بجا بر سر . عاقبت کلمه کرمین

مردم آگاهی عهد آوردن آنها شکست هر (۲۲۷)

و از آن سر واقعه با جعفر در اندازت بر باد کرد .

تلفیض و تکرار
۹/۱۲/۴۴

۷۳۱
 کینه و شقاق حق بیای خود را از دست بده
 قولن لکیرگر و سرگردانم . ~~سپهر از کجای که آمد~~
 ابرو دانه داد از حقوق مردم و نصرت همه ندهد
~~نمونه مندر از حقوق~~ ~~سپهر از کجای که آمد~~ . اراضی و ازارت کرد
 از وقت در تمام مدد فقرا و در خانه اسارت گردید در صورتیکه
 غنی آراترس و آتاریه آگاهی و سر جمع میداد
 آراترس از پیشتر چهار کله زمین بخت افتاد و چنانچه در حد
 قوه سذب کسر او و بوزیر لغت و مقرونه آتی گن دروزن
 کک خواست . قرن مقرونه از منته کرنت گز شده
 قرن اسارت سوره سلازی (لاکونی) ^(۲۲۲) ~~شکست~~ ^(۲۲۲)
 کله زمین چنانچه در بصر گرفت و در اوله در درو قصه
 سیریک و اسکندریه ~~و خواجه~~ ^{بزرگانه} ~~نقشه~~ ^{نقشه}
 محمد خانب سلازی ^{بزرگانه} در بکه مقرونه ^(۲۲۲) ~~برایان~~ ^{کله} ~~از کجای~~
 و از آن خدای کرنت گز شده و این ^{بزرگانه} ~~نقشه~~ ^{نقشه}

Antigone Dodon - Sellasie

دلا آرا ما هست.

پایه بقدرینه که در غوغا قفس پنجم در دکلته ارس برادر است
 لکن اینگونه فرمان تفرید و یا و آرد است با لاری و هم با این
 عهدی از روم جلی از لاری و فانی است با این بقدرینه تفرید
 سر زبان روم در میان ملک سنی فاک واقع در قرن
 بقدرینه و شکست سختی (۱۹۷) و هفتاد و یک
 در این قرن غالب کردن نماند و قطع شد و
~~بکلمه سید بنیست دست آکار روم کار~~

سزاست زبان حکمران بود ؟ کنکیرس فلا مینوس سردار روی
 زده تفرید و یا و آرد است با لاری و هم با این
 که در این قرن غالب کردن نماند و قطع شد و
 که در این قرن غالب کردن نماند و قطع شد و

عبدن سید بن
 زبان

(۱) - *Cynoscephales* (۲) - *Quinctius Flaminus*

کمی فایده آید و در سفر و باره و باره و حکمت روم و لادن و عدم
 دارد. و در باره آمد. بیشتر زنده است. و در باره گفت.
 چندی است که از سر شروع شد. ... و از غایت مردم تقبیل نزدیک
 در از او کشته شد. و در کس که خواست صورت او را بر من و بعضی حرف
 شدی و در دست زنده. و در کس که برای او
 می برانند. و در کس که می ماند و در کس که قتل شد.

صالحی که فدا می شود بر و اگر که می داند است و بعضی مردم
 از آن و از ارضی و در زیر این که در کس که فتنه در واقع
 است این که اینم گرفته و می داند آن حق این در کس
 که در این میان و در این که می داند که می داند و در کس
 که در کس که مردم می داند فتنه و می داند و در کس
 و در کس که می داند و در کس که می داند و در کس که می داند

صالحی که فدا می شود
 بر و اگر که می داند است
 و بعضی مردم

آن نظیر امری که در دروس می بیند و در زمان زیر (۲۰ صیف) صدر

سنة (۱۹۰) . مردم آنرا نامیدند و بعضی می گویند که بعضی آن

از دست طغیان آزاد گردید و متحد مطیع مردم گردید (۱۱۹)

فیدین

بسی قدر آنجا رفته و آگاهی میزدند نامی بود از شهر که در پس

ایام خند اسیر رنج و اوج هم در کمال غنای و فقر و تقاضای

نظامی از او تعلیم می نمود . به این جهت فیدین را آفرین می گویند

مردان که می نرسید که سالها با او آن درجه بود که بسیار

تقت و می می شد و در نزد از ملک و غیر رسیده که حکمران

مردم آگاهی بخانه می رسید . جمع شد و در کمال غنای

مردان رفته و در زن مضطرب شده و تربیت حضری کرد

درین اثنا فیدین در رسیده و حال آنکه قبایع میزدند و

زن لکمان آئینه او زکریا طری است از او ظاهر کرد که باور لکمان
 فیدین فی العذرة سواند هفت و هجدهم شکر نشو. ^{سزبان در}
 او و عیان ریمه سیه فیدین لایح هم حال است. فیدین
 در حباب گفت: «سبح زعفران است که در هیچ سر و وضع نمی رسد»
 فیدین بر جندف لایح اقل در صفا قه در روم سل
 در صفا قه در صفا قه است هر کعبه در بر بر استعدال زبان میخیزد
 تا بر لب بر جند که روم مرا جند که قوای قاهر آلاء آلاء
 و کعبه خود در هیچ ^{از} از سلف حلق آواز سر بر تر رفیع نافه
 ماتم مدد بدو بر تر سلفیه است و ارد آلاء آلاء کرد
 روم چنان میخیزد زبان ^{سزبان در} ~~سزبان در~~ در صفا قه در
 بعد آورد تا این منظر را بنام زعفران در هیچ در سنی برق
 مخالفت برافاشت فیدین ^{سزبان در} که شکر نشو گفت

طغیان در رودخانه معتدلسیه (۱۸۳) مردم آملی با
 ترغیب بسیار ملک
بجایه و طوطی و سایر پرندگان به فن فیرین مله سر آورده و
 متدفع این فاعبه خاک منی سدا بتر و خرن گسیه انا اتر در
 دیگر سر است قاهر چه اکثر و تمام فایزین قورن کجانی فانه
 کالیکراتر رسیه که سر آلودم بر پایه کثرت فیه

روم هیچ از حال بیان شیر آگاهی یافت دیگر در دشتی ایران
 گفته است و از به مدظم ملوک کناره دار مدام س دراز
 مردم بیان که از و صبر روز اول برگشته مدافه اسیه جزو
 باز به جانب بصره ریزه برگردانند و ضعیف تر تیره میبریم
 فکت نسو فغال مدافه فکته فکته در ۱۷۹ مردود
 انعام کلیه به بهر شیر ^(۱۷) برشته واکه است

زوال
 در لفظ فیه

این چنین که بر سر جاست و در باریک رفت و در سر سوخته می فرستند
 تمام حال وین عمر مردم آگاهان و در گردان مردم و کما و سنا
 آگاهان آگاهان و در باریک از استخوانان و کما و سنا
 تر عزیزان بود .

باینکه استخوانان و در باریک و کما و سنا

رفته رفته سخت تر شده . اگر چه مردم زمانه و در باریک
 بریان و سوخته در دست نهاده و کما و سنا
 و یا در باریک و کما و سنا (مانند کما و سنا) کما و سنا

و در باریک و کما و سنا از اشراف و کما و سنا

مردم وینان از این سیاست کما و سنا و کما و سنا
 در سال ۱۴۹۰ در باریک و کما و سنا
 که کما و سنا و کما و سنا و کما و سنا

در هر دو امر قوتی بود و هر دو نیز در هر دو سال به بند و بگسار آمدیم
 (۱۳۸) . و نیز آسان گرفته بود که میزان لطیفان بر یافت
 که در هر شش این بار در دست آید آگاه و در واقع زمام امور
 آگاه بود و فرقه عامه بود که با مردم دشمنی داشتند و در میان
 این نفعی بود از قبیل ^(۱) دیار ^(۲) و کثیر لاروس ^(۳) بهر شهر
 که سابقا غلبه بر گروگانان رفته بود از نفع مال جعیه از اهلای کسبه
 بهر حال مایه این آگاه بود و بهر است اخذ فی بر یافت . مردم
^(۱۳۹) آگاهی در کردند و بهر برداشتند ^(۱۴۰)
~~در هر دو سال به بند و بگسار آمدیم~~
 و هم قسمتی از اقوام دیگر زبان و از قسطنطنیه مردم فریب و کاسه
 و گرفتند با جفا بهر است نمودند و از این اقامت بر آن درانه دارد
 کثیر لاروس منسوب و کسبه ^(۱۴۱) و دیار ^(۱۴۲) که کسبه ^(۱۴۳)

۷۴۳
حسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام

[illegible]

روم تا آن روز هیچ تقدیر نگذاشته بود که هر قدر به
تکلیف عفو و امان و دل از آن بیجا جمع عفو
چون دید که مدافع مقدم و بنابر خیر می نماید بر آن
۱۴۵۰ در بار و تقدیر شود. مقومین پس از اطمینان آنکه بکسر

Handwritten signature: *W. H. R.*

ای کبر از روم سله (۱۴۸) . ریان سراج شکر - رکوبه ارجح - نظرفرازی
رومی معرومه و ارگرمه خبر و ایست بقومیه بهر آرم کن س از روم
بسم ایست آلمانی ناسر علیله جز بقصر ناس روم بهر رسیه .

نیرینه
ریان

نیرینه کنه شد - استعدال ریان در سال ۱۴۶ نفر در اول طاهر هم
قدر از سدر فاعه بهر ریف و از آن بهر ریان عزیز بهر مطعم

روم و ارگرمه .
مردم این مملکت از آن که در اداره مقروی بهر چهارت نه است
نادر و خبر و اسرار طهر بخت بهر ناول : ۱۴۸۸ روم ریان
استعدال و از ریان زرف مکه در شش کج و طاعت کنه
عمدی در که شد غایب و فقیه خواست
بهر است مایطای بهر طهر و شرق ریان بهر کنه
هنگام گرفت و در درگاه شهر و ادب و علم ریان کبر
آمده آنو سرش و از طاه مقصود در بهر دنگ

چنان روم همیشه در دایره آتش و کینه در سر سخیانه ز فتنه کم تن لایق
 ای تمدن روم عکس از تمدن ایران گردید. ^(۱) هاست شاعرانی که در آن
 عصر بنویسند این مطلب را با جمیع عبارات بیان کرده است که: «زبان
 مغرب بر غالب و عدنی مسترک است» .
 زبان روم در ترتیب کرد و در اسطر او مرتبه عالم غرب یعنی
 اروپا را میزد کردید.
 تمدن ایران با صفت قوتن مقرونه راه افتاد آسیا
 تسخیر کرد و با قوتن روم اروپا را گرفت .
 تا برلع تمدن جدید اروپا پرورده تمدن ایران است و دست
 فرانسه در مصر است و لندن شاهرخ و وزیر خواجهان
 مردم ایران سیراند .

از من مقرر است

از من مقرر است

زمین هزاران سال بکشد و در آن بعد که گشته اند اثر احسان از آن را
 مستر بپایه ولی از عجب و دست هزاره بکشد و این آن بختی است
 و نه امور جهان و وقت ساخته است.

از من مقرر است و در آن وقت منقسم منقسم :

۱- عهد شکرت است

۲- عهد شکر صفا

۳- عهد قدرت

عهد قدر نیز در عبادت داشته عصر سر عصر صفا عصر آینه.

تاریخ هر مقرر از عهد سر شروع می شود.

مدرسه مشرق

for this

مردم

[illegible]

در هر دو بر طبقه پنج دوات در هر دوات از هر یک حرکت میزند در هر دو
در هر دو سال قمر از سید ایلانی و غول میزنند و هر دو در هر دو
در هر دو سال قمر از سید ایلانی و غول میزنند و هر دو در هر دو

با بحث مدت تمام مصر در بعضی واقع در مصر مصر بود. در این سال
 در حواله این شهر در حدود ۲۱۰۰ و ۲۷۰۰ قبر دارند ابرام تا ۱۰
 بنا نهاده اند. همان مصر که در این عهد قمری است و سوزن کهن
 آن را در این زمان از خاک گشته است.
 آن بافت شکر گشت یکی در عهد مدت در مصر در گشت
 عمارت سینه در این موقع گشت با بحث (در حواله ۲۲۰۰ سال قمری)
 در این عهد مصر و مکتب است و در این سال در این زمان
 شد وضع در این عهد مصر و در این سال در این زمان
 ساختن در این عهد ۱۸۵۰ قبر دارند. در این سال در این زمان
 در حواله سال ۱۷۰۰ مصر در این عهد در این سال در این زمان

احتیاج خود را آورده و در ۱۵۱۰ مصر سفید را از دست زلفه سلیم باز
 گرفتند و در ۱۵۱۱ در آنجا به حبس افتادند و قدرت نامی آن
 ترتر سر در ۱۵۰۱ - ۱۴۴۷ و در مصر حرم (۱۳۵۴ - ۱۳۳۴)
 در آنجا کشته شدند و در آنجا امیران و فرعیان کشته شدند. شایسته ای
 معاصر مصر که در میان عظیم گشت و آنده مصر و این بول
 عیون از اینجاست.
 در آنجا به مصر تخریب شده و ضعف بر آن مستولی گردید و کشته
 مصر از آنجا تخریب شده و آنجا تخریب شده و آنجا تخریب شده
 مصر بزرگوار و فاعله بزرگ (پادشاه اول). تخریب آنجا
 در آنجا تخریب شده و آنجا تخریب شده و آنجا تخریب شده

آورد ۵۲۵ بیت بر اینان املار
بنای جامع تاریخ بصرت نه ارسال است برین و کیفیت آن از دفتر
که در مسجد لری عالم و اندر نقاشی هیر و کیف صورت هر یک در
آنگاه گردیده است.

آوازم قد ۵۰ و آواز

نقطه جانگیر بنی ادر و مختصا ملک خلیع ز فو حد من گریه است
مردم کلمه تسمیه بر ^{آواز} اراضی و بستان و نام طم از و پانه
او نام بده به سحر و صبا و گران و عمارت عظم و شسته
خاک کلمه در حاله نه ارسال قناری بید و بوا حیه قی و نور
و اگر نفسم بشود هر چه گمان هر قدر و شریک را که از این
خدا حیه یا بهی و عیدم بعد است - و در کتب و بستر و محراب و اوان
دانش ۱ در حاله ۲۲۵۰ - ۲۲۰۰ مکرر هر قسقه و کلمه و بیخ و کلمه

جمع از سر راه پشته بجا رسیده فریاد آید و کسی قوت نمی‌دهد و
 نه هر یک از این گله است. بعد از این قسم بودن و بهر است
 روی خرید که قصه نام داشته است و می‌فرمودند که از هر یک از
 کتیبه برداشته شد یک کتیبه در اول غنیمت است بخیرند به جهت این
 اختیاری که در دولت لایحه بود که راه و پل و ... (از جمله ۱۰۰۰-
 ۹۳۰) سر و سامان داشت و از آن پس دولت برامیر و ...
 تقیم شد. دولت برامیر در ۷۲۲ بیت است و در دولت
 برامیر در ۵۱۶ بیت کلمه متوقف گردید. آن است که در
 صحبت پیغمبران نه بهر خود به تعبیر صحیح آن اورستم بد از دست نداد
 ۴۱۴ بیت در دست

مردم قتیقه
 مردم قتیقه که خانه ملک بود و از اینجا هم مردم آمد

و در هر یک از این دو مورد اگر چه در حقیقت هر دو نام یک
 چیزند که در اینجا به جهت آنکه هر دو نام از آن صیغه (از آن آید)
 و صدر (از آن آید) می باشد. مدعیان حقیقت در هر دو مورد
 اراضی بسیار در عمارت گفته اند. هر دو نام از آن صیغه واقع در
 اوقاف و در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام
 در هر دو اوقاف و در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام
 حقیقت در حقیقت نیز در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام
 در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام
 نسبت به هم نه .

در آنجا که هر دو نام

ایران

این از مکتب عسکری است که در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام در آنجا که هر دو نام

خجسته شاه آمد. (عظیم از ساران) دست مرا بکنی! این است آتشی
 رنگ روی پادشاه بنده میزد. حقیقت رکش است! آنگاه است که
~~پادشاه~~ ^{پادشاه} سوخته! حقیقت عجب است که عجب ام سوخته گشته ام.
 - اگر که زن پری بگیرد مادر از قصر می آید؟

- (پری) آری فرزند

- می رود رفت؟ سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!
 - دفتر جان. رقم آگهی سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!
 - پری زن رفت و سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!
 صبر از جام اطراف در گرفته است.

- (پری) سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!

مرده سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!
 آه! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته! سوخته!

چیز که با حق این مملکت بعد از شکره بابر و خیرا امری نگذرد. آری از نال

در سال ۵۴۰ آنوقت فایده است. در این اوان اقوام تازه از

سرزمین به سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. این اقوام بر زبان

آرین تعلم کردند. آری سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. جانب

قانون سوار است علیه اذن. سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. عادت

در این مملکت به سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. (۵۴۰ - ۵۴۹)

تقریباً نام خاک شرق و سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه.

مکتب شریف به سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. (۵۴۱ - ۵۴۹) نظم در

مکتب به سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. تحت حاکم و سر و پا

به حق ایمن سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. این مکتب به سر و پا

خاک شرق آرام یافت و سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. آری از نال

عنه که سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه. سر و پا بر سر از حدت ایمن سر از سر نه.

تتمه کریت

حوزه بکاره نیز ز فواکد به رخصت کریت از دهه ۲۴ آبان
 قهر از سید در وقت تمام است.

مردم کریت نیز فتنه لاله فتنه در روز دوشنبه پیش

و سرد اگر در آن به هم لغوی و ادانی غریب و به بیج می باشند

مبعوث در هر و بزی غریب طالع شده ~~بشهر خراسان~~

در شهر کهنه شهر به و به از حد سلفه ار که

در دهنش آن که بر رفته و در آن دارد.

آواغ

همچنان گریست تا در درخت نمک کبر و نمک که در حوالی ۱۰۰ یابوی درخت

۲۴ برآورده در دست خط

قوم هلن در آغاز

~~قوم هلن در آغاز~~ قوم آریخ نژاد هلن را که از نسل دهم و دهم نژاد
هجوها. یعنی از نژاد آریخ. قوم آریخ نژاد هلن را که از نسل دهم و دهم نژاد

مردم گریست آریخ نژاد هلن را که از نسل دهم و دهم نژاد (در حوالی ۱۵۰۰)

در سال ۱۲۰۰ ق م در مصر که به نام چنگیز نامیده شد و از نسل دهم و دهم نژاد

و خوار و الواف آنرا گرفتند و در آن سال ~~قوم آریخ~~ ~~قوم آریخ~~ ~~قوم آریخ~~

از کنگه آن صفات بسیار صغیرها و است کردند

نمونه که خاصه تمام نیست و آن شغلته میوه در آن نم

قرن از ملود در آسیا صغیر و بعد از آن

بر انداختند

~~تنبیط و انکشاف برهان~~

مردم برین عده بر آنکه در جنبش شبه خبره بمانند و بر این امر
 محاربه و عداوت است افکنند و در حقیقت هر کس که در این امر
 فتنه بر آید اگر گشته باشد با هر یک عده بر زبان فحش
 قستی بر زبان نهد و با هر یک عده بر زبان
 کبریا بگوید. حربه بر زبان نهد و با هر یک عده
 داری و نه میگوید. و هر یک از این در حربه
 محاربه مردم ماری و کینه افکنند و هر یک از این
 بر آن امر تازه عده استقر بر مردم بر آن که
 بر بر این جهان میاند و در کس امر است و امر
 عده در استقر و محبتی است.

لغات زبانی

اترک زبانی و صدای دربار اترک زبانی بود. این مردم هندو
 عموماً صورت این سیدان و در وقت وصال این سیدان
 مرقع جنس سیدان سیدان سیدان اعداد بنام عموماً نیز سیدان
 سیدان می رستند. در این زمان هم لقب و حجاب است که سیدان
 و لقب سیدان سیدان و از این سیدان سیدان سیدان
 در وقت در سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان
 سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان
 سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان
 سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان
 سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان سیدان

اپرست و آسم

۱. ابدیت و آخرت و تقسیم مدد بینان بهار کایه : ابدیت و تقویم
 حکمت و دروس و مباحث آن بر زمینهای نظم و درون و کونی و بیگانه
 اصول علمی و درسی مردم ابدیت و آخرت . ابدیت و آخرت
 و آخرت و سبب کفر و ایمان و تقسیم مدد بینان بهار کایه
 ۲. ابدیت و آخرت و تقسیم مدد بینان بهار کایه : ابدیت و تقویم
 حکمت و دروس و مباحث آن بر زمینهای نظم و درون و کونی و بیگانه
 اصول علمی و درسی مردم ابدیت و آخرت . ابدیت و آخرت
 و آخرت و سبب کفر و ایمان و تقسیم مدد بینان بهار کایه
 ۳. ابدیت و آخرت و تقسیم مدد بینان بهار کایه : ابدیت و تقویم
 حکمت و دروس و مباحث آن بر زمینهای نظم و درون و کونی و بیگانه
 اصول علمی و درسی مردم ابدیت و آخرت . ابدیت و آخرت
 و آخرت و سبب کفر و ایمان و تقسیم مدد بینان بهار کایه

دار شیر خیز و کفج چرخ شیر خیز و زانوی کرب و فخر کرد
 (۳۹۳ - ۳۹۷) در آغاز نامه کهن اردو به آتش و سار و زار
 این شیر خیز و کفج چرخ شیر خیز و زانوی کرب و فخر کرد
 سب و در مار آن شکسته فاح بر دهن آه (۳۹۰)
 جالبی دار شیر خیز و کفج چرخ شیر خیز و زانوی کرب و فخر کرد
 بگیرد و زانوی کرب و فخر کرد و زانوی کرب و فخر کرد
 در حیات شیر خیز و کفج چرخ شیر خیز و زانوی کرب و فخر کرد
 لشکر شیر خیز و کفج چرخ شیر خیز و زانوی کرب و فخر کرد
 شکسته و آتش و کرب و فخر کرد و زانوی کرب و فخر کرد
 مردم زانوی کرب و فخر کرد و زانوی کرب و فخر کرد (۳۹۰)

و از آن پس در عبادت و کمال نیز فخر کردند (۳۷۹)
 چنانچه اب و رت از خب کن گرفت و بر پستی آنز عه دیگر شد
 آنرا به (۳۷۷) بمرین ارمینان سو بکجا از دریای اژه
 راند و عه دیگر سو سبد لغبه و نروال آتخ کرد و امنیه سو از دیگر
 سیرین صام لای سر حبه سدی سو فائمه طار (۳۸۴)

اداره پهلوس

پس از هکذا سدی آتخ و تحت اداره بر پهلوس و گرفت (۳۸۴)
 و رونق عید انظر یافت
 بر پهلوس در ارض همه فایز آتخ سو عت رت کرد و ای
 وسیده با سوز و نروال عتخ سو پهلوس

بجای حضرت سرآی، پخته نغز، قفقه و آنه تفر کرد، البته کلمه

افراد کفیه تر است در اداره و در هر یک نامی

معبر از این آخ دست با قرائت همه زده در آن کرد و این

دین را ساخت که از آنجه با زمین می باشد (۴۴۷-۴۴۸)

همه آینه و در زیر سر و بگونه تر گرفت. بر کرم زده

و نیز در آن از قشر سفید و نیز در یک صندل در کف نهاده

رقاب غلابریان

رقاب بیان در برین شمع است و آنه و غلابریان

آخ کلمه بجای حفاقه است و در هر یک است و در هر

و آنه و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک

(۴۱۵-۴۱۶) شکست آنکه در آن آخ و در هر یک

تعمیر و از غنای و رسم خود است که در (۴۴)

از هر کس که ده هزار نفقه صفت نمایند هر هفتاد و هفت نفر
 نیز از موقع و غنای مردم در حدود آذربایجان
 آنجا که در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر
 آنجا که در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر
 و در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر
 و در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر
 و در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر

صفت مردم و در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر

در سال و در هر روز از آن ده هزار نفر و ده هزار نفر

صیف (۳۶۰ - ۳۶۶) هجرت ملک بر آن شد که
 از صف بدین استقامت که در ملک و تخمین آن آید که
 در این نوع از زیر است بر آن آمده در صدد بر سر طیب
 مدون و صدد آن لغت یافته صیف بر آن آید صیف به نام
 حکم قدر در این وفات کرد و قدر آن آید و قدر
 در کرد نه مضحک است صیف چهره زکریا به نام
 بر آن بر دشته شد تا در کجای آن کیه در ۳۶۶
 لغت است

مکرر رساله و خطا

فصل تاسم

اینک تقدیم هم بر روی بر آن بر آن به نام
 اینک به نام

سواران بکند مکت اول و قمت کران و در ۳۰۰ م سواران سوار
 سواران از این نبردم به آتی گون بخال افلا خاک بکند و کیم
 اختیار خود را آورده و در این سوار بکند و کشته شد (۳۰۱)
 و قمت خاک بکند و کیم قطع قطع و کشته شد و کشته شد
 قمت آن گریه . این خاک بکند و کشته شد و کشته شد
 خاقی رجب آورده که مراکز اصل آن بکند و کشته شد و کشته شد
 رجب و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

قمت بکند و کشته شد

از آن زمانه سوم بکند و کشته شد و کشته شد و کشته شد
 و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

همیشه بقدرینه رقابت آراستار فرزانده آمار آگاه و کمال
 همیشه بهر دست و غنیمت سروده صبره و روان و استقامت
 خف کرد (۲۲۲) اما قرن دوم در سیه در سیه (۱۹۷)
 و سیه (۱۹۸) آفتاب در سیه سیه سیه

ریان گمان است که در سیه سیه سیه (۱۹۶)
 و در واقع در سیه سیه سیه در سیه سیه سیه
 ۲ رکن محکم کرد و آفرید بر سیه سیه سیه
 آرداد و سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
 سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
 سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه

جدول فصلنامه

در آتش گرفتن دی که پیش فراغه منیر بنف در آتش دایم بود و سوخته شد.	مصر	ماه ۲۹ تا ۲۷ قمری در آتش دایم
خزان (۱۲۳۳ - ۱۲۱۱) هجری در حاکم و قاضی که در آن زمان بودند	مصر	ماه ۲۲ تا ۲۱ قمری
ربیع الثانی (۱۲۳۴ - ۱۲۱۰) هجری در آتش دایم و قاضی که در آن زمان بودند	مصر	ماه ۳۱ قمری
سیدان (۹۶۰ - ۹۳۰) هجری در آتش دایم و قاضی که در آن زمان بودند	فلسطین	ماه ۳۱ قمری
حرام در مصر و قاضی که در آن زمان بودند	فلسطین	ماه ۳۱ قمری

۶۶۹ - ۶۷۲ آرزو فی الممات هفتاد و شش ساله آرام نوده و هفتاد ساله ساخته	آرام	ماه ۷ قمری اردیبهشت
نبرگه نژاد (۶۰۴ - ۵۶۱) ایام بهر منظر و ضمیمه و مستخرج و عهد آن تعلقه و ساخته	کله	ماه ۷ قمری اردیبهشت
کرور (۵۵۰ - ۵۴۵) سرور والک آت با پسران و نه و تمام غزلی نواز ایران آت با صنیع کعبه	ایران	
بختیار (۴۴۹ - ۴۲۹) و پسران مدرسه آت با پسران و نه و تمام پادشاه و ساخته	ایران	ماه ۷ قمری اردیبهشت
بکندر (۳۳۲ - ۳۳۳) ایام پسران در اقامه و نه و تمام ایران و ساخته	لقد و نه	ماه ۷ قمری اردیبهشت

جدول حوادث تاریخی مصر

۲۴

۱۲۰۰

درست قدم

قرارداد

۳۳۰۰

بیشتر بین. در بین تمام آنها مصر با کثرت دارد و در آورد.

۲۹۰۰

در عهد سده سوم و اواخر عصر با کثرت مصر.

۲۷۰۰ - ۲۸۰۰

بیشتر بین و کثرت و می گیرند و در عهد سده چهارم اهرام عظیم ساخته

نهر سبط یافت. بنا به ایامی که مصر از تاریخ هر دهانه.

۲۵۰۰

پیش از اول در سده ششم مسقط داشته. فسطاط شهر گسترده

اوان آنها شهر گسترده. در عصر فاطمه می زیارت.

در

۱۲۰۰

درست و سطح

۲۲۰۰

۲۱۰۰

طوب در عهد سده یازدهم با کثرت مصر میزد.

۲۰۰۰

در عهد سده دوازدهم خاک مصر سطحی با کم و بیش بود

بسیار مستحکم میزد. مصر در میان مصر و مدینه

و سده بیست و یکم (نقشه رتبه بریز ز میانی مصر)

دره آغجه‌ها نیت نرم است. دریاچه بزرگ در سر دره است

۱۸۵۰

بگیرد و لا برینت ساخته می‌شود.

قوم هکینر بچرم می‌آید در دهستان و طی توقیر میگردد.

۱۷۰۰

در دهستان

در دهستان ۱۵۸۰ در دهستان قوم هکینر در دهستان. بهر دهستان بچرم می‌آید

در دهستان و دهستان فاکر صر بچرم می‌آید. آب بسیار دارد

کیشنه و آفات کیشنه.

۱۳۱-۱۵۰۱ - رئیس نرم در مازندران و فتحی کیشنه. کاشی و کاشی در دهستان

سالم تحت حاکم صر در دهستان. در دهستان حاکم صر در دهستان

از دهستان و دهستان در دهستان

۱۲۰۰ - حاکم صر در دهستان و دهستان در دهستان

آنها صنایع بسیارند. سالم سوار است می‌آید

۱۳۱۹ - ۱۳۰۰ — بیستی اول از سده هفدهم در بام با قوم قتی بکنند

۱۳۰۰ - ۱۲۳۲ — رئیس حرم درگاه شریف بکنند (۱۲۹۵) ^{معتمد} نام

سیده و با قوم همت عهد بکنند (۱۲۷۹)
در بام و این قول آینه آینه خفته بود. مدتی
شده به اندازه دارد.

۱۲۰۰ — بجم اوام سال و بحرم شروع نمود

۱۲۰۰ ۱۱۵۰ — رئیس حرم از سده هفتم بجم تازه اوام بوضع بکنند

حرم و بکنند

دوره کار در

در حال

۱۱۰۰

مصر بخیر بود و صنف را بکنند بکنند
آینه اول مصر علی و بعد در با آینه واقع در بام

و غنچه تا نیز با بر بستر یا س میز (اصغر) بخت دارد
کامیاب. نام خاگر مصر است اقدار سلطان است.

۹۲۵ — ششنگ اول در میان جمع مکنه. او ششم سوار قه قه بادیه —

۷۱۵ — سبک کن با پناه با آ مصر و خور سکنه. قرون آخری مکه.

۶۷۱ — قرون آخری مغیر و شرف میر.

۶۶۴ — قرون آخری قرون سبک کن.

بهر قه قه!

۶۵۵ — بی بیگ اول از سکه دهم و هجدهم که در آن روزی

از نو در مصر و بقیه از اول خود سینه بد به دست می آید.

۶۰۹ - ۵۹۵ — بنای رومی هم با سارم مکه و در کار کشتی تخت (مکه)

مخبر رستم که هر دست سینه و آینه در زن از قه قه سینه.

۵۶۹ - ۵۲۶ — در عهد آناه مصر از روی قری می سینه و مردم برای سینه الطاف

مکانه می بیند و در دنیا دارا تیره نو کشتی شود از قه قه.

۵۲۵ — رستم سینه از روی کشتی میزند. اینان با سینه و سینه و سینه.

۲۴ — جدول حوادث تاریخی طالع دار

شیر و آنکه

۲۱۵۰ — ۲۷۵۰ — شیر ایران آنکه بر پهن است و با سبب سازگاری

و در آنست در آنکه در پهن است

۲۴۰۰ — شیر ایران شیر است و با سبب سازگاری

و در آنست در آنکه در پهن است

در آنکه

۲۲۰۰ — ۲۱۰۰ — ملک با برش شیر و آنکه در پهن است

۲۱۳۳ — ۲۱۱۱ — شیر ایران شیر است و با سبب سازگاری

۲۰۰۰ — اقوام همی نیست و با سبب سازگاری

۱۹۲۵ — قوم همی نیست و با سبب سازگاری

۱۷۵۰ — سیدای از قوم ۵ سید در پهن است

کتابستان آذربایجان

در حال ۱۲۵۰ - این کتاب در کتابخانه است.

تکلیف است تا از اول کتاب که در این کتابخانه است

پروین تا در وقت حیات کتاب را در دسترس داشته باشد

حاشیه آن او را در کتابخانه است

۱۱۴ - ۱۶۰ - آذربایجان، کتابخانه است.

۷۲ - ۷۵ - کتابخانه است

مصر و کتابخانه است

۷۵ - ۸۱ - کتابخانه است

مصر و کتابخانه است

و مصر و کتابخانه است

۶۱ - ۶۶ - کتابخانه است

۶۶ - ۶۲ - کتابخانه است

کتابخانه است

۶۲۵ — قوم سیت مجرم که در دو مانو پیا نمودار طغیان میکنند.
 ۶۱۲ — قوم بدو قوش کلدی نیزه تصرف می‌کند و در آن اثر کوشش می‌کند

در این کتاب

۶۲۵ - ۶۰۴ : این کتاب در حقیقت سرسختی می‌کند و با قوش مصر صاف می‌کند

مصر و از شام می‌راند.

۶۰۴ - ۵۶۱ : ناکوکه شتر او ششم تصرف کرد (۵۶۱) و مصر را

نیز گرفت (۵۱۲). شتر به زینت شد و عجمانی

معلقه سرافکار.

۵۵۲ - ۵۲۹ : در عهد انوشیروان نیزه در حقیقت به سر رسید.

۵۲۹ : کشتن به سر رسید و شتر می‌کند.

جدول حوادث تاریخی ایران

۵۷۱۲

آغاز تاریخ

نیمت کریمت . قصر کنش	۱۴۰۰ - ۲۶۵۰
هجیم قوم آکرش بر ایران	۱۷۰۰ - ۲۵۰۰
آقده ارسلطانی سین	۱۵۰۰
فرایم کنش . نظامت کریمت	۱۴۰۰
هجیم قوم برسر ایران . مهتت قوم آکرش بر ایران	۱۱۰۰
لکوزگرت سبوت سقشیت	۹۰۰
اسپرت سین سوحنیه کر خوفیه	۶۵۰
اصدعات نوزن	۵۹۴
طنیه و پرتیرات	۵۶۰ - ۵۲۷
سقوط طنیه	۵۱۰
اصدعات تکشیت	۵۰۷

در آتش

عقدنامه سرای و مقدس آتش

۷۷۹

شکر ایامی زیانی نسی رحمت ایران

۴۹۹ - ۴۹۲

غلبه سبب در زمانه

۴۹۰

برگ یونان در درخت زیتون. قلع محراب لاهوت

۴۸۰

غلبه در زمانه

۴۷۹

تاسیر عهد و کفر با تمام آریست

۴۷۷

غلبه سمون در ایران

۴۶۵

اسد و آری در با تمام اوقات

۴۶۲

صم که تین نسیان آتش و در کتب

۴۴۸

الار و بر کتب در آتش

۴۴۹ - ۴۲۹

ساقان با تینون بر کتب

۴۴۷ - ۴۳۸

خاک باران بر کتب

۴۳۱ - ۴۰۴

خاک و کتب

۴۲۵

واقع نسیان

صحنه نیکوتر

اردو کئی سیر و روگردان از آن سبب	۴۱۵-۴۱۲
عقبه نیکوتر در گذشت میانه	۴۰۵
تسیم آتخ	۴۰۴
طنه و سی لک در آتخ	۴۰۳-۴۰۲
رخت پوشیده و هزار نفره	۴۰۰
حاکم و سر سقا	۳۹۹
اردو کئی آتخ و نیکوتر رسته اراکان	۳۹۶-۳۹۴
عده آتخ و سیر	۳۸۷
اکند صحرای با مقام بودیم	۳۷۹
عقبه ای پانزدهم اردو گذشت	۳۱۷
ضبط و انقیاد بر سر ایامی نیکوتر	۳۶۲
استدین بقدر و نیکوتر و نیکوتر	
حد بر قیاس و نیکوتر و نیکوتر	۳۶۰

دخات صغیر در چند لغت اول	۳۵۲
لغات الف	۳۴۸
لغات صغیر در لغت بزرگ	۳۴۵
لغات صغیر در لغت ج. لغات الف	۳۴۹
لغات صغیر در لغت د	۳۴۸
جمع لغات. سبب لغت صغیر	۳۴۷
لغات صغیر. لغات الف	۳۴۶
لغات صغیر در لغت ج	۳۴۵
لغات صغیر در لغت د. لغات الف	۳۴۴
لغات صغیر	۳۴۳
لغات صغیر در لغت ج	۳۴۲
لغات صغیر	۳۴۱
لغات صغیر	۳۴۰
لغات صغیر	۳۳۹

کتاب ~~تاریخ~~ ^{تاریخ} ۷۸۲
وفات اسعد بن زیاد
در ۲۰ رجب

طیفان زیاد . درگ درختن	۳۲۲ - ۳۲۳
سرداران که در غزاه سفت خن رکنه	۳۰۵ - ۳۰۶
سخت و درگ آتشی گن در این پوز	۳۰۱
تغیر الاله سلیمان	۲۸۰
بجیم قوم نکو آسپان و آسپان	۲۷۸ - ۲۸۰
سخت نکو دوش در سلازنی	۲۲۲
غلبه قوش روم در سلازنی	۱۹۷
غلبه قوش روم در سلازنی	۱۹۶
غلبه قوش روم در سلازنی	۱۸۳
سخت بر پشته در سلازنی	۱۶۸
سخت بر پشته در سلازنی	۱۴۸
سخت بر پشته در سلازنی	۱۳۶

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

دارو بزرگان

بزرگان دارو

.....

.....

.....

دارو بزرگان { صندل بزرگ

{ دارو بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

دارو بزرگان

دارو بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

غذیه بزرگان

[illegible]

۱۶	طرد و طعن	.....	.....	.....	در کج
۱۵	قوات رفیع و رفیع	.....	.....	.....	خواب و بیداری
۱۴	شکر و شکر	.....	.....	.....	.....
۱۳	هجوم آرام و جنگ	.....	.....	.....	.....
۱۰	تلاطم و تلاطم	.....	.....	.....	.....
۹	.....	.....	.....	.....	.....
۸	سنگ و سنگ	.....	.....	.....	.....

۲۱۸

تقاریر و اوزان و بعد از اوله در آن

طول

سطح

یک پ = ۰.۲۹ = ۱۰۰۰

۱ پ = ۰.۲۹

۱۰۰۱ = ۱۰۰۰

۱ پترام = ۰.۲۹

۱۰۰۴ = ۱۰۰۰

۱ پترام = ۰.۲۹

۱۰۰۵۷ = ۱۰۰۰

۱ پترام = ۰.۲۹

۱۰۰۴۰ = ۱۰۰۰

۱ پترام = ۰.۲۹

حجم (حجرات) ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

اوزان

نقد

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

۱۰۰۱۴ = ۱۰۰۰

مقادیر و اوزان و نقود و مقدار اوله در آن

طول

یک پا = ۱۶ انگشت = ۲۹/۲۹

انگشت = ۱/۱۱

یک ذراع = ۱/۱۰ = ۲۴

یک یلتر = ۱۰۰ پا = ۲۷/۵۷

یک انشاد = ۶۰ پا = ۱۷۷/۴۰

حجم (مابعات)

یک فریت = ۱۲ شو = ۳۸/۸۸

یک شو = ۱۲ کوتیل = ۳/۲۴

یک کوتیل = ۶/۲۷

نقود

یک تالان نقره = ۵۸۹۰ ذراک (وزن)

یک مین = ۹۷

یک درهم = ۹۷

یک ابل = ۱/۱۵

سطح

یک پای مربع = ۶۸۳۰

یک یلتر مربع = ۱/۷۵

حجم (جامدات)

یک مدین = ۶ هکتوش = ۵۸/۸۲

یک هکتوش = ۸ شیفش = ۸/۶۴

یک شیفش = ۱/۰۸

اوزان

یک تالان = ۶۰ مین = ۲۵۹۲۰ گرم

یک مین = ۱۰۰ درهم = ۴۳۲

یک درهم = ۶ ابل = ۵۳۲

یک ابل = ۶/۷۲

ردیف	شرح
۱۲	مجلس اول در معرفت و بیان مختصر ترین احوال دینیه و دنیوی
۱۳	مجلس دوم
۱۴	مجلس سوم
۱۵	مجلس چهارم
۱۶	مجلس پنجم
۱۷	مجلس ششم
۱۸	مجلس هفتم
۱۹	مجلس هشتم
۲۰	مجلس نهم
۲۱	مجلس دهم
۲۲	مجلس یازدهم
۲۳	مجلس چهاردهم
۲۴	مجلس پانزدهم
۲۵	مجلس شانزدهم
۲۶	مجلس هجدهم
۲۷	مجلس نوزدهم
۲۸	مجلس بیستم
۲۹	مجلس بیست و یکم

صفحه

۲۶

قیمت نایاب

۲۷

درت نایاب

۲۸

ایام

۲۹

درت نایاب

۳۰

درت نایاب

۳۱

{ درت نایاب
درت نایاب

۳۳

درت نایاب

۳۴

درت نایاب

۳۵

درت نایاب

۳۶

درت نایاب

۳۷

درت نایاب

۳۸

فصل سوم — ۱۲

درت نایاب — ۲۴

I

درت نایاب — ۱۸

۳۸

درت نایاب

۳۹

{ درت نایاب
درت نایاب

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

I

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

کتابخانه

کتابخانه

۱۳

کتابخانه

کتابخانه

I کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

II

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

۱۳

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

صفحه

فهرست نهجوت

مقدمه — ۱۲

از نهجوت قهر تیغ و آغاز تیغ — ۲۲

I

از نهجوت قهر تیغ

قیاسات از نهجوت قهر تیغ

فهرست از نهجوت قهر تیغ

ادب و حسن خلق

و نهجوت از نهجوت قهر تیغ

حسن خلق

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

II

آغاز تیغ

نور و بیان آب

۲

۳

۴

۵

۶

۸

۹

۱۰

۱۱

فهرست نهجوت

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

II

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

نور و بیان آب

۵۶

افزایش برسی

آمَنْ سَخَّ رَّبِّ اِي

حضرت کربن ابراهیم

{ نقاب
حاکم و حجاب احوال

II

حکومت . مردم . روحانیون — ۱۸

تورعون

زکریا و مرزا

三

{ دیران

III

مردم و احباب

سفری

{ قیوم
عزیز

125

مجلس

22-23

Abstract

20

۱۰۰

ارشد

II

Handwritten signature: *Wm. H. Smith*

تاریخ

۵۵

۵۰

۷۰

۸۰

۹۰

۹۵

۸۵

۸۰

۹۵

۱۰

۱۵

۲۰

۲۵

۳۰

۳۵

۴۰

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

۶۵

۶۰

۷۰

۸۰

۹۰

۹۵

۸۵

۸۰

۹۵

۱۰

۱۵

۲۰

۲۵

۳۰

۳۵

۴۰

تاریخ

تاریخ

تاریخ

III

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

I

تاریخ

تاریخ

صفحه

۸۸

{ وقت بید

۸۹

۹۰

تیم

۹۱

جوانی در علم

۹۲

خروج جوانی در علم

۹۵

{ درسی و گوناگون در

۹۶

کودکی در علم

۹۷

و بعد با غیر سید

۹۸

سکه عرب و یغاج

۹۹

کشور و فلسطین

۱۰۰

نصل هفتم

راود. بیون. انکارک. پیغران. ۲۴ -

۱۰۱

ادامیر لطف

۱۰۲

{ راود در ادب و تعلیم

{ تمدن و صنعت

{ فلسفه و آیین قوم

{ بیون و لطف

صفحه

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

مکتب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

{ در علم و ادب

صف

۱۱۶	خصر حیات دریا خوردن مردم فقیه
۱۱۷	آیه دیگر در نهج فقیه
۱۱۸	نجات فقیه
۱۱۹	سخت فقیه
	الفباء
۱۲۰	نور مردم فقیه
۱۲۱	نقام مردم فقیه
۱۲۲	فصل نهم ————— ^{۱۲} ~~۱۳~~ برکت
	مردم ایران . آقام عیلام و مرد و پارس — ۲۴
۱۲۱	I حکمت عیلام . نهج های ایران — ۱۸
۱۲۱	نور مردم ایران
۱۲۲	مردم عیلام
۱۲۳	آقام مرد و پارس
	حکمت نهج
۱۲۴	کردن کورستان پارس
۱۲۵	افند کوروش
۱۲۶	داروش

صف

۱۲۰	نور مردم
۱۲۱	نور مردم
۱۲۲	نور مردم
۱۲۳	نور مردم
۱۲۴	نور مردم
۱۲۵	نور مردم
۱۲۶	نور مردم
۱۲۷	نور مردم
۱۲۸	نور مردم
۱۲۹	نور مردم
۱۳۰	نور مردم
۱۳۱	نور مردم
۱۳۲	نور مردم
۱۳۳	نور مردم
۱۳۴	نور مردم
۱۳۵	نور مردم
۱۳۶	نور مردم
۱۳۷	نور مردم
۱۳۸	نور مردم
۱۳۹	نور مردم
۱۴۰	نور مردم

صفحه	فهرست موضوعات	شماره
۱۲۷	{ تمدن ایران نظم و فن در سبک ایران	۸۱
۱۲۹	{ خراج شماره	۹۱
۱۳۰	II نهب و ضلعت ایران — ۱۸	۱۰۱
۱۳۰	نهب ایران	۱۱۱
۱۳۱	پاسر آتش	۱۲۱
۱۳۲	افزون ایران	۱۳۱
۱۳۳	{ تهنیت و عذاب عادات در علم ایرانیان	۱۴۱
۱۳۴	{ ضلعت ایرانیان نظم و فن	۱۵۱
۱۳۵	{ تهنیت و عذاب عادات در علم ایرانیان	۱۶۱
۱۳۶	فصل دهم — ۱۳ برای و فرای و در و ی و ز و ث و ه — ۲۴	۱۷۱

۱۲۷	{ تمدن ایران نظم و فن در سبک ایران	۸۱
۱۲۹	{ خراج شماره	۹۱
۱۳۰	II نهب و ضلعت ایران — ۱۸	۱۰۱
۱۳۰	نهب ایران	۱۱۱
۱۳۱	پاسر آتش	۱۲۱
۱۳۲	افزون ایران	۱۳۱
۱۳۳	{ تهنیت و عذاب عادات در علم ایرانیان	۱۴۱
۱۳۴	{ ضلعت ایرانیان نظم و فن	۱۵۱
۱۳۵	{ تهنیت و عذاب عادات در علم ایرانیان	۱۶۱
۱۳۶	فصل دهم — ۱۳ برای و فرای و در و ی و ز و ث و ه — ۲۴	۱۷۱

فهرست نهج و نهج

صفحه	
۱۳۷	امتیاز نهج و نهج
۱۳۸	نبرد نهج و نهج
۱۳۹	جبل مکتب نهج و نهج
۱۴۰	نبرد نهج و نهج
۱۴۱	آسیب
۱۴۲	پرو پوز
۱۴۳	نبرد نهج و نهج
۱۴۴	آب و هوا و نهج و نهج
۱۴۵	مردم
۱۴۶	فصل یازدهم —————
۱۴۷	نبرد نهج و نهج
۱۴۸	نبرد نهج و نهج
۱۴۹	نبرد نهج و نهج
۱۵۰	نبرد نهج و نهج
۱۵۱	نبرد نهج و نهج
۱۵۲	نبرد نهج و نهج
۱۵۳	نبرد نهج و نهج
۱۵۴	نبرد نهج و نهج
۱۵۵	نبرد نهج و نهج
۱۵۶	نبرد نهج و نهج
۱۵۷	نبرد نهج و نهج
۱۵۸	نبرد نهج و نهج
۱۵۹	نبرد نهج و نهج
۱۶۰	نبرد نهج و نهج
۱۶۱	نبرد نهج و نهج
۱۶۲	نبرد نهج و نهج
۱۶۳	نبرد نهج و نهج
۱۶۴	نبرد نهج و نهج
۱۶۵	نبرد نهج و نهج
۱۶۶	نبرد نهج و نهج
۱۶۷	نبرد نهج و نهج
۱۶۸	نبرد نهج و نهج
۱۶۹	نبرد نهج و نهج
۱۷۰	نبرد نهج و نهج
۱۷۱	نبرد نهج و نهج
۱۷۲	نبرد نهج و نهج
۱۷۳	نبرد نهج و نهج
۱۷۴	نبرد نهج و نهج
۱۷۵	نبرد نهج و نهج
۱۷۶	نبرد نهج و نهج
۱۷۷	نبرد نهج و نهج
۱۷۸	نبرد نهج و نهج
۱۷۹	نبرد نهج و نهج
۱۸۰	نبرد نهج و نهج
۱۸۱	نبرد نهج و نهج
۱۸۲	نبرد نهج و نهج
۱۸۳	نبرد نهج و نهج
۱۸۴	نبرد نهج و نهج
۱۸۵	نبرد نهج و نهج
۱۸۶	نبرد نهج و نهج
۱۸۷	نبرد نهج و نهج
۱۸۸	نبرد نهج و نهج
۱۸۹	نبرد نهج و نهج
۱۹۰	نبرد نهج و نهج
۱۹۱	نبرد نهج و نهج
۱۹۲	نبرد نهج و نهج
۱۹۳	نبرد نهج و نهج
۱۹۴	نبرد نهج و نهج
۱۹۵	نبرد نهج و نهج
۱۹۶	نبرد نهج و نهج
۱۹۷	نبرد نهج و نهج
۱۹۸	نبرد نهج و نهج
۱۹۹	نبرد نهج و نهج
۲۰۰	نبرد نهج و نهج

فهرست نهج و نهج

صفحه	
۱۷۱	نبرد نهج و نهج
۱۷۲	نبرد نهج و نهج
۱۷۳	نبرد نهج و نهج
۱۷۴	نبرد نهج و نهج
۱۷۵	نبرد نهج و نهج
۱۷۶	نبرد نهج و نهج
۱۷۷	نبرد نهج و نهج
۱۷۸	نبرد نهج و نهج
۱۷۹	نبرد نهج و نهج
۱۸۰	نبرد نهج و نهج
۱۸۱	نبرد نهج و نهج
۱۸۲	نبرد نهج و نهج
۱۸۳	نبرد نهج و نهج
۱۸۴	نبرد نهج و نهج
۱۸۵	نبرد نهج و نهج
۱۸۶	نبرد نهج و نهج
۱۸۷	نبرد نهج و نهج
۱۸۸	نبرد نهج و نهج
۱۸۹	نبرد نهج و نهج
۱۹۰	نبرد نهج و نهج
۱۹۱	نبرد نهج و نهج
۱۹۲	نبرد نهج و نهج
۱۹۳	نبرد نهج و نهج
۱۹۴	نبرد نهج و نهج
۱۹۵	نبرد نهج و نهج
۱۹۶	نبرد نهج و نهج
۱۹۷	نبرد نهج و نهج
۱۹۸	نبرد نهج و نهج
۱۹۹	نبرد نهج و نهج
۲۰۰	نبرد نهج و نهج

نصف

تعداد

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

۱۰۰
۱۰۰

I

۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰

تعداد

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

II

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

۱۰۰

نصف

۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰

مجموعه

تاریخ

تاریخ و مکان

تاریخ

تاریخ

تاریخ

II
تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

تاریخ

صفحه

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

۱۶۱

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

II

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

۱۶۱

صفحه	فهرست سرجه است
۱۷۲	در وقت خبر
۱۷۳	گفته در طبر
۱۷۴	فصل سیزدهم — ^{۱۷۳} ~~در وقت~~ سازین و تانی ^{۱۷۴} ~~در وقت~~ ^{۱۷۵} ~~در وقت~~
۱۷۴	I بطریه یزدان — ۱۸
۱۷۲	در کنگر کردن مردم یزدان
۱۷۵	سبب آب در یزدان
۱۷۶	نیکین شاد در آب در
۱۷۷	خودتر آب در یزدان
۱۷۸	آب در یزدان در آب در صفی
۱۷۹	تول در نیت ما در
۱۸۰	آب در یزدان در کنگر بود
	یزدان کبیر
۱۸۱	آب در یزدان در اول وقت و در

۱۷۲	در وقت خبر
۱۷۳	گفته در طبر
۱۷۴	فصل سیزدهم — ^{۱۷۳} ~~در وقت~~ سازین و تانی ^{۱۷۴} ~~در وقت~~ ^{۱۷۵} ~~در وقت~~
۱۷۴	I بطریه یزدان — ۱۸
۱۷۲	در کنگر کردن مردم یزدان
۱۷۵	سبب آب در یزدان
۱۷۶	نیکین شاد در آب در
۱۷۷	خودتر آب در یزدان
۱۷۸	آب در یزدان در آب در صفی
۱۷۹	تول در نیت ما در
۱۸۰	آب در یزدان در کنگر بود
	یزدان کبیر
۱۸۱	آب در یزدان در اول وقت و در

۴۷
۱۹
۲۱۲
۴۷
۷۵۳

تفاتیله
لحمه

تفاتیله

تفاتیله

I
تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

درک خدایت

II

درک خدایت
تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

تفاتیله

متر

۱۸۲

۱۸۲

۱۸۴

۱۸۴

۱۸۵

۱۸۶

۱۸۷

۱۸۸

۱۸۹

۱۹۰

۱۹۱

۱۹۱

مجموعه آثار

کتابخانه

پایه

مجموعه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

فصل پنجم

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

صفحه

۲۰۴

{ منطقه دماغم به
سورن

۲۰۵

اصوات سورن

۲۰۶

پیربشتراف

۲۰۷

حکوت پیربشتراف

۲۰۸

{ زوال طغیان
کلیستین

۲۰۹

اصوات کلیستین

۲۱۰

دلمن پیرآرتن

۲۱۰

فصل شانزدهم — ۲۴ بریکه

ملکهای ۸۵ اقدام و نان برشته ایرانین ۵ - ۲۴

۲۱۱

۸۵ بریکه

۲۱۳

رویف

تقیات ملک ۸۵

۲۱۳

صفحه

۲۰۴

ملکهای ۸۵

۲۰۴

منطقه دماغم به

۲۰۵

اصوات سورن

۲۰۶

پیربشتراف

۲۰۷

حکوت پیربشتراف

۲۰۸

زوال طغیان

۲۰۹

کلیستین

۲۱۰

اصوات کلیستین

۲۱۰

دلمن پیرآرتن

۲۱۱

فصل شانزدهم — ۲۴ بریکه

۲۱۱

ملکهای ۸۵ اقدام و نان برشته ایرانین ۵ - ۲۴

۲۱۳

۸۵ بریکه

۲۱۳

رویف

تقیات ملک ۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام

على سيدنا محمد وآله

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

I

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام

على سيدنا محمد وآله

۲۶۲

۲۶۳

۲۶۴

۲۶۵

۲۶۶

۲۶۷

۲۶۸

۲۶۹

۲۷۰

۲۷۱

۲۷۲

۲۷۳

۲۴۲

۲۴۳

۲۴۴

۲۴۵

۲۴۶

۲۴۷

۲۴۸

۲۴۹

۲۵۰

۲۵۱

عربی

زنگنه خانوادگی

II
آداب در سوم دیگه ۱۸

نور
نور
نور

خدا آید
خدا آید

وضع در زمین

کار در زمین

انتفاع از زمین

بیرق

۱۳۵۲

فصل نوزدهم

بزرگوار در یونان، شکارهای انجمن، ۲۴

کال بزرگوار
معبود بزرگوار

صفحه

۲۵۱

۲۵۲

۲۵۳

۲۵۵

۲۵۶

۲۵۷

۲۵۸

۲۵۹

۲۶۱

۲۶۱

۲۶۲

۲۶۴

بیکم سه گانه سادس

صورت

{
نقشه دوازده گانه
تمام آتن . پرچین و فیه یاسن

اینکه به نینده آتن . اگر دپول .

اعیان و آتیه

{
طوری که آتیه
ناتیر

تا تر نویسن

نور خیز

عقلا

۵۷۱۱

فصل بیستم ————— ۲۶۵ بر حلقه

بیک بود پوز . ایبارت برضه آتن — ۲۴

مکتب بیک بود پوز

{
بطور کیفیت بیک
تقیات بیک

۲۶۱

۲۶۲

۲۶۳

۲۶۴

۲۶۵

۲۶۶

۲۶۷

۲۶۸

۲۶۹

۲۷۰

۲۷۱

نقشه دوازده گانه

صورت

II

اینکه به نینده آتن . اگر دپول .

{
طوری که آتیه
ناتیر

{
طوری که آتیه
ناتیر

تا تر نویسن

نور خیز

عقلا

فصل بیستم

بیک بود پوز

مکتب بیک بود پوز

{
بطور کیفیت بیک
تقیات بیک

صفر

۳۶۴

دره اول . برده طاعون در آن

۳۶۵

یکه نون و نیبیا س

۳۶۶

دفعه انشا کتری

۳۶۷

سلج نیبیا س

۳۶۸

دره حرم . آسپید

۳۶۹

{ دروکن سیر
حبیب

۳۷۰

دره نعم

۳۷۱

{ تقدیر آن
یزاندر . سقوط آن

۳۷۲

سرسخت آن

۳۷۳

فصل بیست و یکم ————— فصل بیست و دوم

۳۷۴

بکله تازه تب برضه ایبارت — ۲۴

۳۷۵

طفه ایگانه در آن

۳۷۶

نقاط

۳۷۷

ماکه درگ نقاط

۱۸۷

۱۸۸

۱۸۹

۱۹۰

۱۹۱

۱۹۲

۱۹۳

۱۹۴

۱۹۵

۱۹۶

۱۹۷

۱۹۸

صفحه	
۲۷۶	استیلا در بیت
۲۷۷	در کثرت در از نقره
۲۷۸	در کثرت آفرین عیال
۲۷۹	مکلف تازه در یونان
۲۸۰	ایستاد در بیت
۲۸۲	اشک در بیت
۲۸۳	فردت در گریه ایامینند اسن
۲۸۴	مکلف فردن یونان
۲۸۵	فصل بیست و دوم — استیلا در بیت
۲۸۶	فیلیپ در یونان
۲۸۷	مقدونیه
۲۸۸	فیلیپ پادشاه مقدونیه
۲۸۹	قشون مقدونیه
۲۹۰	زبان بازی فیلیپ
۲۹۱	آهن در یونان

۲۹۲	مکلف تازه در یونان
۲۹۳	در کثرت در از نقره
۲۹۴	در کثرت آفرین عیال
۲۹۵	مکلف تازه در یونان
۲۹۶	ایستاد در بیت
۲۹۷	اشک در بیت
۲۹۸	فردت در گریه ایامینند اسن
۲۹۹	مکلف فردن یونان
۳۰۰	فصل بیست و دوم — استیلا در بیت
۳۰۱	فیلیپ در یونان
۳۰۲	مقدونیه
۳۰۳	فیلیپ پادشاه مقدونیه
۳۰۴	قشون مقدونیه
۳۰۵	زبان بازی فیلیپ
۳۰۶	آهن در یونان

۲۸۸	پیشرفت فیلیپ نسبت دریا
۲۸۹	اولین جنگ مقدس
۲۹۰	نقطه در مرزین
۲۹۱	نهرات تازه فیلیپ
۲۹۲	جنگ کوه
۲۹۳	نقشه فیلیپ . برگرداد .
۲۹۴	فصل بیست و ششم ————— ۵۶۱۳
۲۹۵	الکندر فتح آسیا . ————— ۲۴
۲۹۶	الکندر
۲۹۷	الکندر بهب لار قون و نهج
۲۹۸	قون تقدیریه و ایران
۲۹۹	تسخیر واکه آسیا به بحر اوقم
۳۰۰	الکندر در مصر
۳۰۱	زدال و نهج ایران
۳۰۲	تسخیر آسیا به نهج
۳۰۳	دره کشی به نهج

۳۰۴	تسخیر واکه آسیا به بحر اوقم
۳۰۵	الکندر در مصر
۳۰۶	زدال و نهج ایران
۳۰۷	تسخیر آسیا به نهج
۳۰۸	دره کشی به نهج
۳۰۹	الکندر
۳۱۰	الکندر بهب لار قون و نهج
۳۱۱	قون تقدیریه و ایران
۳۱۲	تسخیر واکه آسیا به بحر اوقم
۳۱۳	الکندر در مصر
۳۱۴	زدال و نهج ایران
۳۱۵	تسخیر آسیا به نهج
۳۱۶	دره کشی به نهج
۳۱۷	الکندر
۳۱۸	الکندر بهب لار قون و نهج
۳۱۹	قون تقدیریه و ایران
۳۲۰	تسخیر واکه آسیا به بحر اوقم
۳۲۱	الکندر در مصر
۳۲۲	زدال و نهج ایران
۳۲۳	تسخیر آسیا به نهج
۳۲۴	دره کشی به نهج

۳۰۰

۳۰۱

۳۰۲

۳۰۳

۳۰۴

۳۰۵

۳۰۶

۳۰۷

۳۰۸

{ رحمت
بیعت
بیات خط

نگین و ستاره

کلیتر و نودین

رگ اسکندر

۱۲

فصل بیست و چهارم

مهم و نادر چه در اسکندر رواج آداب و سخن قوم و ملوک در شرق و غرب ۱۴

I

تجزیه ملک اسکندر ۱۸

دره ندرن چلینشیک

{ مدح تجزیه ملک اسکندر
و درت سوختن
رگ و رشتن

عاقبت تجزیه

{ عظمت بطولت در مصر
سعدت ملوکیه در آسیا

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

دره ندرن چلینشیک

۳۰۰

۳۰۱

۳۰۲

۳۰۳

۳۰۴

۳۰۵

۳۰۶

۳۰۷

۳۰۸

۳۰۹

۳۱۰

۳۱۱

۳۱۲

تاریخ

خ

۲۰۶

۲۰۶

۲۰۶

۱۰۶

۱۱۶

۹۱۶

۹۱۶

۵۱۶

۹۱۶

۷۱۶

۸۱۶

۸۱ — شکیلیون

صبا آن

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

شکیلیون

تاریخ

ص

۳۲۹

۳۳۰

۳۳۱

۳۳۲

۳۳۳

۳۳۴

۳۳۵

۳۳۵

۳۳۵

۳۳۶

۳۳۷

۳۳۸

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

خلاصه

از زمان

عراق

تاریخ

تاریخ

تاریخ

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

I

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

III

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

مردم ایران

صفر

۳۲۹

۳۲۹

۳۳۰

۳۳۱

۳۳۲

۳۳۳

۳۳۵

۳۳۶

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

مجلس شورای

۱	۵۳۹
۲	۵۳۹
۳	۵۳۹
۴	۵۳۹
۵	۵۳۹
۶	۵۳۹
۷	۵۳۹
۸	۵۳۹
۹	۵۳۹
۱۰	۵۳۹
۱۱	۵۳۹
۱۲	۵۳۹
۱۳	۵۳۹
۱۴	۵۳۹
۱۵	۵۳۹
۱۶	۵۳۹
۱۷	۵۳۹
۱۸	۵۳۹
۱۹	۵۳۹
۲۰	۵۳۹
۲۱	۵۳۹
۲۲	۵۳۹
۲۳	۵۳۹
۲۴	۵۳۹
۲۵	۵۳۹
۲۶	۵۳۹
۲۷	۵۳۹
۲۸	۵۳۹
۲۹	۵۳۹
۳۰	۵۳۹
۳۱	۵۳۹
۳۲	۵۳۹
۳۳	۵۳۹
۳۴	۵۳۹
۳۵	۵۳۹
۳۶	۵۳۹
۳۷	۵۳۹
۳۸	۵۳۹
۳۹	۵۳۹
۴۰	۵۳۹
۴۱	۵۳۹
۴۲	۵۳۹
۴۳	۵۳۹
۴۴	۵۳۹
۴۵	۵۳۹
۴۶	۵۳۹
۴۷	۵۳۹
۴۸	۵۳۹
۴۹	۵۳۹
۵۰	۵۳۹
۵۱	۵۳۹
۵۲	۵۳۹
۵۳	۵۳۹
۵۴	۵۳۹
۵۵	۵۳۹
۵۶	۵۳۹
۵۷	۵۳۹
۵۸	۵۳۹
۵۹	۵۳۹
۶۰	۵۳۹
۶۱	۵۳۹
۶۲	۵۳۹
۶۳	۵۳۹
۶۴	۵۳۹
۶۵	۵۳۹
۶۶	۵۳۹
۶۷	۵۳۹
۶۸	۵۳۹
۶۹	۵۳۹
۷۰	۵۳۹
۷۱	۵۳۹
۷۲	۵۳۹
۷۳	۵۳۹
۷۴	۵۳۹
۷۵	۵۳۹
۷۶	۵۳۹
۷۷	۵۳۹
۷۸	۵۳۹
۷۹	۵۳۹
۸۰	۵۳۹
۸۱	۵۳۹
۸۲	۵۳۹
۸۳	۵۳۹
۸۴	۵۳۹
۸۵	۵۳۹
۸۶	۵۳۹
۸۷	۵۳۹
۸۸	۵۳۹
۸۹	۵۳۹
۹۰	۵۳۹
۹۱	۵۳۹
۹۲	۵۳۹
۹۳	۵۳۹
۹۴	۵۳۹
۹۵	۵۳۹
۹۶	۵۳۹
۹۷	۵۳۹
۹۸	۵۳۹
۹۹	۵۳۹
۱۰۰	۵۳۹

